

AVREA ATQUE

toto in orbe utilissima. L. Quod iussit. ff. de re iudi-
cata Repetitio: omnem pene sententiarum notitiā
breuiter continēs: ac casus in quibus possint tam
interlocutoria: q̄ diffinitiua renocari: vel nō/quin
quagintaq; differētias illarū: necnō supplicatio-
nis: atq; euocationis: a per paucis sincere tracta-
tam: et aliā b̄su venientem materiā: paucis cōple-
ctēs. Per egregiū virū. D. Petru Rebuffū de mō-
tepeſſulano. J. U. D. In famosa Bituricensi aca-
demia Regentem: Nouiter edita/et publice lecta
Sequitur.

Exudebat Joñes Garnierus Biturigibus
Anno dñi sesquimillesimo tricelimo primo. xiij. Ca-
lendas Maias,

By 326
(12)

Huancoyz p la grace de dieu Roy de frâce
Au preuost de Paris Seneschal de Lyon/Bailly de mas
con/Bailly de Berry a Bourges/et a tous noz autres
fusticlers/ou a leurs lieutenas Salut. Receu ations lhumble sup
plication de Maistre Pierre Rebust/docteur en chascun droit en
luniversite de Bourges, Lôtenat Que il cest applicque et applicque
a plusieurs lectures faire/et coposer plusieurs liures. Et cõbien qu'il
ne soit loysible a personne quelcõque/sans expres comandement/et
au veu de luy/faire imprimer aulcuns liures/intitulez estre par luy
coposez, Toucessolz aulcuns escoliers et autres personnes nõ par
fondement eruditz/scavens/et experimenteront soubz certaines le
ctures par luy faictes/ou liures par luy escriptz/faict imprimer/
tant en nostre ville de Lyon que ailleurs/aulcuns liures et volumes
et les intitulent auoir este coposez et escriptz par ledict suppliant.
Laquelle chose luy pourroit tourner a grande diminucion de son
credit/fame/et renomee/parce que les liures ne sont correctz/ne en
forme duee/et telle que led suppliant le syouldroit mettre et arrester.
Nous humblement requerant (celuy suppliat sur ce luy pourueoyz
de nostre grace prouision et remede cõuenable, Pourquo nous ces
choses considerees inclinans a la supplication et requeste dud sup
pliant/vous mandons et cõmetours par ces presentes et a chascun
de vous sur ce requis/que vous faictes ou faictes faire expresses
inhibitiōs et defenses de par nous/a tous Libraires/de nostre roy
auine/pays et seigneurles/ quilz nayent a imprimer aulcuns liures/
euures/ne compositions/soubz le nom dudit suppliant/sans son
expres commandement/vouloyr et ordonnance/et quilz ayent este
par luy veuz et corrigez et signez de sa main. Et faucons y en auoit qz
rayent/tracent/et ostent le nom dud exposant. Et a ce faire et souf
frir contraignez ou faictes contraindre lesdictz libraires et autres
quil appartiendra par priere et sayssissement de leurs biens/et des
liures en nostre main et autres voyes et manieres deues et raisonna
bles/Car ainsi nous plaisir il estre fait. Monobstant quelconques
lettres subretices a ce contraires. Done a Paris le xijour de Mars
L'an de grace Mille cinq cens Trente, Et de nostre regne le dix
septiesme.

Par le conseil.

Guermandon.

TConsultissimo virilisq; furis cum divini tum humani domino
Nicolao Bannayo in sacro magnoq; consistorio senator idignis-
simo Petrus Rebiffus. I. V. doctor. Salutem.

DOn eram me hercule ingenii mel experimentum hoc tempore
exibitus, insignis senator, neq; i hoc disputadi curriculus
defecurus, partim aduersa valetudine, qua proximis hisce
dieb; vehementer conflictat; suz, primi arguimento ipso, q; ut
difficile, atq; impeditum, ita ab alijs leviter, et punctione explanatum,
exterritus. Cereru cū huius vrbis magistratus ab morbo tremuluz
adhuc, necdū satis corpore firmatū, in eā me deduxissent necessitate
vt aut munere regēt; quāvocat; oīno cadēdū, aut si id nolle in ma-
iorū consuetudine pmanendū, publiceq; de iure disputanduz, sset, in
eoz cū, ut p dignitate pfungenter, laboris plurimū exhaustissim, Lō-
mittendū no sum ratus, eā lucubrationē in mīhiū ventre, publicaq; fu-
nētutis in legū disciplinā nauationē (quo conatus oēs nestri, faculta-
tes, ac studia, referēda sunt) mea quātulacūq; industria priuare, quin
potius (si forte q; feci, ac facio grata sunt) in eā luvanda, ornanda, pro-
mouendā, toro vt aliū pectori, rotacū cogitatōe incubet. Quod
ne maxime sequitur ea vna re animū plane induxi, si tuo gratis
suffraglo, ac cōmēdatiōe, pōderis aliquid, ac ornamenti, in hoc opus no-
strū cōferre minime graueris. Omnia enim hac etate hoīm redie-
rūt ingeni, vt nīl Lato dicat, probādū nīl lectioneq; dignū, rece-
pta publice pē dānatione, p̄fusum ad vnu habeat. Qui cū in pītia
opus mīhi ēset, in quē cererorū animi magis inclinarēt, cū usq; fudi-
ciū, ac cōprobationē audiū seq; ren. quoquoversum nequicūq; circū-
spicēs, reperti prorsus nemine, eoz magis qd de re cōpertissima, cu-
lusq; iter regios cōsiliarios documētū p̄bes i dies singulos illustre,
p̄nū classē te intelligēt. Quocirca nostrū hoc qualecūq; opusculū, tuo
nomine emīssum boni, et quib; cōsulas, ab omniq; maleuoloz cōrēptu,
inuidia, obtrectatione, syncarū, integrūq; cōserues, ac tuo exemplo
alijs veluti faces preferas. Vale.

TConclusiones ex hac repetitiōe elicītae, ac publicæ disputa-
tæ, in hac Bistrice si famosa acadēmia, per eundē authorem,
dum ad munus regētæ admitteretur, incipiunt

cōclu-
so
p̄ma
2
3
4
5
6

Diffinitionem sentētia hactenus non recte datam
arbitramur.

Ideo nouam dabimus, et pro virili sustinebimus.
vide in p̄fa. numero. 4.

Sentētia diffinitiva et lā noua diffinitio daf-
vide in p̄fa. numero. 10.

Sentētia licet totum negotiū diffiniat, tamen
non dicitur diffinitiva. vide ibidem numero. 9.

Sentētia diffinitiva non requirit absolitionem, vel cōdēnationē.

Timo requirit. Vide ibidem numero. 16. et seq.

7. ¶ Absolutiora sententia dicitur, sicut in ea sit appositorum verbum
condemno.
8. ¶ Iuno condemnatoria. In praef. numero. 23.
9. ¶ Licet verbum condemnationis, vel absolutionis sit sententiae inser-
tum, non tamē dicetur diffinitiuam. In praef. numero. 26.
10. ¶ Non valet sententia incerta, sicut possit certificari per relationem ad
acta, vide ibidem numero. 31.
11. ¶ Sententiam tamē incertam valere, iure asserimus. nota. primo, nu-
mero. 40. amplia. 16.
12. ¶ Non esse dabilem interlocutoriam habetem vim diffinitiuam cōtra
comunem doctorum sententiam) liquido demonstrabimus. In pra-
ef. numero. 59. et seq.
13. ¶ Sententia interlocutoriae noua diffinitio, alijs reprobatis datur.
Evide ibidem numero. 83.
14. ¶ Omnis sententia potest dici diffinitiuam. vide ibidē numero. 63.
15. ¶ Ex quo insertur laudam sententiam appellari, Ibidē nūero. 64.
16. ¶ In revocatione interlocutorie, usus quāstum partis index tollere
potest. vide no. pmo, amplia. 15. numero. 29.
17. ¶ Interlocutoria revocari nō potest. Ibidem nūero. 52. līmita. pma-
cum seq.
18. ¶ Iuno potest. Vide ibidem.
19. ¶ Diffinitiuam posse mutari, et tolli, arbitramur. In. 2. nota. nu. 15. lī-
mita. prima cum seq.
20. ¶ Ex quo insertur et quiparari vltimæ voluntati. Ibidem numero. 188.
cum seq.
21. ¶ Sententiam contra sententiam nō est inconveniens valere.
22. ¶ Non valere etiam defendetur. Ibidem nu. 150. līmita. 9.
23. ¶ Ex sententia diffinitiuam actio non oritur contra cōmuneum. Ibidem
numero. 247.
24. ¶ Quāta tamen iuri non erit contrarium.
25. ¶ Noua lectura ad rub. C. de senten. ex pericu. recitād. vltra. Dd. Bu-
deum, et Alciatūm, iure probatur. In. 2. no. nu. 208. differen. 7.
26. ¶ Novus intellectus ad. I. quid ergo. h. ex compromisso. ff. de his qui
no. inf. habebit. vide in vlti. no. nu. 2.
27. ¶ Appellatione sententiae nec interlocutoria venire nec diffinitiuam
cōtra cōmūnem doctorum sententiam, hactenus oculis nō linceis cir-
cūspectam, tenere plusq; iuridicum est. In vlti. nota.
28. ¶ Iuno venire interlocutoriam defendemus. Ibidem.
29. ¶ In revocatione interlocutoriae, nō requiri partis citationem multi-
afferunt quorū sententiam non improbamus. In glo. magna. nu-
mero. 19.
30. ¶ Contrarium defendere non erit pertinacis. Ibidem.

Puicatione diuini numinis prius
habita, Aggredior hanc solenem legem, Quod lus-
sit. ff. de re iud. mth. In initio mee regente repetenda,
In qua septem per ordinem sum facturus.
Postmo, prefationes aliquas ad facilioriem legis
et materie expeditionem deponam.

Secundo, casum singam.

Tertio, notabilita eliciam.

Quarto, glo. declarabo.

Quinto, apparatu Bar. expediām, addēdo put dñs ministrabit.

Sexto, oppugnantibus cōclusiones meas, pro virili respondebo.

Postremo, deo et astantibus gratias agam.

Ad p̄mū veniendo, quia hec lex Ias. iudicio continet materiam
quotidianā, et practicabilem. Ideo ad eam est aduertēdū, iuxta l.
legauit. ff. de lib. leg. et Alex. in prefat. huius tit. dicit esse materiam
suo, et honore plenam.

Premitto, Quid sit sententia, unde dicatur, et quotuplex sit.
Super quo etiā docim. viri quādōq; dubitant, Imm̄o aliqui errant, et
varii repurunt maiores nostri, legū vertices, teste Lor. in cōsil. t̄b.
et p̄ euīdētia col. 3. litera P. in. 4. vol. 1. Sed in genere definitō, credo
et sententia est liberti arbitrii, ex p̄sc. in alius uis de aliqua re iudicū.
ut testat Luc. de pēna in rub. C. de sentē. aduer. fiscū lat. lib. 10.

Tamen accipie do sentētiam p̄ iudicāl, aliter definitū doct. cōp̄re
hēdēdo tam interlocutoria q̄ diffinītū, videlicet t̄ Secretia est
iudicāl, p̄trouersie finē imponēs. sic diffinīt Specul. co-
dem tit. 9. i. Archid. et Seminaria. in. summa. 7. q. 9. Donald. et Ang. in
summa in p̄bo sentētia Roma. et alijs, in rub. supra eodē p̄pano, et ce-
teri in rub. extra eodē col. vlt. Item in l. si finita. s. non autem. ff. de
damno infec. Jo. de angria. consil. 16. vīsō. col. 1.

Primo, ponit in diffinītō iudicāl, et fundat, licet doct. nō dicat
in. l. litib⁹ in fi. Ibi iudicāl sentētia q̄ de toto negoçio procedit et
C. de agrico. et censit. lib. xj. Loēd in fi. C. de p̄scip. trīginta vel quad.
anno. Item iudicāl quis in iudicio sit, asseruit doct. alias nō va-
let. Lcū sentētiam. C. de sentē. et interlocut. omniū iud. l. pe. ff. de iusti.
et iur. Idec diffinītō nō videb̄ cōprehendere si singula mēbra definiti,
cōuenient alij a definito, Ideo nō yalet. l. s. dolam. ff. de dol.

Primo, sentētia debet ferri in scriptis, l. p̄ma et l. statutis. C. de sen-
tē. ex scrip. recit. Itē requirit q̄ iudex sedēdo eam p̄ferat. c. si. extra
eodē lib. 6. Et alie solēnitates requirūtur, de quib⁹ per glo. in. l. pro-
latā. C. de sentē. et interlocut. de quib⁹ in definitōe nūhū dicit, ideo et.
Item si fiat tractatio in iudicio, est iudicāl definitio, id est in iu-
dicio facta, cōtrouersie finē imponēs. l. fratri. C. de transact. et. tñ
non est sentētia, arg. l. s. idem. C. de codic. licet sub hac definitōne
comprehendatur.

P̄tereterea citatio est sentētia. Lcū clericis, et ibi glo. C. de episco. et
clericis glo. in. l. quotties. C. de priuileg. schol. lib. xij. Bar. in. l. in sacris

Definitio
per tri

Repetitio. I. Quod iussit

In terpla de proxi.sacro.scrinio.eodē lib. (si lectura Bar.dic possit)
Bal.in margarita in verb.sentētla quest. 68. Et pōt fieri extra ludi
ciūm, glo. et docto.in.l.volunt. h.aff.de interrog.actio.l.diem de arb.
Bar.in.l.si finita. h. Julianus 3 col. 4. h.sic.turta p̄dicta de oam.infec.
P̄epos.in.c.cū parati col. 8. de appella. Iac.de bellouiss in rep.h.cō
trahentes nu. 137. et sequēt, de foro cōpet.lib. 6. ergo zc.

¶ H̄ obstant iura supra alleg. que loquuntur de diffinitiis, q̄ in iudici
cio fertur, Ideo dī iudicialeis diffinitio, vt. d. l. l. s. t. b. u. s. Et enī docto.

voluerūt definire et interlocutoriā et diffinitiuā, qđ nō faciūt ut patet

4
Sēten-
tie noua
diffini-
tio

ab. et. to. i

¶ Quare cogitau nō diffinitiō dare, que talis est, † Sentētla

est iudicis diffinitio, rite facta, cōtrouerse finem imponens.

¶ Primo, pono iudicis diffinitio, q̄ tex.in.l.generaliter in prim.lib a

iudice diffintendum, C.de reb.cred.l.iudices ibi diffinienda causa per

iudicem de iudic.

— +

5

¶ Postea ponitur rite facta, quia dictio et rite denotat solēnitatem,
glo.in.l.hoc colore, ff.de inoffic. testa, doct.in.l.lecta, ff.de reb.cred.
glo.in.verb.ordine in tit.de causis in prag.que debet interuenire in
sentētla, et supra pbaul, Ideo dictio rite oia importat solēnia, que
in sentētla debet interuenire, que ponit Posti.in summa huius tit. h.
qualiter, post glo. in d.l.platain, q̄ sentētia que nō est rite lata, non
meretur dici sentētia, cle.pastoralis, h. denix, et ibi car.in.v. not.de
re.iud. quia pars sunt non esse, et nō legitime esse. L. quotiens. ff. qui
satisfia. cogan.

6
Op̄pono

¶ Deinde ponit cōtrouerse finem imponēs, per tex.in.l.p̄ma supra
eo.c.lurgantib⁹ extra eo. Logitabit⁹ qui omnis definitio sit pericu
losa, zc.l. omnis, ff.de reg.iur.

¶ Et dicitur sentētia, eo quia iudex determinat lites, et decidit,
scdm quod sentit. l. sicut. h. sed si queratur, ff. si seruitus rendicet. doc.
in rub.supra eo. et fel.extra eo.col.ii.

7
z. — z.
Op̄pono

¶ Sed oppono, iudex debet iudicare scdm allegata, et probata, et nō
scdm quod sentit. l. illicitas. h. veritas. ff. de offi. presid. c. primo cum
sequenti extra de offi. ordina.

¶ Item, nemo prop̄lo sensu iudicare debet. c. ne innstari⁹ de cōstl.
in nō iudex debet facere id qđ medicus, videlicet scdm regulā artis,
Id est scdm leges, et cōstitutiōes, alias punif, qđ iniurā facit legibus,
qui vult se videri meliorem, h. leges. Bal.in.l.z.col.vi. C.de sentē. ex
scripto recita p̄ tex.in.h. oportet in autē, de iudicib.colla.vj.

¶ Respondeo et iudex debet iudicare scdm qđ sentit, videlicet ex al
legatis et pbatis, Ideo glo.in.c.iudicet. 3. q. 7. dicit iudicē debere su
discere scdm opinione suam, et nō scdm voluntatē, quia voluntas non
est a iure regulata. c.nicena. 31. dist. c. relatum. 37. dist. c. scimus. 43.
dist. et c. et qui emēdat. 45. dist. sequit Barba.cōstl. 4. et illud afferam
in p̄mo vol. Luc.de pena in l. quicq̄ col. 3. cū seq. C.de tabula.lib. x.
et l. sc. col. z. de agitico. Ias.in.h. si minus col. 4. cū seq. inst. de act.

ff. de re iudica. in prefa.

¶ Licet aliquando capiatur scdm subiectam materiam, p voluntate
ture regulata, quia per verbum volumus sit lex cle. prima de offic.
vica. et cle. pma de rerum pinuta. et habef in euangello omnia quecunque
vultis vobis fieri. i. debetis velle. c. primo, pma dist. Fel. in rub. de re
iudica. col. 15.

8 **¶** Quotplex sit sententia, intellige iudiciale, et respodeo qz t triplex,
videlicet diffinitua, interlocutoria habes vim diffinitiuem, et interlocu-
toria nicta, licet glo. in summa. t. q. pma addat sententiam precepti, et
Spec. in eo. tit. h. species, sed glo. in tit. de fratre, appella. in ver. no ha-
bete in prag. sancr. ponit tres species, rsequit Donald. in sua summa
de sententia quid sit, t quot sint eis species. Anto. de butrio consil. vi.
an sententia Archlepisco. flor. in. 3. pte sue summe rub. de sententia
ferendis tit. 9. c. xii. Guido pap. in decis. delphinali. q. xii. pceptu in fl.
Licet Hosti. in summa huius tit. no posuerit nisi duas species, et for-
te inclusus, vt infra dicam.

¶ Quid sit diffinitua, glo. ordinaria, et sing. in cle. vna in verb. diffini-
tua de sequestra. posses, et fruct. sic diffinit. t Diffinitua est, que pma
cypalē questione definit, scdm Cardina. ibi Joh. colo. t Barb. t in c. t. de
iud. col. 6. numero. 19. Alex. in consil. llii viso themate col. pma in. 5. vol.
et consil. 7 t. in causa in princ. in. 7. lib. Et hanc diffinitionem sequuntur
doct. in rub. supra eodē, et canoniste in rub. extra eo. et consiliter tenet. Et
pro illa glo. est alia in c. s. in. h. diffinitua. t. q. 6. tex. in. 1. discere. h. pmo
libri nisi oēs cōtrouersias finiteri no videt dicta sententia. ff. de arb. er-
go si finiterit videtur sententia perepo. in summa. 70. dist. Bald. in sua
pract. in pma quest. circa sententiam Bal. aliter diffinit in. l. pma. C.
qñ priouo. no est necesse in pma. Licet Salice. ponat aliam in l post
sententiam col. pma. C. de senten. t interlo. sed quia non videntur ye-
re, eas omissas facio.

¶ Et oppono contra diffinitionem iam batam, sic, preceptum quod
fit in consilium diffinit principale questionem. L. de debito. ff. de iud.
et tamē non est diffinitua sententia, sed interlocutoria, glo. in. h. illud
in auten. de hered. t falcl. colla. pma in verb. decreto Bar. in l. non
faretur col. t. et seq. ff. de confessis, glo. in. h. at ex cōtrario insit. quib.
olle. lsc. Bal. t alis in l. s. h. necessitate. C. de bo. quelib. Lanfran. in re-
pet. c. quantam in verbo confessiones col. fi. de probationi. Barba. in
rub. huius tit. col. 15. perepo. in rub. de appellatio. col. 78. Jo. de ana-
mia. in consil. 93. viso, t ibi Bologni. in additio. philip. in. c. cū cōfian-
te col. 4. de appell. Alex. consil. 134. super premisso in. vii. volu.

¶ Intellige tamen quando non seruato ordine iuris preceptum fie-
ret, alias fecus, vt no. Specula. in d. h. species col. t. Fel. in rub. extra
eodem col. 4. Alexan. consil. 50. volu. secundo, et consil. 4 t. vido pto
cessu in. 4. vol.

¶ Item transactio, et iuramentū finitū principale questionē, t tñ no
sunt sententia diffinitua, ergo no valet diffinitio. Et qz iuramentū fi-
nitū lies, et principale questionē, est tex. in. l. pma. C. de reb. cred. t. l.
prima. ff. de iureur. quare pōt verificari cōclusio mea, sententia. Licet
diffinitat totū negotiū, tñ no dicit diffinitua. Ideo forsitan no esset

Conclu-
sio defē-
sa.

Repetitio.l. Quod iussit

- noua dis
 finitio
 ad diffi-
 nitiam
- 10 incōueniens sic dicere. ¶ Sententia diffinitiva est, q̄ principalē so-
 lēnter questionē ministerio iudicis, vel alterius iurisdictionē habē-
 tis, diffinit. Ideo solēnter ponit, q̄ dicit Bar. in.l. si cū exceptione.
 h̄. hec autē, ff. quod met. causa hosti. in summa huius tit. h̄. quot sunt
 eius species q̄ † sententia diffinitiva dī duobus modis. ¶ Primo
 respectu finis, quia causam finit, et officiū iudicis, et hoc modo posset
 appellari diffinitiva. ex stipulatiōe, et l. post sentētiā. C. de sentētiā.
 cū etiam quelibet interlocutoria (vt infra dicā) possit dici diffinitiva,
 not. Abret. cōsl. 119. in p̄sent, v̄de eā cōsl. 106. Romanū cōsl. 358. in
 p̄tenti, et Alex. cōsl. 50. v̄tis in. t. vol. col. pe. Altero modo dī diffini-
 tiva ratōe ordinis, seu solēnitatis, inquantū requirit libellū litis cō-
 testatione, et summa. t̄ tunc verificatur cōclatio mea, p̄ qua v̄de glo.
 in d. p̄bo nō habēte Bar. in.l. Ultia. col. s. ff. de accusatio. Bal. cōsl.
 477. in causa in p̄mo vol. Come. cōsl. 78t. cōsulū litera o. col. 7. in
 p̄mo vol. Banor. in. c. cū dilectus de arb. dec. in. c. cū cessante col. 3. de
 appellationi. et l. imperium. col. 4. ff. de iurisdict. omnīs iud. Bal. in. q.
 quadruplici. numero. 45. Inst. de act. ¶ Item ponit ministerio iudicis
 ad tollēdū trāsactionē, et uramē tūvoluntariū, q̄ fuit ministerio partii.
 ¶ Non obstat cle. sepe in si. vbi in summaris omittit ordo iuris, et tñ
 dicit ibi diffinitiva, q̄ ibi causa de sui natura erat ordinaria, et requi-
 rebat diffinitiva, et solitū iuris ordinē, sed princeps relaxauit illū or-
 dinem, tñ nō minus dices diffinitiva. Ita Ang. cōsl. 115. primo inquit
 rātua v̄de ter. in. c. ad audiētiā de confuetud.
 ¶ Cōtra diffinitiones instituit quidā subtilis licētitatus, de l. argēta-
 riū. h̄. cū autem. ff. de edend. et l. cū putarē famili. her. vbi valet sentē-
 tia sine probationibus, et sic sine solēnitate, in diffinitione dicit solēni-
 tatem interuenire debere, quarē male.
- 12 1. Respondeo probationes nō esse de solēnitate substanciali senten-
 tie, immo sentētia bene valet sine illis, vt tenet Bar. quē ceteri sequū-
 tur in d.l. platan secus si alia substancialia omittantur, et alle neces-
 sarie solēnitatis p̄deratur. c. asserte de presumpt. per Abba. ibi et
 Alex. cōsl. 105. p̄deratis in. 5. volu. dec. cōsl. 795. in causa col. p̄ma.
 ¶ Replicuit subtilia sic, sentētia lata cōtra solitū ordinē iudiciorū
 est nulla. h̄. Item sentētia. t. q. 6. glo. 11. quest. 3. in summa. sed solitus,
 et necessarius ordo iudiciorū est, q̄ iudex cūcta rimetur. c. iudicantē.
 30. q. 5. quod nō facit, si omittat probationes, ergo nō valet.
- 13 2. Item, ordo substancialis est, primo cognoscere, postea diffinire. l. s.
 C. de sentētis ex script. recit. Bal. in d.l. prolatā, sed nō dicit cognos-
 usse de causa, q̄ nō receperit probationes. Ergo sentētia erit nulla.
 glo. in c. p̄simates. t. q. 1. glo. sing. in c. ecclesia de cōstitut. et glo. in sum-
 ma. t. q. 1. doct. per illū ter. in c. ponderet. q̄. dist.
- 14 3. Respondeo, q̄ omisso ordinis iudiciorū in causis ordinarys red-
 dit processum, et sentētiā nullam, d.l. prolatam secus in summaris,
 cle. dispēdiosam de iudic. cle. sepe de verboru. sig. et Bar. in extrausag.
 ad rep̄im endum. quomodo in lese malesta. cri. proceda.
- ¶ Ideo si iudex recusat recipere probationes partis, et pcedat velo
 lejato, sine aliqua cause cognitione, sentētia nō valet. c. ad audiētiā,

ff. De re iudica. in prefa.

De appelle xp̄ stipulatione. C.de sentē. et interlo. s. si quis autē ibi pro nihilo colla. prima in autē. quomodo oport. episc. colla. pma. l. 7. C.de sentē. ex scripto. vbi sententia p̄cipit ante lata nō tenet. cle. pastoris lis de re iudi. Feder. cōsil. 51. dixi paul. cōsil. 474. ad confirmationē in. s. volu. Soc. consil. 46. eleganter. numero. 48. cū seq. in 4. volu. et Lome. cōsil. 89. vīsīa actis in primo lib.

TSi vero iudex admittaret pres ad probandum. et eiusdem cōcederet definitiones. si tamen altera fuerit negligēs in probatione. valebit sententia. quia lata cōtra ius p̄tis. c. cū inter de re iud. Barba. Sel. et alij in d.c. ecclesia. de constitut. vbi Sel. ponit regulam. et 6. fallentias quas videre licet.

TIdem puto in qualibet iudicis ordinatōe. ut sine cause cognitiōe no valeat. d. lex stipulatione. et hoc plene probat ille H̄elia radians Aurelle in. s. vbi decretum. In. nec. quicq. n. de off. p. cons. et leg. versic. amplia rc.

I5 **T**Item hec diffinitiua est t̄ duplex. cōdēnatoria. et absolutoria. C. cōdēnatoria est triplex. de quib⁹ per Bal. in margar. in verb. sententia quest. 67. Et dicuntur cōdēnatoria. quia requirit condemnationem. Absolutoria vero abolutionem. t̄ preses. C. de sentē. et interlo. c. illa in s. de accus. c. s. h. diffinitiua. et q. 6. Guido pape. consil. 83. non potest. et consil. 198. attentata col. 7.

I6 **T**Sallit in causa appellatiois. in qua sufficit iudicē dicere bene appellatu. et male iudicatu. aut ecorra. leos. C. de appella. I. s. istra eodē t̄ qui romē. s. pe. ff. de verb. oblig. in tra de mino. I. in ratione in pma. s. imperatoz ad. I. falci. et ibi Alex. et Vincē. Sequit Specul. in tit. de sentē. s. species h. sic. diffinitiua. Archi. in. c. s. circa s. t. q. 6. Manoz. et alij in. c. cū causam de re iudi. Lanfrā. in reperi. c. qm̄ in r̄bo interlocutiones col. penul. in magna imp̄ssione de pba. glo. et doct. in. l. pma supra eodē. et Alex. in. l. in summa istra eodē dicit istā esse cōmūnē. et cōsil. III. vīso themate in. 5. volu. paul. cōsil. 16. si pōderarētur col. t. in pmo vol. t cōsil. t 75. ad p̄mū in. t. volu. Barba. in rub. istius tit. col. 6 et in. c. Raynaldus col. 103. detersa. et sic probat cōclusio mea. Q. sententia diffinitiua nō requirit abolutionē. vel cōdēnationē. immo requiri. nisi sit sententia in causa appellatiois.

I7 **T**Judices tñ nostri tēporis etiā in causa appellatiois cōdēnant. vel absolvūt. et illud est tutius. et cōmēdabile. Icdm Specul. in d. tit. de sentē. s. species col. t. et Io. and. in. s. vt autē in addi. ad eūdē. et glo. sing. in. Loffidius. ff. de leg. 3. scdm Sel. in c. cū Joannes col. 4. de fid. instru. glo. in. d. ver. nō habete Bar. in l. cū apud. ff. iudica. solui. 4. opinione ponit Roma. in. lpmā col. t. supra eodē. Aufrer. decisio. suis. q. 723.

TOpposuit quidā cōtra hanc cōclusionē ultimā. immo requirit. vide licet q. nō requirat abolutionē. vel cōdēnationē. de. Lquid tamē. s. primo ff. de arb. vbi per verbū videtur profert sententia. Item de. in summa infra eodē cum similibus. Item sufficit q. sententia feratur per verbū p̄cipio. vel statuo. c. in his de verb. signific. ergo etiam extra causam appellatiois non requirat cōdēnationē. vel absolutionē.

pp. stel.
la Bure
l. cōmē-
datiō.

dēmūtoria

up. et la vni

Conclu-
sio

v. 110.

l. mpo - - -

Repetitio. II. Quid ius sit

- ¶ Respondi illa iura non obstat, quod licet ibi non sit cōdēnatio, tamen sunt verba equipollētia, que sufficiunt ad sententiam, glo. in d. l. preses, et d. h. diffinitius. t. q. 6. Jacob. in. l. si prefor. In p̄m. ff. de iud. glo. in. l. supra eodē cū in equipollētibus idē sit iudicium. glo. et ibi doct. in. d. c. in his de verbis. s. g. et nō refert quid ex equipollētibus fiat. I. muller. t. ff. ad trebel. I. baul. d. cōsl. 16. col. 2. vol. p̄mo. l. certi. ff. st. cer. petr.
- ¶ Repliuit sic, quod aliquid est traditū pro forma, tunc nō sufficit equi pollēns, sicut in baptismo, et eucharistia requiruntur certa ph̄ba pro forma, ergo etiam ex equipollētis quia non cōficeret, nec baptizaret effectuāliter. c. p̄mo et penul. de baptis. c. cōsl. in marthe de celeb. missari. I. a. t. alij. in. l. s. ff. de libe. et posthu. l. s. h. omnē, et ibi Bar. C. de administrātione. Sed hec verba cōdēnitio, et absoluo, sunt tradita pro forma. In d. l. preses et l. s. supra eodē, ergo aliter nō valebit. Hoc etiam plene notat Barba. consl. 74. illud col. 3. in p̄mo vol. et cōsl. 4-7. p̄clare col. penul. in. t. vol. Alex. cōsl. 179. p̄derat̄ col. t. in p̄mo vol. Feli. in. c. cōsl. venerabilis nūero. 4-3. de exceptio. et c. t. col. t. et seq. de libel. obla.
- ¶ Respondi quod in sententiā ph̄ba in genere sunt de forma, sed nō certa verba, ut d. l. in summa sed in iurib⁹ allegatis pro contrario, certa ph̄ba erat de forma, et sic ab eis nō est licitū recedere, vi. d. h. omnē, et d. c. primo de baptis. secus quod verba in genere sunt de forma, quod tunc sufficit exprimere ex equipollētis, quod vobis verbos est traditēda, nō verba. L. scire leges. ff. de leg. hoc tenet Albert. binus in tractātu de forma et solēnitate actus Rub. ex quibus cōsistant forma et solēnitatis. Et hoc potest probari in matrimonio, quod licet verba sint de substantia in valētib⁹ locū. c. tue de sponsal. glo. in. l. cum notissimi. C. de prescriptio. 30. vel quadriginta annos. tamē sufficit per quevis verba cōsensum exprimere. c. ex literis in primo t. c. ex parte de sponsal.
- ¶ Simile in stipulatione, nam ph̄ba sunt de forma. l. p̄ma. ff. de verbo. oblig. tñ quecūq; verba cōsensum exprimēta sufficiunt. l. s. h. si quis ita, t. h. s. ff. de verbis. oblig. et. h. in hac insti. illo tit. et nō certa ph̄ba sunt de formis, sed habilla, et cōsensum exprimēta, ergo inhabilla non valerent, vi. si quis dicendo a, vellet dicere promittit, et respondendo b, vellet significare promitto, non valeret. glo. in d. h. in hac modis. in d. h. si quis ita.
- ¶ Ad hanc insti de l. diuina. Espanianus in s. ff. de sur. patro. vbi ponitur et condemnatio, et absoluto, ergo et in sententiā utrumq; debet interuenire.
- ¶ Respondi dico alterū sufficere, videlicet verbū cōdēno vel absoluo, per d. l. preses que vobis ista dictione vel, que alternatiue seu disjunctive ponit. si ita fuerit. ff. de mat. testa. L. scilicet qui. h. nihil de manu missio. Bar. in. l. sup. a. h. officium in s. de aqua plu. arcenda.
- ¶ Sit tamē plura capitula contineret sententia, potest index apponere verbum cōdēno in uno, et verbū absoluo in alio. c. Raynuttus et Raynaldus et ad hoc eū ponderant. doc. extra de testa. vide Ipanor. in. c. primo col. 3. de re iud. numero. 8. I. baul. consl. 338. quia exceptio nes in s. vol. primo
- ¶ Etiam potest index dicere cōdēnatio te ad. 10. et si solueris absoluo,

ff. de re iudica. in prefa.

ter. sing. et vincus in d. l. diuus Vespasian⁹ in s. libi vel fustibus ced⁹,
et ita absolu⁹, quē valde cōmēdat. Barba. in. c. ex literis col. 13. mūero
53. de p̄stituto, et ita latius dīcā, et q̄ hoc erit declarata p̄fens p̄lūto
¶ Inquātū supra dixi eam absolu⁹; iā esse, que fertur q̄ n̄bū abiol-
uo, et cōdēnatorū que q̄ cōdēno. Intellige q̄i alterū illō p̄ verbōz tā,
tum apponere, secus il. vtrū apponere in sentētia, q̄i tunc habe-
ret locū cōclusio, q̄ absolu⁹ pot dici, licet i ea sit verbū cōdēno,
et hoc q̄i index diceret cōdēnno, immo absolu⁹, dī absolu⁹ glo.
in. c. predicatori. 16. q. i. c. si enim de penitē. distinc. et. facit. l. li ita icri-
ptum p̄ma. ff. de hered. insti. l. stichus de manūmis. testa. Alberic. in. l.
quia arbitr. ff. de arb. et ita latius dico in. t. nor. facit. glo. in. c. si is
qui p̄ceſt. q̄ cum ergo. pf. q. 3.

Conclu-
sio

¶ Quia dictio immo est correctiua, glo. in. c. accedēs in p̄mo circa fi-
nem ut lit. nō cōtesta. Rauē. in alpha. in n̄bo index doc. in. l. l. urisgen-
tium. h. quinimo. ff. de paci. glo. in. d. l. si ita scriptum et in extrasag.
Joh. 7. 7. incipi. excrebilis in verbo immo

¶ Item standū est ultimā n̄bis. l. si mīhi et tibi. h. si. ff. de leg. l. Cardi-
na. 21. 21. 29. index. col. 3. mūero. 25. Gal. in. l. pacta nonissima. C. de paci.
per ter. illū vbi multa dicit et. d. chassa. in catolo. glo. mūdi in fine
¶ Oppono de l. cū iudex et ibi no. Gal. C. de sentent. ybi si iudex sic
proferat, si iuraueris te absoluam, non est absolu⁹, et tamen est
verbū absolu⁹

Conclu-
sio

¶ Respōdeo latissimā esse differētlam, q̄i iudex p̄nūclat per verba
p̄sentis tēporis, aut futuri, q̄ futurū n̄l ponit, nec tractus futuri tē-
poris spectat ad iudicē. l. p̄ma. ff. de vñst. c. in nr̄a de sepult. Barb. in
rub. huius tituli col. 4. Et sic elici potest cōclusio, q̄ licet verbū cō-
dēnationis, vel absolu⁹is sit sentētia iudicē, nō tñ dī diffinitiua.

¶ Quid si iudex omittaret verbū cōdēnno, vel absolu⁹, sic dicens
absolu⁹imus regum, et vñctū vñctō in expēs. certe nulla est sentētia
qua requirit esse scriptum, quod hic nō est. c. si. de re iudic. lib. 6. d. l.
statutis, et huius op̄i. fuit Bar. in d. l. preses plus dicens se vidisse de
facto, et ita fuit iudicatum scđm eum in. l. prima. h. si. ff. de hered. insti.
licet ibi cōtrariū teneat per illū ter. qui non facit, quia loquitur in actu
fauorabili institutionis, secus in odioso, puta in condēnatōne, scđm
Gal. lib. lnam in sentētia requirit verbo nūn expressio. c. si. de re iud.
lib. 6. et hec opinio seruaret in practica, teste Alex. in. l. errore col. vlr.
C. de testa.

¶ Nec etiam obstat. l. verbū volo. C. de fidelcō. quia loquitur in testato
re, qui ob humanā fragilitatē, et insūnitatē turbatus non recorda-
batur. l. hac. consulti si uia. h. at. cum humana. C. qui. testa. fac. poss. l.
quoniam. C. de testa. Iacē lex illi subuenit, secus in iudice, qui debet
esse deliberatus. l. z. C. de senten. ex script. recitā. et etiam quia habet

sentētiam scriptam ante oculos, quam potest legere, si velit, et reci-
tare. l. p̄ma. C. de sentē. ex scripto, secus in testatore

¶ Ab hisq̄ obstat, q̄ i dubio debem⁹ facere yr̄ res yaleat. l. quoties. t
de reb. dub. c. abbate extra de n̄bo. sig. qd̄ intellige q̄i. ostaret de mēte
iudicis; arg. d. l. pen. de hered. inst. qd̄ nō pot eē i q̄stidē nr̄a, cu. i certū
a illis

Repetitio. I. Quod iussit.

Si an velit condemnare, an absoluere, secus tu questione Bar. in d. l. de hered. insti. vbi iudex absoluist reū, et victū victori in expēssis legitimis, taxatione nobis et curse nre referuata. Nam ibi pōt suppleri verbū cōdēnamus, cū alias nō posset fieri taxationis reservatio, secus in alia q̄stione, cū vtrūq; verbū possit adaptari, hec probat Elige. et Jas. in d. curare circa finem insti. de actioni.

¶ Recetia obstat, q̄ valeat si iudex dixerit cōdēnamus reū ad decē et victū victori in expēssis. nā tūc bene valet, et debet suppleri d. vbi cōdēnamus, cū ad illud debeat referri, et nō ad aliud, vt illud intelligat repetitū, secus est in q̄stione p̄cedēti, vbi est incertū ad qđ debeat referri. Bar. in d. l. preses in s. sequit Corset. in sing. Incipiente sententia in s. q. et ista opinio est de iure verior. Sed contraria opinio q̄ vbiq; debeat suppleri verbum, est de iure equitor. teste Imola in d. l. iudex col. 7. v. s. Item sc̄o pōt dubitari, vide Barba plura adducēter q̄ d. debeat suppleri verbum in rub. de probatio. In s. extra.

30. ¶ Item nō pōt obesse, q̄ valet sententia incerta, que pōt certificari p̄ relationē ad acta, vt. l. ait p̄tor. s. si iudex supra eodē, et C. de sentē, q̄ sine cer. quātitā, p̄ferū. q̄ illud est verū q̄i est incerta in quātitate cōdēnationis, vel absolutiōis, vt turib⁹ p̄xime allega. secus si sit incerta rōne defect⁹ vbi cōdēno, vel absoluo, aut equipollētis. q̄ exp̄ssio est p̄ forma vt supra dixi. Et facit c. penul. de furelurā prout furamē cum equiparatur sententie. sequit Jas. in d. h. si iudex.

31. cōclusio. ¶ Et sic pōt elici cōclusio, nō valet sententia incerta, licet possit certificari p̄ relationē ad acta, v. c. q̄i est defectiua vbi cōdēno, vel absoluo, seu equipollētis. et hoc p̄bat Roma. in l. j. col. 5. supra eodem. Secus ergo s. quātitate sit incerta, vt supra dixi. et hoc intellige q̄i possit certificari et actis eiusdem instati, secus si alter⁹, q̄i etiam nō valeret sententia. Ang. et Imo. in l. s. p̄uenierit. ff. de re iud. Et est sing. notandū scđm Barba. in rub. istius tituli col. 8. vide Jas. in l. s. ls ad quē. ff. de acq̄r. hered. et doct. in l. f. C. s. aduersus liberta.

32. bar. rep̄ hēndic. ¶ Et quo cōst. it Bar. nō recte sensisse, in l. s. legatario. h. s. ff. de fidei cō. liberta. dū dicit iudicē male facere dū cōdēnāt victū victori in expēssis, nisi declarēt, nā nō valet, q̄i cōtrariū est verū, cū possit declarari p̄ relationē ad acta, scđm Ro. in d. l. p̄ima, sed potest salvari, q̄i est incertitudo circa p̄sonas, vt quia p̄im cōdēnāult vni, et p̄im absoluit, et tunc intelliget doctrina Bar. secus vbi esset incertitudo circa expēssari cōdēnationē c. cū dilecti de dolo. Alex. in additio. ad Bar. in d. h. Imola in d. l. iudex col. 7.

33. Ex p̄dictis infero sententia diffinitiūa esse, si iudex imponat cuius p̄petuū silētiū, glo. sing. in l. aurelius. h. centā. ff. de liberatio. leg. Ro. wa. et Jas. in l. s. col. penul. supra eo. sequit Bal. in l. diffamari col. 7. C. de inge. et manumis. et in additio. ad Spec. in tit. de sententia col. 4. v. sic. impositio, et in l. preses in s. C. de sentēt. et interlocu. Guido p̄pe sing. 101. Fel. in c. accepim⁹ col. 7. de fide instru. Et in rub. extra eodem col. penul. vide eū in c. in presentia col. 7. de probatio. dec. in. c. li. cet in v. no. de probatio.

¶ Quod est intelligēdū q̄i fuit facta litis cōtesta. et alia solēnia ls

ff.de re iudica.in prefa.

teruenerunt, alias secus. Bal.in marg. in verbo sententia.q.174.
Et d. I diffamari.

¶ Et qn in libello debet peti imponi silentiu, vel per actore, vel per
reum, vide Bal.in l.s. C.vi lite pendente.

¶ Secundo, infero sententiam esse diffinitiu, si pronuncief satisfandu
esse, vel no, qn principaliter petebat, alias secus. Bar.in l.s. h.s. col.7
ff. de preto. stipula. Mathesila. notab. 37. incipi. nota q si quis pri-
ncipaliter 3mol. et fell. in rub. extra eodem col. pe.

34 ¶ Tertio, infero q si de nullitate actus principaliter dubit, et sup
eo ferat sententia, dicet diffinitiu. Bal.in l.s preses col. s. C. quomod.
et quando iud. Ideo. in c. cu cessante col. 7. et sequenti. et c. dilecto de
appella. secus si incideter Guido pape cōsil. 77. in causa Jo. de ana.
consil. 93. viso processu et ibi Wolog. in additio. ad eū Paul. cōsil. 78
in causa ista col. 7. in pmo vol.

35 ¶ Quartu, idem si pronuncief rem esse peritoris. l. pompo. h. sed si is
ibi quid si in iudicio rem meā esse pronunciavit. ff. de procurato. l. si inter
de excepto. rei iudica. ibi meam hereditati pronunciatum sit.

36 ¶ Idem si declarauit rem meā esse. Let ex diverso. h. primo. ff. de rei
vendicatio. l. sicuti. h. sed si querat si seruitus vēdice. Bal.in Lactori,
col. 7. C. de reb. cred.

¶ Idem in sententia declaratoria cōtractus. Bal.in addl. ad Spec. in
tit. de sententia. col. 5. versi. sententia declaratoria domini.

¶ Idem si ad restituendum quis condēnatur, glo. in l. qui restituere in
fi. ff. de rei vendica. Jas. 7. et aliis in. h. s. insti. de actio.

¶ Quinto, sententia lata super hypotheca est diffinitiu. Bal.in cō
sil. 431. casus talis est in primo vol.

¶ Sexto, infero q si iudex pnūclauerit aliquē delinquisse, qn pincipa-
liter de eo agebat, illa sententia est diffinitiu. l. s. h. s. ff. ad turpil. l. s.
te. C. ex quib. cau. infra. irroga. c. s. que. h. notadū. 7. q. 3. Jas. 7. et aliis in. l. s
circa fi. supra eodē Barba. in rub. hulus tit. col. 9

37 ¶ Septimo, sententia qua pronunciat bene appellatū, et male iudicatū
est diffinitiu. glo. melior de corpore iuris in l. preses. C. de sentent.
scdm Bal.in consil. 431. casus talis in pma pte et. l. s. h. sed et si quis
col. s. C. cōmunia de leg. Calderi. 2. s. 6. eodē tit. incip. an sententia glo.
7. in cle. s. de appella. Blusfr. q. 363. Item 2c. an sententia vide tamen
Whilip. Francum in d.c. cum cessante col. 14. et Petrum de anchara
consil. 417. de iuribus.

38 ¶ Octavo, dī sententia diffinitiu, si pronuncief filii esse heredē p̄fis,
si principaliter id erat in iudicū deductū. Bal.cōsil. 387. p pte col. l.
in tertio volu. et hoc p̄principaliter semp debet cōsiderari. glo. ordina-
ria in c. hec quippe. 3. q. 6. scdm Jas. in. l. 7. not. 10. ff. solut. matrimo.

39 ¶ Nonno, sententia cōfirmatoria electionis, vel infirmatoria, facta cu
cause cognitiōe, est diffinitiu. Jo. andreas in. c. auaricie in nouel. de
elect. lib. 6. Dominic. in. c. s. col. 5. illo tit. Egid. de Bella mera in deci-
sione. 177. sententia canoniste in c. constitutis in. r. de appellatio. Ol-
dria cōsil. 18. circa primū in. r. q. Si vero alias fieret sine cōtradicto-
rio iudicio, esset interlocutoria. fell. in rub. extra eodē col. penul.

Repetitio I. Quod iussit

¶ Decimo, sententia lata in actione quod metus causa, est diffinitiva.
Bar. in L. si cum exceptione, s. hec autem. ff. quod met. cau. doct. in c.
primo illo tit. Ias. in S. quadruplic. col. 5. cum sequenti numero. 45. in-
stit. de act.

40 ¶ Undecimo, infero sententia super alimētis esse diffinitiuā, glo. in L.
si quis a liberti, s. si quis ex his in ver. sententie. ff. de libe. agno. et ibi
hoc tenet Bar. reprobādo glo. in S. precedēti tenentē contrariorū in-
ver. iubebunt. Sea. dd. glo. possunt concordari, quia cū alimēta pīn-
cipaliter petunt, et fertur super eis sententia, et definitiū, sc̄tus si
hereditas petere per filium, et pendente lice p̄missio alimentorum ei-
sieret, quia illa p̄missio est interlocutoria, et instituta, s. de inofficio
so. ff. de inoss. testa.

41 ¶ Idem si iudex pronūciat p̄missione esse faciēdam, in aliquo casu,
quos ponit in illo Bituriceti, in rub. en quel cas puissant doibt estre
faictes, art. si. pbat p̄fpos. et alii in d.c. cū cessante col. 8. de appella.
doc. in L. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel alieni iur.

¶ Ultimo, sententia qua iudex pronūciat testamētum esse in firmādū,
est diffinitiuā, quia deānit non solum negocium instantie, sed obligatio-
nis et facti principaliſ. I. priua supra co.

¶ Item oixit ex ea actio sed intellige predicta quando aduersario
opponente, et in forma processus hoc fuit promulgatum, alias secus
Bal. consul. 13. an ille qui. et. volu. per hec potest cognosci quid sit sen-
tentia diffinitiuā.

42 De iter-
locu-
to-
ria hāte
vīm dif-
finitiū
¶ Secunda, species sententie est interlocutoria habens vim diffini-
tuā, que est illa que causam principalem non diffinit, sed unam par-
tem substantiam, nec toti cause, sed aliquando instantie finem im-
ponit, et aliam post se non expectat, glo. in ver. non habente de fruol.
appellin prag. Bar. in L. ait pretor col. 7. ff. de mino. per glo. in Litera-
ff. de mino. sequit Bal. in L. minoribus col. 7. C. de his quib. vt iudic.
Etiam dicit sing. Alex. consul. 18. in causa in S. vol. col. prim. 1. er. 1. 5.
col. 7. ff. de verboū oblig. et Georg. Matam in repetitio. cle. sepe. s. et
qua col. 7. de verb. sing. doct. in rub. de re iudicata, et hec est quedam
scriptio, et declaratio, sed non diffinitio.

43 Exempla
iterlocu-
torie q̄a-
bentis
vīm dif-
finitiū
¶ Nota tamen q̄ si iudex se pronūciaverit cōpetentem, vel in cōpe-
tentem, est interlocutoria habens vim diffinitiuā, glo. sing. in auten-
habita in s. Cne fil. pro pat. scđm Rom. sing. 179. sequit Busfre. in
decis. capel. colos. q. 4-8. Sido pape in suis decisio. q. x. si. iudex Lor-
ca. in sing. iudic. sententia in S. Felt. in c. qualiter in primo col. 5. de ac-
cūlario. Anto. tremol. in additio. ad vībertum de bonacurso in rub. de
impedi. et except. folio. 55. et 99. Decius in c. peruesit in 7. de appell.
in s. doct. in c. significantibus de offic. deleg. Ias. in L. 7. numero. 38. ff.
si quis in līz voca. non erit.

Licet Pet. de ferrā. in sua practica in forma sententie interlocutorie
super in cōpetentia iudicis in principio teneat esse interlocutoriam
quando pronūciat se cōpetentem si vero in cōpetentem diffi-
nitiam.

44 ¶ Secundo, si iudex pronūciat non esse lībello respōdendū, tanq̄

ff. de re iudicata in prefa.

- Inepto, dicitur interlocutoria habens vim dissimilitue, ut no. **P**banor. et alii in c. examinata in ff. de iud. glo. in ver. non habete de fruol. ap-
pel. per tec. sing. in l. metum. s. sed quod pretor ibi me assidente inter
locutum. ff. quod met. causa scdm **B**al. ibi Roma. in rub. supra codex
Bal. in l. t. q. 5. C. de episco. audien. **J**o. de ana. consil. 93. viso processu.
, et ibi in additio. ad eum **H**yco. **M**ellius in repertorio in ver. senten-
tia. q. 17. **P**au. cōsil. 65. viso quadam in primo vol.
- ¶ Tertio, si iudex pronunciat quem minorem, hec pronunciatio dicit
habere vim dissimilitue, glo. sing. iusto tex. in **L**itra. ff. de mino. **B**ar.
in l. t. ff. de appell. recip. et **S**alicetus in l. post sententiam col. 3. vers.
sed ego. C. de senten. et interloc.
- ¶ Quarto, sententia lata sup attentatis dictis interlocutoria habens
vim dissimilitue, do. de rota in decisi. 13. si iudex, et decisi. 85. si a senten-
tia in no. et decisi. 215. nota qd sententia, et decisi. 4-7-4. nota si attesta-
ta in antiqu. **E**gid. **B**elle mere decisi. d. cīs. de sententia **M**yco. de **M**el-
lis in repertorio in ver. sententia. q. x. **C**ard. cōsil. 72. titius in 6. du-
bio numero. 74. **F**eli. in rub. extra codex col. 3. et in c. qualiter in pmo
col. 5. de accusa.
- ¶ Quinto, si iudex laicus prouisicat remittendū, et remittat clericū
ad iudicē ecclesiasticum, est interlocutoria habendo vim dissimilitue. c.
si iudex laicus de senten. excōmuniaca. lib. 6. no. doct. in c. tuam de ord.
cognit. clator. qui filii sint legiti. doct. in l. titia. ff. soluto matrimo. et
l. quoties. C. de iudic. **F**ederi. cōsil. 198. casus talis est moder. in rub.
supra eodem **H**repo. in c. sua nobis in 5. no. de appell. **G**uido pape in
cōsil. 110. pro declaratione in 4. dubio
- ¶ Sexto, sententia lata ab obseruatione iudicis dicit interlocutoria
habens vim dissimilitue, glo. in l. barum. ff. si seruitus vendic. l. **J**ulia-
nus de conduct. indeb. in pmo. magne glo. et glo. in autem. de exhibēd.
reis colla. s. in ver. repetete **B**ar. in l. titia col. p̄ima. ff. de accus. **B**al.
in l. t. q. 8. C. de episco. audien. et l. properandum. s. et si quidem col.
penult. de iud. autem. qui semel quomodo et quando iud. col. 4. et ultime.
Bald. in marg. in ver. sententia. q. 119. **A**bathef. not. 39. **R**oma.
in rub. supra eodem col. penult. doct. in c. examinata extra de iudic.
Imoli. in l. si finita. s. non autem. ff. de dam. infect. **B**arba. in additio.
ad **B**al. in l. minoribus. C. de his quibus ut indig. **F**eli. in rub. extra
eodem col. penul. **H**err. Anchara. consil. 16. viso processu. Licet con-
trarium teneat **A**ng. cōsil. 106. in presenti ec. col. 2. vbi dicit eam me-
re interlocutoriam, et consil. 119. in presenti consultatione, sed cōmu-
nem tenet **A**ng. idē cōsil. 115. primo inquiramus in ff. et consil. 190. in
ff. **J**ohan. de **A**na. cōsil. 93. viso processu, et ibi in additio. ad eū **G**ui-
do pape consil. 77. in causa. col. 2. et consil. 14-5. et cōsil. 69. pro de-
claratione col. 2. et consil. 154. de anno domini col. 3. **P**au. cōsil. 77-2.
. viss. in ff. vol. primo. **A**lex. in l. 5. col. 2. ff. de verborum oblig. **M**yco.
Mellius in repertorio in ver. sententia. q. 17. **G**uido pape in decisi. del-
phina. q. 16. iudic. et q. 77. locutienens
- ¶ Quod intellige si non fuerit lis contestata, nec dissatio data ad
probandum, alioquin esset dissimilitua, si cum cause cognitione iudex

Repetitio.I. Quod iussit

absoluisset, dicendo absoluo te, quis soluisti, secus quis libellus erat ineptus. Bar. in d. l. tertia. et doct. supra allegati. et Petr. de Ferr. in pract. in forma libelli in actione reali in glo. per veitram. Antonius de Tremoli in additio. ad vbert. de Bonacurso in rub. de imped. ex parte. verso. ratione modi in verbo in scriptis fol. 99. Lanfrancus in repe. c. quoniam contra in ver. interlocutiones col. xi. de probatibus. et vide eū col. 79. per glo. in. q. si. in glo. ultima insitu. de perpet. et tempo. actio. Bonifac. vitali in cle. cum a repulsione col. 7. in fi. de appellatio.

49. **S**eptimo, sententia sua exceptionibus peremptoris vim habet diffinicie, glo. 7. in cle. si. de appellatio. ter. in. c. n. illo tit. lib. 6. docto. hic Bar. in. l. 7. q. 5. ff. de app. recipiend. Bal. elegant. h. si quis post. col. penal. ff. de codic. indeb. Rom. 3. in rub. supra codic. Petr. de Anchara. consil. 4-17. de iuribus. q; nō finit directo uocatio, sed partem substantiale sic, et natura diffinitive est, q; referas ad negotium principale, nō ad exceptiones. Aufret. in decis. cap. tolo. q. 4-8. Item zc. an sententia, et q. 363. Card. cōsil. 72. titulus numero. 73. in. 5. dubio. Alep. cōsil. 187. in causa in. 6. volu. Lorne. cōsil. 762. pro evidētia lra 2. in. 4. vol. Aret. cōsil. 70. in questione col. 1. et cōsil. 105. in p̄sent. Prepo. et Frac. in. d. c. cū cessante, et Prepo. in summa. 20. dist. Ioh. in. d. c. si. Imol. in. l. si finita, q; nō autē col. p̄sima. ff. de dāno infect. Felii. in. c. qualiter in p̄mo. col. 5. de accusatio. intellige supra deducra q̄n incidenter hoc deducere, secus si principaliter, ut reum absolvimus, quia soluit, tuac esse diffinitivam nō dubitat. Felius in rub. extra codic col. 6.

50. **T** Octavo, si iudex precipiat clericū ut residet in beneficio, sub pena priuationis dicit sententia habere vim diffinitive. c. s. et ibi not. de cler. nō residēti. et per totū Ioh. dec. et alii in. c. guenit in. 7. de appellatio. Barba. in rub. istius tituli in cle. col. xi.

51. **S**itono, sententia lata sua desertione dī interlocutoria, habet tamen vim diffinitive. Bal. in auten. si quis litigantū col. vi. er. l. 7. q. 14. C. de episco. audiens. et Lante sententia in fi. quo. appel. non recipiuntur et in Barga. in ver. sententia. q. 53. et cōsil. 34-4. super eo. in primo volu. vbi dicit eam interlocutoriam habere tñ vim diffinitive, natura, ratione, et effectu. Feder. in cōsil. 198. casus in fi. Guido cōsil. 38. nedū inferiores numero. 8. et cōsil. 69. pro declaratione, et cōsil. 77. et cōsil. 174. col. 7. circa, et cōsil. 154. de anno domini, et cōsil. 146. egredius col. 7. Oldia. cōsil. 106. quod litera executoria. Lorne. cōsil. 14. in hac consultatione, et cōsil. 762. pro evidētia litera h. in. 4. volu. Barba. cōsil. 31. bene in. 3. volu. Areti. cōsil. 106. Bathef. no. 39. nota q; ab interlocutoria Lanfranc. in repetitione. c. quoniam in ver. interlocutiones col. 79. in magna impressione de probatio. Hycol. in reperto. so in verb. sententia. q. xj. do. de rota. dec. 86. si a pronūciatione et decis. 4-7. fuit substatum in no. et decis. 175. in antiquo. et. 4-55. et decis. d. cxci. in antiquo. Egid. de bella mera decis. d. clis. Aufre. in suis decis. q. 363. Item zc. an sententia Guido pape in suis de bonib⁹ quest. xj. utrum sententia. et quest. 720. Locutienens. Henricus boverius in singul. incip. appellatio. q. 15. Bonifacius vitalinus in cle.

ff. de re iudica. in prefa.

- appellantī numero. 71. de appella. q̄ alias superyna re, due possent
fieri sentētie, qđ est absurdū. l.s. C. qn. puoca. nō est necesse. Inam et
postea s. si dāneſ. ff. de lureli. ſel. i rub. extra eodē col. 3. vbi vide alia
52. ¶ Lūta qñ effet pronūciatū super appellatione a diffinitiua, quia
tunc effet diffinitiua. Guido. d.q. xii. decisi. delphinali Bar. cōſil. 770
appellatū rc. Aſterius. q. 4-8. et q. 367. Item rc. an sentētia in decisi.
Bal. in c. ex pte in. r. ſupra de reſcrip. col. 3. Philipp. in c. Romana in ſi.
de appella. lib. 6. Iſepol. talis in c. ex rōne col. 19. de appella. glo. in d.
ver. nō habēte de fruoli appella. in prag. Et quis habeat pronūciare
appellationē deſerū, dlc. q̄ iudex ad quem, ſi coram eo fuit pcessum
in cauſa appellatiōis, alioq̄ iudex a quo, ſede. cōſil. 133. Latus talis
est col. 7. et Iſaul. in. l.s. preſes. C. quomodo et quando iud.
53. ¶ Decimo ſentētia qua pronūciatur poſſe appellari vel non habet
vīm diffinitiue. Bar. cōſil. 770. appellatū Guido pape cōſil. 154. in
ſi. Laſe. cōſil. 6. codē tit. Jo. de anaria cōſil. 93. viſo. Et ibi in addi-
tio. Lome. cōſil. 14. In hac col. 7. et consil. 767. in. 4. vol. Bal. in. l.vna
col. 3. Cneſceat tertio puoca. Aſterius in decisi. Capel. tolo. q. 4-8. Jo.
mona. in. c. cuplētes i. glo. magna de elect. lib. 6. priuinciale oīm ecclīa.
fol. 76. Card. in cle. ſi. de appel. Roma. in rub. ſupra eodē col. 7. c. ſua
nobis et ibi Bal. de appel. Frācūs in d. c. cū ceſſante col. 14. fel. col. 7.
extra eodem in rub.
54. ¶ Undecimo, ſi pronūciatur instantiam effe peremptam eft interlo-
cutoria habēt vīm diffinitiue. Bal. in. l.s. C. ſi tutor vel curator iu-
ne. Iſola. in. l.s. finita. s. nō autem. col. 7. ſi. de dam infec. Barba. in
rub. huīus tit. col. 10. Roma. in rub. ſupra eodē. Bal. cōſil. 344. ſuper
eo in. i. vol. col. 5. Jo. de ana. cōſil. 93. viſo proceſſu col. 3.
55. ¶ Duo decimo, ſuper compromittendo, vel non, ex forma ſtatuti hoc
requirētis, ſentētia dicit habere vīm diffinitiue. Bal. in. l.s. col. 7. C. ſi
quacūq; prediſt potesta. Iſepo. et Philipp. in d.c. cū ceſſante Soci. cō-
ſil. 71. circa nūero. 71. in. 4. volu. vīde Luma. cōſil. 17. Hieronym⁹ l. ſi.
56. ¶ Decimotertio, ſentētia q̄ pronūciat instrumētū ſigillo regio ſi-
gillatū exequēdū, vel instrumētū garētiglonatum, aut ſentētia, eft
interlocutoria habēt vīm diffinitiue; Bar. et Bal. in. lab executione
col. ſ. cum ſequenti. C. quo appel. nō reci. et Lactoſi. col. 7. de reb. cred.
Alex. in. l. ſ. col. 7. ſi. de ſubo. oblig. Iacob. in. l.s. in ſi. in. 7. lectura. ſi. de
ſurſdict. omnī iud. Barba. in rub. huīus tit. col. 5. Ang. cōſil. 115. in
quiramus Cardina. cōſil. 77. titulus col. 7. nūero. xi. Ro. consil. 4-1. in
plenti Alex. cōſil. 50. vīſis col. penul. in. 7. vol. et cōſil. 77. in cauſa l. 7
volu. Soc. cōſil. 63. in cauſa col. ſi. in. 4. volu. Guido pape cōſil. 4-7.
circa diffinitiue, et cōſil. 69. p declaratiōne in tertio dubio et consil.
83. nō potest oīs numero. 4. et cōſil. 117. ex actis col. pe. et cōſil. 178.
numero. 4. et cōſil. 197. ſi litera Eret. cōſil. 70. in queſtione col. 7.
¶ Licet Guido i ſuis decisi. q. 574. an iudex in ſi. teneat cōtra, videlicet
eſte merā interlocutoria, Ang. cōſil. 114. quidā petiſt Eret. cōſil. 75.
diligēter col. 6. et multi aliis, ſed tene h̄dīctam opinionē p̄mam, multa
dico in. s. p̄mo des executions in ſtilo curie laice Bſuricensi.
57. ¶ Decimoquarto, ſi iudex p̄nūciat processum nullū, aut ſentētiam,

De iſtru-
mēto ſi-
gillato.
regio ſi-
gillo

Repetitio. I. Quod iussit.

erit interlocutoris, habebit tamen vim diffinitiue, **P**anormita. In cap. auditis, col. 2 de procura. **H**ycol, **M**yliss in ver. sententia. quest. 18. **G**uido pap. In decis. delphina. q. 16. iudex, et q. 770. et consil. 78. in causa.

Intellige quod incidenter fuit petitum, secus si principaliter petitum fuit secum nullum punitari, quod tunc esset diffinitius, Roma in rub. supra eodem col. 4.

58 **D**ecimo quinto, cōdēnatō expēsārū est interlocutoris habēs vim diffinitiue, doct. in c. auditis de procurato. c. finē de dol. **I**nnocen. in c. sacro de sentē. excdi. **G**al. in l. s. v. s. extra querō. C. sentē. rescin. non posse, et ibi **S**alice. **P**repo. in d. d. c. cū cessante col. 7. glossa in verb. nō habēte in tit. de frīlo. appel. in prag. **R**oma. cōsil. 358. in pūti **G**uido pap. cōsil. 154. de anno dñi col. 3. v. s. nec obstat, et pūl. 69. p. decla ratione, et pūl. 76. circa **A**nto. de **C**remol. in additio. ad vbert. de Bo nacurto in rub. de impēd. executio. in verb. sine scriptis v. s. ratione modi fol. 99. **A**lex. in l. errore col. vltima. C. de testa.

Intellige quod separatim a sententiā diffinitiū p. fertur, secus si cum diffinitiua, quod tunc pars esset diffinitiue, glo. in l. qui agnitis. ff. de except. in verb. p̄cepto **A**ng. in l. p̄ma. h. i. in s. ff. de vſur. **P**repos. et aliis in d. c. cū cessante col. 6. **R**oma. in rub. supra eodem. Idem cōsil. 358. in pūti **G**uido. d. cōsil. 154. col. 3. **S**alice. in l. post sententiā. C. de sentē. Et quod suffissent petitum principaliter, **F**eli. in rub. extra eodem col. 8. vbi dicit ēa esse in hūc casum diffinitiūam **P**etr. ancharanus pūl. 187. videretur prima facie. **A**lla q̄ plurima exempla ponerem, sed ne tedium lectorum afficiam, serio relinquo, putans lectorum per hec posse alias intelligere.

59 **T**ransto ad alia, et licet cōpter doctores ita teneāt, pono cōclusio nē hanc, nō esse dabile interlocutoriam habētē vim diffinitiue, et pbo sic, quod nō inueni lex hoc dicēs, ergo nec nos dicere debem⁹. **L**oissen tētis. C. de repud. **L** illa de collatio. l. si seruū. h. p̄tor ibi nō dixit pre tor. ff. de acquir. hered. h. sinuātē ibi nec q̄libet est lex aliquid tale dices in autē. de nō eligēd. secūdo nub. colla. p̄ma. h. cōsideremus in s. de triēt. et semisse colla. 3. **S**equitur **G**arb. consilio. 16. clementissimi col. 7. in p̄mo volu. et consil. 9. preclare col. 7. in 7. volu. cōsil. 81. pre clare nūero. 6. in 4. lib. **S**oc. cōsil. 33. p̄sequēdo col. 3. lib. i. sicut non valet consiliū in quo nō allegantur leges **G**al. in c. et literis de officiis. **J**udic. quod facit cōtra **P**arisiēt. dedignantēs in suis cōsiliis. leges adducere, licet se defendant per dictum **G**al. in l. nemo. C. de senten. et interlocut. omnium iudic. qd. citat **J**ac. in l. illam col. 3. de collatio. dicentes, t̄ q̄ francigene non allegant leges, sed rationes legam seruant, non quia imperator ita statuit, cum ei non subsiciantur. c. per venerabilem qui fil. sint leg. sed quia ratio naturalis sic vult, **N**otat. d. **P**urpura. in l. admonendū nūero. 17. c. ff. de lūreuran. et **P**etr. **J**acobi in sua pract. in rub. de p̄leudic. actio. ver. queritur an aliquis sit seruus. **B**enedictus in c. **R**aynūtius in prohe. folio. 3. in additio. et in verbo, si abſeq. in. t. de pupilla. nūero. xliii. d. **H**orius in prefatio. ad leges **L**ogobardo. folio. 5. col. iii. in additio ad **B**ene-

60 **C**ontra parisēt. et in verbo, si abſeq. in. t. de pupilla. nūero. xliii. d. **H**orius in prefatio. ad leges **L**ogobardo. folio. 5. col. iii. in additio ad **B**ene-

ff. de re iudica. in prefa.

dict. in l. apud ff. de manu vindicta. Sic nec in Hispania, vt habetur in somnia viridaris lib. j. c. 36. folio 8. col. 4. nouissime do. Chassa. in catolo. glo. mundi in decima parte considera. 37. vers. sic ergo. Ideo cum in iure non reperiatur, sed bene est inveniuntur a doctoribus magistris, vt attestatur Lorne. coss. 781. cossului litera x. col. 7. in. j. volu.. non debemus hoc ponere.

¶ Secundo, ab ista sententia appellatur sicut a diffinitiuo, ab execuzione libi articulo circa finem. C. quorum appella. non recipiunt. ergo erit diffinitiuo, non interlocutoria. Feli. in rub. col. 7.

¶ Tertio, Ista imponit finem controuerchie, et diffinit. cle. i. de sequest. posses. glo. in autent. habita. C. ne fil. pio pat. c. significanibus de offic. deleg.

¶ Quarto, Ista continet condonationem, aut saltem equipollens, quod sufficit. I. preses, et ibi glo. C. de sentent.

¶ Quinto, fertur in scriptis sicut diffinitiuo, l. statutis. C. de sentent. ex script. recit. c. si. extra eodem lib. 6. c. i. et ibi doct. de appelle eodem lib. Guido quest. x. in suis decisio. et infra latius tango, ergo xc.

¶ Sexto, non differunt nominis, que non differunt re, l. a nullo. C. de fer. in c. corepiscop. 68. dist. vbi et si re priueris nec nomen habere mereatis. Sed diffinitiuo, et ista non differunt re, ut statim probauit, ergo nec nomine differre debent, et sic diffinitiuo appellari debet, et non interlocutoria habens vim diffinitiuo.

¶ Septimo, habet effectum diffinitiuo, quia ab ea appellatur, et alias que supra dixi in ea requiruntur. Ang. coss. 115. Igitur inquiramus col. 7. ergo et nomen habebit. Et per ista fixi conclusionem non esse dubitem vobis.

61 ¶ Si quis tamen vellet sustinere communem, posset ad supra adducta respondere, et primo non inuenitur lex hoc dicere, verum est expresse, sed bene tacite ex legis mente elicetur, Ideo quod ex mente legis colligitur, lex est. l. cum mulier. ff. solu. matr. Ang. in. h. post mortem inst. de iuri. stip.

¶ Item arg. a contrario tacite ex lege elicetur, glo. in l. apud C. de sur. et l. z. de condit. infer. et tamen habetur pro lege. l. qui testamento . h. mulier, et ibi glo. ff. de testa. et ibi Paul. dicit qd habetur pro expresso, quod tacite colligitur, Vide Ianoz. et alios in c. si. extra eodem an. sententia lata contra intellectum legis tacite, sumptum sit nulla Benedict. in repe. c. Raynuttus in verbo si absq. in. z. de pupilla. numero. 9. et seq. de testa. Immo satis expressum dicitur, quod tacite colligitur ex mente, et id est rationis. l. pretor, et ibi Jas. ff. de no. ope. nunci, vide glo. in c. cum olim de cens.

62 ¶ Et quia glo. et doct. ita interpretati fuerunt, ergo illi interpretationi starte debet, text. sing. in l. si idem cum eodem in prin. ff. de iuris die. omnium iud. c. pratio de decimis, et ibi Ianoz. dicit quod casu legis deficiente, debemus stare declarationi, et interpretationi doctorum, quia interpretatio eorum (casu legis deficiente) habetur pro lege. d. l. si idem, et l. paterfamili. vers. me illud de prius leg. creditor. ff. et Barba. in repetitione legis, cum scutissimi, columna. 94. C. de

Sustine
tur cōs
cipio
ad argu
mētāg
respon.

Opī. do
cto. qd
sit tenē
da

Repetitio. I. Quod iussit

fidelis. et in rub. de testa. extra col. 43. et consil. x. col. 13. scriptum in. i. vol. lu. et consil. 47. scribit col. 4. eodem volu. et consil. 36. sapienter in s. in. t. volu. et consil. j. ad reuerendiss. col. 9. in. 4. volu. Curti consil. 57. nu. 9. super eo. et in additio. ad Iohann. in. c. pmo numero. 73. de postula. p. clatoru. Sed ita interpretati sunt preceptores. et maiores. ergo illa sententia preceptorum erit sequenda. si editibus in s. ff. de dam. Infect.

¶ Item non obstat scđm. appellat sicut a diffinitiuam. ergo est diffinitiuam. qd. non sequit. et do instantiam. qd sufficit. c. sicut v. gerit. i. q. i. Nam ab interlocutoria quaz appellat. etiam lute ciuiili. l. t. ff. de appell. recip. doct. in. l. t. C. de episco. audiē. et tā non est diffinitiuam.

¶ Nec obstat tertium. qd imponit sine controuersie. nam fateor. sed non totu. sed illi articulo sup quo fertur. diffinitiuam vero principale qd. nomine. n. diffinit. glo. in cle. vna de sequenti. poss. et fruct. in ver. diffinitiuam.

¶ Item non sequit imponit sine controuersie. ergo est diffinitiuam. patet in. arbitrio. t. qui satid. cog. et l. seq. et littera de minor. Ang. consil. 114. et seq. incip. inq. iram. et l. si debitor. ff. de iudic. quā supia examinauit.

¶ Et quo possum inferre. qd omnis sententia potest dici diffinitiuam. quia diffinit illu articulu super quo fertur. Et sic extat conclusio que probat p. tex. in. l. cu. iudez. in diffinitiuam sententia lustrandū solū p̄stari precipiat. C. de sente. Idem. Anch. consil. 34. et v. carius in. s. Idem tenet Bonisa. vital. in cle. cu. a repulsiōne. col. t. de appel. I. in. c. auditis col. t. de procurā. vide tex. in. c. post quingētos. et c. seq. 16. q. 3. facit tex. et bī glo. in. l. si quis lustrādū in ver. diffinitiuā. C. de reb. cred. et glo. in. l. seq. dicit interlocutoriam plene diffinire. et nō plenissime. sequit additio. ad Bar. in. l. titia. ff. de accus. Bal. i. marga. in verb. sententia. q. 58. Lanfrā. in. c. qm in ver. Interlocutioēs col. 10. de phatio. Galic. in. l. post sententia col. s. C. de sente. et interlocu. Felt. in. rub. de re iudic. col. t. et ibi hoc dicit esse verū large et nō pprie. Bal. in. d. si presca. C. quomodo et quando iud. I. paul. consil. 334. vīsa appellata. in. s. volu. col. t. Et. seq. consil. 106. in presenti col. t. et seq. Auto. de but. consil. 6. an sententia.

63
Conclu
sio

64
Illiatio .

¶ Et sic infertur laudum sententiam appellari. probat in. l. dicere sententiam cu. similibus de arb. c. s. c. cum dilectus extra illo tit. latius. infra dica in illa consilio appella. sententia Lauren. Lalcha. consiluit consil. 75. in predicta causa col. vlt.

¶ Opposuit quida subtilia baccalaureus sic. sententia diffinitiuam requirit ordinē iuris. postū in glo. L. prolatā. C. de sente. sed arbitriū. sive laudum ista nō requirit. ergo nō potest dici sententia

¶ Respondit arbitriū posse dici sententiam. improprie. p. tex. in. l. quid ergo. h. ex. cōpromisso. ff. de his qui not. infa. ibi nō per dia sententia est. sequit Bal. in. marga. in. vbo sententia. q. 139. I. paul. consil. 70. quia I. oan. de anania. psl. 16. vito in pmo dubio Iohann. in. c. s. de arb. Fel. in rub. extra codē col. 6. Jas. in. l. supra eodem nisi sit sententia arbitriū iuris. qd illa est pprie sententia. Bal. in. l. col. 3. C. de peric. et cōmo. rē vend. Fel. in. rub. extra eodem col. 6.

¶ Replicavit subtilius. de l. litigatores. l. qualē. et l. seq. cu. multis similibus. ff. de arb. vbi iuris consulti appellant sententiam arbitriale. et non

ff. de re iudica. in ratiō. dubitādi.

laudum, q̄r nō est dictio latīna, et iurisconsulti cū sint maximi oratores in prohe. ff. 3. h. nos vero noluerunt barbare loqui, sed latīne, et proprie, ergo proprie dicit sententia

65 ¶ Respondi iurisconsulti appellauerūt sententiam nō simpliciter, sed cū adiūcto, vt sententia arbitrii, et q̄n aliquid proferat cū adiūcto, nō est illud proprie. Bar. in l. lucius. h. questū. ff. de leg. 3. sicut cū dicimus homo mortuus, nō est proprie, et simpli homo. Bar. ita soluit in l. sup̄a eodē sed quod nō latīne dicat citat Joh. baptista in tracta. de arbitr. lib. 1. c. 7

¶ Adhuc institit cōtra solutionē Bar. de l. pedius. h. si. et l. sed et si, et litigatores. ff. de arb. vbi sententia proferat simpli, et nō cū adiūcto.

¶ Respōdi debere intelligi de sententia arbitrii, cū lex debeat intelligi secundum tit. sub quo est sita. l. imperatores de in diem addictiōe. l. si. et ibi glo. de condic. indeb. l. lus eiusphētōtici. C. de fund. patrimo. lib. x. l. cū lege. ff. de testa glo. in c. tibi qui de rescrīp. lib. 6. c. s. in glo. cēsenda de iure patro. eodē lib. c. s. in verb. certo de priuileg. eodē lib. vide tñ que dico in vñtrum no. infra vbi allud teneo.

Hec fuit cōtētus, sed adhuc addurit tex. formalē in l. si. dictū. h. si compromiserō. ff. de euict. vbi appellat sententia simpliciter, licet sit in tit. extraneo.

66 ¶ Respōdi qd ibi ex precedētibus apparet, q̄ de sententia arbitrii loqui vult, q̄ loqui in cōpromisso, et ex precedētibus sequētia declarātur. l. heredes palā. h. sed et si notam. ff. de testa. et l. si seruus plurimū. h. si. ff. de testa. Et certū habeo, q̄ lex debet intelligi secundum subiectā materia. Bar. in l. vētre col. 7. ff. de acq. hered. Sed in prīm. tex. posuit verbū cōpromiserō, ergo sententia postea sequēs ad illud debet referri. Simmo ter. in c. cū dilectus de arb. appellat sententiam arbitrii, sententiam diffinitiū. vide tex. et poteris facile respōdere. l. iudei in prīma. C. de iude.

67 ¶ Hec obstat q̄ aliq̄n̄ voceſ arbitriū, quia nō est incōueniēs vt duobus noſbus voceſ, sicut homo. l. si. h. si. ff. de cōdict. indeb. vbi pōt q̄s esse quadri nomiū, vt sunt Glascones, prout asserit Jo. fab. in. h. Itē si quis in fraudē col. h. inst. de act. et tex. cū glo. in l. si. ff. de instit. act. et Itali communiter.

Mo obstat quartū qd cōtinet cōdēnationē, q̄ inficio; nec eq̄ pollēs q̄ uad totā causam, licet vñū articulū diffiniat, vt supra dixi et pbaus

68 ¶ Quinto nō obstat, q̄ iudex eam q̄i. g. et fere semp ferat in scriptis, sicut diffinitiū, q̄ fac esse, tñ nō est in potestate iudicis facere sententiam interlocutoriā diffinitiū, aut cōtra, sed hoc pēder ex legis potestate. l. si. h. si. ibi respōdi facti quidē questio tc. ff. ad turpli. l. ordine in si. ff. ad municip. Bal. in lante sententia tēpus in si. C. quoꝝ appellatio. nō recip. Ideo scriptura iudicis, seu ordo seruatus p̄ et in sententiando, nō facit diffinitiū, sed natura cause. l. si. h. si. ff. ad municipal.

¶ Item abūndans solēnitās, vel cauteſa nō mutat naturā, nec substātiā actus l. testamētū. C. de testa. Lome. 2. si. 767. p̄ euidentia col. 3. litera f. in 4. volu. Pet. anchor. consil. 343. p̄ misit. Et t̄ hec sententia dicetur interlocutoriā, diffinitiū modo prolata. Bar. in l. litiā. ff. de

Glasco
nes sūt
quadri-
nomiſ
ac italiſ.

Judex
nō facit
interlocu-
toriā diffi-
nitū

Repetitio. I. Quod iussit

- accusatio. Ang. cōsil. 115. primo inquiramus col. 7.
- 70 **T**rem iudex de diffinitiua nō pōt facere interlocutoriā, etiam si dicit interloquendo condemnamus. tex. sing. in l. si preses. ff. de pe. scdm Bal. in Marg. in ver. sententia. q. 40. et. l. si quis in fi. C. de recur. Barba. in rub. de re iud. col. 15. in cle. ergo nec de interlocutoria diffinitiua
- 71 **T** Sexto nō obstat, que re cōueniunt / cōueniunt et noīe, d. l. s. nullo, cū similib⁹ supra alleg. et. l. si idē. C. de codic. q. nō omnino cōueniūt in re, vt infra dicā. Immo in multis differūt, vt liquido demōstrabim⁹ cū diuersitas nominū inducat diuersitatem rerū, per. d. l. si idem. Intellige quo ad quid, t sic aliquam diuersitatē, non tñ quo ad oīa, per tex. in l. diffiniūt, et ibi Jo. de platea. C. de agri. t cens. lib. xj. quod bene no.
- 72 **N**ota re
gulam
- 73 **H**ec iter locuto-
ria quo
reguleſ
modo
- 74 **I**nfero ergo q. si iudex prōnūclauerit se cōpetētam, aut aliam interlocutoriam prulerit, per quā fuerit finita iurisdictio, vel officium iudicis, in eū casum illa interlocutoria regulabil⁹ vt diffinitiua, cū magis illi cōueniat, t de ea participet. Bal. in. L. minoſib⁹. C. de his quibus ut indig. Bathe. not. 59. nota q. ab interlocutoria.
- I**deo poterit ab hac sententia appellari, scut a diffinitiua, glos. sing. in auten. habita in fi. C. ne filius pro pat. lab executione. C. quo rū appella. non recipiūt. Innoc. in c. cōstitutis. el. 7. de appell. Bar. in L. 7. ff. de appell. recipien. Feder. consil. 198. casus Bal. in. L. 7. q. 8. C. de

ff.de re iudica.in prefa.

episco.audien.Alex.in.l.5.col.7.ff.de verbo.oblig.Aret.consil.70.in
questione col.7.

TItem,in hac q̄ est necesse exprimere causam,glo.in.c.fi.de elect.
lib.6.Bar.in.l.7.ff.de appell.recip.Bal.in.l.minorib⁹ col.2.C.de his
quisb,vt indig,et,l.5.col.penul.quando prouoca.non est necesse.l.ante
col.7.quorum appella.non recipiunt.Rota decis.13.si iudex in no,et
Bathes.d.not.59,et ibi in additio.ad eū Aufreterius in decis.cap.tho
lo.q.4-8.Feli.in.c.qualiter in primo col.5.vers.adde tertio de accusa
tio,et infra dico in differentiis inter interlocutoria et diffinitiuam

Ratio est,qua in interlocutoria ideo causa requiri,vt iudex vi-
dens illam causam legitimā reuocet interlocutoriam.c.si a iudice de
appel.lib.6,d.c.cū cessante.Panoz.in.c.peruenit in.z.col.7.de appell
la.c.significanib⁹ de no.oper.munca.Barba.in rub.de re iudica.in
cle.col.13.Sed hec ratio cessat in interlocutoria habente vim diffini-
tive,cum iudex eam non possit reuocare,vt hic Bar,et infra dicam,
ergo rc.

Secundo requiri causa in interlocutoria,vt debitus honor iudici-
bus deferat,c.vt debitus honor de appell.nam ex quo potest cōsequi
iusticiam corā iudice a quo,non debet ab eo recedere per appellatio-
nem,nisi causa expressa,et rationabili,sed in hac interlocutoria nulla
sit iniuria iudicii,cū iam suo sit functus officio,et ipse non possit iu-
sticiam parti administrare,ergo non est necesse causam exprimere.
glo.in ver.non habente de frīuol.appella,in prag,et P̄repos.in.d.c.
peruenit col.penul.

Tertio,quando dānum erat reparabile in diffinitua,ab illa de fu-
re ciuii non poterat appellari.l.7.ff.de appell.recip.que ratio cessat
in hac interlocutoria,cū non posset in diffinitua damnum reuocari,
ergo.

TItem,qua non potest reuocari sicut diffinitua.c.significantibus
de off.deleg.Aufre.q.4-8.et seq,et.q.185,et infra latius dico in primo
not.

Tibostremo,requiri expressio cause,vt ex illa sola causa appellatio
iustificet,cle.appellantē de appella.que ratio cessat in habente vim
diffinitive,ergo et iuris decisio.Lardi.d.cle.appellati Barba.in rub.
titius tituli col.13. Nam hec potest iustificari ex alijs causis q̄ ex-
pressa,sicut appellatio a diffinitua.Rota decis.13,et.85,si a senten-
tia et seq.in no.Bathes.not.39,et sibi in addi.ad eum Guido consil.
89,circa in.3.dubio licet contrarium,et male teneat consil.174,circa
materiam in.4.questio.Bal.in.l.per hanc in fi.C.de tempo.appel.
P̄repo.in.c.vt debitus col.71.de appell.vide Ro.sing,et 78.d.cle.ap-
pellati.Feli.in.c.fi.col.3.numero.7.de ludic,et infra latius habetur
indifferentia.

Si vō d.sentētia iterlocutoria h̄is vim diffinitive magis queniat
interlocutorie,q̄ diffinitive,vt si p̄nūcauerit nō esse respōdēdū libel-
lo rānd̄ inepito,q̄ ob hoc iurisdictio iudicis nō finitur,nec est funct⁹
suo officio,q̄ ps p̄t agere de nouo cū libello apto,tūc illa iterlocu-
toria h̄is vim diffinitive regulabit scđm iterlocutorie naturā,eo q̄

Bults-
plex rō
quare cā
i appell-
atione
ab iter-
locuto-
ria infe-
ratur

Repetitio I. Quod iussit

magis de illa participat, doct. in d.c. puenit in. t. Bar. in d.l. titia de accusa. Ideo sicut interlocutoria in scriptis ferri debet, ita et hec c.s. de appelle lib. 6. et ita fuit iudicari. Gratianopolis. ut citat Guido pa- pe in dec. delphinal. q. x. si iudex cum seq. et consil. 77. in causa, et consil. 89. circa in 3. dubio, et consil. 117. ex actis in si. et consil. 124. circa mate- riam col 3, et consil. 197. et consil. 204. in causa in si. et infra in differen- tibus latius pono vide si liber

77
Consilii

¶ Et in dubio siue habeat vim diffinitive, siue non, consilio ut exprimatur causam, et in scriptis appelles, ne appellatio tua deserta fiat, et in se- queris notata in d.c.s. de appella. lib. 6. cum sint opiniones elige tutio- rem tu qui nouiter venis ad practicam, saltem in patria tuis scripti. ¶ Item quia interlocutoria non finit tota causam, nec totale praedi- cium insert, diffinitiva sic, ut dixi supra in diffinitione diffinitive. Ideo hec habes vim diffinitive regulabilis ut interlocutoria, quae non totale praedi- cium insert, ideo in hoc regulas secundum naturam interlocutorie, de qua magis participat Baron. Repos. in d.c. pertinet in t. col. pen- nul. et bene notanda esse censeo, quia non ita clare alibi scripta repe- ries. Benedictus deus una cum virginem.

78
De iter-
locuto-
ria sim-
plici et
mera.

¶ Est et alia species sententiae que interlocutoria dicitur, que diffinitis per glo. in l. cum clericis. C. de episco. et cler. in ver. sententiarum, et glo. in. h. ad excludendas in verbo suis interlocutionib. in ayre. de litigio. colla. 8 his verbis, interlocutoria est omne preceptum, seu iudicis iussus, facies ad causam finitam, et illa glo. in d. h. ad excludendas dicitur not. et sing. Bal. in L. arbiero in ff. qui satista. cogit. et in Abarga. in libro preceptum in. f. q. 2 in verb. sententia. q. 68. 2 l. post sententiam in f. C. de sententiis. Bar. et Ibla. in L. quoties. C. de dignitate. lib. 12. (s. lectura Bar. dicit pos- sit) Jo. de pla. in l. in sacris in 3. C. de primis sacro. scri. lib. 17. Barb. in rub. iussus tit. col. 3. t. in cle. vna col. t. de seque. possess. et fruct. Jas. et alibi in rub. supra codex. Lorse. in sing. incip. preceptum in t. vbi multa alia adducit quae de industria ptereo. Jas. in l. s. C. de peura. interim vide Soci. consil. 99. serenissimus col. v. numero. x. in 3. vol.

79
Repro-
bat consi-
lissim-
tio

¶ Ideo omnis sententia que non est diffinitiva, est interlocutoria, ut dicit glo. not. in c. s. h. diffinitiva. t. q. 6. quam sing. clamat Barb. in d. cle. col. 7.

¶ Contra hanc diffinitionem facit, nam si iudex prouicit testes admittendos est interlocutoria, glo. in l. post sententia. C. de sententia et tamen ibi non est preceptum, vel iussus, cum inducent necessitatem. c. s. 14. q. 1. l. si quis mihi bona. h. iussus. ff. de acquir. hereta. Bal. in l. s. C. de fideliis. minoribus et noles non copillat testes producere, ut supra fuit discussum in oppo. s. contra primam diffinitionem nouiter per me datam

¶ Item, si iudex post cause cognitionem principiat soluere parti, non est interlocutoria, sed diffinitiva, et tamem est preceptum iudicis faciens ad causam finitam. doct. in d. l. s. debitorum et supra latius dixi, ergo rc.

¶ Item, aliqui interlocutoria sit post causam finitam. l. prima, et infra dico, ergo male ponit ad causam finitam.

¶ Intererea contra diffinitionem est tex. in L. ex stipulatione. C. de senten- tia. tex. formalis quae non omnis vox iudicis est sententia, glo. in c. affer-

80

ff.de re iudica.in prefa.

te de presump^t. Hippo.in l.de vno.numero.7.infra eo.

¶ Item iussus cōprehēdit diffinitiuā.l.quotā.C.de appellatio.fun-
cra glo.l.cum eorum.C.de senten.t.c.

¶ Ideo glo.in cle.vna in p̄bo diffinitiuā alio modo diffinit,videlicet Alla dif
interlocutoria est q̄ fertur inter principiū & finē cause,super his que finitio
incidūt vel emergūt .Et fuit diffinitio Specu.in tit.de sentē.h.spe- etiā im-
cies & de mēte hōst.in sumā hui^o est. h.t.er doc.in d.cle,hāc sequunt probat .

¶ Sed potest reprobari,interlocutoria aliquā fertur post finē cause,l.
s diuō. h.s sup̄ infra codē.l.j.C.de sur.z fact.ignoran.Innoc.in c.ye-
niens in.z.de testi.col.i.ergo nō fertur inter principiū & finē,cū cau-
sa tam accepert finē persentētiā.l.j.sup̄a eodē.Ideo alijs supplēt
vel post finem,sed adhuc non satisfacit,cū diffinitioni nō sit addēdū

¶ Item,facit cōtra diffinitionē,qz citatio fit in principio iudicis,l.j.
ff.de in ius voc.z doc.in rub.illus tit.c.gratiū de offic.delega.inmo
ipsa dicit principiū iudicis.h.s.inst.de pe.temere litigā.zomne iudi-
cium incipit ab interlocutoria.i.a citatione;Bal.in c.nost de elect.
Ita dico latius in p̄fatione silli Witurcen.z tñ est interlocutoria.l.
cū clericis.C.de episco.z cleric.tep.in l.iubemus lucta glo.de aduo-
ca.diver.iudic.Sequit Barba.in rub.illus tit.col.9.ergo interlocu-
toria fertur in principio medio & post finem quare mala,vt supra la-
tius dixi est diffinitio

¶ Tertio,interlocutoria fertur qñqz,ybi nō est aliquid aliud princi-
piū,nec finis.h.s quasi autē in autē.de hered.z falci.col.j.z sic ap-
paret qz aliquā fertur,z nō inter principiū & finem cause,vt dicit glo.
Ideo Feli.in rub.extra eodē col.z citat alias.Sed qz parū valent &
sēs possunt reprobari,Ideo eas nec cito nec illas quas doct.ponit
in rub.sup̄a eodē,nec illam quā dedit Salcetus in l.post sentētiā
col.j.C.de sentētiā ybi dicit post diffinitionē p̄strām iterlocutoriā
dici quasi intra duo locutoria.l.inter primū extremū sc̄z petitionem
et sc̄dm vc̄z sentētiā diffinitiū. Et tñ p̄ hec z que sup̄a dixi vi-
des nō esse verū,Ideo dī interlocutoria,qz inter loquendū sine ma-
gna deliberatione ē profert.Licet alijs dicant qz inter partes loquē
do,tñ qñqz profert pte absente.l.properandū.h.etsi quidē.C.de iu-
dic.l.dī proferre.ff.de arb.vel posses dicere,¶ licet fiat an petitio-
nem,z qñqz post sentētiā,tamē quia cōmpterit fit in medio,Ideo
non minus dicit interlocutoria,quasi inter principiū & finem lata
arg.l.nam ad ea.ff.de legib.

83 ¶ Quare cogitauī an noua diffinitio posset dari,sed quia oīs diffini-
tio est periculosa in luse.l.oīs diffinitio.ff.de reg.lur.tmebā a princi-
pio noui quicqz afferre,ne detrahēdi ansam alijs preberē,Sed cum
sum paratus a quolibet melius sentēte corrigi.Puto sic posse defini-
ri,interlocutoria est pronunciatio iudicis facta,ad allicius articuli
expeditionem

¶ Tertio,pono p̄nūciatio,pter.l.pronūciatū.ff.de verb.sig.ybi sic
est pronunciatiū & statutū,idē dīcī potest p̄nūciare enim & statuisse &
pronūciasse solemus dicere eos qui habent ius dicendi

¶ Item iudicis pono,ad differētiā arb̄tri,aut alterius nō haben-
b sis

noua dif
finitio
ad iter-
locuto-
riam

Repetitio I. Quod iussit

tis iurisdictione, licet proprie pñūciatio accipiat p interlocutoris,
glo. in l. 7. C. vt lite penden. feli. in rub. extra eodē col. 5. in si. Tamen
large potest diffinituam cōprehendere, cle. sepe in ver. pronunciatio.
de verb. sig. et scdm subiectam materiam.

¶ Item ponit ad alicutus articulū per. lab executiōe in si. C. quo. ap-
pellatio. non recipiāt, qz in qualibet interlocutoria expedit aliquid
articulus sup quo erat cōtēto, ylde Bal. in l. nō posunt. ff. de leg.

¶ Subsequit ultimo expeditione qz lites sunt expeditē. c. si. de fer.
l. 5. ff. de tareiur. c. si duo. §. sane de procura. lib. 6. cogita inellorem si
possit, nam aliam non habeo nunc.

84. **E**zempla
interlocu-
torie.
- ¶** Et ideo infero sententiam qua pronūciat procuratorē esse legiti-
mum, tutoriem, aut curatoē, vel cōtra, esse interlocutoria. Bal. in. l. 7
q. 8. C. de episco. audiē. c. ex parte. 3. de appell. ribi p̄repo. Ang. Soc.
et Bal. in Larbitro. col. pma. ff. qui satisd. cog. p̄ep. de Ferra. in sua pra-
ctica in forma interlocutorie sup legitimatiōe psonae. Jo. de Bina. cō-
sil. 93. viso pcessu. col. 3. r ibi in additio. p̄philip. Frāc. in d. c. cū cessan-
te i. si. Salic. in l. post sententiā col. 7. v. ad quartū. C. de sententiis ec.
85. **¶** Scđo inhibito, vel reuocatio ipsius, est sententia interlocutoria.
p̄panor. r alij in. c. tuam col. 7. de ord. cognit. r. c. cum teneamur de ap-
pel. p̄repo. r Franc. in d. c. cū cessante Feder. consil. 93. Factum. Soc.
cōsil. 99. serenissimus numero. II. in. 3. vol. nīsi fieret in sententia diffi-
nitiva, quia tūc esset pars diffinitive, ut supra dixi in condēnatione
expensarum.
86. **¶** Tertio, sententia sup recusatione est interlocutoria. Archi. in. c. iu-
dex in si. de offic. deleg. lib. 6. Bal. r alij in. l. aptissimi. C. de iudic. p̄re-
po. r p̄philip. Beruf. in. d. c. cum cessante.
87. **¶** Quarto, sententia qua pronūciat locū esse insignē (iuxta. c. statutū
de scrip. lib. 6.) est interlocutoria. Ang. in Larbitro. in prin. ff. qui sa-
tisd. cog. an.
88. **¶** Quinto, sententia lata sup interpretatione p̄bi dubiis est interlocuto-
ria, glo. q. in. c. i. de verb. sig. lib. 6. Barba. in rub. isti tit. col. 10. qd in-
tellige si in iudicio incidēter agref de illa interpretatione, secus si pri-
cipaliter, qz tunc esset diffinitiva. c. s. de priuileg. eodē lib. c. in his illo
tit. in decret. Si vero fieret extra iudicū, tunc interpretatione illius p̄bi
nō esset sententia interlocutoria, nec diffinitiva. c. cū tibi. c. dilecto r. c.
tua de verb. sig. Inno. iac. olim illo tit. doct. in. d. c. in si. eodē titulo.
89. **¶** Sexto, cōmissio examinationis testiū alteri facta, iuxta autē. a-
pud eloquissimū. C. de fide instru. Et declaratio sup libello sunt in-
terlocutorie, glo. in l. post sententiam. C. de senten. Bal. in. l. iudices in
prin. C. de fide instru.
90. **¶** Septimo, assignatio termini vel dilatationū est interlocutoria. Ia. p-
cedēte, r ibi notar de dil. c. p̄mo illo tit. extra Soc. consil. 99. col. 8.
vers. primum probat numero. II. serenissimus. vol. 3.
91. **¶** Octavo, publicatio attestationū est interlocutoria, Bal. in. l. publ-
cati. q. 5. C. de testa. r autē. sed si quis. C. de test. col. penul.
92. **¶** Nono, pronūciatio iudicis qua fuit dictum tutorē nō debere iute-
riū administrare est interlocutoria, quia aliam post se expectat. Cor.

ff.de re iudica.in prefa.

- re.cōsil.781.consului in.z.q.vol.palmo.
- 93 ¶ Decimo, sententia qua pronūciat ut testibus examinatis ad perpetuam memoriam perpetuo crederet, est interlocutoria, glo.magna in sī.in.l.in lege aquilia. ff.ad.l.aquili. Bal.in.ā.auren.sed si quis, et.d. l.publicat.
- 94 ¶ Undecimo, sententia qua pronūcias dotem non esse liquidam est interlocutoria.l.sī.C.de sentē, que sine certa quanti. Fel.in rub.extra eodem col. sī. Philip. Iherus.in.ā.cum cessante col.14.versic.17. et Bal.in. Marga.in ver.sententia.q.89.
- 95 ¶ Duodecimo, sententia ut procedatur ad vteriora, est interlocutoria. Ang.cōsil.7 co.in ciuitate. Bar.z alijs hic Pērepo.in.c.ex patte.z. de appell.col.7. et.d.cum cessante col.7.
- 96 ¶ Decimotertio, revocatio grauamē dicit interlocutoria, doct.hic
- 96 z Dominic.in.c.vt super col.7.de appell.lib.6.arg.c.si a iudice illo tit. Barba.in rub.extra eodem col.9.licer quodlibet grauamē nō dicat interlocutoria.c.eum qui de dol.lib.6.
- ¶ Decimoquarto, sententia qua pronūcias rescriptum esse surreptitium, vel obcepititum, aut econtra, est interlocutoria. Philip.in.c. si col.7.de appell.lib.6.vide doct.in.c.super literis de rescript.
- 97 ¶ Decimoquinto, sententia qua iudex admittit articulos, vel nō admittit, est interlocutoria, glos. et ibi Bal.in.l.post sententiam in ver. interlocutoria. C.de sentent. Jas.in.l.si opus in sī. ff.de no.op.nūc.
- 98 ¶ Decimosexto, sententia qua pronūciantur testes admittendos, vel non, est interlocutoria, glo.in.d.l.post sententiam, et ibi Bal.z Hali- ce. et Bal.in. Marga.in ver.sententia.q.89. et idem in.l.pma col.3. C. de ord.iudic.auren.si dicatur de test. Bal.cōsil.33z.tria ponuntur in 4.vol.Ang.in.Larbitro col.sī. ff.qui satifa.cogan. et ibi Jas. Idem si proferas super probatione admittenda vel non.c.significantus de no.op.nūc. Lard.cle. sī.7.de appell.Jo.de Aua.cōsil.93. viso in addit.Bal.in. Marga.in ver.sententia.q.70.l.7. C.de episco.audien.l. ante in sī. C.quo.appel.non recipiunt Guido sing.ICI
- ¶ Alia multa reperiunt exempla, et alia ponerem, nisi lectorem tedium afficerem, Ideo generaliter dico tunc esse interlocutoriam quando fertur super processu. id est ordine procedendi, vel aliquo articulo. Si vero super iustitia, vel iniusticia rotulis processus feratur, et principalius, erit diffinitus. In proc.in.c.auditis de procura. Pērepo.m.d c.cum cessante col.6.in sī.
- 99 ¶ Nota tamen qd duplex est interlocutoria, iuris, et facti. Interlocutoria facti est, quando partes in facto discordant, ut dico te infamē, tu negas, iudex pronunciat te infamem, est interlocutoria facti. L. in Larethusa, col.4. ff.de Ita.ho.
- 100 ¶ Interlocutoria iuris est, quando partes in facto concordant, sed in iure disconveniunt, vt si vtraz pars asserit testatoriem minorem quatuordecim annis, sed vna dicit illum potuisse testari, altera non, iudex nō potuisse prouiciat, est iuris qstio, ad quam respōdet iuris cōs. Leū quem. h.j. ff.de iudic. Item, facti tunc dicit quando factum certū est, sī de lute dubitat, ut titius fecit testamētū, nō apposuit.7. testes
- Nota
qī co-
giōscat
interlocu-
toria vī
diffiniti-
us
- Interlo-
cutoria
duplex.
- b iij

Repetitio. I. Quod iussit

cōstat nō valere, et si index hoc pronunciat, interlocutoria est iuris. Alberic. in l. idē erit col. i. ff. de stat. homi. et Ly. in d. l. t. nūero. 6. factū est qñ factū est incertū, ut si inter natos pponat quis primo, aut secundo loco ortus fuerit, et ad illam non potest iuris cont. repōdere d. leū quē Albe. in d. l. idem erit de stat. ho. Ly. in d. l. arethusa. Item quedā est interlocutoria expōssa, quedā tacita, de quibus per paul. consil. 334. vīsa appellatio in primo volu. et p̄ hec erit primū promissum in p̄m. expeditum.

Legis
diuīsio

CSecundum aggredior: et ante h̄ casum singā, hec lex in duas pōt scindī p̄cas. Prima loquitur de Interlocutoriis reuocādīs. Secunda, de diffinitiūs nō reuocāndis, secunda ibi, licet de sententiis, et hoc dicit in summa. Etētiam Interlocutoriam pōt index reuocare, diffinitiū vero non.

Sequitur Lex

QUOD iussit vetuitur pretor contrario impe-
rio tollere et remittere potest: sed de sen-
tentiis contra

Prone casum scdm Alberi. Ad verbū *Iussit* de. l. si opus. ff. de no. ope. nūcia. Et ad verbū *Vetuit* de. l. si quis id quod. ff. de iuris dicit. omnīū sūdicū, et. l. quis. ff. de in ius vocā. figuraū casum in voce.

1 Rōnes dubitātionis ad legē. Capio rōnes dubitandi ad hanc legem. Et prima potuit esse, q̄ interlocutoria nō pōt reuocari, q̄ non licet variare, uno variatio et inconstantia est reprobata. In cause. h. primo de pcura. ff. c. 7. de rescrip. lib. 6. cle. i. de renūc. plene. Vincētius in. l. in ratione in p̄ma. h. ff. in ff. ad. l. falcid. et Hippo. sing. 166. Incōstātis, q̄ variatio est qdā temeritas. Bal. in. Litus ciuitate in princ. ff. de iustic. et iur. Item q̄ proceſſerūt ex labiis mēs nō factā trita, et habef in sacra scriptura, cītat decī. in regula nemo potest mutare. ff. de. reg. iur. Pano. in. c. cum autem de iure patro.

2 T̄ h̄reterea qdā appiobo nō possum reprobare. l. Hōponius in. i. ff. de nego. gestis. l. parētib⁹s, et. l. in arena. C. de inoffic. testa. glo. in. c. cum vintoniēs. de elect.

3 Etiam qdā semel placuit, nō pōt amplius dissplicere, regula qdā semel de reg. iur. lib. 6. Hā Dauld postq̄ pmisit dare regnū Salomoni, nō mutauit cōsillū, habef. 3. Reg. c. 1. Hale fecit Saul qui pmiserat dare in uxore illam suā Dauld, et mutauit cōsillū. i. Reg. c. 18. Item Sanson (q̄ ficer fuis mutauerat cōsillū dando sponsam suā alteri) multa mala intulit h̄llistēs, vt patet Judic. 15. Nec etiā quis debet esse sibi contrarius. Ltitie. ff. de cōditio. et demonst. Lvbī repugnatia ff. de reg. iur.

T̄ Postremo prima pars vīde cōtraria ultime, Nam in prima reuocatur, In secunda non, quare vīde non bene

Item, nemo pōt mutare cōsillū suū in alterius insuriam, regula ne-
mo potest mutare. ff. de reg. iur.

4 Lōrrariū decidit h̄c iureconsultus, et hoc rationib⁹ sequētib⁹s,

ff. de re iudica. in ratio. dubitandi.

quarū prima est. Quare interlocutoria reuocat disfinitiva non, qui disfinitiva fertur cū maiorē deliberatione, & interlocutoria, ergo nō pōt reuocari, qđ ferat cū deliberatione, extat tex. in. l. 2. C. de senten. ex script. recit. c. si. extra eodē. lib. 6. & eius qđ sit cū deliberatione, de facili nō admittit variatio. arg. l. si. Carb. tut. l. dubius nō est. C. de reg. glo. sing. in. c. ex literis de diuor. not. doct. in regula quicquid. ff. de reg. iur. hanc rationē sequit Alberī, hic & alij post eum, et. d. c. cum cessante.

¶ Secunda ratio est, ideo disfinitiva non pōt reuocari, qđ iudex est suo functus officio. l. iudex infra eodē. c. in literis de offic. deleg. l. dicere sibi dū arbiter esse desierit mutare sententiam nō posse. ff. de arbit. c. si cōpromissariū de elect. lib. 6. sed p interlocutoria iudex nō desist esse iudex, ergo illā poterit reuocari. Bar. 2 doc. hic Henric. Bohic in d. c. in literis col. 7. Iano. 2 ceteri in. d. c. cum cessante

¶ Tertiam rōnem ponit tex. in. d. c. cum cessante in si. v. c. ne pcessus principaliſ ſtruolis retardet occaſionibus, ideo interlocutoria reuocatur quare retardatē pcessum puniunt in. l. properādū. C. de iudic.

¶ Quarta ratio disfinitiva ideo nō reuocat, vt sit littū finis, qui alia non eſſet, ſi poſſet reuocari. Bal. in. l. pma col. 1. C. ſentent. reſcindī nō poſſe. Immo eſſet pcedere in infinitū, qđ eſt cōtra. ll. & reipub. veſtitatē. l. properādū. C. de iudic. l. ſi pretoz. if. illo tit.

¶ Ultima eſt ratio tangēs interlocutoria, qđ melius eſt ſeipſum corrigere, & ab alto corrigi expectare. §. 1. autē. de nupt. & in autē. vt fratrū filii ſucced. in princ. Sapientis eſt in melius mutare conſiliū. l. nōnumqđ & ibi glo. ff. de collatio. bono & magne sapientie eſt reuocare quod male egeris. 22. q. 4. c. magne sapientie

¶ Non obſtant rōnes dubitandi. Et primo nō obſtar qđ variatio reprobaf sc̄ qđ tenderet ad malū, ſed ſi ad bonū non, immo cōmendat qđ variat. d. c. magne. Nam Herodes qui ſua nō mutauit ſententiam, perit. Alius Petrus qui mutauit votum, ſaluatus extitit. c. actione 22. q. 4. nec pōt dicit tex. in. c. qualiter. j. de accusatio. colloquendo iudices, nō pudeat vos errore veltri corrigere, qui poſſit eſſis, vt alioz corrigatis errores, & nōnumqđ pretoz varietate nō repellit, & cōſiliū mutantis nonaspernat. l. nōnumqđ. ff. de colla. bonorum

¶ Immo ſi iudicis errauerint in iure, vel factō, & nō corrigit ſuos errores, poſſunt per do. cōſiliarios parlamēteos multari, vt ſtatuit Ludo. 17. in ordina. primo publicatis artic. 59.

¶ Quare variare nō deſinat in erratis, qđ legim⁹ deū ſumma ſuā muſaſe ſententia. Ile. 18. c. vii uſqueqđ, et. c. īcōmūtabilis cū ſimiſib⁹ 22. q. 4. Bal. in. l. 2. col. 2. verſi. modo quero. C. ſentē. ex script. recitā.

¶ Item variarunt apostoli, Petrus / & Paulus, in. c. beatus Paulus 22. q. 4.

¶ Sic & beatus Augustinus, qui libri retractationū cōſcripſit, et ſi omnino eſſet pbiſita variatio, hoc non egiffent.

¶ Item papa. c. certe. II. q. 1. Bal. in. l. 2. col. 2. C. de ſenten. ex script. recit. c. nō debet de cōſanguinitate. c. ſententia 2 seq. 35. q. 9.

Respō.
det rōni
bus du-
bitandi

Clarit-
tio qđ
punitat

Repetitio. I. Quod iussit

¶ **G**lariorū et iurisconsultū attestate imperatore in L. ff. s. sed cū in. t. verific. alia dubitatio. C. de furt. liurisgētūz in princ. et ibi glos. ff. de pact. labeo de servitut. rustic. predicto. l. naturalis. s. quod si faciam et ibi glos. ff. de prescript. verb. secundum unum intellectum, et tēp. in Lcūm quidam ibi iuris ipsi auctores retulerūt inter se variasse videntur. C. de verb. sig.

¶ **I**ste q̄dīg doctores, Ange sī d. labeo Hippo. in. lex libero. ff. de questione. circa sī. ideo sc̄ excusat barb. in oīl p̄io col. 75. in. s. vol. coq̄ aliud ibi teneat q̄ in lectura et nō esse intrandū afferit, q̄ homo longiori studio sit p̄fectior, ideo in melius mutat decretū, sde dicit barba. p̄il. 10. clementissimi col. 7. eodē volu. et p̄il. 89. clementissimi in. 4. vol. lu. col. vlt̄. plus dicens, quia quotidie in nobis noua generant fantas̄ata, et diuersi intellecti. Ideo mītrū nō esse variare. Unde Bal. fere in qualibet q̄stione ardua variault, ex ingenij subtilitate nō ex malitia, vt afferit Paul. castrēn. in. L. de tutela. C. de in integr. restit. minor. Jas. in. L. sī insulā. in. 7. q. Barto. ff. de verb. oblig. do. Joā neuisanus in sua sp̄ula nuptiali in illa. q. an sit tenēda, cōma. is opinio quādo loquitur de Bald. Idē. do. Chassa. in consue. burgūd. in rubr. des droit. 7. 73. glos. des le termes nūer. 3.

¶ **G**lariorū adiucati, et nō inconuenientēs esse afferit Anto. de butr. in c. c. m. col. 10. de p̄tit. vbi dicit adiucati posse hōde allegare vñā. ad vñā p̄: opōsiū, et cras dicere q̄ illa non facit, refert Hippoll. vbi supra et vide eum singula. 166.

¶ **L**quare tñ debet doctor, aut adiucatus ab ista variatione, Dec. n̄ regu. nemo potest mutare. if. de regu. iur. vide tert. in. l. dñi. ff. de iure patro. Jas. in. l. p̄ato. s. si aliquād col. 7. ff. de nou. oper. nūcia.

¶ **E**t qñ variatio sit prohibita, vel p̄missa, vide q̄ Bar. in. l. de rebus ff. re. amota. Jas. in. l. sī ex toto. s. si ita legatū col. penult. et vlt̄. ff. de legat. s. l. quotiens. C. de rei vendic. et ibi doct. c. s. de iure patro. libr. 6. cle. n. s. de renuncia. Salice. in. l. si quis iustorūdū. C. de reb. credit. p̄. minor. in. c. penul. de postul. prelat.

¶ **I**ste nō obstat, que ex labiis meis p̄cesserūt non faciā iurita, intellige q̄ iæ recte p̄cesserūt, als quis debet mutare q̄ incaute promisit. c. si aliqd forte incautus nos iurasse p̄tigerit q̄ obseruatū in peiorē. & zat exētū illud salubriori & illo mutandū nouerūm. 77. q. 4. doct. in. l. sentaneū per glo. ibi p̄seuerare. C. quomo. et quādo iudez.

¶ **N**on obstat, q̄ semel placuit amplius displicere non p̄st, intellige nisi ille erraverit, q̄ tunc errorē corrigere potest. l. s. ff. de tur. et fact. igno. D. yn. in. d. regul. quod semel vel hoc verū, ni in melius velit mutare vt diri vel nūs veller in alterius iniuria, q̄s nō possit. Archile. flor. in. reg. mutare c. 5. illū de regul. tur. lib. 6. vel partis p̄iudicium.

¶ **S**imile obstat quod approbas nō possim reprobare, quādo illa approbatō erat in securi execusione, alias securi, late Bartol. in. l. po. nōponi in p̄ila col. antepe. ff. de nego. get. l. scriui electione. ff. de legat. s. Jas. in. l. in arenam. C. in sc̄cio. testamē. vel circ. eandē rem, seu duas, que ratione cōneritatis, vñiu. 3 loco sunt, nō licet variare, secus circa diuersas res. l. sī steriles in s. ff. de actione. empt. et d. l. de

A. de re iudica. in primo notabili.

rebus. Proibus in d. regul. nemo potest mutare.

¶ Hoc eterea non videtur contrarietas reprobada, quod in melius reformat q; egit, q; variantibus temporibus necesse est q; iura, et actus varietur, c. non debet de consanguinitate alias peccator non posset ad deum converti, contra illud, quacunq; hora ingemuerit peccator, et certe, c. faciliter penitentia, i. quod esset hereticum dicere, et lutheri dignum.

¶ Postremo non obstat, quod quis non potest mutare consilium in alterius iniurias, q; fateor, sed in interlocutoria reuocando non sit mutatio in iniuriis partis, immo in communitate, ut ad b. evitatem processus, et labores tollendos, et ut expensis parcas partium. Per. de anch. in d. c. cui cessant: in. 4. oppo. Dec. in. d. reg. nemo potest mutare. Item hoc si: legi permittere, ut hic, et glo. in. d. regul. q; semel, sed de his satis.

¶ L. ipso tertium, quod in initio promulsum, videlicet notabilia. Notandum igitur primo est, iudicem posse interlocutoria, quam tulit, et ratio imperio reuocare. ita est tex. in. c. cuz cessante de appellat. et hoc notat hic Bartol. quem alii sequuntur.

Primum
notabile

¶ Tertium amplia non solum interlocutoria, sed et omne grauamen quod intulit et concertationi et c. si a iudice de appella. vide text. in. c. i. ibi super interlocutoria vel grauamine illo sit. Bal. in. d. c. cessante text. in. c. si de dole lib. 6.

¶ Secundo amplia etiam eandem quam tulit, ita hic vult dicere textus ponderando dictio nem quod, faciente hic veram relationem, licet quidam simplicem faciat, ut mulier que danaus saluavit. glo. in. l. sed et si quicquid. h. s. i. ff. ad legem aquil. l. 3. C. de negot. gest. l. dominum de iniur. vide de hoc relatio Bartol. et doctor. in. l. omnes populi. ff. de iustic et iur. l. cunctos populos. C. de sum. trin. et fide catho.

¶ Tertio amplia siue sit iudex delegatus, siue ordinarius. glo. hic et textus in. d. ca. cum cessante Bald. in. Larbitro. col. fina. ff. qui satisda, cogant. Et licet olim pretor in civitate Roma. haberet iurisdictionem ordinariam, et licet videre per imperio. la. de magistratibus Rom.

¶ Et fenestella. cap. 19. t. tam hic accipiemus large, pro quolibet iudice, etiam ordinario, q; delegato, subdelegato, et municipali, et etiam pro quolibet magistratu iurisdictionem habente. glo. in. l. si autem. h. fina. ff. de aqua pluvia. arcend. Bald. in. l. fina. in p. 1. q. C. de edil. act. Decius in. l. v. 1. c. 1. ff. de regul. iur. Syluester de priero in sua summa versic. sententia in. 3. q. et idem de ferrari. in sua practica in forma sententie interlocutorie super incompe. iudicis col. i. magnus ille Do. Bude. in. l. si vt certo. h. Interdum in annot. suis. ff. commod.

D. Bu-
dei pm
datio

¶ Quarto amplia posse reuocare non solum interlocutoria, sed etiam ipsum iudicem, qui eam protulit, si ipsum delegauerat. Iudicium soluitur, et ibi late Jacob. ff. de iudic. Per. Anchara. in. c. fraternitaris de fric. et maleficia. et tra innuit hic Alberticus allegando. d. l. iudicium soluit, licet aliter non declareret, et infra dicam latius in materia euocationis quam pono in. 7. not. et in. 7. limitatione

¶ Quinto, amplia si iudex vult, et non cogit, q; non quicquid potestare iudicis permissis, id subiectur iuris necessitatibus, non quicquid. ff. de

Repetitio. I. Quod iussit

ſudic. l. i. C. quomodo et quādō iudex. Item iuadef ex verbo potest, si vult. Dī. hic et alii post eum nisi ex honestate. Come. cōſil. 55. viiiſſ. li- tera q. in. 3. vol.

Qui a
denega-
tione re-
vocatio-
nis po-
ſit ap-
pellari
8 Poterit tñ appellari ab illa denegatione revocationis de iure ca- nonico, cu ab omni grauamine eo iure possit appellari. c. cu sit Ro- mania. c. sup eo in. 7. c. vt debitas, et. c. cu cessante de appell. et etiam in casibus, in quibꝫ a iure ciuili est permitta appellatio, vt qn̄ grauamen est irreparabile in diffinitua. l. 7. ff. de appell. reci. et tunc revocabit in- terlocutoria per iudicē appellatiōis, si iuris est. Larbitro scđin vnam lecturā. ff. qui latſtd. cog. c. fi. de appell. lib. 6. Bar. et ali hic Inno. in. c. fi. de no. op. nāc. Bal. in. l. j. col. f. circa finem. C. sentent. rescīn. nō posse Guido pape sing. 387.

TSi vero a iure ciuili prohibet appellatio, vt est regulariter, tñ iudex nō coget eam revocare, sed si nō revocet ad partis petitionē, te nebis parti ad interesse, inquantū eam leſit. l. sancim⁹ in fi. C. de iudic. l. si quādō in fi. de test. alias si pars dictā revocationē nō petat, videt iudicatis acqūescere, intantū q nō posset postea reparari grauamen per appellatioē a diffinitua, scđin Bar. et alios hic intellige tñ di- ctum hoc Bar. nō pcedere in exceptionibus, de quibꝫ loquit. c. fi. de appell. lib. 6. Inno. in. c. qd ad cōſultationē col. 7. extra eodē. Perus. in. d. c. cu cessante, t. Idi tñ impetrari literas a cancellariis, vel ab alio superiore iudicis precipiētes ei iudicii vt. d. interlocutoria, et gra- uamen revocaret et fundat hec practica in. h. i. in auten. vt differ. iud. colla. 9. Ang. 2. Il. 700. in cluitate col. 7. et Salice. in. l. post sentētiā, col. 4. h. sic. nūc venio ad septū in. 7. q. Vide latefeli. in. c. exceptionē col. f. et seq. de except.

10 Fallit tñ per tex. in. c. fi. de exceptio. lib. 6. Bar. et alii asserunt, et sic potest induci, quia si iudex secularis pronūclauerit sententiam iudi- cis ecclesiastici nō exequēdā, vel econtra, coget hanc pronunciatio- nem revocare, vt ibi licet Bar. et alii non inducant.

TSecundo, fallit per tex. in. c. fi. de initur. lib. 6. Inductio est facilis.
T Tertio, fallit in excōlationis sententiā, que dī sentētiā interlocu- toria. Spec. in tit. de sentē. h. species col. 7. h. sic diffinitua. Archi. in c. vt animaz. col. i. de cōſtitu. lib. 6. Jo. And. in nouella in. c. i. de sentē. excōlica. lib. 6. et c. venerabilibꝫ. Inno. in. c. per tuas illo tit. et ibi Ma- nor. et in rub. extra eodē. Iaf. hic in. i. notab. Syluester de Miserio in sua summa in. h. bo sententia. q. 3. Alex. cōſil. 134. super pmisso vol. 7. Jo. de ana. cōſil. 93. viso et ibi in adiō. ad eū. et tñ iudex si videat ex- comunicatū ob excōlationē longo tempore possessam, effici deterio- rem, et illam cōtēnere, debebit absolutionē impetrī, et also uti remedio teste bī Thoma in. 4. distinct. 18. art. ultimo in solutione arg. prīmū dubiū, et Iaf. hic primo not. citat.

Arbitr̄
a ſe pla-
tū revo-
cat
17
Terto, amplia idē esse in arbitro vt etiā revocare possit qd p̄tulit l. dlcere. ff. de recep. arb. Manor. et ibi in addi. ad eū in. d. c. cu cessante Fell. in. c. qualiter in primo col. 4. de acus. Idem in notario tenet et Bal. in. d. c. cu cessante in. 3. not. de quo vide Bar. et dec. in. l. ſi librari⁹ ff. de reg. iur. Fell. in. c. in literis. 8. limita. de off. deleg.

ff.de re iudica.in primo notabili.

- 13 ¶ Septimo, amplia etiā si sit appellatū, qz adhuc iudex eam poterit reuocare. Specul.in tit.de except. h. viii p̄fīc. sed si iudex p̄ tex. in. d. c. cū cessante, nā licet iurisdictio suspendat per appellationē. l. si causa. C. de transact. l. si quis in fi. C. de reb. cred. c. venētes de iure iur. tñ adhuc poterit reuocari illud grauamen, p̄ quo fuit appellatū. c. si a iudice de appel.lib. 6. Bal. z Philip. Merut. in d.c.cū cessante. Pet. de Ferrā. in sua pract. in forma sentētie interlocutorie super incōpetentiā iudicis col. 1. Salice. in. l. post sentētiā col. 4. yeti. nūc venio ad septū. C. de sentē. z Interlo. omniū iud. in. 3. q. Guido pape cōsil. 89. circa in. z dublo, qz quo ad reuocationē nō est suspēta iurisdictio. Phil. lib. d.c. cum cessante col. 7. et. 4. Paul. in cōsil. 781. in cauta ista col. 3. et seq. in primo vol.
- ¶ Sed opponit quia postq̄ desist esse iudex amplius nō pōt reuocare. l. discere in fi. ff. de arb. sed p̄ appellationē iudex a quo desinit esse iudex, qz transferit iurisdictio in superiorē. l. pe. tr. iudic. solui.
- ¶ Responde hoc verū in sentētiā diffinitiā secus in interlocutoria vel grauamē ī quo nō desist esse iudex p̄ appellationē incōmutabiliter. Immo pōt reassumere suam iurisdictionē authořitatem huius le gis, videlicet reuocando. Bal. in. d.c. cum cessante col. 3. nō iudicatio delatū esset, vt infra dicam in limitationib⁹.
- ¶ Item, instak pendēte appellatione nihil est innouādū in rub. nūhīl noui, ergo nō poterit pēdetē appellatione reuocare interlocutoria. n. ¶ Respōdeo hoc verū qn̄ starct appellatione seu reuocando grauamē circūducit appellatio vnde nō erit innouatio cū appellatione nō pēdetē, z cessante grauamē appellatio cessabit. d.c. cu. cessante qd nota.
- ¶ Octauo, amplia etiā si partitū cōsensus nō interuererit aut alteri⁹ partis tex. in. d.c. cū cessante, z ibi doct. in p̄bo libere ad hoc pōderat cū natura illius dictiōis hoc importeret. c. de multa de p̄bend. glo. in cle. dudum de sepul. glo. in. c. j. h. symoniacē in p̄bo libere de elect. in prag. sanct. sequit Bal. in. l. j. C. sentent. rescī. nō posse, licet Decius ibi dicat illū tex. d.c. cū cessante parū facere, qz verbū libere nō respicit ibi reuocationē sentētie, sed facultatē procedēti post reuocationē ibi dū dicit libere in cause cognitione pcedat, z illavidef veritas licet etiā possit intelligi q̄ libere pcedat in cause cognitione. l. ad reuocationē facēdam cū cause cognitionē tamen tenerem aliam, z hoc probat tex. hic gnāliter loquēs non requirēs partitū cōsensum.
- ¶ Mono, pcedit nō solū in iudice qui ptulit, sed etiam in iudice appellationis, z sic per allū. c. fi. de appella. lib. 6. c. nō solū illo tñ. qz tota potestas est trāfusa in iudice ad quē post appellationē z inhibitionē, ergo iudex ad quē reuocare potent cōtrario imperio. c. si a iudice de appel.lib. 6. Specul. in tit. de offic. omniū iudic. h. fi. versi. sexto querendum ibi, item ideo.
- ¶ Idem dico in successore iudicis si causa ad eū deferatur. l. arbitro scđm vnā lectura. ff. qz latīsd. cogā. z ibi doct. Ang. cōsil. 760. puritus est in fi. Innot. in. c. sacro de sentē excōica. Guido pap. cōsil. 89. circa col. 6. Bal. in. c. nosti de elect. z vide in. l. elegāter. h. si quis post ff. de cōdict. indeb. col. v. larg. c. si gratiōe de rescrīp. lib. vj.

Limitatio ad rub. nūl rē

Repetitio. I. Quod iussit

- ¶** Idem per suu integrū restituonē poterit revocari et a' s's modis,
not. in c. querelam de procura vel implorādo officiū iudicis, et hoc ci-
tra appellationem. Soc. in d. l. arbitro. quod est no.
- 19** **T** Decimo, etiam si reuocaret in determinis. Bal. in. d. c. nosti de elect.
quia hic tex. indistincte loquuntur et simpliciter, et hoc sequit. **I**as. hic licet
foris contrarium esset de iure canonico cū tex. in. d. c. cū cessante dicat
sano r̄bus cōsilio, non vteret sano cōsilio si in determinis reuocaret, si
hoc intellige inspecta mera iudicis potestate cū de non ente posset
facere ens. glo. sing. in. l. si nō sorrem. h. heredi. ff. de cōdict. indeb. quā
sing. dicit. Bal. in. ubarga. in p̄bō sententia. q. 4. 7. et **I**as. in l. **J**ulianus.
col. 2. ff. de cōdict. indeb. **A**nto. de Tremol. in addi. ad **U**bertus
de Bonacurso in rub. de prēprōzii et except. in verb. ret iudicate, fo-
lio. 63. col. 3. et facit tex. in. l. 7. et seq. ff. de libe. agno.
- 20** **T** Idem etiam si non fuisset erratum. **B**ald. in. l. eleganter. h. si quis
post. col. vlt. ff. de conduct. indeb.
- 21** **T** Boterit tamen pars ad cuius ueritatem lata erat interlocutoria ap-
pellare ab illa reuocatiōne. **I**mōc. in. c. sacro d. sentē. excōl. **B**al. in. l.
post. sententiā in. si. C. de sentē. et interlo. omnīs iud. **H**enric. Bohic.
in. c. in litteris col. 3. de offic. deleg. extra, ne iure ciuii tamē nō posset
in ca' sb' in quib' gr̄uūmen est reparabile per difinitiū. l. 2. ff. de ap-
pella. recip. sed intellige supra dicta in locis in quib' seruatius cano-
nicum qd' cōmūniter obseruauit in curiis francie, quia ab omni cravas-
miae appellat tam in curiis ecclesiasticis qd' secularib', prout sepius
practicauit, tamē iudic procedit nō oblit. in. appellatōe. c. 2. de dol.
lib. 6. et in ordinatiōibus regis moder. publicatis anno. 1519. art. 4.
et se. donec per superiorem fuerit libellum.
- T** Undecimo, amplia sue proferat super incidentiis sue emergēt vel
processu, glo. hic et. **L**olem. ff. de arbit. c. si. de appellib. 5. **F**ell. in. c. qua-
liter in primo col. 4. de accus.
- T** Itē sue p̄parāto sue ordni lo fuerit lata. **D**om. bohic. in. c. in lite
ris col. 2. d. o. offic. deleg. sue cōstitut. dari, sue restitu. cōtra. **A** 30. qui
nūm̄ restituit ter. fed. in. **B** ir. et alias hic p̄ h̄c ter. qd' littero lo quētē
- 23** **T** D. 12. decim⁹, et amplia iudicē posse reuocare interlocutoria sit in ea
proferēda reser. in. vlt. **T**hi reuocatiōne sue nō, licet secus sit in dif-
finitiū. glo. sing. in. littero. labo. in. ver. Item pure. ff. famili. heredit. et qd'
hic nullā verbū de reser. istōe. **T**re. qd' nō est assurū in interlocutoria
p̄ferēda reser. si. reuocatiōne, sed v̄. reser. cap̄t auctoritate
hui⁹. **L**et. d. c. cū cessante ergo nō erit necessaria reseratio qd' frusta
reseruare. qd' iure cōmūnī cōscil. artu. **L**ovice. C. de theſau. lib. 10.
- 24** **T** Decimotertio, iniqui sui. illa interlocutoria teneat, si. sit nulla,
quā tunc etiā de facto debet reuocari sicut de facto fuit p̄cessum. glo.
sing. in. l. minor. ff. de euict. glo. in. l. volo. C. de reser. l. v̄. d. l. **B**al.
in. l. post. sententiā. C. de sentē. et in. l. arbitro. vlt. col. ff. qui s̄arid. cog.
An. 3. consil. 27. 5. punctus col. 2. vbi dicit qd' facit littero sum si non
reuocet, n̄ iniqui qui facit iniquam sententiā exequēdo sicut si iniqui
iudicaret dicti supra.
- 25** **T** Decimoquarto, amplia iudicē posse reuocare sententiā interlocute

ff.de re iudica.in primo notabili.

- Item etia post decem dies vsq ad sententiam diffinitiuam,q: quo ad iudicem non trans in re iudicari quo ad parte secus tex.in.ln.qs iustiuradu.5.
fi. C:de reb.cred.glo.in.c.ca dilecti in fi.de elect. et.c:qrelaz de pcura.
glo.in.d.c.cu celsante,z in.c.Romana.5. si vero in ver.interlocutoria
illo titulo lib.6.z doc.glo.in.c.venerabilibz.5.i.in ver.decediu de sena-
te.excoica.lib.6. Bar.z alij hic spes. in tit.de appell.5.restat in fl.
in.z.pte de except.5.vito veri.fed nūquid iudex.3innoc.in.c.lepe col.
prima de appell.3od.fab.in.lj. C:seme. resciuda.no posse z ibi Ang.de
terra.in practica in forma sententia sup incoperetta iudicis col.1.3de
po.in.c.fraternitatis numero.19.de frig.z malef.3ericus bouerius in
sing.incipiente sententia.q.16.Ang.cossil.200.In ciuitate et.z6o.pun-
ctus est zc.d.col.z.Bolog.cossil.36.vt in pnti col.z.et idem Alex.cossil.
99.vitis numero.5.vol.5.Eorne.cossil.69.vitis lra r. in pmo vol.z cossil.
18.in psent col.4.z psl.187.in causa in p:in.ln.3.vol. et cossil.z74.in
surgit in p:in.eode lib. et cossil.10.psupposito col.3.lra 2.4.lib.z cossil.
6z.pio euidetia col.z.lra b.in eode vol.3gid de bella mera cossil.36.
actio col.vit.veri.nec obstat.3per.3ncha.in.c.quod ad consultatione
not.z.extra eode.3ng.z 3yluest.in suis summis l verb.sententia in.5
q.Bonifa.de vital.in cle.cu a repulsiō col.3.in fi.de appell.3alic.in.l.
post sententia.C.de sente.col.4.zoc.in.l.arbitro.col.3.if.q satid.cog.
¶ Et hec opinio seruat in curijs teste Aufre.i decisi.cape.thol q.185
Item zc.si ola interlocutoria in fl.Sequis ille3ella radia3 Burelie
in.5.vbi decretū.l.nec quicq:3sic.preterea.fl.de otii procons. q: hic
non limitat tēpus a lege intra q: debeat reuocari,ergo nec nos limita-
tare debemus.l.de precio.fl.de pub.in rem actione.
¶ Item no pudeat iudice errore suū corrigere in auten.yt fratrū fil.
colla.9.sive ante decem dies sive post
26 ¶ Intellige tñ q: si iudex sine iusta causa denegaret reuocationē po-
terit pars appellare.3gid.de bella mera decisi.5.i.admissio.
¶ Item,intellige q: hoc poterit iudex a quo secus in iudice appella-
tions super quo est tex.in.c.si.5.fl.de appell.lib.6.vide tamē p̄hi-
lip.lib.hoc lim:rantem.
¶ Spoterit etia iudex post decē d̄es ad p̄tis postulationē r̄cuocare.
Guido pape in cossil.89.circa in.t.dubio p tex.in.c.fl.de appell.lib.6.
et nisi reuocet p̄t ut dixi appellari,q: quādiū durat grauamē tādiū
potest appellari etia post decē d̄es.c:consulterionibz de appell.lib.vi.
et quādiū iudex no reuocat grauamē tādiū grauat.3deco p̄t appelle-
lari Specu.in tit.de appell.5.restat versic.z nota in.z.parte secundū
Vincen.hic z 3henric.in.d.c.in literis.3mol.in.d.c.cum cessante,3o
uerius in sing.incip.sententia.q.ultima
27 ¶ Idē intelligo si iudex grauet p̄t negligēdo,q:semp p̄t appellari
etiam post decem dies z perire reuocationem.3prepo.in d.c.cu cels-
ante.q.3.
28 ¶ Fallit z si citatio emanauerit in causa appellatōis cu res non sit
integra.c.Romana.5.si.3o z seq.de appell.lib.vi.3mol.in.d.c.cu cels-
ante,z Alex.hic in addit.ad Bar.dicā infra in limitationibus latius
29 ¶ Declino quinto, amplia posse reuocari etia si lus parti sit questiū

Repetitio I. Quod iussit

- Conclu-
sio
Jus ter-
ritorii an-
possit
tollit
30
31
32
33
- nā post decē dies est ius parti questū cū pars amplius nō possit ap-
pellare, q̄ sentēta trāsūtū in rē lūdicatam. l.s. t̄ ibi no.sup:z a eodē.c.
quod ad consultationē extra eodē, t̄ sic extat conclusio q̄ in reuoca-
tione interlocutorie ius que situm parti iudex tollere potest.
¶ Contra hāc p̄clusōem instittit subtilis Larcass. bacchalaure⁹ plu-
rib⁹ medi⁹, et p̄rīo sic p̄ncip̄s rē yni cōcessaz alteri noui potest cō-
cedere. l.s. C. de locat. p̄ed. cōsili lib. II. a fortiori nec iudex.
¶ Itē ius q̄stū p̄ti iudex nō potest auferre arg. l. hm̄. s. stichuz in
si. ff. d. leg. j. l. apud de optlo. leg. meli⁹ facit cle. pastoralis de re iud.
et cle. sepe p̄ si. nō sic tū de verb. sig. l. ff. de pact. l. id q̄ nostrū est. ff.
de regu. iur. Ale. p̄s. 90. fere omnis vīs col. t̄. nūero. s. in p̄fo volu.
Roma. cōsili 776. vītra col. s. gloz. in c. si soli de conces p̄ben. lib. 6.
¶ Tertio quādo aliqd fit intelligi sine p̄fudicio tertīl. t̄. h. merito
et. s. si q̄s a p̄ncip̄e. ff. ne quid s̄ loco pub. fiat. c. quāuis de refcrip. l. 6.
¶ Repōdeo. p̄ncip̄e nō posse reuocare suam cōcessionē nisi appo-
suerit clausulam nō obstatē cōcessione prius facta, t̄ sic poterit reuocare
vt hīc, t̄ sic cōuenit q̄n exprimit illa clausula, nō obstante Bar. et
patruus meus Jaco. Rebaffus in. d. l. s. de locato p̄edioz fiscalium
lib. x. late cōsuluit Dctius q̄s p̄ncip̄s iuri quesito derogare possit
in cōsili. 792. t̄. Lalcā. cōsili. 51. licet nūero. 18. col. s. Barba. consil. 74.
clementissimi vol. t̄. soc. cōsili. 37. ex his q̄ superius col. penul. lib. s.
¶ Item ius acquisitū factō p̄ncip̄is p̄t p̄ncip̄s tollere. Bal. in. l.
si. col. pe. C. sentē. rescind. nō posse, sed sentēta est turis clausula. glo. in
Lex hoc iure. ff. de iust. t̄. iure. et insti. de oblig. in p̄nc. p̄t ergo tolle-
re eam t̄ cōsecutioz dñsūm ex ea p̄uenīs scđm Bal. lib. 13. philip. in c.
tua nobis. col. 3. in. 3. q. de appr. Ang. in. l. luci⁹. ff. de cuius. et l. anthio-
cheniū de p̄iuus. cred. d. de Rīpa in rub. de cōsili. nūero. 4. s. nec tñ
intēdo de p̄ncip̄ia potestate disputare, q̄ instar sacrilegij est l. t. C.
de cri. sacri. cū tantā de facto habeat quantā vult potestatē, licet non
possit interesse p̄tis tollere. l. vīna. C. de in iusavocand. dīcī late pone-
do regulam cī limitationib⁹ in repe. l. vīnic. in p̄na. q. in p̄fēa. C. de
sentē. que pro quod interest.
¶ Non obstat q̄ ius parti q̄stū iudex nō p̄t tollere, fateor q̄ est
questū irreuocabilitē vt p̄ sentētā dīfinitiū secus si reuocabili-
ter vt p̄ interlocutoriā, q̄ ius cōfess. questū si iudex hoc nō reuocet
quod p̄t vt supra dīxi, t̄ hoc scđm naturā interlocutorie dec. in c. cū
cessante sepe alleg. hoc p̄bāk a simili in donationib⁹ causa mortis.
Item in cōtractib⁹ in monatā in qdib⁹ parti sua acquirit nisi alte-
rū peniteat. l. 3. ff. de ser. export. no. in l. si pecunia. ff. de cōdict. cauī. da-
ta sicut ergo facto iudicis acquirit, ita t̄ tollit Barba. consil. 89. illud
col. t̄. in. 3. vol.
¶ Item si aliquis donauit fundū cūlādāt post certū tēpus sit illūs
ecclēsie tamē donator potest illud pactū postea remittere, vt assērit
Bar. in l. quis Rome. s. flauiz. ff. de verb. oblig. licet cōtra illud dictū
Bar. cōsuluerit Ale. cōsili. 74. diligēter col. 4. Ale. consil. 107. in
causa nicolai col. t̄. in. 4. volu. Corne. in consilio. 68. ardua. col. 3. in. 3.
lib. litera h, dec. cōsili. 58. et p̄ tenui t̄ consil. 739. incip. p̄mo nō vīdet

ff. de re iudica. in primo notabili.

- col.3. et hec opīn. cōtra Bart. obseruat in hoc regno pro qua fuit pō latū arrestū contra d. Annā de anglarib^z pro dño de vissello lemoilez. Burdegale put refert Bened. in repe. c. Raynul^z in vbo. si absq; in t. de substīt. fidelicō. nūr. 74. de testa. z sic opīnō cōtra Bar. seruat ex quo patet q; lus q̄ sitū reuocabiliter iudex pō tollere, fallit fauore ecclie vt p̄mē dixi et vide Jas. in L. barbarus. ff. de offic. p̄eto.
- ¶ Ites si ex cōsuetudine vel statuto quis tenet appellare statim vt in hac patria consuetudinaria cōmunitē seruat ut dico in rubric. des caues dappel. artic. i. stilo. Situr. post nō poterit appellare nec interlocutoriā petere reuocari, sed iudex ex officio poterit. Lāfrā. i. re pet. c. q. n in v̄l. sterlocutiōes col. ii. de pb. v̄ si. 3. fal. i magna imp̄ssio.
- 34 ¶ Non obstat vltimū q; actus debeat intelligi sine p̄iudicīo tertis fateor et dico q; in reuocādō nō est p̄iudicīo parti etiā obtinēti illaz sterlocutoriā q; si nō reuocaretur nūc etiā in diffīlītua posset reuocari. c. fi. de appel. lib. 6. et etiā pars posset appellare ut supra dixi in qua appellatiōe illa pars que obtinuit interlocutoriā grauaretur sū. ptibus et expēsīs et processus progarētur cōtra. l. properandū. C. de iudi. vel intellige actus debet intelligi sine p̄iudicīo tertis in duob; nisi constet de p̄trario put no. Ab. Ant. de bauer. in. h. fi. col. 6. de testa. mi. Old. 91. 768. q̄stio ē col. i. not. Barb. 91. 73. scripsit p̄pheta nu. 70 i. vol. Dec. 91. 797. z p̄ tenus i. 7. q. 7. 91. 373. v̄iso nu. 10. cū se.
- 35 ¶ Replūcū id q; est mīhi acq̄stū de lure naturali secundario q; lus gētū appellamus ut declarat Jas. in addl. ad Iōo. c. in h. singulorum insti. de rer. diuis. nō potest rolli etiā p̄ principē q; naturalia iūra sunt immutabilitā. h. sed naturalia insti. de lure na. 13 hoc dñlūm est mīhi acq̄stū de lure gentiū. L. ex hoc lure de iustic. z iure, ergo nō pō tollē.
- ¶ Replūcū, nō pō tollere dñlūm qd est de lure gētū p̄ glo. sing. in L. quotiē. 8. C. de precib. imper. offer. sine causa. cle. pastoralis de re iudica. q; licet habeat iurisdictiōē i vniuerso. l. de p̄fcatiō. ff. ad. L. rhod. de factu. l. bene a zenone. C. de quadrā. p̄script. Bar. in extraug. ad reprimēdū in p̄snc. in ver. tortus orbis. nō tñ habet dñlūm rerū p̄sūtūtū que occupantib^z p̄ius cōcessē fuerūt in tlt. de rerū diuis. fatis patet z cōsuluit Soci. consil. 170. memini in. 3. vol.
- ¶ Ideo etiam nō pō tollere sine causa etiā legē cōdēdo, nec etiam cōsuetudo hoc pōt, vt tenet Jas. in d. l. barbarus. feli. pōt alios in. c. q; in ecclieſtī col. 8. de cōſtītu. h. z et cā sic Bar. in p̄ma p̄ſtū. ff. col. 7 et seq. Innoc. in. c. q; plorūt de iūnitātē ecclie. doc. in d. l. quoties.
- 37 ¶ Item, replūcū q; per interlocutoriā nō transfert nec acq̄stī dō minūtū cuiq; vt infra dico in differētīs inter diffīlītūz et interlocutoriā, ergo nō obstat. Nec potest obstarē, qd oīs res p̄ quascōq; causas nascit, per easdē diffīlūtē. c. l. de reg. lūr. sed lus gētū fuit a gētūbus inducīt. c. lus gētū. l. diffīlūtē. ergo a gētūbus pō tolli contraria cōsuetudine. Replūcū lus gētū fuit inducīt ab oībus gētūbus, sed cōsuetudo inducīt a singulis vniuersitatib^z aut clūtarib^z, ergo nō pō tollere quod ab oībus fuit inducīt, vel lus gētū inducīt est ratione naturali medio gētū. Idano. z moder. in. c. fi. de cōsuet. Sed ex causa pōt auferre dñlūm z statuere cōtra es q; sunt de naturali lure

Repetitio.l. Quod iussit

vel gētium. C. si cōtra ius rc. vt ppterūlitatē publicā, glo. in. l. Item si verberatū. ff. de rei vēdica. glo. in. c. licet. h. veritatem in verb. reiecta. de elect. in prag. l. vēditoz. h. si cōstat. ff. cōmūnia pēdiorum
¶ Item, probat de vſucapione z pſcriptione. l. s. ff. de vſucap. l. nam hoc natura. ff. de condic. indebit.

¶ Item, fanoz religiosis habet p causa. c. 3. de eccl. edific. Item in. c. ex antiqz. z c. seq. 54. dif. glo. in. c. antiqua de priuī. pbaſ in. c. ita quo- rūdam de iude. vbi papa inducit seruitū cōtra libertatē q. est de fu re naturali. l. qd. actinet. ff. de reg. iur. facit. c. vergētis extra de hereti. Vide Lucam de pēna in. l. vna. col. 33. C. publico leticie lib. 12. Ro. cō fil. 310. in casu. Alex. cōsil. 190. mature in. z. volu. et cōfil. 216. nec ar guendum eodē volu. et cōsil. 35. vīso processu iu. 4. volu. et cōsil. 3. ex his in. 5. volu. z cōfil. 4-7. in causa in. 7. volu. Barba. cōfil. 43. pre clare col. 19. in pīmo lib. z cōfil. z 4. clemētissimū col. s. cū seq. in secūdo lib. z cōfil. 55. clemētissimū col. x. in 4. volu. z cōfil. 54. scribit col. pe eodē vola. Decius cōfil. z 69. cōsultus numero. 7. z cōfil. z 7. in casu nūero. 7. et cōfil. z 86. in causa nūero 4. et cōfil. 361. omīssa col. s. et cō fil. 390. qm̄ ex facto numero. x. Curtū pīl. 66. super pīmissa numero 107. Albertū brunū in tractatu de statuto excludē. femi. ar. 13. q. 14. et in tractatu de forma z sole. actus rub. quis possit dare et tollere forma. Jas. in. l. quoniam no. 3. ff. de fluminib. latissime per. Feli. et alios in d. q. in ecclasiari. Jacobi in tractatu de Feud. in ver. cum argētisodiniā zc. q. est materia lata amplius me nō extendo
¶ Inſtituit fortius, ius naturale est immutabile. h. sed naturalia ius. b. iure natu. ergo et oñium illo iure inuentum

38 ¶ Respondi, q. ius naturale in totum est immutabile, sed nō in casu pīculari, z ideo licet de iure naturali quis nō possit locupletari cum aliena iactura. l. nā hoc natura. ff. de cōdict. indeb. l. iure nature. ff. de reg. iur. tamē ius ciuiile hoc immutauit vt quis acquirat rem p vſuca pionē z pſcriptionē per totū tit. de vſucap. z pſcript. Ira Ang. in d. h. s. et hēt. de bella pīca ante eū, vide War. in. l. s. h. renouet. ff. de postul. Adiūc non cōrētus allegauit. l. q. de tota. ff. de rei vēdica. vbi bonū est arg. de toto ad partē z econtra, si ergo tollit partem ergo et totum potest.

39 ¶ Respondeo qm̄ est eadē ratio totius z partis pcedit argumentū ſecus ſi sit diuersa ratio. tex. z ſol. not. in. l. quēadmodū. C. de a. z. feo. et cens. lib. x. Lucas de pēna in. l. z. col. s. C. de omni agro deser. lib. x. Soci. cōfil. 75. pīmo aspectu numero. 9. col. z. in 4. volu. Jas. z alii in Lurisgētū. h. adeo. ff. de pact. deci. in. l. s. a furioso in vlt. not. ff. si cer. pet. et l. calus effectus de reg. iur. d. Lantiūcula in Topicis turis in arg. a toto ſol. z. vbi z pulcire z eleganter prosequit. Vide do. de Rota deci. 196. habēs gratiam in no. z in additio.

40 ¶ Decimosesto, potest ampliari, non ſolū iudicē posſe interlocutoriam reuocare, ſed etiā declarare ſi incertū protulerit per regulā cui licet quod eſt plus licet quod eſt minus de reg. iur. lib. vi. ſed licet mutare z tollere vt hic ergo z declarare hoc voluit hānoz. in. c. auditis ſi ſi de procura. quis qui declarat nihil noui diſponit. l. heredes palā

ff.de re iudica.in primo notabili.

¶ si quid post. ff.de testa.c.super questionū, et ibi Iohanor.primo not. de offic.deleg.c.pastoralis. h.j. et ibi Iohanor.tertio not. de appell. c. littere de dila.doct.in.l. Quid tamen. h. Iomponius. ff.de arb. Ideo hec declaratio nouam sententiam non constituit sed singulis evanasse una cum sententia declarata. Ro.consil. 45.super eo. Bal.in.l. cum teste mento per illum tex. C.de manu.testa.

¶ Ex qua ampliatioē tria s̄ferunt, p̄mo q̄ interlocutoria etiā incerta valet cū facile possit certificari. Iohanor. i. d.c. auditio i. si latius dico infra in. p̄limitatioē secūdi not. de hac declaratioē ibi licet videre.

¶ Secūdo, infertur q̄ male et inepce appellat ab hac sententia declaratoria tanq̄ nouā sententiam constituete cum trahaf ad tēpus sententie declarate, vt afferit Ro.d.cōsil. 45.super eo. et supra dicti p ea que no. Jo. And.in add. ad Specul.in tit. de test.in. h.nāc videndum in versic.hoc quoq̄ in addit. incip. similibus plus dico

¶ Tertiio infer q̄ per interlocutoria s̄ pot̄ iudex gnāliter cōdēnare in exp̄sis, et postea in pcessu poterit eas taxare declarare. Bar. Bal. et Galice.in.l. terminato. C.de fruct. et lit. expens. h. Paulus in. i. infra eodē. Anto. et Iohanor. in c. i. col. 4. de sequestra poss. et fruct. versic. extra glo. numero. 71. et seq. et Jas. hic in prima col.

¶ Decimoseptimo, amplia etiā procedere nō solū si videt ex p̄sse reuocare, s̄ etiā facite, vt si p̄nūciat testes nō admittēdos et filia, et postea admittit, videt tacite reuocare. c. ex pte. m. de appell. no. in. l. a pcedēte. C.de dila. Jo. And. et Iprep. in d.c. cū cessante, et idē Jo. And. in.c. dilecto illo tit. et ibi Iphslip. frāc. Idē si iudex mihi p̄cipiat vt coram eo pcedam, ego dico me exēptū assignat mihi terminū ad hoc pbādū, tacite videt reuocare suā interlocutoriā. Specul.in tit. de except. h. vīso h̄ si. qm̄ in talis exceptioē i forma reuocati interlocutoriā Bolog. 56. exhorta lite col. et Iphslip. in d.c. ex parte col. et in. S.no. quia non minus est facere h̄ dicere. c. dilecti in primo de appell. L de quibus ff. de leg. licet aliqui teneant contrarium

¶ Decimo octavo, amplia hāc revocationē debere esse h̄ balē si interlocutoria erat h̄ balē, si h̄ o cōsistebat i facto debet de facto reuocari. Spe. in d.tit. de except. h. vīso h̄ si. vt aut̄ in reuocadis i forma glo. in. c. si a iudice de appell. lib. 6. et. c. cupiētes. h. si vero in discordia in h̄ bo cōtēpserint de elect. eodē lib. Bar. in. l. pto. h. si q̄s parat. ff. de no. op. nūcia. Ideo si iudex capit bona p̄textū iſtrumenti sigillati regio sigillo, et post videt iſtrumentū falsum, nō solū h̄ bo, sed et facto, sententiā reuocare debet, puta restituēdo bona, capta q̄d est notādū, q̄r ybi opus est facto h̄ ba nō sufficiūt. d.c. si a iudice, et d. h. si q̄s paratus, et ibi p Bar. Posset etiā reuocare interlocutoriā h̄ balē tacite procedēdo vt dixi allegado Bologn. d.cōsil. 56. exhorta lite et. c.

¶ Intellige si status cause et h̄ ba vel tēpora patianf als sec⁹ vt si iudex, interlocutor est quē procurator et cū illo lis est contestata post hāc interlocutoriā nō poterit reuocare. Bal. in d.c. cū cessante not. 8. ¶ Fallit de oſenſu p̄tū. l. i. h. si. et ibi glo. et Bar. ff. de pto. stl. et ifra dicā. i prima limitatioē. Itē pot̄ ponī exēplū i mediolitis si iudex interlocutio publicauit dicta testū luxta tex. et no. i. c. constitut⁹ cū sequentiē de testi.

Repetitio. I. Quod iussit

et utriusque partis exemplar attestacionis est traditum non potest postea superius illud factum revocare cum facta possint pro infectis haberi minime. In bello. h. facte. ff. de capt. l. verum. et ibi Decius de reg. iur.

44. ¶ Decimono nono, amplia etiam si non fuerit interlocutus sed inordinate processerit. c. qualiter in. s. de accus. Bal. in. L. elegater. h. si quis post col. penul. ff. de cōdict. indeb. vt quod testes inordinate receperit qui non probat etiam si sint recepti a cardinalib. Bal. in autem. si quis in aliquo. C. de edend. quod ubi non est ordo ibi deficit substantia. Hippo. in pract. in. h. secunda numero. 77. Ideo iudex suis expensis eos repetet siue ut practici dicunt recollect not. in. c. p. tuas de testib. quod sicut lectura inordinata non habet exitum utili nec auditoribus proficit. h. inordinatum tu. autem. de hered. et falc. colla. s. c. sit recto. versic. prouide edū. 43. distinc. Ita nec processus inordinate factus

45. ¶ Vigesimo, amplia siue lata fuerit in iudicio siue extra iudicium cui hic tex. similius loquaf. generaliter, ergo generaliter debet intelligi. l. de processio. ff. de publicia. in rem act. l. pma. h. generaliter de lega. prestand.

¶ Item quod tex. in d. c. cum cessante loquitur in combinatione quod etiam extra iudicium fieri potest, ut in rub. C. combinations vel epistolae.

¶ Item, grauamen potest revocari in. c. si a iudice de appella. lib. 6. et non potest etiam extra iudicium fieri. c. concertationi illo tunc.

46. ¶ Vigesimoprimo amplia etiam nemine petente tex. in d. c. cum cessante in ipso libere, et ad hoc poterat eum philip. ibi Alex. et Gal. hic non ad correctionem erroris potest iudex impetrare officium suum non petitum per tex. in d. c. qualiter. Bal. in. l. in. 7. q. C. sententia rescindit. non posse, doct. in. c. q. relam in s. de procura. Guido pape cōsl. 89. circa in. 7. dubio, et sic limitat illa regula quod iudex nullum actum debet in iudicio facere, nisi ad partis petitionem. c. primo de iudice. Ad peremptio. s. ff. de iudice. non procedere quod iudex vellit erroris suum revocare ut hinc, et quod non petitum possit suum officium impartiri. Vide Bar. et doct. in. l. 4. h. hoc autem iudicium. ff. de dano infect. et que supra dixi in 8. ampliatione

47. ¶ Vigesimosecundo, procedit hec regula quod non solus semel potest revocare sed etiam bis. D. Bar. Alex. et cōter doct. hinc et ista est causa secundum Gal. hic col. pe. et cano. in d. c. cum cessante per tex. in. l. fidei combinationis. h. si quis decem. ff. de lega. 3. Salice. in. l. post sententiam col. 4. q. 3. C. de senten. et interlocutio. omnia iudic. Ratio est, quod sicut non licet tertio provocare, ita non licet iudicis tertio sententiam interlocutoriam revocare, tex. est et ibi rub. C. ne liceat tertio provocare

¶ Item sicut iudex ad quem potuisset bis revocare per d. rub. ne licet tertio provocare. ita et iudex a quo cum subrogetur in locum eius iudex ad quem. l. cum apud. ff. iudica. solvit. Tutor. in primis. ff. de usur. c. Raynuri in s. de testa. Guido pape in sing. 37. versic. iudex appellatio. Gal. tunc hinc contrarium tenet et semel dicit enim posse revocari, et hoc seruari in practica cum variatio sit probata secundum eum, et semel tunc quis potest declarare glo. in l. quicquid. ff. de ipso. oblig. ergo et mutare et non ultra. Sed cōcordando opiniones dicere quod statim pma revocatione facta posset altera facere si videret se errasse, ex iterum vero dicerem quod non posset revocare sterum, quod multa statim possunt fieri quod non ex iterum.

ff. de re iudica. in primo notabili.

vt not. doc. in l. i bonefidel. C. de pact. Lurisgētiū. h. quinūmō. ff. illo
rit. Item ut dico infra facta traditiōe grapherio nō potest amplius
mutari q̄ traditiō ex interuallo p̄t esse facta, ergo ec.

48 ¶ T̄igēlīmotertiō, amplia q̄ iudex poterit reuocare, & ab ista reuoca-
tione nō poterit pars appellare cū sit quid arbitriariū. Bal. in d.c.
cessante adducit not. in c.primo de ferīso, vide. l.s, in s. C. sentend. re-
scindi non posse.

¶ Item nec reuocando iudex dī facere litē suā cū libere possit reuoca-
re iure permittente. d.c. cū cessante et hic, sed qui facit quid antro-
ritate legis non dī peccare, saltem ut litē suam faciat. l. gracchus. C.
ad. l.sul. de adulter.

¶ Tenebit tñ ad expēlas si sine causa reuocauerit vel poterit appel-
lari. Inno. & Bal. in d.c. cū cessante, & supra lati⁹ in. p. ap̄liatiōe dixi.

49 ¶ T̄igēlīmoquarto amplia q̄ etiam multis partib⁹ iudex interlocu-
toriā poterit reuocare, Bar. & alij hic & doct. in d.c. cū cessante cuj⁹
sbi p̄mitras iudici libere reuocare de cuius natura est ut importet si
ne cōtradictiōe alicuius, & sic etiam partibus inuitis & reluctantib⁹.
Archid. in c.primo de supple. neglig. prelat. lib. 6. glo. in ver. libere. h. si-
moniacē de elect. in prag. sanct. & supra in. 8. ampliatione dixi, & Ioh.
Iip. Perus. in d.c. cum cessante in. 6. not.

Intellige tamen ante executionem secus si post Bar. & alij in l.s. h. si.
ff. de p̄to. stipula. et hic

¶ Scđo, intellige qđ hoc faceret cū cause cognitiōe alias secus p̄re
po. late in d.c. cū cessante col. 77. de appell. & hoc qđ in ea requirēbat
cause cognitiōe de qua dicam infra in questio. Bar.

50 ¶ Ultimō, amplia etiam si post interlocutoriā pars fecerit sumptus
& expēlas vt si appellans fuerit ad curiā ad p̄sequendū appellatiōē
ab illa interlocutoriā emissam, nā adhuc poterit iudex illam reuocare
et si pars i petrauerit literas appellatiōis & inhibitiōis ante tñ p̄-
sentationē notat Specul. in tit. de except. h. visto & sic. s. nūquid iudex
Iо. And. & alij in d.c. cū cessante, & ista est cōs. scđm Alex. & Ias. hic.

¶ Sed contrariū tenet glo. Anto. de Butrio & Perus. in d.c. cū cessan-
te dicētes re integrā reuocationē posse fieri nō post. Sequit̄ de Fer-
ra. in pract. in forma sententiē interlocutorie super cōpetentia iudicis
col. 7. Fel. in d.c. qualiter in p̄mo in. 8. fallēta per c. interposita. h. pe.
de appell. & hec vltima opinio est equitor, & in foro conscientie tenenda
scđm Sylvestrū de P̄sierio in sua summa in verb. sententiā in. 3. q. nisi
iudex vellat sarcire expēlas, qđ adhuc posset reuocare ante inhibitiō
nem. Ang. de clauasio in summa in eodē & bo sententiā sequit̄ Bonifa-
cius vitalinus in cle. s. col. 3. extra eodem

¶ Et nota q̄ post istā reuocationē non debet iudex pati partē mole-
stari illius occasione tex. in. c. ex parte a. in s. sibi non permittatis ex-
tra de testib⁹. sibi hoc not. Bal. quod nota

51 ¶ Advertēdū est tñ q̄ si iudex verecūdaref interlocutoriā reuocare
supsedere poterit ab executiōe illi⁹ interlocutorie. Inno. in c. si. in s.
quod metus causa Bal. in l.s. C. sententiā reicul. nō posse. Et notanda
sunt supra dicta, qđ alibi nō inueniunt, ita discussa. Laud. deo

Repetitio.I. Quod iussit.

57
Limita
tiones
ad pīmū
notabile

Limita pīmo: Quādo interlocutoria esset executiōi demādata qī fā iudex amplius nō poterit reuocare cū reo nō sit Integra glo. sī. et mirabilis in. l. s. h. s. ff. de pto. Itipu. quā sing. clamat Bal. in. Larbitro. i. s. ff. qī satifd. cog. r i marga. s. verb. sentētia. q. 39. in. Lelegāter. h. s. si quis post col. vlti. ff. de cōdic. inde. in. l. post sentētia in. s. C. de sent. et int. omni. iud. et in. c. preterea de dīlat. I. o. de plat. in. Lrura. C. de omni. agr. defer. lib. II. L. o. s. sing. incip. sentētia in. s. seq̄t̄ur card. in. cle. s. in. 3. oppo. de appell. Lanfr. in. repe. c. qm̄ in. verb. interlocutōes col. 11. de pba. Bar. et alij hlc et Guido pape. cōsl. 89. circa. in. 7. dubio. Et ista est cōs. sc̄m. P. repos. in. d. c. cū cessante. Seq̄t̄ur Paul. cōsl. 183. in. causa in. s. i. volu. Bonif. vital. in. cle. s. col. 3. erra eodē zcle. cū a repulsiōe col. 3. in. s. de appell. Ang. in. h. s. col. 14. insti. de except. Ideo posui. cōlusionē. Interlocutoria nō posse reuocari certi iuris est intellige qī est mandata executioni im-imo posse sc̄ilicet regulariter tamē in hoc casu, et sequētibus limita- tionsbus potest cōclusio verificari et sustineri.

Conclu-
sio

53
Amplia siue esset executiōi mādata per partē vt qī pdixit instru- mentū aut testes de quo iudex erat interlocutus Bal. in. d. l. arbitro vbi dicit nō posse reuocari, nisi de cōsensu ptiū vt infra dīca vel est in- terlocutus aliquid esse pcuratoz, et post cū eo lis est cōtestata. arg. lita demū. C. de pcura. et Iheruf. in. d. c. cū cessante col. 7. Siue qī iu- dicē vt qī admisit testes quos interloquēdo dīxit admittēdos. Bal. et Galice. in. l. post sentētia. C. de sentē. circa sī. aut si publicauit dicta testiū r exēpliū attestationū ptiū datū sī. Bal. d. c. cū cessante. Idem- si executio sit facia a lege vt si iudex pñūciat que nō audiēdū nō es- se admittēdū ad pbandū a lege sit executio, ideo nō reuocari. Bar. Iau. Alex. Jas. hlc Bar. in. l. s. h. s. in. s. ff. de pto. Itipula. et Jas. in. d. s. opus col. 1. ff. de no. op. nūcīla. Phillip. Iheruf. i. d. c. cū cessante col. 8. Item hoc videt pbare verbū reuocare qī pono in cōlusionē natu- ra cuius hoc habet vt iam pfectū denotet tolli. l. hac in factū acīde nō solū dñi reuocant. ff. qī in fraud. cred. vbi glo. dicit in verbo reu- cantur fuerunt ergo translata.

Item, licet donationes sint pfecte qī ḡ reuocant. glo. in. rnb. C. de- reno. dona. et in. l. pīma. r per totū hoc etiam probat tex. in. c. pīmo de supplea. reglig. pīela. tex. in. c. i. de inūr. et Verg. in. 6. Faciliſ defē- suz aūerni. Sed reuocare gradū. supasḡ euadere ad auras. hoc op- hlc labor. est. ponit glo. in. l. 7. C. de libert. r eoz. libe. Qīg tamē sc̄d̄ subiectā materiam veri. sc̄f, etiā si non sit perfectū in. l. si quis iusiu- randū. C. de lūreſt. c. quālū. r c. seq. de off. deleg. lib. vi.

Opposuit quidā de. l. si opus. f. de no. oper. de. l. pe. ff. de pīeto. Iti- pul. et dc authē. Item nulla cōitas. C. de epīsco. r cler. in quibus tūr- bus sententia executioni demandata reuocatur

Respondi sibi in. d. l. si opus. pōt reuocare ex causa, vt qī forte edī- cabat s. publico. Ideo etiā post executionē pōt reuocari, r sibi. not. cō- muniter doct. vel sibi erat facta executio p seruētē r non p partes qī uñlīl in hoc gerat. Ideo erat res Integra quo ad eas, nec erat execu- tioni data, ideo non est mirū si possit reuocari, licet esset executionis.

ff. de re iudica. in primo notabili.

data p seruētē, ita Ias. in d.l. si opus, et sic non obstat illa lex
56 q̄ illon obstat. l.pe. ff. de preto. stip. q̄ ibi reuocat de partī cōsensu,
nam possunt iuri q̄ sitio renūciare et remittere. l.s. quis in cōscribēdo
C. de episco. et cler. et c. si diligēti de foro cōpetē. et h̄c est intellectus
quē dedit glo. in d.l. s. si. et sequit Bar. et alijs ibi. et Pet. de ferra. in
fus præc. in forma sententiæ interlocutorie sup incōpetentia iudicis col. s
Lardina. in c. perpēdim⁹ de sent. excpt. Guido pape in d. cōsilio. 89
circa, q̄ in hoc oēs cōcordant scdm. Philip. perus. in d.c. cū cessante
col. 8. Gal. in l. post sententiā col. 4. vers. nūc venio ad septū. C. de sen-
tent. et interlo. Ang. in d. s. col. 14. insti. de except. Galli. l. cū propos-
nas col. 3. C. de bo. aucto. iud. possid.

¶ Item nō obstat autē. item nulla cōitas, q̄ sibi ex causa reuocat,
videlicet facta latissimā, q̄ habet acsi nō eset facta executio nam
cessat cā retētioñ rerū, ergo et effectus bannū. lqd. dictū. ff. de pact.
Ladigere. ff. de iure patro. et sic plurimi Alex. mil. 164. viss in 7. volu.
facit. l. videamus. s. deferre. ff. de in lītē iur. Bouerius in sing. incip.
sententiā. q. pe. et sic sunt due limitationes ad hanc fallētiam

¶ Prima. q̄ de consensu partī interlocutoria executioni demādata
potest reuocari scdm. ex causa puta q̄ si eset erratum vel alias. Ang.
et Ias. in d.l. videamus. s. deferre col. 7. per illū tex. Glatal. de Lāba.
in tractatu clausularū in clausula nū noui relatione pendente versic.

Item contra ipsum

57 ¶ Replicuit de l.pe. ff. de preto. stip. vbl. ponit verbū lūsserat et ver-
bum pcepit q̄ important necessitatē. l.s. s. ff. quod lūssu. c. si. 14. q. f.
ergo iudex reuocat sine consensu partī, et ad hoc ita pōderant eum
Henric. bohīc. in. c. i literis col. 7. extra de off. deleg. et Barba. in ad-
ditio. ad Bar. in d.l. s. s. si.

¶ Respondi q̄ iudex lūsserat in sequēdo volūtati partī prius datā
et iudici declaratam sicut q̄nq̄ videmus partes in vnum conuenire
pendente lītē, et scdm. conventionē partī iudex feret sententiam, ita
vidi sepius tholose in parlamento sicut de consensu partī iudex ex-
tra locū deputatū pōt cognoscere tex. sing. in. c. statutū. s. in nullo de
rescript. lib. 6. sequit Gal. in autē. si qui ex p̄sensu. C. de episco. audiē.
et. l. cū sententiā col. ultima de sent. Manoz. et Barba. in. c.p. et. g. de
offic. deleg. Barba. in. c. de causis col. 3. illo tit. vide tex. in cle. p̄ma in
fi. de rescript. vel respōde q̄ nō appetat in d.l. pe. q̄ lūssu fuerit execu-
tioni data. Immo tex. in multū strarum dū dicit q̄ cōpetit exceptio
obligatis ex p̄ma iūsione vt ante tēpus scde lūssionis nō exequane
Philip. perus. i. d.c. cū cessate plus dices ex cause cognitiōe ēē factū.

58 ¶ Itē instiūt p̄ra solutionē datā ad l.s. opus de oper. no. nsic. in qua
dico q̄ ibi erat facta executio a nūcio scdm. Ias. ibi sit factū nūcij cē-
setur factū dū cū cēseaf p̄ica et organū dū, glo. in. l. multū. C. si q̄s al-
teri vel sibi. l.s. q̄s mādatā iūrēdictionē, et l. et si p̄to. ff. de off. elus
59 cui mand. est iūrēdicit. † Ideo iūrēfacta iudicē dū est i executione
officij cēsef facta suploj cui p̄sonā gerit l. illo statu. Et idē si servit
et dābasuerit in rub. de iūrēs. s. itē si seruēs. Jo. fab. in. s. s. si isti.
de iūrē. Guido pap. in decsl. delphīna. q. 557. alijs. et Ausfre. q. 14-9.

Repetitio.l. Quod iussit

- L**5mē-
datio.d.
Boeris.
- I**ntelle-
ctus no-
uus ad.l
Sopus
- 60**
- 61**
Bing. li
mitatio.n
ad.clicz
eius de
pend.
lib.vj.
- 62**
- 63**
- 64**
- Item rc.an actio iniuriarū D. Boerius lumen patrie in tractatu de seditio.sol.34.col.7. Lucas de pena in l.pima in si. C.de cohortalib. 17. vbi dicit q̄ iniuria facta officiali regio censetur facta regi. Respōdi,fateor q̄ executio facta per nūciū habet acī facta esset p̄ iudicē,cōtra Ias.per supradicta,sed executio verbalis facta p̄ iudicē pōt ex causa reuocari vt authē. Item nulla cōitas. C.de episc. et cler. r supia dixi. Idē r si sit facta per nūciū vt d.l. si opus vbi fuse facta nāciatio p̄ executorē r post pietor̄ phibuit nō pōt ex priori nūciatione agi,vt dicit tec. secus esset q̄i executio realis esset facta per nūciū,vt q̄i miseric̄ auctoritate iudicis in possessionē,q̄i tūc non poterit reuocari,acī esset facta per iudicē. Whilip.in d.c.cū cessante col.8.q̄d est not.ad intellectū d.l. si opus, r dixi supra in 18.ampliatio ne ibi,ylde r cogita sup̄ ita solutione quam tactam nō inuenio. ¶ Tertio,sublimita q̄i interlocutoria esset nullius vel modici p̄indicis,q̄i tūc etiam sine cōsensu iudic poterit eā reuocare. Bal.in l.post sentētiā in si. C.de sentē. Brepo.in d.c.cū cessante fallē.13. ¶ Quartto,limita q̄i talis interlocutoria nō p̄cneret cōmodū p̄tis sed iudicis potestatē,q̄i etiam nō requiret cōsensus partī ut in ab- solutione,līcet iudic debet citare partē ad cuius petitionē fuit cō- cessa,et si absoluerit pte nō vocata tenet absolutio. Card.in c.per p̄e- dimus col.70.de sentē.execūta.q̄i etiam si pars fuisse p̄sena nō pos- set impedire absolutionē. Imoc.in c.prudētiā col.pe.de off.deleg. facit glo.in c.excdicatos.vi.q.3.Fell.i d.c.qualiter in s.col.8.de accu.
- ¶ Ultimo,limita hanc fallētiā q̄i interlocutoria executionis demāda ta esset nulla,q̄i tūc quatenus est de facto p̄cessum etiā de facto pōt retractari,glo.sing.r approbata in l.mino. si.de eiusc. Bal.r Salice. in l.post sentētiā in si. C.de sentē. Rauen.in Alpha.in ver.tenuta. Corsetus in sing.in c.incip.sentētiā in pmo. Barba.consil.83.supremus, col.5.in 4.vol.Ulla est simills in c.primates.r.q.1.Ideo p̄ illas, glo. cōsuluit. Pet. Anchara.cōsl.188.vlts, r quid dicat fieri de facto,yia de per Soc.cōsl.37.ex his in si.in primo vol.
- ¶ Item p̄ illam glo.not.decidit Mano. in c.qlia clericis in vlt.no. de- fure patro. q̄ ea q̄ sit p̄ partes de facto extra iudicis possunt per iudicē de facto etiā extra iudicis reuocari. ¶ Et subdit singulariter q̄ si quis teneat notoriē ecclesiā iūstis nō est necesse in eū casum q̄ episcopus vocet eū in iudicū, sed pōt illū spoliare de facto sicut de facto se ingessit, r sic limitat.clicet episcopus de preb.lib.6. et nota q̄ sept̄ viii venit s nobilib⁹ se intrudētib⁹ in bñficiis pp̄lnquisitoribus.
- ¶ Trem,sicut missio fuit facta de facto pte nō cītata,ita eadē facilis tate r de facto pte nō cītata pōt reuocari. Bal.in l.si pacto,col.pma C.de pact.ylde ter.sing.in l.i.5. et hoc edictū ibi quēadmodū facili- lis r c. ff.si mulier vcn.no. Barba.in rub. C. qui admīstrī col.47. et d. cōsl.83.col.5.in 4.vol. Alx.in l.i.5.nūciatio col.5.nūero. r 4. ff.de no.op.nūcia. Fell.late in d.c.qualiter col.8.r seq.de accusa.
- ¶ Secdo,fallit q̄i cōsuetudo fori aut illius esset in cōtrariū,q̄i min- im: mītanda fuit q̄i semper certā interpretationē habuerūt.l.mīnime. ff.de leg.c.cū dilectus de cōsuetud.c. ex līs de cōsuetu.dixi in prefat.

ff. de re iudica, in primo notabili.

ad istū Bituriceū. Irepo. in c. cū cessante col. 16. de appell. facit tex.
in. c. Romana. Ibi salua cōtraria super hoc p̄suetudine si quā habet
de sentē. ex cōcta. lib. vi. plene Barba. consil. 34. de sūm. Innoc. col. vi.
in 4. vol.

65 ¶ Tertio, limita in interpretatione p̄bī dubiis quā si iudex semel fecit
nō pōt eam reuocare, glo. sing. in l. quicqđ i verb. scdm. ff. de p̄b. obli.
Bal. in l. 7. col. 7. C. de sentē. ex scripto recitand. Lanfrāc. in repet. c.
qñ in ver. interlocutiōes de p̄batio. col. 6. Corsetus in sing. incip. sen
tēta in. 7. Imol. in lab. executoz in princ. ff. de appell. in l. inter stipu
lant. h. in. ff. de verb. obliga. Aret. in c. cū a nobis de testib. Jas.
in l. edita col. 4. C. de edēd. Jacob in l. si q̄s postea, col. 1. ff. de iudic.
¶ Cōtrariū tener Ang. in d. l. quicquid dices illas glos. pcedere quo
ad p̄sūtatos qui tñ semel p̄st declarare. Lboues. h. hoc fermone. ff. de
verb. sig. l. si q̄s lusurandū. C. de re. cred. sed h̄c loquimur in iudice ha
bēte latas habenas in reuocado interlocutoriā a fortiori et in decla
rando. l. videam. h. iurare. ff. de in lit. iurān. sequit Irepo. in d. c. cum
cessante. col. 15. et Fell. in d. c. qualiter
¶ Si tamē velis sustinere cōmūnē posses r̄sidere ad hāc legē q̄ non
loquis in declarando, sed solū i verādo, et subēdo, alia, et alia est differē
tia iter hec, q̄ si quisplā velit declarare scđo qđ semel declarauit, est
implicare cōtrarietatē sibi, cū in pprio sit facto i quo regulariter nō
cadit erro. l. suff. p suo, secus est in iterlocutoriā in qua pōt esse er
ror et causa verādi et tollēdi, sed in declarando nō. Nam si iudex semel
dixerit se itellexisse ita, nō pōt iter declarare, q̄i ref. declarate nihil
adisci pōt nec detrahī. Bal. in c. 5. col. 4. versic. sed nunquid, de p̄stitu.
l. in h. de dote p̄leg. ff. facit. l. ḡnialiter in si. C. de nō nu. pecu. vide su
p̄a amplia. 16. et 22.

66 ¶ Ex hoc inferi q̄ si pater in testamēto inualido legavit quantitatē
dotis fille, nō poterit postea diminuere cū semel facta fuerit declara
tio voluntatis q̄ ostendit etiam ex actu inusrido. l. qui a patre. ff. de
confirmand. tut. l. fi. et sibi doct. ff. de adm̄en. leg.

¶ Scđo, si pater i testamēto legavit filie quātitatē p dote si postea
reuocet testamētu allud faciēdo, nō tamen cēsib⁹ perēpta quatitas
legata filie cum declaratio semel facta non possit immutari, vt d. glo.
in. l. quicquid

¶ Tertio, si pater despōsando filiā p p̄ba de p̄nti aut de futuro eldē
dotē pm̄serit, et illa spōsalia nō fuerint sortita effectū, nūhliominus
eadē dos debebit p alio matrimonio postqđ semel fuerit declarata,
l. 7. h. in. ff. de p̄iusleg. credito. vbi spōsa psequit p̄iuslegia dotis, ac si
matrimoniu fuisse cōtractū consuluit. Curtius cōsl. 7. magnific⁹
4. q. moder. in repet. l. si cōstāte col. 6. ff. solut. matrimo. cogita tamē
quis lecturis instantibus non alias discutio

67 ¶ Notandū est tñ q̄ iuri declarandi voluntatē suā non p̄scrībit, etiam
mille annis. Bal. et ceteri in l. petens, col. 7. C. de pact. Iper. gerard.
sing. 77. libero arbitrio. H. Boerlus in additio. ad Dij. in regla 2tra
eū de reg. iur. lib. 6. Decius in c. pastoralis in. sūde except. et in c. pa
storalis. h. verum in. 3. not. de appell. vide tex. sing. in l. qui Rome. h.
e.

Jus de
clarandi
p̄scri
ptione
nō tollit
e.

Repetitio. I. Quod iussit

- Augerius. ff. de verb. obisg. l. si. h. sed et si quis. C. cōmūnūla de leg.
- 68 **T**Quarto, limita qñ interlocutoria trāsūlit in formā p̄tract⁹ vel quā si ut i decreto. l. quod semel. ff. de decret. ab ord. faciend. Bar. hic in. t oppoſ. ⁊ alij eū sequunt, ⁊ in. l. oēs populi in 4. quest. tertie. q. princi- palis. ff. de iustic. ⁊ iure. Ispanor. ⁊ alij in c. nouit. col. 7. et seq. de iudic. Bal. in. l. arbitrio. col. vltima. ff. qui fatid. cogan. Alex. cōſil. 101. vltis instrumentis col. ⁊ in primo lib. ⁊ consil. 216. nec arguendī in. t. volu. quia lam est functus officio suo, Ideo non reuocabit alias lex fru- stra diceret q. posset peti restitutio in integrū si ipso iure posset cō- fuli. lignozare. C. de resti. nullit. nīl ex causa. l. s. ad publicam vltita- tem respiciat. d. l. quod semel. Alexan. d. consilio. 101. col. 5. versic. nec obstat, ⁊ cōſil. primo in. t. dubio lib. t. Jas. in. l. Barbarius versic. xii. ff. de offic. preto.
- 69 **T**Quinto, limita quādo interlocutoria esset lata cū principali. l. cum sentētia diffinitiua, naꝝ tūc cū censeat pars diffinitiue, qz que religio sis adhererēt religiosa sunt. l. que religiosis. ff. d. rei vēd. Itē qui adhe- ret deo vnu spūs est cū eo. c. debitiū de biga. non poterit reuocari si cut nec diffinitiua. Bar. in. l. quod si in dīe. h. si. ff. de compēsa. not. ls. l. C. si ex fal. instru. Item qz functus est officio suo, ergo nō poterit reuocare. Iudex infra eodē. sequit Salice. in. l. post sentētia col. t. C. de sentē. Imol. in. l. paulus in. l. col. 1. infra eo. Alex. in. l. p̄s. la col. t. ff. de vulg. Jas. hic in. 6. limitatione per glo. singu. in. l. qui agnitis i ver- bo precepto de except. Roma. in rubric. supra eodē. Jas. hic ⁊ Bene- dict. de bari. in tractatu de guarentigia. q. 7. prime partis.
- 70 **T**Ideo inseritur qz sicut potest appellari iure ciuili a diffinitiua. Ita et ab ista. Anto. de butrio in. c. quītauallis de iure iuri. Imol. in. c. cō- stitutis in ultimo de appell. col. t.
- 71 **T**Item, sicut diffinitiua nō requirit scripturam in appellatiōne l. t. ff. de appell. et l. litigatoriis. C. eodem, ita nec ista cum sit pars dif- finitiue, ⁊ sic debet regulari sicut illa cuius adhereret per illa que supra in prefat. dixi.
- 72 **T**Item, sicut sententia diffinitiua i scriptis debet ferri. l. statutis. C de senten. ex script. c. si. extra eodē lib. 6. Ita ⁊ in hac interlocutoria et alia requisita ad diffinitiua in hac cōſter opponi solēt, teste Alex. in. d. l. patris. col. t. quod est notandum.
- 73 **T**Sexto, limita in abolitione criminis, vt si iudex cōcesserit abol- tionē super crimine de quo intēdebat accusatio hec interlocutoria nō poterit reuocari. Bal. in. l. col. 8. C. qui accus. nō possūt sequit, Alex. et Jas. hic Feli. in d. c. qualiter, col. 13. nec amplius scribo cū late dixe- rim in Stilo Bīturicensi, rub. des. adiournemens, art. 44.
- 74 **T**Septimo, limita qñ fuerit per principem confirmata. Jo. And. in addi. ad Specu. in tit. de senten. h. vt autem, vers. quid si papa. Ang. et Imol. in. l. Paulus in prima circa finē infra eodem. Barb. ⁊ alij in c. cum accessissent de consti. Alex. ⁊ Jas. hic.
- 75 **T**Adde p̄dictis qz confirmatio validans inualidum facit id nomina- ri a cōfirmante, glo. in. h. si. insti. de tue. vbi si tutor ⁊ patre datuſ con- firmatur a iudice dī datiuſ non testamentariuſ

ff. de re iudica. in primo notabili.

¶ Item, facit quod no. Anto. de burrio, et ibi refert I mol. in c. quocies de pact. quod si papa confirmauit aliquid ex certa scientia aniso supplendi non potest amplius de re ipsa disputari opponendo primo actui confirmato

¶ Hec refragat quod no. Innoc. in c. primo, et Decius post eum de cō firma. vtil. q̄ quando sententia est confirmata per superiorē nemo pōt eam dicere nullā, eo q̄ ille qui tulit non erat iudex, neq; allo modo, q̄ si ille qui confirmat est iudex confirmationis prioris sententie, tunc trāsit in rem iudicatā, et dat prime robur sententie, vt de cetero nō pos sit quicq; opponi c. primo de transact. Jo. Crotus in c. primo, col. 17. In parua impref. de constit. lib. vi.

¶ Et per ista limita glo. sing. in cle. vna in f. de sequestra posses. et fruct. vt defectus iurisdictionis semper possit opponi, nisi sententia es- set per superiorē confirmata, quod est perpetuo no. pro limitatione d. glo. sequit. Innoc. in c. prudentiam de offl. deleg. Bald. in l. scripta, col. 3. C. de precip. impera. offe. Ag. in l. obseruare. h. post hec. ff. de off. procons. Imo. in c. super līs de resp̄. Alex. cōsl. III. vīso the- mate in 5. vol. Hippo. in sing. 10. tu scis q̄ exceptio vbi multa ad cor- roborationem glo. addit.

Sing. ll.
imitatio
ad glos.
sing. in
cle. vna.
de seque-
stra.

¶ Item, nullus inferior poterit de illa sententia cōfirmata cognosce- re, Innoc. teste in d. c. i. de confirma. vīli. quia illa cōfirmatio facit eā dīci quā nouā concessionem. Feli. et ibi in additio. ad eum in c. qualiter in primo, col. xii. de accusa.

¶ Limita quando illa cōfirmatio esset facta a principe, secus si ab inferiorē, glo. sing. in c. pmo. 9. q. 7. c. hec quippe. 3. q. 6. Bal. in d. l. re- scripta. Ianoz. in d. c. pmo de confirma. vīli. Hippo. sing. 10. nam cō- firmatio est actus superioris. Bal. per illum tex. l. f. C. de legib. vbi dicit Bal. manifestum signum superioritatis esse. Ianoz. in c. i. no. 7. de loca. Ideo cōfirmatio a minore non potest fieri. Decius refert in rub. de confir. vīli. quia si a pari sit cōfirmatio non dicit proprie cōfirmatio, sed approbatio. Ianoz. post glo. in c. i. in f. de treninga. Ro- ma. in l. si quia aliter. ff. de verbo. oblg. vide Alex. d. cōsl. III. Felinū in d. c. qualiter

¶ Secundo, limita quando in confirmatione principiis concurrenerent actus validi et invalidi, quia confirmatione in dubio refert ad validum, nam potius censet princeps confirmare validum ut validare nullum. Innoc. in c. dudum in f. de deci. Bal. in l. bonorum. C. qui admitti. et l. legata. Inutiliter. ff. de leg. primo, et ibi I mol. Alex. in l. moe, col. 3. ff. de iurisdict. omnī lud. et consil. 59. vīso instrumento, col. 5. lib. primo et consil. 39. vīso statuto, col. 3. versic. cum ergo dicta approbatio in 4. lib. et cōsl. 17. vīso puncto col. 7. eodē vol. Feli. in c. i. col. 8. versic. et hinc est q̄ confirmatione, numero. 76. de constitu.

¶ Tertie, sublimita q̄ si princeps affirmaret p̄ulegia aut sterlocutoria fal- sam, q̄ licet illa affirmatione fuerit facta ex certa scientia et q̄buscūq; clau- sulis, tñ nō extēdē ad illa falsa, q̄ princeps semper aduertit ad tenorē p̄ulegijs. c. pe. de p̄fim. vīli. Ideo cū careat p̄mo; dīo p̄itatis, dicēdū

Repetitio I. Quod iussit

est illam confirmationē nō validare illū actū falsum. **P**anor. in c. inter dilectos col. 5. numero. 8. & sic. 4. oppono de fide instru.

So. **I**tem confirmatio p̄sp p̄ponit aliquid esse prius q̄ cōfirmet. **B**al. in l. nominationes circa s̄. de appell. dec. in d. rub. de confirma. col. p̄ma **F**eli. in d. c. qualiter col. II. vbi ponit aliam limitationem quam per te, vide et Hippol. in l. si quis obrepserit, col. penul. versic. viterbi. ff. adl. cornel. de fal

Si. **D**icitur suo, fallit q̄n appellatū esset a iudice & ille detulisset appellatiōnē, c. cū appellationib⁹ de appella. lib. vi. q̄ deferēdo appellatiōl abdicat a se iurisdictionē quā postea assumere nō potest cū sit in superioriē trāslata. **A**rchid. & **J**o. **A**nd. in c. s. col. 4. de appell. lib. 5. **J**o. fab. & alijs in l. t. C. senten. ref. cī. nō posse. **H**eric. bohīc. in c. in literis col. j. de off. deleg. & c. ex literis de matrimo. cōtra interd. eccl. **B**enr. bouerius in sing. incipiente sentētla. q. 7. **R**oma. cōsl. 501. vt declaratiōne in s̄. p̄m. dubiis **S**yvester in sua summa in p̄bo sentētia. q. 3.

St. **A**mplia etiam si talis delatio fieret ob reverētiam supjoris cum tex. in d. c. cum appellationib⁹ loquat̄ iudicante, et hoc tenent ibi **J**o. **A**nd. et **H**hilip. in 3. not.

Sicut sit ī hoc regno Frācie in quo omni appellatiōl defert ppter reverētia supjoris, glo. in tit. de frīuol. appell. h. quodq̄ in ver. in iustiō in prag. in s̄. cīstat d. meus & cōciūs in p̄sue. **B**itur. in. h. 7. de iurisdic. omnū iudic. o. Bartholo. chassane⁹ ī cōsue. **B**urgūdīe in rub. des iustices. h. 7. glo. d. simple recouisse, nūero. ej. & cōcordat stilus curie laice hui⁹ ciuitatis in rub. des adiournemēs, artic. 52. & ibi lat⁹ dixi.

Sed, amplia siue sit delatio ex p̄sse siue tacite, **B**al. & **D**ecius in d. c. cū cessante. Et cēsē tacite derulisse q̄n dedisset apostolos reverētiales siue dimissorios. **A**rchid. in c. p̄mo. h. in quib⁹ de appell. lib. vi. **D**ominic. in c. vt sup illo tit. **C**ard. i. cle. 7. h. verū. q. 4. illo tit. **B**ohīc. in d. c. in literis col. 1. et ibi pulchre vir doctissimoz optimus z optimoz doctissimas. **D**. **A**ntonius Solerius hic legēdo differunt

D. **A**n-
tho. sole-
ris cōmē-
datiō

Tertio, amplia q̄ etiā de cōsensu partū & re integrā post delatio- nem nō poterit tollere iterlocutoriā. **D**d. de Rota decis. 70. si iudex et decisi. 363. ex hoc infurrit in no. q̄ postq̄ abdicauit a se iurisdic- tionē voluntarie eā nō p̄t reassumere. d. c. cū appellationib⁹.

Item, q̄ priuatoz cōsensas nō p̄t dare iurisdictionē nō habēti priuatoz. ff. de iurisdic. oīm iud. facit. c. cū significatiō de offi. deleg.

Sed contrariū tenent **P**anor. **P**repo. et cōter alij in d. c. cū cel- fante, & **P**repo. in c. vt debitus col. 5. de appell. **D**ominic. & **H**hilip. in d. c. cū appellationib⁹. **S**oc. cōsl. 70. abūde in 4. volu. p. c. Interpos- ta de appell. h. ille deniq̄ vbi p̄tes post appellationē possunt renūcia- re illi, & ad p̄mū redire iudicē, ergo et q̄n est delatum

Facit. c. personas. c. sepe. c. rēphēstib⁹ illo tit. vbi partes redeūt ad priorē iudicē q̄n nō p̄feciū fuerūt appellationē, vel q̄n est renūcia- tū, idē debet esse hic cū iuri suo dīsbet possit renūciare. l. si q̄s in cō- scribēdo. C. de episco. & cler. et C. de paci. c. si diligēti de foro cōpē.

Item, reuocare grauamē tendit ad faciliorem cause appellatiōl expeditiōnē, ergo poterit iudex reuocare etiam post h̄ detulit. **P**hl.

ff. de te iudica. in primo notabili.

Np. Iherus. In d.c. cum cessante col. 6

¶ Ideo aliqui voluerunt cōcordare opiniones intelligēdō op̄l. dd. de Rota in iudice delegato qui oīno est exutus iurisdictione qñ semel detulit securis in ordinario, ideo de consensu partū potest post delegationem adhuc cognoscere et suum reuocare grauamen, sic d.c. de rota decis. 363. in no. facit. c. p̄l. h. post hoc de appell. lib. 6. sequit̄ Iheropo. in d.c. vt debitus, et d.cum cessante

¶ Tamen adhuc contrarium tenuit Iheropo. dec. in d.c. cum cessante, dicens de consensu partium tam delegatus q̄ ordinarius potest suā reuocare interlocutoriam per iura supra inducta

¶ Non obstat, qz abdicavit a se iurisdictionē quod est verum exercitio et acta, sed non habitu, et sic nō in totum si ptes velint, qz possunt ad illū redire, ut no. glo. in d.c. cu appellatioñibus in verb. refutari, et sibi Rauē. facit. c. pastoralis. s. j. de rescr. vbi iurisdictionē que est habitu penes resūmētē pōt de consensu partium exerceri

¶ Item, nō obstat. Lp̄iuatōz, qz p̄sentis priuatōz no pōt facere iudicē qui nullis p̄reest iurisdictionē nec actu nec habitu, securis si habitu, nā als sup̄or non posset remittēre causam ad illū a quo appellatum est, nisi pcederet de novo iurisdictionē, quod est falsum, ut plene not. Soci. cōsi. 70. abūde in 4. volu. Roma. cōsi. 50. vt declaratioñē

§4. ¶ In curia tñ Romana nō fit remissio. dd. de Rota decis. 331. Item si appellatus. Et ideo illa curia est sicut infernus, quia quod semel recipit nunq̄ dimittit, teste Iheropo. in d.c. vt debitus col. 5. vel dico melius ut paradisus. ¶ Non obstat. c. significatiōbus de offic. deleg. qz sibi iudices abdicarūt a se omnē iurisdictionē pronūciates se nō posse pcedere p̄rute lñ aru hlc nō qñ detulit saltē habitu ut dixi, nā als si ptes renūciaret appellatioñi nō posset p̄iori iudex cognoscere cu nullam haberet iurisdictionē quod est falsum, ut supra pbaut, et hec opinio est cōmūnior. Iheropus tamen seruas, ut vidi Tholose et in multa alia loca, ne superiori illudaf. c. bone in. t. versic. nec obstat ab postul. prelato. nota.

§5. ¶ Hono, fallit si iudex sup̄or inhibuerit. c. non solū de appell. lib. 6. c. Roma. h. si vero illo tit. Specula. in tit. de except. h. visto p̄fīc. sed nunquid iudex et seq. Cardina et Imo. in d.c. cū cessante. Fel. in c. quaileter in primo in 4. fallētia de accus. ne sup̄ori illudaf. d.c. bone de postul. prelato. Henric. bohie. in c. in literis col. p̄ma de offic. deleg. Henric. bouerius in sing. incipiente sententia. q. 7

Intellige nisi appellatus post inhibiſionē instaret corā iudice a quo qui tulit interlocutoriā vt de principalē cognosceret, quia tūc posset Feder. cōsi. 74-3. si a sentētia quod non admitteret regnicole.

¶ Scđo, intellige qñ interlocutoria esset valida, securis si nulla, qz eo casu poterit iudex a quo de cōsensu appellantis reuocare, et si reuocauerit amplius non intererit appellantis p̄sequi appellatioñem cum habeat quod querebat, videlicet sentētia declarari nullam. Dec fuit opinio Federscī. d. cōsi. 74-3. si a sentētia quam sequit̄ Iheropo. in d.c. cum cessante col. 7. versic. amplius

§6. ¶ Decimo, limita qñ esset de cōsensu partū lata, ut qz est statuta dī e sis

Curia
romana
est sicut
infernū

Post in-
hibiſio-
ne iter-
locuto-
ria nō re-
uocat

Repetitio.l. Quod iussit

Iatio de cōcensu vtriusq; partis. Nam in eū casum iudex non poterit ab eo concēsu illam interlocutoriā reuocare. c. significate de appell. c. ceterū de rescript. glof. in. l.j. h. fin. ff. de pto. stipul. Bald. in. l. dicere in fi. ff. de arbit. et in addit. ad specula. in titul. de sentētia col. 2. versi. quedā interlocutoriā non dirimunt. elegant. h. si quis post col. pen. ff. de cōdicit. indeb. Alexad. et Ias. b.c.

Tidē si fuerit lata sine concēsu ptiū, sed fuerit p partes cōfirmata argu. l.i. h. fi. 2 que ibi nō. ff. de pto. stipul. et Bald. in. d. h. si quis post. Idem si iudex velit progare terminū de voluntate partis statutum Bald. in. l.i. col. pen. in versi. modo quero. C. quo. et quā. iudex. l. t. in princ. senten. rescind. non pos. Roma. cōsil. 226. vltra. et cet.

S 87 **D**ilatatio
vtricō
parti est
cōsis

Tum si iudex reo assignauerit dilatatioē ad pbandū, poterit etiā actor in illa dilatatioē pbandū cū sit cōsis. l. petēde in fin. C. de tempo. in integr. restit. peten. Ideo non poterit reus renūciare sili dilatationi ne actor pbat cū tam ei sit his questiū. Specul. in titu. de dilatio. h. vidē dū vers. quid si reus petita dilatatioē et tit. de senten. h. nūc vidēdū in fi. Rau. in alphab. in verb. interlocutoriā. Bar. in. l. si post mortē. h. vlti. de bono. posses. cont. tabu. licet contrariū tenuerit in. l. si iudex ff. de mino: h. et primā opinonē tenuit. Bal. in. l. amicissimos. h. luci? ff. de excusatio. tuto. vbi ponit tres causas. Prīa quādo quis est prilegialis pro alio. Scda propter aliū. Tertia contra aliū. et prose- quere vt ibi. l. post p̄ liti. C. de pact. et in. d.l. petende. vbiog. Bald.

TRatio est quia propter equalitatē seruandam dilatio est facta cō- munis legis beneficio quod beneficiū non est in potestate aduersarij tollere glof. et docto. in. c. fin. de consuet. lsb. 6.

TIntellige hoc in iure parl in quovnus alteri nō p̄iudicat. d. l. si post mortē. h. vlti. securis in iure quod venit in cōsequentiā. d. l. si iudex hoc not. Bal. in. l. si arrogator in fi. ff. de adoptio. vel supra adducta intel- ligē quādo dilatio esset data facto rel. petentia. d. h. fi. nisi in integrū restituzione. d. l. si iudex. securis si dilatio nūq; fait petita q; tūc pars in cuius vtilitatē est data. poterit renūciare. Bar. in. d. l. post mortē. Angel. in. l. 3. in princ. et ibi assignat ratio diversitatē. ff. q; quisq; iur.

Th obstat. d. l. amicissimos. h. luciis. q; ibi erat his acq̄istū in p̄i- uligio renūciatiō nō rōne equalitatis seruāde. Bald. i. Lpridie in fi. ff. de fer. et stud intellige de rigore. de eq̄itate posset renūciare. Fel. i. c. qualiter in. l. col. 17. cum seq. de accusatio. scut dicit de appellante in c. ex parte. s. de rescrif.

TAlmita niss iudex vellet ex cā reuocare. forte q; errauit glo. et doc.

in. d. h. si de pto. stip. Ban. et alij in. d. c. significate. Bald. in. l. s. in fi. C.

sentē. rescind. nō pos. Vital. de caba. in tracta. clarū. in clausula nill no-

relatio. pendēte versi. Itē contra ipsū fol. 55. col. 3. et sequēt. in paruo

volum. philip. Herus. in. d. c. cū cessante. col. 5. in. 4. limitatione.

S 89 **T**Undecimo. fallit qm̄ sentētia interlocutoria esset bis confirmata p̄

iudicē ad que. quia scut non licet tertio provocare. Ita nec reuocare

C. ne lice. tert. provoc. glo sing. in de. vltim. in verb. super ea de appel-

qui ibi magnificat doct. et sing. dicit. et Corse. in singu. Incl. appel-

atio in tertio. Et in verb. habeat. et in tracta. de geminatis. vers. 36.

7

ff. de re iudica. in primo notabili.

Barba. cōsl. 70. preclare, col. 5. in. 7. volu. Et cōsl. 88. illud referam, col. 5. in. 3. vol. Aufre. in decis. cap. tholo. q. 185. Anto. de burg. in. c. cū causa col. 10. de empti et vendi. nā tunc admittitur revocatio quando quis ducitur rōne, et sano consilio dicto. c. cum cessante.

Sed quād est bis cōfirnata p̄o illa presumitur cle. s. de re ludi. ergo volens revocare, non sano v̄tek cōsilio quare cessabit causa, ergo effectus. d. c. cū cessante, gio. et doct. in. c. fraternitatis ī verb. foanica rō de frig. et malefi. vide supra amplia. 77. vbi etiā ratione infinitatis potest phiberi de qua amplissime dico ī repet. l. ynice in. s. not. C. de sent. q. p. eo q. iter. pfer. ponēdo reglaꝝ cū ap̄liatiōibꝝ & limitatiōibꝝ

Amplia etiam quoad iudicem qui non poterit etiā post, revocare philip. franc. in. d. c. cum cessante, col. 5.

Slimita, n̄i tertius ignorasset cām agitari et nouiter cōpareret, et appellaret, qz vīgorē talis appellatōis licebit iudici primo illa in telocutoria, quā p̄tulit revocare, si ille tertius docuerit de suo interesse qz sic suadet instrumenta sigillata sigillo regio his ī oīis habent executionē paratam ordinationsbus reg. Laro. 8. ita cautum est artic. 54. Et adhuc uerius hoc asserit in rub. de executio. in princ. et habetur in stilo Bisturcī. in rub. des executions, et ibi late dixi ampliando / limitando / et addendo / que exceptions possunt cōtra illud instrumentum opponi. Fallit tamen quo ad tertium comparentem Bal. in. L. col. 7. C. de execut. rel. iudica.

Practi-
ca iſtru-
mēti ſi
gillati re
gio sigil-
lo

Secundo facit, quia tertius potest post lītē p̄testatam exceptio- neim dilatoriam opponere, licet hoc nō possint partes, et hoc si de suo demonstret intereste. Ita deīn et ibi no. C. de procura. Bal. in. L. s. C. de except. Ang. in. L. si quis per illuz tex. ff. de petitio. hered. doct. in. s. exceptionē. C. de pbatlo. et Feli. in. d. c. exceptionem de except.

Item, facit cle. prima de re iudica. et ibi no. Card. q. 4. qz licet post tres sententias cōformes nō possit pars de nullitate opponere, tamen hoc poterit tertius p̄o suo interesse

Item, si appellatio sit sublata in rescripto, intelligeſ quo ad par- tes, sed non quo ad tertium tex. sing. in c. super co. de off. deleg. Bar. in. L. prima circa finē. ff. a quib. appel. non licet. Barb. in c. primo col. 7. numero. 9. de rescr. quia rescriptum nō porrigit effectū suum ultra

97 personas in rescripto cōtētas. l. s. in. ff. de constit. princip.

Nostremo, facit tex. sing. in c. constitutus de testi. vbi post publica tas attestaciones non licet partibus testes alios producere, secus in tertio docente de suo interesse cum publicatio non censeat facta quo ad eum. Et istud quotidie practical, maxime in benefcialibus. vide tex. et ibi not. in. L. si seruus plurim. q. s. ff. de leg. s. Roma. sing. 37 z.

98 quilibet tertius,

Secundo, limita n̄i illa interlocutoria esset confirmata respectu negligētie, vt quia deserta esset appellatio, quia cum tunc non presumatur pro illa interlocutoria bis confirmata per negligentiam, ergo cessabit ratio, et sic iuris decisio. l. quod dictum. ff. de pact. Feli. in

94 d. c. qualiter. Card. in d. cle. vlt. q. 5

Dyodecimo, limita qn̄i interlocutoria esset in scriptis lata, nam e sīs

Repetitio .I. Quod iussit

propter scripti recitationē nō poterit amplius tolli. **I**llatea. in. l. tu-
ra. C. de omni agro deser. lib. xi. s3 hoc reprobāt Alex. Ias. zalis, quia
sure nō pbat scdm eos, licet serue in hoc regno q̄ est tradita nota-
rio seu graphario, ut infra dicam in ultima limitatione

95 **T**recento tertio, limita q̄i illa esset cōtestata corā iudice appellatio-
nis, nā cū da illa re debeat iudicare iudex de qua cognouit. Lde qua
re. ff. de iudic. Ideo p̄ litis cōtestationē sibi assumpsit iurisdictionē
c. grātū et relātū de offic. deleg. quā nō p̄t postea iudex a quo reuo-
care. Bal. et p̄ repos. in d.c. cum cessante

96 **T**recento quarto fallit q̄n citatio emanata fuerit a iudice appellatio-
nis cū puenta fuerit iurisdictionē. c. pe. de foro cō-
pet. l. s1 quis postea. ff. de iudic. I mol. et p̄repo. in d.c. cum cessante.
Card. cōsil. 4.5. vīdēt etiā, t̄ licet nō sit p̄metta p̄ examinationē te-
stium ad informationē curie receptor. Et h̄c p̄fecte sint inq̄stiones
quas n̄l dīcunt informationes, hoc plene discutit Soci. in l. libertus
in. r. ff. de in lus vocand. Immo etiā sufficit q̄ per superiorē sit ad-
missa appellatio, c.vt litigātes de offic. ord. lib. 6. p̄erus. in d.c. cum
cessante, col. 7. qd p̄cedit in papa scdm eum, secus in alijs

98 **T**recento quinto, limita etiā post delegationē factā p̄ iudicē appelle-
tationis. Specul. in tit. de except. h. vīso p̄ sic. sed pone. Quia delegā-
do alter i vīdēt remouere a iudice a quo potestatē reuocandi, Ideo
ampli nō poterit reuocare etiā ne supiori illudat d.c. bone l. r. de po-
stula. p̄la. I mol. et p̄repo. in d.c. cū cessante, l. p̄anor. contra.

99 **T**recento sexto, limita quomodocūz esset deuoluta iurisdictionē ad
superiorē, puta, q̄r noluit dare apostolos requisitus tertia cl. et. de
appella. vel intra. 30. dies non dedit. c. ab eo illo titulo lib. 6. in his ca-
sibus cum careat iurisdictionē non poterit interlocutoriā reuocare
Jo. Aud. et Card. in d. cle. et. Domi. et p̄ philip. in d.c. v̄t sup. p̄anor. et
p̄erus. in d.c. cum cessante

TIntellige tamen in delegato, sed adhuc ordinarius possit reuoca-
re, de Rota decis. 363. ex hoc insurrexit in no. Bald. in. l. s1 p̄fes. C.

quomo. et quād. iudex. dixi supra in. 8. fallentia.

100 **T**recento septimo fall. post initia diffinitiuā. Hā tūc interlocutoriā
ante latā nō poterit reuocare index qui eā p̄tulit, cū iam suo sit fun-
ctū officio. l. iudex. infra eo. Bart. et ali. hic no. in. l. s1. C. si ex fal. inst.
Salc. in. l. post initiam col. 4. vers. nūc venio ad sextū. C. de senten. et
interloc. q̄r natura diffinitiuē est, ut absorbeat omnes questioēs inci-
dentes, aut emergētes sibi obstantes, Bal. in. l. s1. si ex fal. instrumē.
Bartol. et ali. in. l. quod inidem. ff. de compēfatio.

101 **T**recento octavo, limita in interlocutoriā lata super expensis glos.
hic quam sequitur cōter docet. et Bal. in. l. s1. C. sentē. resclī. nō posse
vbi dicit er ea oīri actionē in factū post decē dies si nō fuit appellatiū,
q̄r nō appellādo vīdēt cōsentire. lab eo. C. quom. et quād. iud. Ro.
cōst. 358. in p̄tī. Quod intellige scdm ang. hic, in interlocutoriā lata
p̄textu iuramentū iudiciale surta terminos. Iancim⁹. C. de iudi. cū au-
ten. ibi posta. Sed Ann. in. c. sacro. in s1. de sent. exc. tenet exp̄sse pos-
tere uocari, etiā post h̄ trāsult in rem iudicatā, dū tñ hoc faciat ante

ff. de re iudica. in primo notabili.

dissimilitudine. Ide tenet Inno. licet cōsider p. cōtraria opinione alleges in c. si. in s. q. met. cau. licet Pan. dubitet ibi, q. iura imponunt necessitate ipsi iudici sequendi tale iuramentū, in autē. de iudi. s. oportet. col. 6. vbi ter. vtili verbo oportet, q. importat necessitate. glo. in. c. si. de lit. cōtest. lib. 6. c. s. de p̄scrip. c. pe. de re iud. eo. lib. Pan. in. c. super inordinata de prebē. Socl. in. c. s. col. 7. de libe. obla. Unī post h̄c habet neceſſe sequitur amētū, si securus fuerit, nō poterit postea revocare quia nō iſeruerit cōtrariū iuramentū p̄tis, arg. l. nīl ta naturale de reg. iur.

¶ Itē, potest revocari cōtrario imperio, sed nō effet cōtrariū impe-

riū revocare sine iuramento, q. cū iuramento factus fuit, Jas. hlc et. l. s. quando. col. 4.

C. vnde vi. ergo non poterit revocari.

¶ Itē, faciūt no. in. l. videamus. s. deferre. ff. de in litē sur. Jo. and. et. Pan. in. c. pe. de seq. poss. et fructuū, in s. ybi dicūt quod post iuramentū a parte p̄stū super expēs nō potest iudec expēs moderare, q. effet arguere partē de piurio, cū illud iuramentū sit nō itatis, ergo multo magis post taxationē. Prepo. in. d. c. cū cessante. 14. fal. col. 15.

¶ H̄c posse cōcordari op̄mīdēs, ut p̄ris possit intelligi regulariter. Sc̄da nō v̄c̄t post iuramentū possit revocari, debet intelligi q̄i ap̄paret tale iuramentū p̄tis esse falsū, arg. l. q. bona. s. dāni. ff. de dam. infec. Ang. in. d. s. oportet, et Inno. ybi sup̄a. Anto. tremol. in addit. ad p̄rac. d. Bonac. rub. de iped. execut. s. rōne mōl. i. b. sine scriptis.

¶ Ide, si apparet iudicē errare arg. glo. in. l. s. s. ff. de pretor. stipul.

vel iuramentū fuerit securū taxationē, et postea lata fuerit interlocu-

toria, nā si postea apparet iuramentū nō esse verū admittit revocatio.

Zinge. et. Mol. in. d. s. q̄i dāni. Cinc. hlc et. Prepo. in. d. c. cū cessante.

¶ Decimonoно, līmita in sentētia que habet vim dissimilitudine. Hā illaz nō poterit iudec revocare, doct. hlc et glo. sing. in. c. si. in verb. inanes de elect. lib. 6. scđm Ludo. roma. sing. 179. si iudec, et cōs. 358. in p̄nti Ang. cōs. 700. in ciuitate. q. 7. Corset. in suis sing. inver. sent. in. 3. Au fre. in. decis. capte. thol. q. 4-8. Itē et cet. an sentētia. Bald. in. l. arbitrio, col. si. ff. q. satif. cogā. sequit. Sallc. in. l. post sentētia. C. de sent. Ang. in. s. illud, in autē. de here. et falc. coll. 1. Bal. in. l. elegāter. s. si quis post col. pen. ff. de cōdict. inde. Henr. boſc. in. c. in līfis col. 7. de offic. deleg. Alexan. in. l. lūste. nūr. 17. ff. de acqui. posses. et cōsl. 187. in causa in. 6. vol. Geor. natā. in. repe. cle. sepe. s. et q. col. 7. de nō b. fig. q. eadē ratiō ē sic ut in dissimilitudine, ergo erit eadē iuris dīcīo. l. illud. ff. ad. l. aq. 102.

¶ Līmita, quādo illa interlocutoria p̄feretur super incidenti nō fini- te litē sed vñ tr̄n articulū, nec ferretur super p̄incipali, q. tunc li- cet habeat vim dissimilitudine quoad illū articulū, non tamen quoad totā causā, ideo poterit revocari. Domi. in. d. c. si. de elect. lib. 6. Jo. an. in. c. puenit, de appell. Petr. de an. cōsl. 347. vicarius potestatis, Fel. in. d. c. qualiter col. 5. Sall. in. l. post snīaz col. 3. C. de sent. p. d. c. dīlectus.

103. ¶ Secundo, fallit q̄i illa interlocutoria esset lata officio iudicis nobis li. vt si iudec interposuit decretū super alienationē rerū immobiliūz q. iudicis officio nobisli interponis. Bar. et. alijs in. l. lubere cauere. ff. de de iurisdict. omni iudic. l. si. finita. s. Julianus col. 9. ff. de dann. infect. Et licet habeat vim dissimilitudine. l. et si preses. C. de pred. mino. l. quāuis

Concili-
at op̄i-
niones

Repetitio I. Quod iussit

ff. de reb, eorum not. In auten. ei qui. C. de bo. aucto. iud. possidē. et in c. 2. de purg. vulg. Bar. in d. l. si finita. h. si forte. Bal. in l. z. ff. si ex no. causa agat. Innoce. in c. dilecto de verb. significa. tñ poterit revocari quomodo docūs apparebit iustitia interpositi. Bar. et alii in lñ vident. In pma. ff. de iudic. dixi in. z. not. infra in. s. fallē. et sic intellige sterlo- cutoria habet vīm diffinitiū nō posse revocari qñ est lata officiū suū dicens mercenariū, sec⁹ si nobis. vt hic cū officiū iudicis nobile buret etiā post sententiā, Bar. hic et in l. s. in s. ff. de pto. stipula. Petrus. pe- rus. in d. c. cum cessante, col. 4. Feli. in d. c. qualiter, col. 5.

¶ Quid dicas officiū iudicis mercenariū et nobile, vide p Bar. et alle- os in l. s. ff. de turisdict. omnīū iudic. Alberti. in l. s. col. 3. ff. de interrog. act. Bal. in practica sua quā Petrus de Loret. tribuāt in rub. de offi- cio iudicis, Petrus de Ferraria. in sua practica in forma libelli in actione reali in verb. quatenus ex officio rc.

105 ¶ Ultimo, limita qñ per istā interlocutoriā finireb officiū iudicis, vt quia absolvit ab obseruatione iudicis, vel pronūctiavit nō esse ad ulte- riora procedēdū, vel se nō iudice cōpetentem, qz cū suo sit funct⁹ offi- ciō, amplius nō poterit illā renocare. c. significantibus de officio de- leg. c. iudex illo titu. lib. 6. Petr. de bellaplasta in repet. l. z. circa mediū fol. 115. veris. iuxta hoc quero nūquid iudex. ff. si quis in ius vocat⁹ nō lerit. Bar. et alii hic, et Bar. in l. dicere de recep. arb. Bal. in Lelegā ter. h. si quis post, col. pe. ff. de cōdict. indeb. l. arbitrio, col. si. qui sati- da. cog. l. si vt ppone pma. et l. s. p̄ses. C. quomod. t̄quādo iudex. l. pe. de pac. inc. nō s̄t. col. i. de elect. Rauē. in alphabeto in verbo interlo- cutoria. Ang. in l. s. C. sentē. resclnd. nō posse. Imol. in l. quidā cōsule- bat infra codē. Ang. in cōsil. 200. in cōluteat col. z. Corsetus in sing. incip. sentētia in. s. dñi de Rota decisi. 86. si a pronūctiatiōe in no. Hu- fre. q. 184. in decisi. tholo. Henric. bohinc. in c. in lñs col. z. de offi. de- leg. Lanfran. in repetitiōe c. q. n̄ cōtra in verbo interlocutiōes col. x. de pbat. Alex. cōsil. 71. videref col. pe. in. s. vol. Et Paul. consil. 281. in causa ita col. z. in pmo vol. Salicer. in l. post sententiā, col. 3. C. de sentē. et interlo. Socl. in Larbitro. col. s. ff. qui satisd. cogan.

106 ¶ Sublimata primo nū fuerit appellari a talis sterlocutoria, nam cū sentētia per appellationē suspēdat. l. si causa cognita. C. de trāfactio. l. s. quis iusturandū circa si. de iurelū. vel extingua. l. s. h. s. ff. ad tur- pil. et singlū de p̄sentī nō lata, Ideo poteras iudicis remanet in regia ad reuocandū, vt not. dñi de Rota decisi. 74. si auditor, et decisi. 86. si a pronūctiatiōe Roma. sing. 179. si iudex per tex. in c. dilectus l. z. de p̄ebend. Huffre. in decisi. capel. tholo. q. 185. Hanor. in c. peruenit in. z. de appellatio. facit. c. super eo. in primo de appella. c. si a iudice de app. lib. vi. Petrus. in d. c. cum cessante. Corsetus in sing. incipien. sentētia in. s.

107 ¶ Uscet contrarium teneant Calderi. et Imol. in d. c. dilectus, quoisī opiniōni videb. Iherere. Alex. hic nō tamē recedas a cōmuni opiniō- ne, et respōde fundamētis vt per decisi. in d. c. cū cessante, col. 3.

¶ Secundo, fallit qñ ille qui p̄nūctiat interlocutoriā esset datus p̄sa- cipaliter ad causam, secus si accessorie vt est executor; qui si p̄nūctiat

ff. de re iudica. in primo notabili.

ret se non executorē non per hoc finis sua iurisdictio immo poterit eam reuocare. c. dīlect⁹ in. 3. de p̄bend. Dominiū. in c. si sup de officio deleg. lib. 6. glo. in c. si soli, de cōcessione p̄reb. q̄ ex quo principalis durat grā per illud accessoriū pronūciatiōnis nō potuit auferre ius partis, sic p̄t intelligi. d. c. dīlectus. Feli. in c. qualiter in. 1. col. 6. de ac- cūfatio. Salice. in 1. post sentētiā. C. de sentēti. col. 3. versic. quero de quadam tertio. Alex. h̄c in nu. 78.

Tum iusta tertio in delegato qui nō poterit reuocare, secus in ordinario qui licet pronūciāuerit se iudicē non cōpetentē adhuc poterit reuocare, q̄ ad eum non spectat solo verbo iurisdictiōne a se abdicare ordinariam. l. legatus. ff. de officio p̄f. Bar. I. paul. zōiter doct. in. L. 2. ff. si quis in ius voca, nō ierit perl. si vt pponis in p̄ma, et. l. si p̄ses. C. quomodo et quando iud. et ibi declarat Bal. et Salice. Bar. I. dāu. et J. s. h̄c et I. dāu. in I. iudex iſra eodē, Roma. cōſil. 358. in p̄nti. Feli. in. c. significantib⁹ de offic. deleg.

Sed contrariorū tenet h̄c Alex. et ante eū Ro. sing. 129. si iudicē notus, quia eadē ratio est in iudice delegato sicut in ordinario, ergo eadē iuris debet esse decisio. l. illud. ff. ad. l. aquil. q̄r. sicut iurisdictio delegati est finita se p̄nūciādo nō p̄petēti, ita et ordinarii, et hoc quā tū ad illū articulū. **I**tem, facit c. quāuis de officio deleg. lib. 6. vbi c. delegat⁹ delegauerit, et sic est sua finita iurisdictio, tū pot̄ reuocare, ita et h̄c videt idē in ordinario et delegato. **H**ec obstat. d. l. si vt pponis in. i. q̄r. loquē q̄n sentētiā fuit nulla, h̄c vero valuit sentētiā ita Ro. et Alex. respōdēt. Quidā moder. voluerūt h̄c opiniones cōcordare distinguētes an p̄tes cōsentīat reuocatiōni delegati et pote- rit delegati reuocare et valebit sua reuocatio, si vero p̄tes nolint nō valet reuocatio arg. l. i. h. ff. de p̄toz. stipula. **S**ed hec cōco- dia nō valet, q̄r. cōsentīus partis nō trāsbit iurisdictiōne nō habēti. l. priuator. C. de iurisdict. omniū iud. Ideo tene p̄mā opīnionē tamē cōmūnē et verō p. d. l. si vt pponis vbi etiā nulliter p̄nūciādo finit iurisdictio delegati a officiō valide et solēnter p̄nūciādo, secus i odi- nario. d. l. si vt pponis in. i. Et facit c. significatib⁹ de offi. deleg. et hoc tenet Jo. Baptista in additio. ad Ro. d. sing. 129.

Hec obstat q̄r. sicut eadē ratio, q̄r. vides cōtrariū cū firmior sit iuris- dictio ordinarii q̄r. delegati. Alex. in rub. ff. de officio. ei⁹ cui. col. 7. Brachid. in. c. s. q̄s ep̄pus. 7. q. 6. **I**tem, nō obstat. c. quāuis, q̄r. delegādo nō est funct⁹ officio suo sicut allo modo diffinīdo, Ideo in. d. c. quā- uis dī p̄ iurisdictio nō est efficaciter trāsbita i subdelegati, ergo nec delegat⁹ erit erut⁹ iurisdictiōe, ideo nec finita iurisdictio alias limi- tationes h̄c posuissim, s̄r. vidi parū in vbi, ideo extra locū eas omisi. **H**odie tene q̄r. iterlocutoria in scriptis plata vel diffinītua, et gra- phario seu notario tradita post emissam a p̄tib⁹ appellationē nō po- terit tolli, aut reuocari, vt labo. lib⁹ expēssi p̄tib⁹ parcas, hoc statuit Carolus. 7. in ordinario. reg. arti. 17. q̄r. et i titulo des appellaciōis arti. 79. Et nō solū p̄cedit i iudicib⁹ regis, sed etiā in alijs q̄būcūq̄ iudicib⁹ dīnotū, Ibi hoc vult q̄n dicit, tant nostres q̄ aultres, nō tñ p̄tēt cōprehēdere iudices ecclesiasticos q̄ nor. per doct. in c. ecclia sancte

Repetitio. I. Quod iussit

ABarle de cōstitu. vide glo. in l.2. in ver. ex libello. **C.** de sentē. ex scri-
pro reci. **A**Basner. in sua pract. rub. de re iudica. versi. idē in restitutio-
ne fructuum dicens esse consuetum grapherio tradi.

Tet qñ in legibus statutis testamētis & alijs dispositionibꝫ admīte-
tatur reuocatio longū habet tractatū. Ideo vacationibꝫ instantibꝫ
omīto. s̄z interim vide Bal. in l. error. **C.** de iuris & fac. Igno. Bar.
et alios in l. si quis in principio. ff. de lega. 3. doc. in l. si pecunia de cō-
dict. cau. data. Guido. pape in tractatu de penitētia. doc. in Lomnisi.
C. de testa. Jas. in l. pacta de pact. doct. in Lomnisi populi. ff. de iust.
& iure. c. de p̄st. lib. 6. **P**anor. fell. talios i. c. cū accessiſſent de p̄st.

I **S**ecundū nota. hu-
ius legis

TScđo. nota insequēdo parre legifariū. Bar. hic q̄ diffiniſſua non
pot̄ reuocari. tex. in l. i. in ff. de questio. l. j. **C.** sentē. rescindit nō posse
alios tex. allegat hic Bar. & vide Specul. in tit. de sentē. §. qualiter,
vers. hoc quoq; notandum est. **P**anor. cōsl. 73. vides. & cōsl. 97. contra
sentētā. col. j. lib. j. & cōsl. 6. in q̄stione col. 3. vers. quintūmo in. 7. vol.
Roma. cōsl. 362. quo ad primum. Fulgo cōsl. 166. in questione col.
vltima. Alex. consil. 71. videretur. col. 2. l. b. 6. Et ponit Leonard. de
utino de dīsclo z q̄libusdam festis sermone. 4. 22.

2 **T**Amplia etiam de cōsensu partium. glos. sing. in l. si diuersa. **C.** de
transact. et infra dicam in limitationibus. & hoc tradidit absolutum
virtutis exēplar atq; vtriusq; iuris cognitione clarus D. Solerius
mīhi plusq; intimus in c. in litteris de offic. deleg. legendō hic ordinā-
rie ius canonicum

3 **T**Scđo amplia siue lata fuerit in ciuili. siue in crīminali. tex. melior
de iure in l. i. in ff. de questio. Lpenā. **C.** de pe. l. diu. illo tit. Card. p̄f.
29. iudex. Jacobus de bellouliu in sua pract. rub. de sentē. crīminali-
bus numero. 9. et seq. vide Hippo. in pract. sua. §. ordine

4 **T**ertio. amplia etiā si solū sit cōclūsum in causa. q̄ cōclusio i. cau-
sa est terminus disceptatiōis. Bal. & Jas. in l. error. **C.** de iur. & fact.
igno. Roma. cōsl. 345. in hac causa col. 2. **¶** Item. q̄ pars sunt q̄
sit lata sentētā. vel q̄ sit cōclusum i. causa. Bar. in l. si mater. §. eadē
in ff. de except. rel. iudica. **P**anor. in c. pastoralis de excep.

5 **T**uarto. amplia etiam pretextus erroris. error. & ibi doc. p̄derat
C. de iur. & fact. igno. q̄ imperator. probibet causas decisas instau-
rari. causas. & lfratris. **C.** de transact. et Roma. in d. consil. 346. in
hac col. 2. Lqua arbiter. ff. de arbitri.

6 **T**Quinto. amplia etiā in successore qui nō poterit reuocare sentētā
diffiniſſua lataz per p̄decessori. l. post sentētā. **C.** de sentē. et interlo.
otim iud. Guido pape in p̄sl. 779. nō est respōsalis per. l. p̄imā. Cen-
tē. rescind. nō posse. **P**anor. consil. 73. in disputatiōe col. j. nisi fulisset
nulla. l. p̄imā. **C.** de sentē. et interlo. orationibꝫ iudic.

7 **T**Septimo. amplia etiā pcedere in auditōibꝫ Rote domini de Rota
decis. 34. i. dubitas in no. Et idē in Barone & Comite. Jacob. de bel-
louliu in sua pract. rub. de sentē. crīminalibus numero. 9

8 **T**Septimo. amplia in cōsulatore qui postq; in vna causa p̄sistit cōfi-
lium amplius nō poterit reuocare cū potius accedat ad naturā diffi-
nitue q̄ interlocutorie. Bal. & Hippo. in d. cū cessante. doc. in regu-

ff. de re iudica. in secundo notabili

la nemo potest mutare. ff. de reg. iur.

9 ¶ Octauo, amplia siue fuerit ordinarius siue delegatus, subdelegatus, aut alius iurisdictione habes cu in illis omnibus habest locum ratio iuris, quia est functus suo officio. l. iudex infra eodem. c. in litteris extra de offic. deleg.

10 ¶ Hono, amplia etiam intra decē dies, Bar. et aliis in. l. post sentētias C. de sentē. et doct. in. l. iudex iusta codē. et paulus. Et hoc pōt suaderi per hunc tex. in verbo licet qd exponit p quiauis. l. licet. C. de pact. l. si. de testa. una. l. nō dubiū de leg. c. s. h. licet de pcura. lib. 6. et. c. licet, et ibi Archid. de iure iur. eodem lib. Card. Barb. et Dec. i. c. licet de pba.

11 ¶ Item, ex verbo cōtra quod denotat cōtrarieratē effect⁹, sicut dicitio p cōtrariū, tex. insti. de senatuscon. officia. in princ. dictiōes vero ecōtra, recōtraria significat cōuerſionē ordinis cu suis qualitatibus. l. cū h. h. si. ff. de transact. glo. ordinaria et de iure melior in l. duobus. h. si. ff. de iure iur. Et facit ad questionē de qua per Chriſtopho. Wozc. in. h. si. insti. de senatuscon. offic.

Dicitio
cōtra qd
denotet

12 ¶ Ultimo, amplia etiam si post sententiam apparet de innocentia rei, vel videret sententiam iustā iudex. l. mort. h. si. ff. de pe. Hanoz. cōſil. 73. in disputacione col. prima, et cōſil. 97. contra sententiam in primo vol. l. cum querebatur infra eo.

13 ¶ Primo, l. iusta in sententia iata a principe quam poterit mutare et corrīgere ad nutum. Specul. in titulo de senten. h. qualiter versic. hoc quoq; not andū, ibi papa tñ pōt Bar. in. l. ab executorē. ff. de ap. pel. col. 2. Hanoz. et aliis in c. qualiter, et c. ad petitionē de accusatio.

14 ¶ Quis solutus est legibus. l. princeps. ff. de legi. l. digna vox. C. illo sit. c. propositus de concessionē prebend.

15 ¶ Item, quia sententia est de iure ciuilis, glo. in l. ex hoc ture. ff. de iusti. et iure quā ibi sequunt doct. et Bal. in margarita in pbo dñium in. 3. q. et princeps tollere pōt sus ciuisse. l. eas. ff. de capitulis diminutio. h. mis. nus insti. de heredita. q. ab intesta. defer. cu sit lex animata i terris in astaten. de cōſul. colla. 4. Hēric. bohlc. in. c. in iſis col. 3. de off. deleg. et sic pōt h̄ificari illa mea cōclusio infinituā posse mutari et tolli arbitratur, videlicet per principem ut hic, et in limitatiōib⁹ sequentibus. I. mmo non posse scilicet regulariter. d. l. iudex infra eodem.

Concluſio

¶ Opposuit quidā de. l. causas. C. de transact. ybi non tollit sententia etiam per rescriptum principis

¶ Respōdi q. hoc verū, nisi in rescripto apponereſ clausula, nō obſtante zc. vt tenet glo. in. d. l. causas, quā doct. sequunt, Bal. in l. p̄fia. C. sentē. rescin. nō posse. Hērus. in. c. directe, et c. sua nobis de appell. col. 3. Intellige i supremo principe, secus i alio. Barb. cōſil. 74. col. 5.

16 in. 2. vol. Incip. clementissimi, t qd facit princeps censem facere ut deus cu sit in tēporalib⁹ delegat⁹ dei, et hominū iudex ordinari⁹, papa vero i spiritualib⁹, glo. sing. in autē. de hered. et fal. col. 5. in rub. in p̄ma glo. quā Barb. dicit sing. in repetitio. c. Raynaldus col. 77 de testa. D. Boerius in. 2. additione ad Jo. montaigne in tractatu de auctoritate magni cōcilii fol. 78. Barb. cōſil. 34. col. 21. in. 7. vol. et cōſil. pmo, col. 3. in. 3. vol. Lotta. in. 7. pte memorialis in pbo impator. f. iij

Repetitio I. Quod iussit

- 17** **S**ed, fallit in dñis be parlamento q̄ sua possunt corrigerre arresto, et mutare licet ab eis nō possit appellari. l.i. h.s. ff. a q̄b. appel. nō licet l.yna. C.de sent. pref. pto. Bal. in. l.j. C. sentē. rescind. nō pos. Jo. mōr. fū. d. tract. de auctorit. mag. cōsili. in. G. argu. contra magnū consiliū. l.a. p. consulibus. C.de appellat. Guid. pape, cōsili. 38. nedū inferiores.
- 18** **I**ntellige per viā supplicatiōis, Nā pars victa supplicabit regi capello deposito, et genib⁹ flexis, teste A.30. (In sum. de preci imperia offer. Et citat Jo. and. in addit. ad Speci. i. tenu. de supl. h.s. in pris.) q̄ faciat iterū videre dictū pcessum, et errore si sit retractare, et rex cōcedet literas ex certa sciētia, et de gratia speciali emanatas qbus mandabit dicitis dominis, vt reuideat pcessum, et errore inuentū reuocet, vel ipse princeps si velit renocabit, in autē. que supplicatio. C. de preci imp. off. o. Jo. vaur. epis. i. suo trac. 3 ord. fud. rub. quo appell. a sua pla. z i. ordina. Lud. II. in rub. ord. nāce sur les pposit. derreur.
- 19** **S**ecundo, intellige q̄ hec supplicatio debet tradi referēdarīs quos magistros requestarū vocamus, i. autē. de referēd. colla. z. et ibi Jacob. de bellou. Jo. fab. et alii. in. d. autē. que supplica. per illū tex. Jacob. Rebuffi patruus me⁹, in. l. eos. C.de excus. muner. lib. 10. et fū. fre. in sua decisi. q. 479. d. Chassa. in catalo. gloz. mundi. in. 7. parte cōsidera. II. Intellige dari illis nō vt iudicēt, sed vt principi referant glo. et Paul. in. d. autē. q̄ supplicatio. † Nā solius est principis admittere supplicationē istā, cū agatur de plūdicio alterius, clari deroget, Innoc. Imol. et alii in. c. ex literis de restitu. in integ. et est de secundo gradu meri imperi. Bar et alii in. L. imperi. ff. de luriſd. omni. fudi. et ibi purpura. nūe 301. † Et diffinīt q̄ Matenā post Innoc. et Ipan. in. c. ex literis de integr. restitu. sic supplicatio, et qdā preci porrectio facta pricipi, quia ex quādā benignitate superiori restituit supplicatē aduersus inimicūtra quā nō ppetit remediu ordinariū. hec ille
- 20** **T**ertio, intellige quod hec supplicatio in scriptis debet proponi, et in ea debent errores exprimi, s̄būmo vt Domini requestarū possint videre, et regi consilere, an lltere sint concedēde, vel non, et supplicatio an sit admittēda, et an sit ciuillis ut vocant. Secundo ne pars valeat mutare errores, quos proponit Salicet. in. d. autent. que supplicatio, p̄cepit. in. c. ex ratione, col. 3. i. de appellatio. et in sillo parlamēti in. 7. parte rubric. de senten. arrestis et executio. ordin. 4. licet docto. dicant in. d. autē. que supplicatio, si fiat statim poterit fieri via voce, tenendum est tamen quod supra dixi.
- 21** **Q**uarto, intellige q̄ quādā supplicans errore non pbat, condēnat in multa sex vīginti librarū parisen. et ad expēsas, dāna, et iteresse, vt habet in. d. tracta. de ord. ludic. rub. quomo. appela. sentē. parla. Benedict. in repetitio. c. raynultus, in verb. et voxē numer. 480. et in verb. mortuo. in. s. nūer. 777. de testa. et in ordina. septus adducta.
- 22** **Q**uinto, intellige q̄ hec supplicatio nō impedit executionem post dece dies, nec erit ante, sed pars q̄ obtinuit oportet vt caueat & restituēdo, et reducēdo rem ad p̄sistēti statū casū in quē error probetur et hoc pronūcietur vt habetur in. d. auten. que supplicatio, Cardina. in clamē. yna. q. 10. de causa posse. Anto. tremo. in addi. ad Ubertura

ff. de re iudica. in secundo notabili

de Bonacurso in rub. de impedimē. executio. et cause nullitatis versi.
quinto quia supplicatio, vide Manoꝝ. in. c. iuscitara in si. de in integ. re
stiu. assignante ratione, et Imol. in. d. c. ex lſis, licet hodie noꝝ p̄estet.
ista cautio de cōsuetudine, saltē qn̄ supplicat post. 10. dies. Nam sup.
plicatio noꝝ sup̄edit iudicatu nec inducit litis p̄dētiam donec sit p̄
principē admissa, secus in appellatiōe. d. auten. que supplicatio, et ibi
Albert. et Gal. Specul. in titulo de suppli. q. differt in versic. Item si
diccas, Gal. in. Lp. i. ma. C. vt lite pendente

- 25 ¶ Immo noꝝ valet rescriptū si princeps in eo mādet ut executio arre
sti differat, nec illi rescripto debet stari de silo parlamētorū, ut citat
Guido Pape in decis. delphinali. q. 470. in hac curia
¶ Item, intellige q̄ hec cautio debet p̄stari ante arresti executionē,
et si secus fiat iſtitutum est, Guido pape idolum delphinalium in suis
decisiōe. q. 50. quia hec curia

Nota p
arrestis
parlame
torum

- 26 ¶ Limita q̄ hec supplicatio noꝝ debet cōcedi nisi semel, cū sit reme
diū gratiosum, et sic extraordinarū. l. si quis. C. de preci. impera.
offere. doc. in. c. ex lſis de in integ. restitu. Spe. in. d. titu. de supplica.
in. h. i. in. f. et. h. p. Aupre. in deci. capel. q. 479. Item rc. certum est.
Sed cōtrariū tenet Tremoliſ in additio. ad Elbertū de bonacurso
in rub. de imped. executiōe. versi. quarto, et doc. aliqui in. d. c. ex lſis,
Quas opiniōnes concordando dico, q̄ si eadem pars velit bis sup
plicare non admittetur per d. l. si quis. Secus si alia pars vellet post
primam supplicationem supplicare, nam debet admitti, Ita fuit vi
sus in parlamento delphinali, ut testatur Guido Pape. q. 345. a sen
tentia, et consilio. 139. iterē rc. col. 2.

- 27 ¶ Seco, limita q̄ hec supplicatio noꝝ debet cōcedi post blēniū. l. vna
C. de sente. p̄fec. p̄toz. lics olim vſq; ad. 30. annos quis ad supplica
dū admitteret, ut habeat in ordina. regis Ludo. xi. supra allegat. glo.
in prag. sanct. in tlt. cōclusio ecclesie Hallcane in ꝑbo parlamētum,
Benedic. in. c. Raynulfus in ver. mortuo in pmo nu. 773. de testa.

- 28 ¶ Et si post blēniū iptrauerit i duplici emēda dī p̄dēnari i expesi.
dānis, et interesse, ultra cause desertiōe, vt d. ordinatiōe cautū est.

- 29 ¶ Posset tñ princeps ex causa illi derogare, ut noꝝ per glo. in. f. C.
si contra ius ponendo clausulam noꝝ obstante rc. l. ratas. C. de rescin
dend. venditio. sed non est solitum fieri

- 30 ¶ Tertio, limita q̄ hec supplicatio non admittit quādo quis de fure
comuni excluderet ab appellando, vt ne liceat tertio puocare. l. vna,
C. ne liceat tertio puocare, ita nec supplicare. Bar. Gal. et alii in. d. l.
vna, Ideo si arrestū sit confirmatoriu duarū sentē tñrū non licet ab
eo supplicare, per. d. l. vñica, hoc vult expresse Henricus bouerius in
suis sing. in rub. in integrum restitutio verbo minor. in si.

- 31 ¶ Item, qn̄ est renūciatū appellatiōi noꝝ p̄t quis supplicare. Cy.
in. l. f. C. vt lite pendē. Aupre. in deci. cap. thol. q. 479. Item, rc. cer
tum est. Imol. in. l. h. f. ff. a quib. appel. noꝝ licet, et in. c. ex lſis col. 2. de
in integ. restitu. Prepo. in. c. ex rōne col. pe. de appell. vide Coſetum
in singu. Inclp. querela in secundo. Laurētum Lalca. cōſil. 16. vñſis,
nūero. 88. ver. et q̄ qui renūciat secus est qn̄ noꝝ p̄t haberi recursus

Repetitio I. Quod iussit

- ad arbitriū boni viri iuxta. h. arbitrorū. l. societate. ff. p. soc. et ibi pulchre. Bar. poterit tñ supplicari ppter enormē lessōez vt psuluit ibau p̄fil. 7 c. q. frustra col. 7. in. 1. vol. vnde tñ 3. as. in. d. autē. q. supplicatio. col. 7. b. ip. mar. i. pract. h. oportune. nūe. 68. Los. i. l. in. inc. q. rela. i. 7.
- ¶ 32. Quarto, limita in possessorio in quo nō admittit erroris ppositio et sic supplicatio cū possit in territorio grauamē reparari in c. cū dle-ctus. et. c. pastoralis et ibi no. de causa posse. et ppriet. Ita est deci-sus in ordina. regiss. Ludo. 17. i. publ. articu. 88. not. Benedict. in re-
petitio. c. Raynulius in ver. mortuo in primo numer. 773. de testa.
- ¶ 33. Itē non admittit supplicatio qñ prefec̄ti pronūciarūt in causa ap-
pellationis eam admittendo, sed solum in causa principali. Specula.
in tit. de supplicatio. h. primo versc. quod autem
- ¶ 34. Quinto, limita in interlocutoria vel grauamē in quibus resicit
supplicatio, vt habeat in ordina. proxime allegata, et i. stilo parlamenti
in. 7. parte rub. de senten. arrestis ordinatio. 4. Specul. in titulo de
supplicatio. h. differt. doc. in L. 7. vt lite pendente, et in d. c. ex ratione
per h̄repos.
- ¶ 35. Licet qñ in statuto vel consuetudine est phibita appellatio ab in-
terlocutoria, tñ supplicatio debet admittit, secus hoc in casu cum ex-
prese per ordinacionē sit phibitū cui in hoc regno stare debēmus,
hoc iust. Petr. de Ferr. in sua practica in forma sententie interlocuto-
rie super incompetencia iudicis, h̄ sic. sed queret aliquis. Manor. et alii
in d. c. ex literis, et supra dixi in versc. secus est
- ¶ 36. Sexto, limita q̄ nō sit supplicatio ad errore lura. pponēdū, sed fa-
cti sic. Auffre. in. d. q. 4-79. Quia cū princeps habeat oīa lura in pe-
ctore. l. omniū. C. de testa. c. i. de cōstitut. lib. vi. In tellige p̄ suos cōsi-
llarios doctores et lēcētarii et nō in suo capite. Cy. in d. l. omniū.
glo. in L. 2. C. A. cōtra ius. Barba. in rub. de testa. col. 35. et Feli. lvc. nō
nulli. col. 74. de rescript. doc. in d. c. i. Ideo non presumit in lura erra-
re, t̄ minusq; cōsillarii. D. Cotereau in suo tractatu de magistratib;
gallie rub. de prefect. pretorio, et etiam q; non ambigil. ff. de legib. licet multi quandoq; recipian-
tur precibus t̄ non meritis
- ¶ 37. Cōmen-
dant cō-
filiaris
- ¶ 38. Septimo, fallit quo ad iniquitatē quā nō possunt partes allegare
et dicere arrestū latu ob iniquitatē dñorum, q; lex de tantorū viroꝝ
iniquitate cōqueri abhoret. Azo. In summa de sentē pfectoz. preto.
Cy. et Salicetus in d. l. si quis cum nō psumat inique eos quicq; age-
re nec dolose, Ideo dolus aduersus eos nō potest allegari, sed bene
aduersari. d. l. prefec̄ti t̄ cum sint simplices scut colubē, et pruden-
tes sicut serpentes, vt attestat sacra scriptura eos debere esse
- ¶ 39. Quare supplicans venia petere debet, ac misericorditer supetra-
re supplicationē, vt d. l. prefec̄ti. Specul. in titu. de supplica. h. suppli-
cari potest. H̄repos. in d. c. et ratione, et supra dixi
- ¶ 40. Nec hodie in frācia ad nūc minores ad pēdum restitutio-
- ne integrū aduersus arrestū, licet de lura punitat in d. l. prefec̄ti eius
opinioñi fuit Benedict. in repetitio. c. Raynulius in verbo si absq;
in. 7. de substitutio. fideicō. numero. 50. de testa, quia nō presumuntur

ff. de re iudica, in secundo notabili.

- ledere quenq; poterit tamen princeps eundem restituere sus inseque
do, et audiui quoddam restitutions impetrari, etiam contra arcito,
non tamen vidi licet Benedict. contra.
- 43 Item, infra dicta in causa supplicationis debet anno finiri, aut saltem
debet esse in statu iudicadi, ut habetur in d. ordina. Ludo. II. quia hoc
facile potest iudicari, et breuiter ex deducatur. ¶ Et sicut in causa ap-
pellationis sententia debet esse confirmatoria, vel confirmatoria. L. eos.
C. de appell. et supra in prescriptis late dicti, ita in causa supplica-
tionis, not. Anto. Xeano. et Tom. in d. c. ex literis, vlti. not.) ¶ licet fa-
talis hodie non currat coram principe in autem. sed lls. C. de tempor. ap-
pellat. nec in curia parlament. Autre. q. 479. In st. Idem ex stilo ser-
vatur in curia Tholose, et Menaus, ut not. d. despetru. in tractu de
viribus turamentis, in secundo remedio finendarum litium.
- 44 Item, limita q; has supplicationis literas no poterit obtinere im-
petras, nisi caueat de soluedo duplice emendam in eum casum in que
non probabit error, est interuenisse, et de sarcendo omnia damna, inter-
esse, et expensas, ut d. ordinatione Ludowici. II. continetur.
- 45 Hoc nō cauet, sed depositit sexagesim libras parisi. et q; no depo-
neret no admittet. Jo. hotel. i sua fū. rub. de erreur sur arrest. fol. 33.
- 46 Hoc tñ, q; si ille supplicas nō inuenientur fidelisores admittet cum
cautione iuratoria. L. gisalter. C. de epis. et cler. Host. in sum. C. ut lit.
non contest. h. 7. Speci. in tlt. de cōrumacis. h. si. vers. sed nunq; excusat,
Ias. in rub. ff. qui satisd. cogā. Ita fuit decisus in plamēto del-
phinali, teste Suldo. pap. in suis decisi. q. 50. q; hec curia, et. q. 189. cir-
ca materia, alias paup grauaref, et opimuretur, ut nunq; posset sup-
plicare. Ideo licet tex. dicat, cōdigna fidelissimo detur, vel cautio, quo-
ad pauperes intelligi debet de iurata, in qua obligabit se, et sua, glo.
et doct. in c. 1. de dolo. libr. 6. quod est not. tene tñ quod dicti. Inversio.
hodie supra, quod intelligitur in illo q; obtinuit arrestus pro se, secus
in supplicante qui nullo modo admittitur nisi deponat, ut dixi.
- 47 Ultimo, notandum est q; hac supplicatione potest recusare princeps
Bal. in. l. h. C. de legib. Ex debito in honestatis no debet eam re-
cusare per ea q; not. Bal. in. l. princeps. ff. de. legib. et expisse dicti p̄ore-
po. in rub. de appellation. col. 17.
- 48 Tamē si princeps recusaret, d. supplicatione no posset appellari
ad futurū p̄filii, q; qui a papa talē appellationē interponit, nō vide-
tur alienus ab heresi, cū nō habeat superiore ad quē appellatio pos-
sit devolvi nec ab aliquo possit iudicari. c. oēs libi qui aliorū, et cete.
77. b. l. s. c. nemo aliorū, et. c. seq. 9. q. 3. Host. et Jo. and. in. c. pposuit
de cōcess. preb. p̄rep. in rub. de appel. col. 17. hoc multis rōibus pbat
Archlep. floren. in sua sum. in. 3. parte titu. 73. c. 3. h. 3. rub. q; nō siceat
appellare a pontifice romano, et an sit supra cōsiliū, vele contra ple-
nis disputat charta Barbat. in cle. ne romani. col. 17. et seq. de elect.
- 49 Ita non videat alienus a quadam lefe malefatis cr̄e qui a christis
missimo rege nostro sic appellat, cū nō habeat superiore in tempora-
libus in hoc mūdo, ut attestat papa. in. c. p venerabilē. q; fili sunt legitimi
si mihi sicut fortuna, Bal. et Ias. in. l. f. in princ. C. cōsa. de legat. Et ideo

A p̄ici
penō ap-
pellatur
ad futu-
rū p̄filii

Repetitio. I. Quod iussit

In die iudicij terribilis non poterit quis a summo iudice deo appellare, cū non habeat superiorē not. Leonar. de utrō sermone. 4. de sanctis līra q. vbi triplicem assignat rationē, vide si libet.

- 52 **T**hosset tñ a principe appellari, quādō ad relationē alterius sñiam protulisset. l.j. in princ. ff. quā appell. sit, Roma. consil. 5.ti. circa, Et Soci. c. 8. fil. 195. circa princ. versi. postremo in. 7. volum. 13. darts. in tractat. de sindica. in tractatu. s. versi. subscito. folio. 51. in paruo volum.
- 53 **T**Item, ab ipso principe male informato, ad eundē bene informatū licitū est appellare. l.j. 9. q. 8. fil. ff. de appell. s. C. de relatio. Bal. in. l. ff. illo tit. Bart. laud. l. tra. 8. p. r. c. art. 4-7. c. sñia 3. 35. q. 9. c. cū ap. 11. q. 3
- 54 **E**t peccaret princeps, aut papa, si talē appellationē non admitteter, quia iusticiā deuagaret, Cardina. in clemē. pastoralis, de re iudic. Chassa. in cathalo. gloz. mund. in. 4. parte iu. 74. cōsideratione numer. 103. sed non est consuetū fieri nec posset obtinēti.
- 55 **T**hī, ydi impetrati alias literas supplicatiōs super errore in processu ad hiblito, vt si ille q. obtinuerat literas a superiorē in causa appellatiōis cōtra adversariū, vt ad p̄sens glamētū citaref, seruitēs, ad futurū assignauit, pars impetrare p̄test literas, vt illo nō obstatē errore procedat in causa, si velis formā illiarum videre literarum, recurras ad illū magnū, in folio. 104. et seq.
- 56 **S**uppliatiōes nō curie romane aliter solēt exp̄ediri, z p̄sō noua p̄ouilita parochialis ecclie, sic p̄t dictari p̄ous cōter practicau. **B**eatiss. pf. alias parochiali ecclia de balhanissim magalos. diocesis nup̄ vacante p̄ oblitū quondā Jo, z cet. Illius dū vñueret ultimū possessoris extra curiā romā. defuncti, beuotus orator vester ac clericius. d. dioceſ. illā sic vacantē, suarū notiſionū vigore, intra tēpus debitū acceptauit, ac de illa sibl q. loci ordinariū. pulderi obtinuit in forū cū p̄testationib⁹ in talibus fieri solitis, et p̄suētis, possessio eritā subsecuta. Lū aut̄ p̄ san. p̄fatus orator ex certis cās ad id aīm suū monētib⁹ dubitet acceptationē, et puissōnē sibl factas cū inde securis viribus nō subiſſtere, dicta z ecclēsia adhuc vt p̄missū vacare. Suppliati ligil sanct. vestr. idē oratoz, quatinus gratiam specialē sibl facīte de dicta ecclēsia parochiali cuius fructus, et. cet. viginti quatuor ducatorū auri, de camera sc̄m ex. co. an. valorē nō excedūt sive ut p̄missis, aut alias quoūsmodo vel ex alterius culūsc̄g persona, seu p̄ liberā resignationē prefati Jo. vel culūsc̄g alterius de illa in curia vel extra eam etiā cozam notario publico z testib⁹ spōte factam aut cōstitutionē execrabilis, vel c. de multa vacet etiā si devoluta affecta specialiter vel gñaliter ex quauis causa reseruata, aut alias litigii, cuius līta statum z. existat, idē oratoz per viā no[n]ue vel simplicis p̄ouilitionis, z in euētū līta in forma gre si neutrū sibl nulli, aut p̄out magis oportuni oratoz vñdebilis, puldere seu p̄ouideri feci. In euētū concurrente inter eūdem oratoz z quoscūg alios quarū gratiā locus sit in p̄missis, et circa ea aliqua gratificare seu gratificari mandare dignemini de gratia speciali cōstitutionib⁹ z ordinatio. apostolicis ceterisq; in cōtrariorum facienti. non obstanti quibuscumq; cum clausulis oportunis. Et cū absolutōne z.

ff.de re iudica.in secundo notabili

T Alias supplicationes proximi curie Ro.tangentes libeterter h[ic] invserissem, sed quia est materia extranea ab hac Item diutius immorarer, et instant vacationes, et etia quia vidi eas redactas luculent[er] p integrinum auncū meum dñni Philippū Brodon, in additio.ad Jo. Bonachum de rescript.in.c.si et de p[re]bend.lib.vi. Ibi videbis si liber, alias supplicationes tangentes lites, licet videre in formula, si adiutoriū in. et parte, et vide glo. et doct.in.c.si proponente de rescript. nec te videre pigebit elegantia cōmentaria in concordatis no uiter edita per solēnē canonū professorem, et misi benevolum.d. Jo.

Philip-
pus pb.
pmēdā.

57 **I**tem, si de supplicatione facta per superiorē constet, quia fuit signata manu pape nūc defuncti fiat ut petitur, tunc successor expedit bullas sub forma rationi cōgruit, et nomine suo perinde sicut fuissent cōfecte sub nose predecessoris, et istud quotidie practicat per habentes noticiam praxis Romane curie huius opinonis etiam fuit Bo nis fact.in p[ro]hemio cle.in. §. nunc igit,col.7.numero.16

Jo. day-
ma pmē
datio

58 **E**t nota q[ue] si quis mortis signata sibi supplicatione quam signaturam vocamus, illud beneficium, dicitur vacare per eius mortem Rauen.in.c. cum inter, de elect.folio.66.col.7. et citat falso tamē do de Rota, vide ibi

59 **A**dde etiam q[ue] si in supplicatione petunt plura quoq[ue] aliqua sine scđm ius alia contra ius, et superior subsignet fiat ut petis, intelligit concessisse es que sunt scđm ius, no. Lorne. consil. 119. circa primum col.5.lfa n.lib.7. et cōsil. 48. quoniam, col.7.lfa d.lib.3. refert. d. de Ri pa in rub. de rescrip. numero.17

60 **I**tem, vide nouem casus in quibus quis recte potest recurrere; ad superiorē, et supplicare per Petr. Jacobī in sua practica rub. de cōdict. ex lege que oritur ex literum obligatōne in versic. sententia vñq[ue] ad si. et cum istis habes hic in materia supplicationis quantum ad autē, que supplicatio latius explicatam q[ue] viderim alibi, ideo est no, et deo gratias agendum

De euoc-
atione.

CQuid in euocatione vñ possem remissionis, sed q[ue] pau ci quos equus amauit suppleret ceter. in hac materia tam frequēti scripsérat. Ideo collegi quasdam conclusiones vñu venientes quas infra insero, et de hoc verbo vide tex. in.l.3. C. de procura.l. proculus. ff. de dāno infel. l. p[ro]ma de fer.

61 **S**ecunda conclusio, princeps christianissimus in hoc regno causam suis coram iudicibus quibuscumq[ue] p[otest] potest ad se euocare, tex. in. l. iudicū solus. ff. de iudic. c. vt nostrū de appell. q[ue] sicut manda re iurisdictionē vel non mandare est in arbitrio suo, ita admere mā datam. l. solent. h. sicut. ff. de offic. procons. et sicut potest eos remoue re ab officio, ita et causam interdicere. c. pastoralis. h. Item cum totū de officio deleg. l. que de tota. ff. de re vendica.

62 **S**ecunda conclusio non solum princeps, sed quilibet aliis superiorē in eadē specie iurisdictionē p[otest] causas coram suis iudicib[us] p[otest] p[otest] ad euocare. d. l. iudicū solus ibi inatus imperiū h[ic], et ibi exp̄ssus probat q[ue] alibi in iure scđm Ang. ibi. Et idē probat in. d. l. solēt. h. sicut.

Repetitio I. Quod iussit

- 63** Ideo episcopus a suo vicario vel officiali causam non prohibetur euocare, *Jinol.* in. c. *pastoralis* col. 7. de offic. ordina. cum sit idem consistoriū. c. 7. de consuetud. lib. 6. *Bufre.* in *vecis. capel.* *Tholos.* q. 4-80
Item 7c. *episcopus* euocatur
- 64** Idem, puto in archiepiscopo, comite, barone, et alio dno q. constituit iudices nam ab illis licite aduocat cu eos possit destituere in totum, ergo in una causa, d. lq. de tota hoc tenet *Gal. Ang.* et *Jacobi* in d. *Iudicium*, et d. *Boerius* in additio. ad *Ioannem montaigne*, in tractatu de auctor. sacri magni concilij, fol. 39.
- 65** Tertia conclusio superior per appellationem, s3 nō in eadē specie iurisdictionis nō pot causam coram iudicib⁹ inferiorib⁹ pendenti euocare. c. cu ab eccliarū. c. irrefragabili de offic. ordina. doc. in d. *Iudicium*
- 66** Unde inferior q. legatus de latere nō pot causam coram ordinario incepit aduocare. c. paenit, et ibi *Dominic.* xj. q. j. glo. In ver. si dicat, et ibi doc. in. c. vt debitus de appell. *Specul.* in titulo de legato. h. nūc ostendendum, versic. quod autem dicit circa finem ibi legatus quoque *Idanor.* in. c. primo col. 7. de officio lega.
- 67** Ratio, quia cocurrunt in iurisdictione cum ordinario, et ideo erit locus preuetionis. c. si a sede de prebed. lib. 6. etiā p. citationem. c. postulatio, et ibi *Soci.* de foro copeten. l. si quis postea. ff. de iudic.
- 68** Item, qm plures iudicis actoū dantur tribus actoū optio autem habita. C. ne filius pro pat. glo. in. l. si. C. vbi in rem actio, glo. et ibi *Idanor.* in d. c. primo de officio lega.
- 69** Rec archiepiscopus ab episcopis sue priuilegio. c. Romana de foro copete. lib. 6. pastoralis de offic. ordina. et ibi not. doc. nā ordo confundit cum sua iurisdictione vinculis nō seruat. c. peruenit. xj. q. j. D. de *Ripa* in. c. cum m. numero. 195. de constitu.
- 70** Prebeter nec episcopus causam ab abbate euocat. c. quāto. c. gracie de offic. ordina. et ibi glo. vi.
- 71** Minime aduocat ab archidiacono episcopus. c. 7. de excess. prela. *Gal.* in d. *Iudicium*, vnde *Hostien.* in summa de offic. archid. h. quod sit eius officium
- 72** Idem puto a capitulo cognoscente non euocat. c. irrefragabili de offic. ordina. t. *Minimus* et plebano aduocat aut alio plato nō recognoscēte iurisdictionē ab eo. Archid. et *Dominic.* in c. de persona. xj. q. j. nec ab aliis inferiorib⁹ iurisdictionē ab eodē episcopo nō recognoscētibus. *Jinol.* in. d. c. *pastoralis*, col. 7. de offic. ordina.
- 73** Quia his iurisdictionē ab eis abdicare non possunt si tales a capitulo eligantur et cōfūment a supiore cu eā a legi habeat. c. cu ab eccliarū de offic. ordina. Item, quis nō pot tollere, ergo nec inibere arg. L si quis in principio. ff. de leg. 3. c. nuper de sentē. excoīca. *Boerius.* in. c. vt nostrum, col. 4. de appell. intellige quo ad aduocationem, se-
cūs quo ad appellationem.
- 74** Hora etiā q. parlamētum ab altero nō euocat cum par in parens nō habeat imperiū. l. nā et magistratus. ff. de arb. l. Ille a quo. q. tāpe-
stium ad *Trebell.* et cum unum malus imperium altero non habebat.
D. Boerius in additio. ad *Montaigne* in. z. additio, fol. 40.

ff. de re iudica. in secudo notabili

74 ¶ Sic nec parlamētum causas corā balliūs indecisas, vel seneschallis aduocat, sine literis regis cū ista sint maximis imperis. Ideo rex sibi reseruauit, iuxta no. in. l. imperiū. ff. de iurisdictiōnē omnīū iudicū. nec est solitum fieri, ideo bonū est arguimētum a solitis. l. si quis donaturus, ff. de usufruct. l. certi. h. si numinos, et ibi 3. ff. si cert. peta. hoc tenet expresse. D. Boerius i tractatu de peminētia magni consilii fol. 39. et D. Montaigne fol. 60.

75 ¶ Sic nec a generalibus Rōtispeſſulani cum tantā potestatē habeant in causis eiusdem cōmissis sicut. d. de parlamēto, et exēpti sunt a glamētis et cause illoꝝ, vt satis patet in ordinatio. gnalium et arresto mag-

76 gni cōcili. Hoc etiā proh̄ibet cōfiliaris tenētes req̄stas palatiſ Marissen ne euocet, ac de causis cognoscant, sine literis de cōmitti in usus p̄incipe emanatis ordina. reg. Ludo. xij. Ita caueſ p̄mo pu-

77 blicatis artic. 7. Ideo cōlter solet dici Rōtar ces p̄ntes p̄mettōs et c. ¶ Item, gubernatoribus prouinciarib⁹ seu vicegerēt⁹ regis, etiā pro- hibitum extitit ut eiusdem in ordina. cautum est artil. 70.

78 ¶ De stilo tamen parlamētum delphīnale causas euocat indecisas coram seneschallis, balliūs, vel alijs iudicib⁹ eiusdem resort⁹, vt licet videre per Guido. pape in decisio. delphīna. q. 440. vt rūm p̄inceps et in tracta. de rescrīp. versic. p̄inceps

79 ¶ Sic nec balliūs causam euocat a p̄posito cū inter eos sit locut⁹ p̄ieuentio. Item, nec seneschallus ab ordinario loci nec gubernator Rōtispeſſulani a balulo, hoc tenere videntur. Jo. Fab. insti de atti- lia. tuto. col. 7. et seq. & sic. sed an superior, vbi dicit seneschallum non posse dare tutorem in terra baroni⁹ sibi subiecti si ille baro habebat iurisdictionem ordinariam, sic nec potest facere expleta in terra ba- roni⁹, nisi in casu resortus.

80 ¶ Idem dico in dñō directo. Bal. in. l. q. 43. ff. de rer. diuis. nec potestas Bononie a potestate artis lane. Ang. et alijs in d. l. iudicū soluit. ¶ Cōclūdēdo dico tunc superiorē posse reuocare causam ab inferio re qñ idē inferior habet iurisdictionē ab eo alias secus Bal. in. l. in fi. C. quod, et quādo iudex. c. j. col. 3. de allod. alijs habet in. h. ad hoc de pace iura. firmand. Idem tenet Salca. cōfil. 8. in causa col. x. et cō- fil. 16. nūero. 90. doc. in d. c. vt nostrū de appella. Franciskus Curtius cōfil. 7. cuius est instiūtū Galliā vbi ponit an possit fieri euocatio a seneschallo vel alia curia inferiore, et iam si nō sit mediata.

81 ¶ Poterit tamen superior per appellationem precipere inferioꝝ vt intra certum tempus causam decidat et determinet. c. irrefragabili, de offic. ordina. Bal. in. d. l. prima in fi. et. d. c. j. de allod. Jacob. in tra- cta. de feud. in verbo vicariisq; perpetuus. Nos tamen cōmuniter in Francia habemus recursum ad cancellariam, et impetramus līas secundum casus exigentiam, vt sepius vidi.

82 ¶ Quāta cōclusio potest altera pars sine cōsensu alterius, et ea non vocata euocationē impetrare. c. ceterū, et ibi 3. mol. de rescrīp. Fell. in c. cum olim de re iudica. col. 5. vbi plene. Quia in hoc regno nō est co- suetudinis vt in impetratiōne rescrīptorū et literarum regiāris requi- tetur cōstatō partis, et pro hoc facit. lobier yandū, ff. de iudic. lnam.

De gna-
lib. Rōtis-
peſſulani

Repetitio. I. Quod iussit

Ita diuis. ff. de adopt. doct. in. c. s. de luresur. Specul. in titu. de lapsis et dispēsatio. h. qualiter autē. h. sic. quibus autē in si. Siue sit p̄udi-
ciale, siue nō. I. quoties. C. de p̄cb. Imperato. offerē. l. z. h. si q̄s a p̄ma
cīpe. Cne quid in loco publico, licet cōtrariū tenuerit et male Barba.
cōsil. 43. p̄eclare. col. 18. in p̄mo vol. et Decius in. c. ceterū. col. vlt. de
rescrīpt. Soci. in rub. ff. de liber. et posthu. col. 3

83 ¶ In interinatioē tñ literaz regiaz solet pars citari ad p̄ificādū illā
clausulam si p̄cea p̄itate nitant. L. f. C. si cōtra ius. c. z. de rescrīpt.

84 ¶ Ideo in l̄ris cōmūniter apponit illa clausula vocatis vocandis si
vobis cōstirerit z. de qua clausula est tex. in. c. exhibita de iudic. P̄o
nit Egid. de Bella mera decis. 85. si executo. Decius cōsil. 173. viso
processu cōsil. 733. viso tenore. et cōsil. 775. viso tenore

85 ¶ Sexta cōclusio. princeps vel aliis cauſam euocans acta ante euo-
cationem facta non renocat. immo valebunt. Innoc. in. c. int̄imasti de
appel. Albe. Gal. et ali. in d. iudicium. col. p̄ima. Gal. in. l. solent. h.
sicut. ff. de offic. proconsul.

¶ Unde ille cui cōmūniter causa post aduocationē cognoscet ab illo
r̄pē quo ultima acta fuerūt cōscripta a iudice euocato. Ideo vidi in
l̄ris euocationis describi hec h̄ba. Nous pour les causes dessus di-
ctes / celle causez p̄ces en lestat q̄lle est / auōs enoquons
par ces p̄tes p̄ deūt vous zc. laq̄le nous vous cōmettōs par ces
p̄tes / pour dicelle congoisstre / appoinctier / z determiner / z faire
p̄ceder lesdictes parties p̄tes ou appellees / ou p̄cureur selon les
derniers actes / appoinctemens dicelle cause zc. Ecce ergo quomo
do princeps in suis literis hoc mandat

86 ¶ Septima cōclusio. aduocatio ante sentētiā regulariter fit. et in
illo statu in quo inueniūt causa decidiſt. Alberi. in d. iudicium. Ideo
in literis exprim̄ solet. vt statim dixi. en lestat quelle est zc.

87 ¶ Octava cōclusio. acta facta coꝝ a iudice euocato debēt deferri ad
euocatē ex p̄p̄i. p̄curatō euocationē. siue fuerit originariꝝ actor. siue
non. siue fuerint l̄re motu p̄p̄io. siue ad p̄tia instantiā. Guido pape
in decisio. delphina. q. 440. vtrū princeps. et hoc solet princeps mā-
dere in fine l̄rarum. et tūc illud est sequēdū. q̄i aliq̄n princeps cōcedit
pte instigāte l̄ras euocationis. et tñ apponit clauſulā motus proprii.
vt sepius vidi practicari. et tunc serua quod dixi

88 ¶ Nonna cōclusio. quicquid attēta p̄ inferiore post cause aduocatio-
nem. est ipso lure nullū. c. ecclēsia. in. 2. vt lite pendēte. c. vt noſtrū. de
appella. c. s. duobus ibi cognouerit illo titulo

¶ Quia non debet esse tam audax īferior. vt post evocationem se
intromittat. vt ibi dicif. Et no. D. Chaffa. in cōsuetu. Burgū. in rub.
des iustices et dicitz dīcel. nū. 98. et in. h. 5. in glo. illa grace. nūero
194. in additio. et nouissime in Catalogo glōrīe mūdi in. 5. parte. et
consideratione numero. 97

89 ¶ Amplia etiam si ille ignorauerit aduocationem factam. c. p̄mo. 5.
adīcibat de concessio. p̄eb. et ibi glo. in verb. depositionis. et ad hoc
eum ponderant Dominic. et Phillip. ibi

¶ Quod est sane intelligendū q̄i euocatio fuisset facta motu p̄p̄io.

ff. de re iudica. in secundo notabili.

quia postquam constat de superioris auctoritate, non est opus presentationem expectare partis. Innocentius. in. c. cum contingat collatione de scriptis. Mano. in. c. audita de restitu. spolia. Dominic. geminia. in. psilio 47. supplicat sapientia, et ita debet intelligi opinio. Petri de Bella persona in. l. mandatum. C. manda.

¶ Et hec euocatio regulariter sit motu proprio qui agit de archiepiscopatu. episcopatu. aut abbatia, vel de causa curialium, et solerit remittit magno concilio, in quo luces sicut stella matutina dignissime Senator, ut not. Do. montaigne tractatu de auctoritate magni concilii in. 4. argu. pmisicue fo. 6. Nam sicut per mortem delegatus reuocat iurisdictionem delegati, etiam ignorantes mortem. eius qui. si. si cert. petraf. Bar. et alii in. l. more, et. et. et quia in. ff. de iurisdic. omnium iudic. glo. et doct. in. c. cu. venissent de testib. c. si. h. officium de offic. deleg. lib. vi.

¶ Fortius ergo per euocationem expressam sic motu proprio facta. Mano. Imo. et alii in. c. ceterum de rescripto. Petru. in. c. ut nostrum de appella. dicentes hanc esse communem opinionem quam tenet, et Lorne. consil. 62. primo aggrediendo litera f. vol. i. Austra. in decisi. capel. tolo. q. 480. tam allegata.

¶ Contrarium tamen tenet Fell. et Dec. in. c. ceterum col. 3. dicentes se non invenisse hunc effectum motus proprii, et ita opinio seruatur communiter in Francia ut intimatione requiratur, et infra dicam, et ante gesta non annullantur nec sunt nulla.

91. ¶ Si vero ad partis supplicationem et petitionem fuerit concessa, tunc non erit nullum ante intimationem et literarum presentationem. c. audita, et ad hoc notandum doc. tex. ibi receptionem de restitu. spol. c. ut debet de appella. Archidiac. in. c. is qui de procur. lib. 6. Bal. in. l. mandatum col. pe. versic. et nota. C. manda. in. c. gratum ibi certus de offic. deleg. idem. reposit. in c. super eo. in. 2. v. no. de appella. c. 2. ibi innotuerit de offic. deleg. c. si duobus de appella. ibi cognoverit. Bal. in. l. C. ut lite pendente. Decimus consil. 295. in causa. col. 7. facit tex. sing. in. l. si forte. ff. de offic. presid. secundum Roma. sing. 57. fuit questio et sing. 566. quod lex si forte. Ias. in. l. more. numero. 8. ff. de iurisdic. omnium iudic. Calder. consilio. 4. de offic. deleg. glo. in. l. tribunus. ff. de testa. militis. Ratio, quia gratia concessa parti petenti habet tacitam conditionem si pars vti voluerit. l. c. de lute emphitheot. c. si autem, et c. plerumque de rescripto.

92. ¶ Item, quia non est verissimile principem velle afficere ignorantem. c. primo, et ibi Innocent. de concess. prebend. lib. 6. l. qui absenti seruunt. de acquir. possess.

¶ Alterius non tenebat iudex qui de causa cognoscebat diuinare. c. vno ut ecclesiast. benefic. l. si putato. ff. ad. laquill.

¶ Item, quia interim est in possessione ante presentationem, ergo valebit, et ob communem errorum. l. barbarius. ff. de offic. preto. Bal. in. l. fallitus. col. 7. versic. nunc videndum. C. de fur.

93. ¶ Amisita nisi iuris euocatio sit clausula tritatis apposita. d. c. s. de cocept. prebend. doc. in. d. c. ut nostru. et d. c. ceterum, quia natura istius clausule est etiam afficere ignorantem. c. si eo tempore de elect. lib. 6. c. dudum, et

Illustris
d. ganais
omeda.
tio

Repetitio. I. Quod iussit

- c. pe. de prib. lib. 6. glo. In §. statuit i verb. celerat de colla. si p. ag. sanc.
 Alex. cōsil. 90. omisus in. 7. volu. Soc. cōsil. II. t. q. colla. in. 3. lib. Bal.
 in. l. falsus col. 7. C. de sur. Prepo. in. d. c. sup eo. t. Dec. d. c. ceterū col.
 4. Sine. d. litera pcesserint motu pprio siue nō, siue iuste, siue cū cā
 vel sine, psonor. et Fell. in. d. c. ceterū, et in. c. audita de restitut. spolia.
 ¶ Et intellige quado clausula decreti est apposita nō subintelligitur
 cōditio si pars vti voluerit, sicut nec in scripto motu pprio, Fellin.
 licet relinquat cogitandum in. d. c. ceterū vers. scđo p̄incipaliter.
 94. **E**nī dī-
 cas habe-
 ri noti-
 cia
 ¶ Decima cōclusio, parlamētū ad quod euocat causa, vel altius, ante
 receptionē, et presentationē literarum nō dicitur habere noticiā ad
 uocationis, et nisi pars opponat, licet aliunde sciuerint esse iam ema-
 natā text. in. d. c. audita in verb. receptionē, ad hoc pōderāt eū docto.
 ¶ Et ideo nō erit nullū q. fuit p eos factū an l̄arū intimationē, et
 presentationē vt supra pbaul. facit. c. si pluribus de priben. lib. 6.
 95. **T**limita. nī esem⁹ in materia nō habete tacitā cōditionē si vti vo-
 lucerit vt supra dixi. quia tūc sufficiet q̄cūc cū etiam ligarek sine sciē-
 tia, Jo. and. in. c. eū qui, de regu. lur. lib. Lard. et alij in. d. c. ceterum.
 Tidemunū tūc semp ignoratiā ante l̄arū p̄stitutionē. Lverlus. ff. de p
 ba. regla p̄sumis de reg. lur. lib. 6. Lald. cōsil. 4. an si papa de offi. leg.
 ¶ Immo etiā nō sufficerit q̄ vtraz pars sc̄iret, sed oportet q̄ sit no-
 ta iudicia quo, arg. l. hec aut. q̄. nō defēdit. ff. ex quib. caus. in p̄f. eat.
 Facit q̄ pulchre notat Bar. in. l. multū. ff. de cōdit. et demonst. Lard.
 in. cle. q̄ cōtingit. in. 3. oppos. de relig. do. potest enim aliquid esse noto-
 rū, et tūc nō cōstatibl. iudicis de manifesta. t. q. i. c. si duobus de appell.
 Facit etiā q̄ cōsult p̄aul. cōsil. 321. vīla actis i si. in p̄mo volu. q̄ pōt
 esse aliquid notoriū, et tūc nō cōstatibl. iudicis, et tunc requiritur p̄batio,
 vt fiat notoriū iudicis, cui nō erat no. Dec. p̄sl. 795. in cā. col. 7. i. 7. dub.
 96. **T**indēcima cōclusio. p̄inceps causas in quibuscumq; parlementis
 francie pendētes cū causa, vel sine, euocare potest, argum. d. l. solent
 h. sicut fam allega. Alberic. et Jacobi. in. d. l. iudicium soluitur.
 97. **T**utavani capitū est existimare superiore nō posse precipere sine
 cause cognitione, et euocare sine cause cognitione, Inno. in. c. ad au-
 res, de temp. ord. p. tex. in. c. q̄ frater. 7. q. 5. Barb. in. c. si quādo col. t
 per illū ter. de rescript. licet cōsiliarii hoc respiciat oculo toro sicut
 bastardi. tex. in. c. si gens anglorum. 56. distinc.
 98. **T**et p̄ hoc dīcī nō valere arrestū quo cauebat nullū impetrare debe-
 re euocationē, nī p̄mo causas curie p̄sentauerit, et curia admiserit,
 quod si aliter euocationē impetrauerit decernebat nō valere, et partē
 impetrante multari, liquido patet esse tūc p̄ncipis derogatoriū
 nec inferior pōt superiorē ligare, cle. ne romani de electione.
 99. **C**ontra
 Tolosa-
 tes
 100. **S**alua-
 toris fer-
 dinādico
 mediatio
 ¶ Ideo non obstante arresto l̄as euocationis aut alias a p̄ncipe
 emanatas debent reuerenter recipere, et benignē exequi, licet q̄nq; possit inferior supersedere. o. c. si quando de rescript.
 ¶ Intellige tūc p̄dicta in p̄ncipe, inferior p̄o nō posset causam corā
 ordinario p̄dēcē euocare sine causa. l. pe. C. de peda iudic. et sibi An-
 chorā nře ynluerstatis et iuris illuminato. D. Salvator. Ferdinādus

ff. de re iudica. in secudo notabilis

late examinavit Butil. de Luncio. et Jacob. in d. Iudicium solutum.

101 ¶ Sic dicitur in papa qui potest commendas remouere libere et sine causa, quod postquam priuare aliquem titulo beneficij etiam inuitum potest, ut non in c. communes, et seq. 7. q. i. fortius commendam reuocare potest. Domini. consilii. 8. quidem cardinalis col. 3. glo. in. c. qui plures. eti. q. i. nec dubius commendatario interdictum reintegrande possessionis, Hispano. et Fell. in. c. si constituerit, 102 col. 2. de accusa. sed et episcopus vel alius inferio a papa non potest sine causa reuocare. d. commendam. glo. in. c. nemo de elect. lib. vi.

103 ¶ Notandum est tamen in practica quod si quispiam vult euocari causam suam, primo oportet dare supplicationem, et exprimere in ea causam ob quam vult literas euocatiolas, secundo oportet quod summarie probet illam causam allegata, alias melius faceret si se sumptibus in manibus non vexaret cum obtinere spem non laboraret. 1. ff. de officio. testa. tertio probata causa conceduntur. Iste, et in eis cause exprimuntur. quarto presentantur, ita observatur causa in litteris euocationis ad petitione partis concessio.

¶ Quae cause possint allegari videlicet si quis litiget contra presidem, potest illam causam adducere, quod ubi caput est suspectus potest totum conciliari recusari. c. quod suspecti. 3. q. 5. Bal. in. l. s. col. 1. C. si rect. provincie. c. insinuante de officio. deleg. Fell. in. c. causam que. col. 1. de officio. deleg. Alex. consil. 4. c. perspectis, col. 2. in. 2. volu. et Dec. consil. 151. col. 9. a fortiori quando omnes presidentes arg. c. si de procura. vide tamen moder. in. c. j. de iudice.

104 ¶ Item, si sit discordanter consiliarios propter causam unius pendente in illo parlamete vbi est consiliarii, et non remanerentur in numero sufficienti ad referendum arrestum, hoc vult dominus incus et coclusus in addi. ad 2. Montaigne fol. 39. et ois alia causa est sufficiens quod admittitur per principem cum possit sine causa, ergo et cum leui regula cui licet de reg. iur. lib. vi.

105 ¶ Item, si sit discordia inter duo parlameta, utrum illos de causa debet cognoscere, quod agitur de limitibus, euocari causa ad magnum consilium quod summariter cognoscet ad quod horum pertineat huius cause continentio, postea remittere, hoc habet in ordinaria. reg. positivis in illo parlamet in rub. de appellacione. anteposul.

¶ Et hoc sit ne diversa sequantur arresta cum unum alterum non vult cedere, iuxta te. in. c. pastoralia de rescript. quia forte cibet vellet trahere aquam ad suum molendinum, ut species augerentur.

107 ¶ Item, videlicet si uarii quod quando ob recusationes et suspitiones causa euocabatur ab uno parlameto, et princeps solet proximo parlameto considerare ne partes laborib[us] et expensis grauoribus vexentur. c. disp[ec]talia de rescript. lib. 6. extat ordinatio non recolo ubi nam videlicet.

108 ¶ Duodecima coclusio, ab euocatione facta siue causa vel cum causa, non potest appellari. Bal. consil. III. pcessus i. 5. volu. quod est mere voluntatis principis arbitrii. Ideo non debet admitti, ut supra dicit de supplicatione.

109 ¶ Decimatercia coclusio, non valet euocatione quod processus et status causa seu litis pendet in ea non narrantur. Immo tandem subrepticita est repellenda. c. inter de re iudic. et debitus de appell. et ibi notari. c. sup eo. de cohabiti. cler. doc. in. c. et ceteris, et c. sup literis de rescript. Bal. in. l. s. in c. de relatio. Barba. consil. 9. preclare col. 1. in. 2. volu. Fell. in. d. c. super

Status
cause in
euoca-
tione ex
primat

Repetitio.l. Quod iussit

litteris col. 7. versic. sexta regula. Ilo. Lupus in repetit. c. per vestras in. 4. no. de dona. inter vir. et viro. q; tū hec euocatio sit odiosa. ergo restringenda. l. cum quidā ff. de lib. et posthu. regula odia de reg. iur. lib. 6. vide Bal. p̄sil. penul. in quinto vol.

¶ Item, contra l. de qua re. ff. de iudic. Innocen. in. c. ex litteris de offic. de leg.

¶ Item, q; princeps nō videt velle p̄uidicare pcessu agitato ignorāter inter ptes. Bal. in. l. falsus col. 7. vers. nūc vidēdū. C. de fur.

¶ Item, cedit in contumeliam illius qui iam cepit cognoscere de causa ut ab eo auferat cognitio. litigatores. ff. de arbit.

¶ Item, presumit q; si pars impetrans statum cause et alia expressis set l̄ras euocationis non obtinuerit vel non ita de leui. tex. singul. in c. postulasti de re script.

ii. Et tunc dī expressa mētio qñ substantialis tenor: pcessus, psonae iudicium, et psonae aduersariop, si plures sint, ac res de qua erat p̄troversia exp̄sse sunt. l. s. C. de p̄cib. imp̄era. offerē. doc. in. d. c. super l̄fis nec p̄t certa dari doctrina qualis mentio alia fieri debeat, sed erbi- trent illi quibus cōmittit vt. d. euocationē expediant, qd hodie qñ op̄ non seruaf in euocatione facienda a parlamento, secus si co:z alio p̄deret pcessus, et p̄ l̄ras cācellarie aliquid veller agere, na illa q̄ supra dixi sunt seruanda nota.

iii. Decimaquarta cōclusio, princeps non euocat nisi exp̄sse sit ap- positiū verbum euocamus, sed concedendo alias l̄ras videt procedere secundū naturam negoti, vt si concedat l̄ras in causa appellationis videt concedere secundū naturam appellationis, doc. in d. c. vt nostrum de appell. et Archid. in. c. inducie. q. ei autem. 3. q. 3

¶ Ideo vidi semper ponit in l̄ris, nous pour les causes dessus. scelle cause auons euocquee et euocquons de grace speciale

iiii. Nec tñ clausula yl. nō est necessaria nec alla clausula de plenitudine potestatis cum possit iure coi fieri. d. l. solēt. et d. l. iudicis soluis, hoc testat. D. et cōcluis i. d. tractatu de p̄eminētia magni p̄filij fo. 39 sed est cōsueta apponi. Ideo nō omittēda ppter consuetudinē luxta glo. in. l. si quis sub conditione. ff. de conditio. insti.

iiii. Motandū est tñ q; si l̄ supplicatione pars peteret euocari causaz, et posita papa aut princeps signat illam supplicationē, audiat talis et citer ut petif. videt se referre ad formā petitōnis, et sic videt euo- care, sed in l̄fis debet exprim̄ illud verbū euocamus, de hoc est tex. in. c. inter dilectoros de fide instru. circa finem Domi. in cōsil. 4-7. sup- plicatur pape, sequit̄ p̄aul cōsil. 753. ad confirmationē in p̄mo volu. Dec. cōsil. 137. et diligenter col. 3. versic. tertio p̄ncipaliter

Decimaquinta cōclusio, duplex est euocatio exp̄ssa, videlicet et ta- cita, exp̄ssa qñ in l̄fis exp̄sse exprimit euocam⁹, de qua supra locut⁹ fu. Tancira q; sit eo ipso q; princeps incipit cognoscere de causa, nam tacite videt ab aliis euocare. Innoc. et alii in. c. cū in. circa fi. de cōst. tu. et hanc vocant doc. indirectam, expressam vero directam

¶ Suadet, q; sicut verbo intelligit voluntas. labeo. ff. de supel. lega. Ita et facto. l. de quib⁹ in fi. ff. de legis. l. paulus. ff. rem ratam haberi.

iiii.
Duplex
euoca-
tio exp̄si
sa et tac-
ta

ff.de re iudica.in secundo notabili.

¶ Idem, si princeps delegat causam alicui, nam videlicet tacite ad similem re a primo, et aduocare facite.c.ceterum, et ibi doc.de rescrip.c.pastoralis, et c.cum contingat illo iuramento

¶ Immò q' illa yba posita i supplicatiōe audiat talis, cēset tacite re uocata a pmo.do.de Rota decis.67. si petat i no.sy plus opaf exp̄ssa q' tacita, vt ifra dicā, ponēdo dīas iter appellationē et euocationē.

¶ Horande sunt differētia inter appellationē et euocationē, primo q' euocationē tam motu proprio q' ad petitionē partis fieri pot. Alii
ii5 fratr. i sua decis.q.4-8o. et sup̄ia dixi in.9. p̄clusio. t Appellatio ho ad
ii6 p̄tis tñ petitionē, nā oportet q' ybo appellat. litigatoriib'. C.de ap
pella.l.2. et seq. ff.eodē vel in scriptis.c.pmo de appella.lib.vj.

¶ Rec obstat.l.no tantu. ff.de appella. quia ibi ad terris petitionē fit,
sed nō motu proprio, Ideo cum agat de favore condēnat videlicet ipse
appellare, quia qui p' alium rc. ls. h. deiecit. ff.de vi et vi anima. et sic
ad petitionē fit videlicet tertis

ii7 ¶ Secunda differentia, q' euocationis lfe non solet dari nisi p' rége,
cum sint meri imperii maximi, arg.not. in.i imperium. ff.de iurisdic.
omnium iudic. et etiam cum sint odiosae

Sed ridi concedit appellationis lras p' parlamentū, thoc cællaria
recusante sicut les tenat le parlement tc. q' cum sepiat defensionē
appellatio, doc.in rub.de appella. Ideo est fauorabilis arg. no.in.l.
vt vln. ff.de iustic. et rur. et etiā quilibet iudex et magistrat⁹ cōcedit lte
ras appellationis etiam basulus i Montepessulano qñ appellat ad
eum a iudice vñdemiarum in causa magna secus in leui.

ii8 ¶ Tertia differentia est, q' euocationis totā causam devoluist ad superiori
rem. Archid.in.c.cure.xi.q.3. et ibi Romi. Appellatio ho ab interlocu
toria non devoluist nisi illū articulū sup̄ quo est appellatū, Ideo cau
sa solet remitti ad iudicē a quo si male fuerit appellatū. c.vt debitus
de appellatio. c.Romanā. h. si illo titu.lib.6. et.c. cū appellationibus.
¶ Quarta differentia, q' euocat causa lice pendēte. c.ecclesia in scđo
vt lice pēdēte. Appellat ea finita aut saltē aliquo articulo vel cōmi
natione facta. c.pmo. et.c.cū cessante, et p' totum de appella.

ii9 ¶ Quinta differentia, nā qñ appellatio est deserta iurisdictione redit ad
iudicē a quo est appellatū. c.cū sit Romanā de appella.cle. sicut eodē
titu.no.doc.p' illū ter.in.lqñ in p̄ma. Cillo titu. et hoc declaratio
desertionis p' iudicem ad quē facta, vt dixi in sillo curie laice Bitu
riscen.in titu.des adiournemens, artic.32. et seq.

¶ Idem, qñ est renunciatiū appellationi.c.gratū de offic.deleg. et ibi
no.c.interposita de appella.l.si quis libellos. C.de appella.dixi late in
d.sillo curie laice Bituricē.arti.27.rub.des causes dappel

¶ Secus in euocatiōe semel facta et intimata, nā licet deserta sit per
partes nūg redit ad illū a quo euocata sine remissiōe principis, vel
magno consiliū Henric. Bohic.in.d.c.vt nostrum de appella.

120 ¶ Ideo si causa p̄mittit de cōsideratione alicui et ille moris nō redit ad ordi
nariū nec amplius de eadē cognoscit, terp. sing. scđm Bal. ibi col.3.in.l.
si vt p̄ponis in p̄ma. C. quomodo et quādo iudec.c.pastoralis. h. de
offic.ordina.doc.in.c.inter dilectos de excessib.p̄cila. p̄anor. cōsil. &

Multe
iter euo
cationes
et appel
lationes
differen
tie

Repetitio. I. Quod iussit

in questione col. 2. in. 2. volu. 13.etr. de anch. in cōsl. 58. circū scriptis,
Rom. cōsl. 335. circa primū col. 2. et Dec. cōsl. 137. et diligēter col. 2.

¶ Idem. si proferat suam nullam. Bald. in. d. titul. de allo. in. 3. col. c.
pastoralis. h. si de offic. ordina. do. de. Rīpa. in. d. c. cum. ab. circa. fin.

¶ Quod intelligo q̄ res nō esset integra. q̄ iam cepisset cognoscere
file cui cōmittit. Sali. in. d. l. si vt pponis. Ab. perut. in. d. c. vt nostrū
i. si. si nō incepisset cognoscere ne dek occasio malignādi. et frustā
di ei q̄ delegationē impetravit. equū et iuridicū errat. vt ordinari⁹ por
sit cognoscere. l. f. h. illud. C. de tēpo. appell. et Sali. in. d. l. si vt pponis.
¶ Item. si papa dat executorē ad puldendū de beneficio. vel ei pro
uidet. vīde adimere facultatē ordinario neferat. et si executor male
prouideat. ad papā deuoluīs collatio. c. sī capitulo et in. c. sī sol. de cō
cessio. preben. lib. 6. et ibi no. Petr. de anchora. cōsl. 58. circā scriptis. et
Roman. cōsl. 335. circa primū. col. 2. versicul. ceterum.

¶ Idem. si papa cōstituit aliquēyicariū in epatu magalonen. vel allo
hā vīde phibere episcopo non illū remoueat. et aliū deputet. Anto
de but. in. c. nouit de iudi. citat. do. de Rīpa. in. d. c. cū. ab. de cōstitu.

¶ Sexto. attentata post euocationē reuocan. d. c. ecclesia vt lite pē
den. Bohic. in. sum. de cler. peregrinā. h. et quo prius leglo. versi. ergo
hec tria. c. licet de offic. delega. Bohic. in. d. c. vt nostrū. Sed in appell
latione ab interlocutoria non nisi verā et iusta causam appellationis
esse constiterit. c. non solum de appellationi. lib. 6.

¶ Septimo. differetia ē. q̄ expressa facta euocationē nō pōt is a quo
cā est euocata de ea cognoscere. etiā quo ad tertū. Iun. in. d. c. cū. ab.
in. f. et ibi eū sequunt alii. et doc. in. d. c. nostrū. In euocationē tñ tac
ta. quā supra notaui. 15. cōclusionē. pōt cognoscere is a quo est euoca
ta quo ad tertū. c. romana. h. in aliū. de appella. lib. 6. Et ibi not. doc.
sequuntur perut. in. d. c. vt nostrū.

¶ Idem. in expressa nō valet processus post etiā si pars nō opposue
rit. secus in tacita. I mol. et alijs in. c. ceterū. Jacobin. in. d. l. iudicium.
quod est intelligendū vt supra dīl. in. 9. conclusione.

¶ Itē. tacita nō annullat p̄cessum factū p̄ iudicē ignarii euocationis.
Gem. cōsl. 47. de Rīpa. in. d. c. cū. ab. secus in expressa. vt supra dī
xi cōclusionē. 9. Et hec sunt differetie inter expressam et tacitā. Sed
in appellatiōne nō phibet iudez a quo cognoscere quo ad tertū. q̄
quo ad illū. non tenet appellatiōne nec elēdē inhibitiū. d. h. in alium. pōt
normi. in. c. cū teneamus. col. 2. de appella. Feli. in. c. qualiter in psalmo
col. 7. de accusationi. et latius infra dicam.

¶ Octauo differentia. q̄ appellatio friuola nō deuoluīt si ei nō de
ferat. c. cū appellatiōibus. de appella. lib. 6. Licet om̄i appellatiōi in hoc
regno deferat. glo. in. p̄ag. sanct. in. tit. de friuo. appell. in verb. iniuste
dīci in stilo curie laice Biturigen. articu. 5. et rub. des adlournemens.
Quod secus est in euocatione etiā sine causa. que statim deuoluīt. c.
puenit in. 2. d. appella. lib. not. et. d. c. vt nostrū. Ideo hec magis suspe
dit q̄ altera. q̄ altera in iure existit. L nō valet nisi fuerit iusta. hec vō
in facto. t. an princeps eā admittat ter. et ibi no. doc. in. d. c. vt nostrū.
¶ Item. quia euocatio habet olūtatē superioris inhibētis inferioris.

ff. de re iudica. in secundo notabili.

ne amplius de causa cognoscat. Deci. in. d. c. vt nostrum.
Tono. quādo causa euocat ab aliquo pōt ad eū remitti, et solet hoc fieri qn agit de cōtentione iurisdictionis circa limites territoriorū, et resolutū, vt supra dixi, qz nihil tam naturale. l. nū tā naturale. ff. de regu. iur. c. s. Ilo tit. arg. 2. q. 7. C. nos si incōperenter, securus in appellatio ne que semel emissa, phibet causam ad eum qui grauauit remitti. l. eos in princip. C. de appella. c. vltim. h. s. z. q. 6. c. accepta de appella.
Decio. facta appellatio iudex a quo pōr i illa cā recusari et appellas quoad illā cām est exēpt⁹ a iudice a quo. l. vna. ff. apd cū a quo appell. c. romana. h. cā vero de appellib. 6. c. ad hec. in. j. et. ibi. Bohic. z. c. pastoralis. h. s. illo titut. Immo scdm p̄uetudines aliquor locorum est exēptus etiā in oībus alijs causis, et pōt recusari, vt dico in situ Bohturi. in rub. des adlourneūs, arti. 5. In euocatiōe non poterit recusari si princeps cām ad primū remittat p̄texū illius euocatiōis Bohtic. d. c. vt nostrū in fl. Quia appella. lo ex iniqtitate iudicis procedit. l. pfecti. ff. de minori. doct. in. c. vt debitus de appell. Euocatio vero venit ex facto principis, et nō ex culpa ei⁹ a quo euocat cōliter. Ideo nō est p̄ recusari, nec reperiſt iure cautū, ergo et cer. h. cōsideremus de trī. et semiss. colla. 3. Intelligerē tñ nīl ex causa recusatiōis, et suspiciois fuit cā euocata. et illa adhuc duret q̄tlic p̄ficit princeps nō deberet remitttere, nā dyrū est corāsuspecto iudice litigare. c. cū iter d. excep.
Tuodeclino, quicqđ fit post euocationē per eū a quo est cā reuocata, etiā in accessoriis est nullū. d. c. vt nostrū scdm verū intellectum, qz princeps euocādo viderit oēm iurisdictionē adimere, vt lib. et nota. in. c. cōstitutis, illo tit. Aufre. in decis. Capel. tholo. q. 4. 8. Ideo professor. līte euocatiōis pendēt non poterit vī sua possessione, et sic li mitat. c. i. vt līte pen. et. c. si cōstiterit, de accusa. facit. c. laudabilē vt lī. pen. Intelligendū est qn vtendo fieret p̄cludicū negocio principali. lūcta. c. si a sede s. p̄b. lib. 6. In. 2. Æderus. in. d. c. vt n̄m, et In. i. c. in partia col. z. de pba. In appellatioe, securus est qz nō impedit denūciatio, et publicatio excoſatiōis, vel alia p̄secutus ad p̄cedentē suam. c. pastoralis. h. verū, et c. cōstitutis in. z. de appell. glo. in. c. si eo tēpore de elect. lib. 6. Quid nō seruaf in hoc regno, et post inhibitionē superioris inferioris intimata, nō audet q̄c̄ moliri in p̄iudiciū appellatio nis, nec etiā in accessoriis, et p̄secutiōis. vt vidi practicari, et no. Dec. in. c. bone d. appel. Immo nec ante inhibitionē a diffinitiuā nō audet in hoc regno quicqđ attētare, etiā in cōsecutiōis, Ita qz exīsinguīs iudicatum de presenti. in. l. j. h. fina. ff. ad turpī.
Tuodeclino, post euocationē emissam iudet a quo etiā de cōsensu partī nō potest sine expressa remissiōe de cāse intrōmittere, dd. de Rota, decis. 76, postqđ litera, r̄cer. in no. 3. repro. in. d. c. vt n̄m, ne sup̄iori illudat. c. bone l. z. h. s. nec obstabat, de postu. flat. Intelligo post q̄ erat intimata, vel erat apposita clausula irritas, vt supra dīci, et vt de Jas. et Deci. in. l. pacta q̄ cōtra, col. z. C. de pact. Sed cōtrariū est in appellatioe. c. lterposta. h. s. ille d. appel. c. si a iudice, de appellib. 6.
Tuodeclino, valet appellatio lī tenor. sūle in ea nō inferat. l. ff. C. de p̄cl. lmp. offe. l. z. C. de appel. scdm ynā lecturā. Si tñ iudex ad quē h. illī

Repetitio. I. Quod iussit

velit videre sententia, et petat sibi edi surta, largētarlus. §.ed. ff. de
eden, et appellā nō possit habere exēplariūdex in eū casum duplīci
potest uti remedium. ¶ Primo, si appellat, si sit p̄sens, eū interrogabit
an sit lata illa inīa, et si cōstat iam cōstabit de illa nec aliter inīam
edere oportebit, si nō negat imponet ei silentiū, et ut ea amplius nō
vit, arg. ff. de interro. actio. In. alienū, Inno. in. c. i. de pba. Bar. in. L.
z. col. z. C. de eden. Si nolit respondere pro cōfesso habebit. L. de etate. §.
qui tacuit. ff. de interrog. acti.

¶ Secūdum remedium est, quia si non sit aduersarius, vt in processu
inquisitionis index pronunciabit cōditionaliter, si appareat aliqua
sua eam confirmo, vel inīino, secūdum q̄ ei videbit et actus facie-
du. n. vt no. Inno. in. c. §. p̄petuus de fid. instru. no. Bal. in. L. z. col. z.
C. vt lit. pen. Secūdum in euocatione q̄ nō valet nisi tenor p̄cessus, et sta-
tuo cause exponat, feli. in. d. c. ceterū dixi supra in. 13. cōclus. alle sunt
multe quas studiosus poterit h̄ic addere, aliqua addidi in sillo curie
ecclesiastice eo. situ.

Differē
tia iter
supplica-
tionē et
euoca-
tionē
173

¶ Postremo notanda sunt differentiae inter euocationem, et supplica-
tione. Prima, quia finita līte non sit euocatio. c. quod bene. 6. q. 4.
Specul. in titu. de remissio. §. nunc videamus, col. z. vbi limitat im-
propri. Supplicatio. scil. si quis cum autem ibi posita. C. de precib.
imper. offe. lyna. C. de sen. p̄fec. pieto.

¶ Secundo, euocatio sit līte pendēte. c. ecclīa in. 2. vt līte pendente.
Stricte sumpta supplicatio nō reglariter. L. z. C. vt līte pend. c. penit.
extra illo titu. nisi vt sibi fiat copia actorū. Scđo, vt ei def exēplū p-
nūciatiōis. Tertio, vt p̄cipiat iudici neglēti vt pcedat. Quartio, q̄
ei associet alii si erat suspect. §. sup hoc i. autē. i. medio līris. Bal. in.
d. l. 2. col. vlt. vnde versus ponit ibi Elberic.

¶ Quartio: in petitis dum pendent iurgia lītis

Et copia detur, vel iudex associetur

Ut procedatur, et diffinītissima sequatur.

¶ Tertio, euocatio motu p̄prio fieri potest vt supra dixi in. 9. cōclāsi. et
in. s. differētia inter appellationē, et euocationē, Supplicatio nō sit
ad partis petitionē. d. autē. que supplicatio ibi offerenda est, et hoc
importat verbum supplicatio.

¶ Quartio, euocatio sine causa fieri potest ad beneplacitū p̄incipis
vt supra probauit late in. ii. conclu. Supplicatio cū causa erroris, aut
altera. d. autē. q̄ supplicatio, et supra dīxi in declaratiōe supplicatiōis.
¶ Quinto. post supplicationē sentētia, seu arrestū mādari potest et
ecur: si in. d. autē. q̄ supplicatio, et supra dīxi. In euocatione est secus
qui inīhi est attentandi, vt dīxi supra in differentia II.

¶ Sexto, post supplicationē non probās cām debet multari in emē-
da se vīcūtū librā p̄ p̄fissen. vt habetur in ordinatiōe Lud. II. quia
est li culpa allegādo errorē q̄ uī nō est. Secus in euocatione cum fiat
facto p̄incipis, et beneplacito, vt supra dīxi.

¶ Septimo, ante p̄ supplicatio. q̄s ex causa erroris obtineat opoz-
ter ōponere sex vīginti libras, et ante p̄ domini processum reuidēat
vt in. d. ordinatio. Lud. II. rubr. de propositione derreur. In euocatio-

3

ff. de re iudica. in secundo notabili

ne nisi deponit, quia hoc ex mera principio liberalitate procedit.

175 ¶ Octavo. a possessorio non supplicat ut supra dixi per ordinata regias. Cum etiam cum possessori bene euocat ut ponit, exempla de possessorio in materia beneficiali in d. tractatu de aucto. magni concilii, in quarto arg. promiscue sollo. &c. D. Jo. montaigne post toto orbe terrarum excellens. D. Boerius in additio. ibi.

¶ Non, supplicatio non suspendit pessimum cause ante hanc intime. L. prima. C. ut liceat pendere, et ibi Bal. ¶ Secus in euocatione, ut supra declaratur quando habet clausulam irritantem, aut alias ut dixi.

¶ Decimo, supplicatio eadem potest committi a quo sententia est lata. d. autem, qd supplicatio, qd melius est seipm corrigere, qd ab alio corrigi expectare in auten. de iuris col. 4. et supra late dixi in rationibus dubitandi. Sed aduocatio alteri quando ex causa suspicionis est concessa, ut supra dixi.

¶ Undecimo, supplicatione non datur nisi semel. L. si qd. C. & pccb. impa. offerent, et supra dixi. ¶ Euocatio quoties principi placuerit. d. c. certe r. qd semel discusso de errore cessat causa supplicati. s. d. c. cum cessante, ergo cessabit effectus, sed in euocatione non, quia poterit esse qd adhuc non est lata sententia, et de novo venit recusatio.

¶ Duodecimo, supplicatione solus princeps admittit. Tmol. in. c. ex lris col. 3. de in integ. restitu. qd iuri derogat. l. quoties. C. de pccb. impa. offerend. ¶ Euocatio bni pot cocedi p quelibet suplorum in eadem specie iurisdictionis. d. l. iudicium solvit, et supra dixi.

176 ¶ Differetias inter supplicationem et appellationem non pono, qd licet eas videat redactas p Tmol. in. c. ex lris col. 2. de resti. in integ. et per Salic. et Ias. in d. l. si quis, et notans his versibus Discrepat appellans ab eo qui supplicat ipse Imputat errore proprio reddit haec ad eundem Bsic semel auditur causa pendente satisfat.

Sunt versus Specula. in titulo de supplicatione. h. differt autem in si. nec sunt congrua circa quantitatem syllabarum

177 ¶ Tertio, limita qd diffinitiu rescindit petere p via restitutioinis in integrum, siue in criminali, siue in ciuilis. l. diu. ff. de pe. l. in cause. 2. h. si. ff. de minorib. glo. in. l. iudex. infra eodem, et l. C. sententia rescindit. non posse, et ibi Baletia si fuerit lata a papam vel principe. c. tum ex lris de in integ. restitu. Idem si pretextu falsorum testimoni lata fuerit. l. diu. Adrianus infra eodem aut alio modo, ut no. in. l. admonendi. ff. de iuriur. sed illa revocatio non sit contrarium imperio. sed ope restitutioinis. c. cum Bertholdus de re iudic glo. et Bar. in. l. si. C. si aduers. re iudicata, et Bal. in. l. cum et minores illo titulo. H. Eric. Bohic. in. c. in lris teris col. 3. de offic. deleg.

178 ¶ Et licet olim posset iudex restituere hodie solius est principis restitutioinem cocedere. Banor. in. c. 2. in si. de purga. vulga. et seruaf in Fracia ut minores aut aliis a cancellaria lfas restitutiis spetreret diretas iudici regio vs illi restituit si distiterit eum letum arg. no. in. l. na postea. h. si minor. ff. de iure. no. Bar. in. d. l. diu. ff. de pe. ratio est, quia cum sententia ius faciat inter ptes. l. res iudicata. ff. de reg. iur. l. h. illi.

Differetia iter supplicationem et appellationem,

vide tu censor.

Solus rex fracie i suo regno restitutioine cocepit

Repetitio I. Quod iussit

- ingenuum. ff. de statu hominum. Ideo inferior a principe non potest
suis quae situm parti tollere. l. j. C. senten. rescind. non posse, et supra in
primo nota. dixi ibi vide
- 129 ¶ Et ista in integrum petitio spedit sententie executionem. Lyra. C. in in-
tegr. restitu. postula. ne qd. noxi fiat. no. in. c. suscitata de in integr. resti-
tu. Autre. in in decisi. capel. tho. q. 54. Item. tc. si late sint et seq.
- 130 ¶ Quod limita et declara. ut per Bar. et alios in. l. 4. h. c. cedentia su-
pra eodem. et Vital. de Lamb. In tractatu clausularum in clausula nil
noui in integr. restitu. pendeam. Antonius tremol. in additio. ad Ober-
tum de Bonacurso in rub. de impedimentis executionis et cause nul-
litatis fol. 90. vers. 7. si in integr. restitutio.
- ¶ Item. statutum potest tollere restitutio in integrum. ut plene
no. Soci. c. 51. r. 47. circa primi consultationis articulii in. r. volu.
- 131 Quarto. fallit in sententia nulliter lata quam etiam id est iudex qui
potuit reuocare per it. ter. sing. in. l. si. C. de sente. q. sine cert. quantita.
scdm. Bal. et Ang. ibi sequit Specul. eodē titulo. q. qualiter versi. hoc
quo. p. notandum est. D. de Rota decisi. 34. dubitaf in no. Lanfranc. in re-
petitio. c. qm. c. contra in pb. interlocutiones col. 17. de pbatio. l. si ut ppo-
nis in prima. et. l. si ppsa. C. quomodo et qm. iudex. glo. in l. iudex infra
eodē. l. si expessum. ff. de appella. et ibi docto. Bal. in. l. col. l. C. sen-
ten. rescind. non posse. docto. in. c. fraternitatis de frig. et malefic. c. 7. de
purga. vulg. glo. sing. in. c. qualiter in pmo in ver. obseruare de accusa.
et ibi Areti. col. 3. glo. magistra. et melior de iure in (scdm. Jo. de Pbla.
in. L. grammaticos. C. de professo. et med. lib. x.) h. pmo. 35. q. 9. Ang. i sum-
ma i ver. sententia. Guido c. 51. 736. in casu mizzi transmissio. et plene
in statuto si quis per literas in ver. omni allegatione
- 132 ¶ Fallit in delegato cui suo sit functus officio. glo. Bar. et cōmuniter
doct. in d. l. iudex. Salice. et Bal. in d. l. si ut pponis per illū tex. et in. d.
c. in l. l. dixi latius in primo no. supra. et in limitatio. Nec obstat q. de-
legatus sit ordinario maior. c. sane de offi. deleg. ergo debet posse q. ordinarius.
quis dissidente. nam licet sit maior. non tamen est firmior.
Archid. r. q. 6. c. si epus. Bal. l. si ut pponis pma. C. q. 50. et qm. iudex
- ¶ Quod fallit in. 4. causa positis per doc. in. l. iudex infra eodē. c.
In lris extra de offic. deleg. Lanfranc. in repetitio. c. quoniam in pb
interlocutiones col. 17. de probatio.
- 133 ¶ Et sic actus nullus pducit effectu ut no possit amplias iudicare
delegatus qui etiā nulliter pñficiavit. qd est notandum. Idē si quis ha-
beat potestate eligendi ex cōmissione alterius. nā si nulliter eligat est
functus suo officio. Bar. in. l. r. h. l. p. sic. vlt. doc. ff. de opt. lega. Bar.
Alez. et alii in. l. serui electione. ff. de leg. i. r. in. d. c. qualiter circa finem
vide Archid. in c. qui in aliquo. 51. dist. Et an ex eiusdem actis debeat iu-
dicari per scdm. iudicē. Respōde q. quādo defectus et viciū tñ respi-
cit sententia. tūc ex eiusdem actis iudicat. ut glo. et Bar. in d. l. si ut ppo-
nis. aut vero nūformiter acta respicit nullitas. et el partē. et tūc ex no-
uis actis debet pcedi a tempore nullitatis cōmisse. l. cū q̄ebat. et ibi
glo. infra eodem. l. p. que senten. sine appella. rescindant. doc. in. c. ad
probandi extra eodē. Alez. c. 51. 53. querit col. vlt. in. s. volu. Autre

ff. de re iudica. in secundo uotabili

q.114. et q.179. in suis decisi. huc Salic. in. d. l. si ut pponis alter dictae
dd. de Rota. decisi. 341. in no. Ias. in. l. q. per salutem. ff. de lure iur. glos.
in. c. causam que. de elect. et Giral. de caba. in tract. clausu. clausula er-
roris versic. sed an iudex.

- 134 Quid in conservatore, an lata sua nulla, possit iteꝝ cognoscere, vi-
de in decisi. Lapel. tholo. q.38. vbi dicit ꝑ sic, per glo. in. d. c. qualiter in
þb. obseruari, ꝑ multi teneat; prætra, hodie superior p. appellatione cogni-
scit ex stilo, vt no. Hui. pa. i. d. þb. om̄i allegatioꝝ. s. qro corā quoꝝ
135 Quinto, fallit in sententia lata officio iudicis nobili, qz cū officiū in
dictis nō expirauerit, illā poterit retractare. Bart. hsc. et in. l. s. in. ff.
de pret. stipul. et. l. iudex infra eo. Jo. and. in. c. significatiꝝ de purga.
vulg. Wal. in. l. s. C. sent. resci. nō pos. Idrepo. et aliſ in. d. c. cū cessante.
136 Et ideo cū multa officio iudicis sponat nobili. l. s. p. ric. ff. si qz ius
dicere nō obt. p. poterit iudex eā remittere. l. illicitas. s. ff. s. off. þs
137 Secus in pena etiā pauperi imposta. l. s. in. ff. de penit. doc. et
iudex. Feliſ in. d. c. qualiter col. z. o. vide glos. sing. et ibi docto. in. c. nīſ
de offici leg. quā sing. dicit Rauē. in alphab. in verb. amicus, Roma. in
reperi. l. si vero. s. de viro in. z. 6. fallētia. ff. solu. matr. Barb. in rub. de
reſcri. col. x. in cle. z. in. c. Raynaldus col. 117. de testa. z. in repeti. l. cū
acutissim. col. 17. C. de fidelcō. vide Luca de penn. in. l. s. col. 10. et seq.
C. de deserto. lib. 17. et do. Henri. botte. in trac. de synodo episcopi. fo-
lio. 46. articu. primo conclusi. 13. ampliati. 8.
138 Serto, fallit t̄ qz pars in vñlitratē cuius est lata cōfiteret eam esse
inlustā, vel in toto vel in parte, nā tūc iudex poterit eā corrigere, et re-
uocare iuxta partis cōfessionē, Inno. in. c. qz pleriq. col. z. þs. est qz
ea de immuni. eccl. p. tec. in. c. z. de purga. vulg. Bald. in autē. ad hec.
C. de vsu. col. pen. vers. itē dubitat de eo, Immo debebit hoc facere. In-
to. de burro cōſil. z. 7. vñſis. col. 3. Þanor. in cōſil. 89. in questioꝝ. col. 3.
in. l. volu. Let hoc iure. ff. de iustit. et iur. col. penit. l. si cōſtant. s. quo-
tiꝝ, et ibi Roma. ff. solu. matr. Lepo. caute. 8. si sua. Flora. in. l. cui
putatē in si p̄in. ff. famili. hercif. Þanor. z. aliſ in. c. cū cōtingat. col. pe.
de offi. deg. c. noutr. de iudi. glo. in. þb. iudicare. col. 6. þs. z. no. ex hoc
c. i. de cōcel. preb. c. cu. inter. no. antepe. col. 3. et. c. suborta. col. 6. de re
iudi. c. cū cōtingat. col. 1. nūe. 14. de iuretu. c. fraternitatis. col. penit.
de frig. c. is qz fidē. col. 3. de sponsi. c. p. tuas in si. de sentē. excō. Imol. in
cle. si appellatione. col. 3. de appell. þrepos. in. c. veritate. col. z. dist. 8.
Feliſ. in. c. inter. col. 14. nūe. 23. de re iudi. Dec. in. c. quoniam cōtra. col.
19. nūe. 38. de probat. Þanor. consil. 60. in causa. col. penult. in. z. libz.
139 Immo potest pars cōpellī per censurā ecclesiasticā, vt partit vice
faciat liberatōne, Wal. in. d. l. si qz institutā. s. si sub cōſtitutiōe in si. ff.
de hered. insti. sed in libro meo nīh il dicit, licet Ias. et aliſ. adhoc eum
adducant in repe. Ladmonendī. col. 16. et sequē. nūe. 4-5. cū sequē. ff.
de lure iur. Þippoll. in rub. C. de probatio. fol. 21. col. z. versic. pro quo
etiam et in practica. in. s. oportune. et in. s. ordine.
140 Quid si appareat de innocētia cōdēnatī in cratalibus, vide p. Feliſ.
in. c. suborta. col. 7. de re iudi. et dixi late in stilo Bituricē. in rub. des
defaultz. artic. 40. et arti. 67. Et qz idē sit in cōfessione tacita pbat

Qz p.
confiteſ
ſententia
ſibi latā
inuictaz
reuocat

Repetitio I. Quod iussit

Innocē. In c. cū dilecta post medīs de rescrīp. Cotta in sedā pte memora. In ver. sentē. ¶ Ratio est, q̄ līc̄ sit p̄ sentētis p̄sumēdū. I. herēnūs ī sī. ff. de eulctō. c. in p̄ntia de renūcatiō. c. sicut ī sī. de re iudicā.

¶ Fallit tñ. ppter cōfessionē eius qui sentētiā obtinuit, glo. In auten. de equalitate dot. h. si autē mulier coll. 7. z in. l. in ptractib⁹ ī ver. nul. lo. C. de nō nu. pecu. Līc̄ illa reputet sing. p̄ Jo. d. platea in l. quicq̄ C. de epoch. publīb. līb. x. sibi habet ī additō. ad patrūm mēū. Alep. in lseq. h. si p̄gnora. col. s. z in l. in rōne. h. qd vulgo. col. 7. ff. ad l. fal. et l. s. h. si is qui ad trebel. Soc. in tracta. falleñ regla. 314. z Barba. ī cle. gre. col. x. de rescrīp. z l. c. raynaldus. ybi allegat allā glo. col. 157 de testa. Corsetus in sing. incip. sentētia in. x. fell. in c. quanto. col. 2. de p̄sumptio. Jas. in l. s. duo. h. idem Julianus. col. 2. ff. de iurefir. z. d. Ladmonēdī. nūero. 47. aBarc. anto. in. h. s. col. 37. infist. de testa. La. tella. cotta in. z. pte memor. in s̄bo cōfessiō pris. z d. Jo. le Lirier. in tractatu de iure primogeniture līb. s. q. x. cōclus. ī sī. pro his. glo. ter. est in l. s. C. de dolo. si bñ inducas. z sibi vīde Salice. q̄ līc̄ contra p̄sumptionē tūris z de iure non admittat p̄batio in contrariū. tñ fallit per confessionē partis. vt sibi. z Bal. in d. l. in contractib⁹

¶ Practi-
ca nota
billis

14.7

Sup hoc tñ casu tutius esset cōsulere superiorē z līras impetrare a principe. z sic cōliter practicat in Frācia. scdm Fell. in c. cōsanguinei. in sī. erra eodē alleg. Salice. in l. s. col. 6. C. qui accus. nō possunt. Nō ipso. in practica in. h. oportune. nūero. 74. Ideo p̄ illa poterit heres q̄ inuētarū nō fecit sublevari. vt nō teneat ad integra legata vītra vīres hereditarias. si legataris cōsitem̄ hereditatē nō fuisse soluēdo a princípicio. nā illa cōfessio tollit p̄sumptionē subtractionis. Bal. in. l. filiū quē. col. a. s. penul. C. familiē herciscū. qd est notadū. līc̄ contrariū. sit verū. ppter s̄būm forte posūt in. h. hinc nobis. z sic. sanctus. in autē. de hered. z fal. col. p̄ma. scdm Alep. in l. in ratione in p̄ma. h. qd vulgo. col. 7. nūero. 17. et seq. ff. ad l. fal. Jas. in l. in substitutione col. 2 ff. de vulga. z nouissime subtillis vt D. Somel. in. h. eque. col. 3. no. 7. iusti. de actio.

14.3

¶ Non tñ tenent legataris respōdere ad p̄tētione heredis. sī iudex ex officio potest eos cogere vt obuēt inique extortiō. l. illicitas in p̄m. ff. de offic. p̄sīd. Fell. in d. c. qualiter. col. 18.

14.4

¶ Intellige p̄dicta pcedere quo ad sentētē fauorē. secus quo ad suis p̄iudiciū. l. sī seruus plurū. h. s. ff. de legi. glo. in l. stipulatio ista. h. s. in ver. successores. ff. de ver. obliga. Et Bar. in. h. sī quis forte eadem lege. Bal. sī. post mortē in princ. ff. de adoptiō. Roma in l. admone. dī. col. 8. ff. de iurefir. z in additō. ad l. banor. in c. fraternitatis. col. penul. de frigid. z Jas. in d. l. admoneendi. numero. 48

14.5

¶ Scdo. intellige qn̄ ageret de cōmodo confitētis. secus si ageret de fauore vinculi. vt si sponsa confiteat copulam fuisse securitā post spon. salia. non tñ maritali affectu. nā tunc illa. p̄sumptio q̄ est p̄ matr̄ monio. nō tollet per coniugium confessionē. cum sit fauorem matrimoniū inducta dicta p̄sumptio. non in cōmodum confitētis. ergo confessio non poterit matrimonio obesse. c. super eo de eo qui cognosc. cō. sang. y. x. sue. l. banor. in c. sī qui fidem. col. p̄ma de sponsal. Barba. c. 8

ff. de re iudica. in secūdo notabili.

¶.x. difficile in tertio volu. late D. Brunellus in tractatu de sponsal. in.79. coclusio, vbi ponit septē limitationes et aliquot ampliationes, et belle et ornata, nec piger eum videre, nam Aristophanis et Cleanthis lucernam olet.

146 ¶ Septimo, fallit in sentētis que non trascunt in rem iudicatam, q̄ illas iudex potest revocare. c. tenor, et c. latoz extra eodem. Et casus in quibus sententia non transeat in rem iudicatā, cumulat Hippol. in lyna, nōmero. 14.4. et seq. C. de rapto. virg. et in pract. criminali in. 9. ordine, docto. in L admonendi. ff. de fureiur. ¶ Fallit, nisi fuerint bis confirmate, glo. in cle. si. de appell. H̄ deposit⁹ in d. c. fraternitatis, numero. 19. vide tamen que supra dicti in primo no. in limita.

147 ¶ Aduentendum est tamē q̄ tria sunt genera sententiārum, quedam est que nūm̄ transit in rem iudicatam propter animē periculum, et vinculi inseparabilitē, vt est sentētia super matrimoniū lata; quia quos deus coniunctit homo non separat, c. inter corporalia de transla. episcopi. Barba. In tractatu de prestantia Cardinalū in tertia. q. prime partis, col. 7. numero. 4.1. cum seq. Hippo. in sing. 165. scriptā est. Alia est que transit statim in rem iudicatam, et sententia censure Sal. in marga. in verbo sententia. q. III.

Tria sē
tētiaū
genera

¶ Alia est que inter istas, est media, vt illa que post. 10. d̄ses transit in rem iudicatam, de qua loquimur hic, et loquim̄ tex. in c. quod ad consultationem de re iudica. Et doc. in rub. sup̄ia eodem, et L p̄ma, et fe-
re per totum hunc titulum.

148 ¶ Octauo, fallit in sentētia lata iudicio peritorum, quia si inueniant peritores, illa sententia retractari poterit. c. propofulst, et ibi plene Dec. de probatio. quia nō transit in rem iudicatā. L diu. ff. de lute pa-
tro. Rauē. in alphabe. in ver. sentētia. H̄ etrus Gerardus sing. 70. si-
cut Laufranc. in repetitio. c. q̄m, in ver. testium depositiones, col. 14.
in magna impressione, de probatio. Barba. in tracta. de prestantia
Cardina in scđa. q. scđe partis, col. 4. et in repetitio. rub. C. q. admit-
ti, col. 8. numero. 17. Bar. Anto. in prohemio de testa. col. 7. doc. in. d.
L admonendi.

Senten-
tia iudi-
cio per-
to. plata
revo-
ca-
ti pot

¶ Ideo insert Specul. in titulo de homicid. h. p̄mo, et ibi Jo. and. in versic. de facto quid si medicus vel chirurgicus iudicauit vul-
nus esse letale, et cōm̄ suam opinionē sentētia lata fuit, si alius per-
fitor asserit contrariū, illa sententia poterit retractari. Ang. in L quod si nolles. h. et mancipiat. ff. de edilit. edic. Hippo. in d. c. cum cessante,
col. 17. Hippo. in prac. sua. h. oportune, numero. 71. cum seq. folio. 71
col. 3. et in. 9. ordine, col. 7. et seq. folio. 106. et in d. l. lyna de rapto. virg.
vbi ponit casus q̄ si sentētia non transit in rem iudicatam

149 ¶ Hono, limita quando vītor partis disputari de vīribus sententie,
et contrariū p̄bari, q̄ si cōdē iudex ordinarius poterit illā sentētiam
retractare. Innoc. in c. cū Bertholdus col. 7. de re iudica. et ibi H̄
nō. Idē tenet Anto. de Burrio cōsil. 7. vīsis col. 3. Idē H̄ nō. cō-
sil. 89. in q̄stione colis. 3. lib. 1. Roma. cōsil. 174. amplissime docto. in

Repetitio.l. Quod iussit

fl. 131. al. c51. 381. in pñti in. 2. vol. Alex. consil. 77. in causa col. fl. in. 2. vol. Et id est Alex. in d.l. iudex veris. sexto fallit docto. in d.l. admonē di. et Jas. ibi col. 8. Et ista est cōsis cōclusio. testāte Aretino cōsil. 73. diligēter col. et q̄ pba scdm eū in. c. inter monasteriū extra codē. līc̄ multi teneat cōtra. q̄ tacito ptis cōsensu videb̄ ab ea recessum. Inno- cen. et alij in. c. cū d. lecta de r̄escrip. qd̄ pōt fieri. Et exp̄sse. in seruitu te. s. si petierit. ff. de bo. liber. liuris gēl. lwn. s. si pacifcar. ff. de pact. et ibi Bal. c. inter monasteriū extra codē. Bal. in. l. post mortē de trans- act. l. eleganter in pñnc. ff. de c. dicit. indeb. lscire. C. vt in posses. lega. Imol. h̄c Lorne. cōsil. 62. q̄b̄ in 4. volu. deci. in. c. qm̄ contra col. 19. de proba. et. l. res iudicata. ff. de reg. iur.

¶ Item. postq̄ ego dico sentētā reuocāda pars negat. ego pbo eam reuocāda iudex reuocare poterit. q̄ de qua re cognovit de ea pnu- ciare debet. l. de qua re. ff. de iudic.

¶ Item. scdm allegata debet iudicare. l. illicitas. s. veritas. ff. de offi. p̄s. c. s. et. et. de offi. ordln. sed si ex allegatis apparet eā reuocandā. ergo reuocabit not. Ro. in. l. admonēdi. col. 10. ff. de iureiu. s. f. 9. fallit. ¶ Item. certū est q̄ excep̄to excludit actionē. l. et ff. de excep. dixi in pñia cellula arboris excepti. cōscripta lā circiter decē annos tholo- dum ibi legerē cū magno scholariū accusu. si ergo actio est apta ad agendū ergo valebit pcessus sup ea. Bal. in. l. post sñiam. col. 1. C. de sent. et iterlocu. oīm iudic. ¶ Preterea cōfirmat hec exceptio i lītis cō- testatiōe opponi debet. c.j. de lit. p̄test. lib. 6. et si nō opponat valet p- cessus. ergo etiā si nō opponat sine ferē de valebit scđa sñia q̄ lā scđa nō d3 cēseri. s. vñica euacuatis virib̄ p̄me. Bal. i. d.l. post sñia 3 col. 1.

¶ Sed obstat ter. in. l. C. qñ. puoca. nō est necesse ybi sñia ptra sñiaz nō valet si p̄ma traxit in rē iudicata etiā de ptis cōsensu. glo. sing. in. l. si diuersa. C. de trāsc. scdm Jas. ibi. sequit fulg. 251. 166. col. 3. in pñin. Areti. cōsil. 73. diligēter. col. 7. Alex. cōsil. 95. in. 2. volu. Roma. cōsil. 174. amplissime. in. 2. q. Dec. 295. in ca. 12hllsp. in. c. si a iudice de appel. col. 7. Jas. in. et postea. s. si bānēt. et. l. duobus. ff. de iureiuā. ¶ Ratio est. scdm Bal. in. d.l. inter monasteriū. q̄ sñia scđa ferē sine instātia. et sine iudiciorū ordine. q̄ nō potest etiā cōsensu ptis omitti. c. de causis de offi. deleg. Bar. in autē. offeraf. C. de lit. p̄resta. Jacob. et alij in. d.l. si diuersa. Lorne. cōsil. 38. viso llera. E. in. 3. volumi.

¶ Item. cōsumptū refusculari nō pōt. l. q̄ res. s. areā. ff. de soluti o. vel vt finis lītb̄ imponat. c. finē de dolō. et cōtū. sex ratōes ponit. Bal. in. d.c. inter monasteriū. col. 7. ¶ Res pōdeo sñia ptra sñiam q̄ in rē iu- dicatā traxit nō valet. qñ p̄tes vellēt. q̄ absq̄ instātia. et lībello lītis cōtesta iōe. et alij solēnitatisbus req̄fitis in sñia. ad ipsam p̄ueniref. et sic iudex cōtra pñmā sñiam iudicare. Et ita d3 intelligi. l. pñma iam allega. glo. in. d.l. si diuersa. Tincē. hercula. in. l. impatores. ff. de re iu- dicata. vel qñ de pñia sñia opponere. Lāfranc. in repeti. l. admonēdi col. 3. ff. de iureiu. Sec⁹ si p̄tes cōsentirēt ut iudex seruato iuris ordine et nouo pcessu agitatō pñie renūciantes sñie ex aliqua noua causa iu- dicaret. q̄ tūc bene valebit. d. s. si pacifcar. Bal. Alex. in. d.l. si diuer- sa. et. laca. Infra eo. Bar. in. l. C. qñ. puoca. nō est necesse. Roma. cōsil.

ff. de re iudica. in secundo notabili.

174. amplissime in ff. et cōsil. 4-10. ut clarior. Soci. in trac. fallē. regla
353. si nō, vbi ponit. 14. limitatiōes ad. d.l.s. vide Bar. Ias. et alios in
līnā postea. s. si dānef, et l. duobus, et l. admoneū. ff. de lurelur. et ibi
d. purp. 9. fall. Et sic pot. p̄ficiari cōclu. si nā p̄tra si nā valere nō
est incōueniēs, sequit̄ Dec. in. c. qm̄ p̄tra, col. 19. in ff. 4. casus d. pba.
¶ Quid in si nā arbitri, au valeat cōtra p̄iam, vide Petri. ancha. cōsil.
- Conclu-
sio**
151. 221. discussendū, cōcludentē q nō, vide Jo. de ana. cōsil. 50. in qstīōe
Opposuit quidā de cle. si appellatione de appel. et glo. in. d.l. si di-
versa, vbi dicit partes nō posse enire cōtra si nā que trāsūt in rez
fudicatā, in cōclu. sōnū dicit contrariū, quare male. ¶ Rñdeo, partes
nō possunt venire contra si nā q transiūt in rem fudicatā per viam
transactiōis q debet fieri de re dubia, et lite incerta q nō est hic, ut in
l.s. ff. de trāsact. Roma. cōsil. 175. dictū vltimū, vel in. d. cle. si appella-
tionē dicit sentētā nō obstante p̄secutōe post defertione transire in
re fudicatā, nō tñ dicit si nā scđam valere, vel nō, vide tñ de intelle-
ctu illius cle. p. Fell. in. c. ex parte s. de rescr. col. 3. versi. cle. si appella-
tionē, et Geor. natā. in repeat. cle. sepe, col. 7. de verb. signific. vid
Decū in. d. c. qm̄ cōtra, col. 19. vel respōde ut sup̄a rep̄osum extitit
**¶ Sed q p̄tes nō p̄nt renūclare sentētā et rei fudicatē nullo iure in-
ueniūt prohibitū, immo in d. h. si pacifcar admittit talis renūclatio, q
luri introducto in fauore partiū possunt p̄tes renūciare. c. si diligē-
ti de forz copet̄. l. pe. C. de pact. Ita sentētā cū sit introducta ī fa-
uore in partis, ergo nullo negocio poterunt partes renūciare**
**¶ Replūc: de. l. s. et per totum. C. sentē. rescind. non posse, vbi sentē-
tia non potest rescindī, etiam de consensu partium**
**¶ Respōdeo, nō obstat, q: loquī qm̄ secundā sentētā ī eadē instātia
quis vellet p̄ferre p̄tra p̄imā, qd̄ non pot. secus si ex noua, ut dixi, q
aliud est p̄uiclarē ex mero officio, qd̄ nō pot fieri, qd̄ sōp̄tu, aliud iu-
re actiōis sup̄ libello pendē. Bal. in. l.s. col. 7. C. sentē. rescind. nō pos-
se, vel quia non est allegata p̄ma sentētia, nec de ea oppositum**
**¶ Iterum istitit, iudex h̄y potestatē p̄nūclādi cōtra legē errore non
exp̄so ī sentētia. l. cū platis infra eodē. c. cū inter de re fudicata. l. et. C.
qm̄ puoca, non est necesse multo forz habebit p̄nūclādi p̄tārē cōtra
si nā q est minoris auctoritatis, qd̄ lex scripta. ¶ Respōdeo, hoc est
a iure p̄missum ut cōtra legē sentētā valeat errore luri nō exp̄so,
s̄z est p̄hibitū sentētā cōtra sentētā fieri, vt sit finis litigii, hoc no. in
d.l.s. C. qm̄ prouo. nō est necesse ¶ Institit de Lñemo. C. de sentē. sed
nō obstat, qd̄ ibi loquī q iudex in simili casu nō tenet fudicare sicut
alius fudicault, v̄c̄ ex epis. Immō pot ferre cōtrariā si nā si hoc
videat luri p̄ueniēs, h̄c ī vna ī eadē causa loq̄m̄t ibi ī diuersis, vde
late Fell. in d.c. Inter. col. 7. et seq. vbi ponit regulam cū limitationib⁹.**
153. ¶ Decimo, fallit quo ad interpretationē et declarationē quā iudex po-
test facere etiā post sentētiam diffinitiuā. l. ab executore. ff. de appel.
glo. in. c. loci. h. his ita. 35. q. 9. Bar. in. d.l. ab executore. Jo. Fab. in. l.s.
C. sentē. rescind. nō posse. Alex. cōsil. 3. vido instruēto versi. sug. alio
col. vlt. in primo volu. Soci. consil. 74. t. circa p̄imum versiculo cōfir-
mantur in scđo volu. Dec. in. līnā ambiguis. ff. de reg. iur.

Interp̄
tari pot
iudex su-
am sen-
tentiam

Repetitio. I. Quod iussit

154. **P**rimo, facit tex. In p̄hemio sexti, sibi nūc antiquorum declaratiōe nūc nouozū, et sibi norat Seminaria. In nūc p̄m. q̄ aliud est de nouo edere alius declarare, et dicis q̄ sicutur dilatio ad faciendū articulos post dilationē tñ poterū declarari, Bal. in. l. s. huius studij. ff. de fusti. et sur. Feli. in. c. sup questionū, col. s. de offic. deleg. cōfinita est tex. In. c. s. de p̄reb. lib. 6. ybi innowans rem antiquā non dicitur nouam facere.
155. **A**dducis. Lheredes palā. s. si quis post in s. ff. de testa. sibi nūl dat, s̄ datū significat vbi Bar. infert ad iudicē ut possit suā declarare s̄nias plus dicēs, q̄ quādo iudex repetit testes ut dictū declarāt, obscurū, non requirūt surauentū nouū, nec citatio partis Bal. in auten. hoc sa cramentū, col. s. C. de suramen. calum. l. fina. circa. fin. de testib. p̄anor. et Feli. in. c. fraternitat̄, de testib. c. præterea de testib. cogendis.
156. **E**t idem post appellationē potest iudex taxare expēsas, cū nō sit nisi quedā declaratio precedētis condēnatōis, Rota decisi. 9. not. q̄ licet in antiq. Guid. pap. sing. 349. Dec. in. c. pastoralis in s. de app. vel. q̄ nō seruat in hoc regno, q̄ sicut manus delinqūtis dū ducis ad patibulū ligant, ita quo ad effectū manū iudicis a quo appellatū extitit, et hoc maxime ad illos semideos! de plamēto q̄si est appellatū.
157. **I**tem, ea q̄veniūt ad declarationē nō cōtinent emēdatione, Bald. in. repet. padua. l. edita, col. 3. C. de eden. allegat. c. cū dilecti de accusa. Idem pomponius. s. fina. ff. de rei vendica. Item in. 10. oppositione dicit quod prohibitus emendare, vel mutare, nō prohibet declarare.
158. **I**tem, declaratio nō facit q̄ est inutile vtile, Oldia. cōsil. 167. ante omnia, et allegat q̄ post terminū datū ad articulandū potest articulūs datus declarari per Felin. in. c. qualiter su. s. col. 13. in s. de accusa.
159. **C**ōueniēs est q̄ l. ordinarius nō possit excoīcare extra suā dioce- sim. c. s. de cōst. lib. 6. cle. vna de foro p̄pe. doc. l. s. ff. de iuris. oīm iud. Tñ declarare an ille sic excoīcatus vel nō, quē in dioceſi excoīcauerat p̄ ot. p. d. s. si qđ post. Lheredes palā. Jo. an. et alijs in. d. c. nouit p̄ glo. sibi de offic. deleg. Feli. l. d. c. q̄liter. in. s. col. 14. et in. d. c. sup questionā
160. **A**mplia, idē in arbitrio q̄ sentētā suā interpretari incōtinet potest Archi. in. c. sicut. s. ex his. 11. q. 1. glo. in. l. s. et sibi Ang. ff. de arbī. Spe. in tenu. de arbitrio. b. fin. b. ff. sed nūquid vbi obcurū, idēt. de anchora. cōsil. 208. iudex de iure, Bal. in. l. ne in arbitris in s. C. de arbit. doct. in. c. q̄ntauallis de iurejur. Lard. in. c. exhibita. q. 6. de arbit. Alexā. in addit. ad Bar. in. l. ab executo. ff. de appel. et interuallo nō, Henr. bohīc s. c. cū oīm de arbit. Quid i legato pape, vīde ter. in. c. s. s. post. pla. z. c. ex pte l. 3. de hb. ff. vbi excludit q̄ sic duratē officio s. nō finito
161. **L**imita, in sseriorib. magistratib. et iudicib., q̄bus nō p̄cedit, s̄z tātū maiorib. habētib. merū implum, vt est p̄ses et p̄curator cesarīs, ter. in. d. l. ab executo, et sibi Bar. Archidiſ. in. c. sicut. 11. q. 1. Henr. bohīc in. c. in līsa de offici. deleg. cir. s. Vital. de cāba. in tract. claus. in claus. de errore s̄mīe. s. sed an iudex, foli. 128. col. z. et seq. et ista est cōs' opinio sc̄s p̄ano. et Brett. in. c. qualiter in. s. de accusa. Imm. in. c. cū spāl de appel. Bal. in. l. s. vt pp̄s. C. de executi. rel. iudi. p̄an. in. c. ex pte in. s. in s. de hb. ff. Luc. de pen. in. l. vna. col. 4. C. de p̄f. q̄ in vrbe p̄stā tūnopol. comit. mer. lib. 17. Deci. in. c. tūmasti illo tīru. p̄anor. et Dec. in

40

ff. de re iudica. in secundo notabili

- c. i. de postul. pla. ¶ Ex quo inferit q̄ si iudex cōdēnauit i cētū, et nō
dirit de qua moneta potest postea declarare, vel si bānū pruit i cē-
tū et sunt duo, pōt declarare de qua senserit dū tñ snt aliqua iudicia
et p̄sumptōes, Alex. in l.2. col. vlt. ff. de libe. et posthu. q̄ lex p̄sumit p̄
majorib⁹, Bal. in autē. hodie. C. de iudic. et Dec. in d. c. pmo. col. 7
¶ Lōtrarium tenet Bal. in l.2. C. de sentē. ex scripto recitand. Jo. de
Ananias. et Fell. in d. c. qualiter, glo. in l. sed si. ff. de euictio.
- 167 ¶ Scho. iunita q̄i iudex hñs merū imperiū vellet interpretari mente
libelli vel testlū, q̄i hoc nō pōt cū sit factū alienū, Bal. in l. ea que. C
cōminatiōes vel ep̄las, glo. et doc. in l. Idē pōponius. ff. de rei vēdica.
q̄. fi. et idē Bal. in l. si vt proponis iñ si. C. de executione rei iudica.
- 168 ¶ Nam solus est scrutator mētis deus, c. n̄i quid chayn, de peni. dist.
c. erubescant. 37. dist. c. tua nos de simo. glo. in l.7. ff. de interrogato.
actio. Et i apocalip̄i habet, ego suz scrutās renes et corda, no. Bar-
ba. consil. 60. illud. col. 2. volu. 2. nisi vellet dictos testes reducere ad
concordiam scđm ius, c. cū tu extra de testib⁹. Bart. in l. p̄ma cum to-
ta caterua legistarum. ff. de rebus cred.
- 164 ¶ Tertio, ilmita i successore iudicis, Bal. in d. l. 2. col. 2. C. de sentē.
ex scripto recit. p̄ ea q̄ habent in d. q̄. fi. idē pōponius, Bal. Ang. et alijs
in l. ex facto i p̄cip, ff. de vulga. Innocē. in. c. cū dilect⁹ de successio,
ab iusta, Bar. in l. inter stipulatē. q̄. pmo. ff. de p̄bo, oblige. Bal. in l. si
q̄s st̄tione ambigua de iudic. Budo pape sing. 470, ¶ Quia ea q̄
sunt animi nō trāfserunt i successore, d. q̄. fi. p̄decessor videlic⁹ vñus
magistrat⁹ cū successore, l. pponebat, ff. de iudic. Bal. in l. edita ver-
sic. et oppono de mutatiōe in repetitione Paduana, C. de edend.
- 165 ¶ Limita, qñ successor vellet declarare ex verisimilib⁹ cōfectoris, nā
ei p̄mitit arg. si seruus pluriū. q̄. fi. ff. de leg. s. l. semp in stipulatioib⁹
de reg. sur. l. voluntatis. C. de fideicō. Imol. hoc pbat in d. lab executo-
re, Bar. et Jas. in d. l. iter stipulatē. q̄. in si. Et ita intelligit opinio bar.
in l. terminat⁹. C. de fruct. et litig⁹ expesi, Bal. in l. fi. C. de leg. Salice.
in d. l. 2. C. de sentē. ex periculo recit. plene, Barba. cōsil. 83. illud affe-
ram, col. 5. et seq. secus si declaratio p̄deret ex mera voluntate, vt si cō-
dēnatus est q̄s ad pdēdū manū nō pōt, de qua senserit declarare suc-
cessor, s̄ interpretatione legis stabit. i. de min⁹ potēti. l. interpretatione, et
l. si p̄ies. ff. de penis, glo. et ibi Lepola. in l. si fugitiū et auten. sed no-
uo lure. C. de seruis fugitiūs
- 166 ¶ Quarto, limita qñ declaratio esset p̄fissimis et cōgrua p̄bo decla-
rato, secus si naturā p̄bo offenderet, glo. et ibi Bal. in l. si vt pponis
C. de execut. rei iudica. docto. in c. cū dilect⁹ de accusa. Dy. in regulis
cū snt iura de reg. sur. lib. 6. Bar. et alijs in d. ab executore, Bal. in l.
2. C. de sentē. ex scripto recitā. l. ea q̄ cōminatiōes vel ep̄l. col. c. i. col.
3. de cōstitutio. Dec. in regl̄ in ambiguis. ff. de reg. sur. Barīus salo. in
q̄. r̄fisa. col. 7. istit. de lure natura. Aret. cōsil. 56. post absolutū, col. 2. in
fi. Alex. cōsil. 216. nec argēdī in fi. lib. 2. Soc. cōsil. pmo in pmo volu.
et Fell. in c. super questionum, col. 2. de offic. deleg.
- 167 ¶ Unūno hanc sanam et cōgrua interpretatione lex non posset phis-
bere scđm Bal. in l.7. q̄. h̄is legib⁹. ff. de orig. sur. no. Cardina. in cle-
i 113

Repetitio. I. Quod iussit

- exiū, de verbo, significā. Barba. in cōsil. vltimo col. 16. in. 3. volu.
 ¶ Alioq̄ lex esset impossibilis prout late probat fons omniā disci-
 plinarum yberrinus, et collega noster. D. Alciatus in. l. prima. h. si q̄
 col. 2. no. 2. ff. de verbo. obligatio.
- 163 ¶ Oppono verba libelli debent impropriari ut mens saluet. L. sed si
 possessor. h. Item si furauero, et ibi Bar. et alii. ff. de furelur. Bar. in. l.
 si mater. h. cādem. ff. de except. rei judica. Bar. in. l. prima col. penul.
 ff. de actio. et obliga. et in. l. prima in. si. C. de yſufruct. c. primo de clā-
 dest. desponsa. et ibi docto.
- 169 ¶ Item, sentētia glo. sing. in. l. et puto. ff. famili. herciscun. quā sing. et
 no. dicit Bal. in margarita in ybo sentētia in. 5. q. et in ver. libellus
 in. 17. q. c. līcīz in. si. de trāsla. epl. Ang. in. h. s. de legittima. patro. tutel.
 Rauē. in alpha. in ybo verba Roma. cōsil. 180. ff. adimittim̄ col. p̄ma
 yhanor. cōsil. 19. quedā mulier in primo vol. et cōsil. 32. circa duo col. t.
 in. 2. vol. 30. de platea in. l. ad regationē col. x. C. & aque ductu lib. x.
 Barba. in. c. Rāyaldus ī col. 84. et col. 108. de testa. Fell. in. c. series
 in princip. de testib. et c. qualiter su p̄mo col. 15. de accusa. Bertachī.
 in tractatu de gabellis in. 2. pte. q. i. Tat. in. d. h. Item si furauero. et l.
 si est̄ col. j. ff. si cert. peta. et l. cētesimis. h. si. col. penul. de ybo. oblig.
 Decius in regula in cōtrahēda de reg. lur. Georg. natā. in repetitio.
 cle. sepe col. t. in. si. et seq. de ybo. sig. D. de Rīpa ī rub. de causa posse.
 numero. 76. ybi fere in omni materia dicunt verba improprianda, er-
 go poterit fieri declaratio etiam non consonans verbis
- 170 ¶ Respōdē tūc impropriationē posse fieri q̄n nō mutaret naturam
 ybl. ellas secut̄. p̄det. de Elncha. cōsil. 33. p̄ statutū refert. Fell. in. d. c.
 qualiter, et dicit etiā notandū p̄ statutis q̄ pp̄se debēt intelligi et strī-
 cte. l. 4. h. hec autē yba. ff. de neg. gest. Tū ad euitandū luriū corre-
 ctione vel absurdū possunt exponi largissime aut strictissime. Bal. in
 autē. si qua mulier in. si. C. de sacrosanct. eccl. yhanor. in. c. cū dilectus
 in glo. in ybo nec fuit col. pe. de cōsuetud. Finol. in. l. Cesar. ff. de pu-
 blica. Cardina. cōsil. 74. tltius. versic. ad septimum, et ydet. Elncha.
 cōsil. 4-22. ylo punto col. vi.
- 171 ¶ Ab ista tñ interprtatiō si mala fuerit poterit appellari, n̄issi esset
 speciali iterdic̄ta. d. l. ab executore, glo. in. c. cupiētes. h. qđ si per. 2c.
 de elect. lib. 6. Bal. in. l. quicūq̄ col. h. nūero. 17. C. de seruis fugi. yha-
 nor. in. c. si. col. 7. de sura. calū. et. c. cōsiluit in p̄mo de appella. Cardi-
 na. in. cle. i. xj. quest. de sequest. poss. et fruct. Alex. in additio. ad Bar.
 in. d. l. ab executore
- 172 ¶ Item, limita istā declarationē non posse fieri n̄issi semel, p̄ glo. sing.
 in. l. qc̄quid astringēde in glo. magna. ff. de ybo. obliga. Bal. in. l. 2. C.
 de sentē. experic. recitand. et in. l. de dse. in princip. ff. qui satiss. cogā.
 Fell. et Aret. in. d. c. qualiter. D. Jo. Sanxen in ordina. Turonef. arti.
 75. et dicit supra latius in. t. fallef. i. not. ¶ Ultimo fallit finito officio
 nam nō poterit i. eū casum iudex iterp̄tar. Bal. in. l. ea que. C. cōmī-
 nations vel epist. et. c. i. qui successo. feudi dare teneant. Jo. And.
 et alii in. c. ex parte. 3. de verb. significā. Aret. in. d. c. qualiter. yhanor.
 et Bohic in. d. c. cum olim de arbitr.

ff. de re iudica. in secundo notabili

- ¶ Undecimo fallit, qsi iuris ordo nō seruare, cū tūc sua nūc trans
173 seat in rē iudicatā poterit retractari, yt est p̄metudo apud Venetos,
testate p̄ter, de anch. in cōsil. 759. ex p̄bis. rc. Fell. in. c. ecclia. col. 17.
p̄s. ultimo nota. de cōst. p̄p̄. in. l. admonendi. ff. de iure ciui.
¶ Duodecimo limita, qn̄ iudex anteq̄ haberet eā p̄ pfecta, velle im-
munitare, vel corrigerē q̄ p̄t, glo. in. c. p̄dicator. 16. q. l. dixi supra in p̄-
fatio. Rauē. in alpha in verb. iudex in si. glo. singu. in. l. pomponius. h.
ratib⁹ habitiois. ff. de p̄cur. vbi exceptio dilatoria opponi potest statim
lite cōtestata anteq̄ habeat p̄ pfecta, p̄ter. de anch. cōsil. 708. iudex
de iure, col. 4. Alex. cōsil. 90. fere ois, in. l. volu. col. 7. et in. l. actorum
infra eo. et illā glo. no. et sing. dicit doct. Alex. vc3. in. l. ita demū. C. de
p̄cura. Fell. in. c. qualiter. i. col. 16. de accusat. et. c. exceptionē. col. 8. de
except. Jas. in. l. si quis misl. h. tūsum. ff. de acqui. hered. et in repeti. l.
admonendi. nūc. 777. de iure iur. et. l. nō solū. h. morte col. 5. de no. ope-
ris nūciat. et in. l. edita nūc. 13. C. de edend. dom. Jo. Santon in ordi-
turo. articu. 11. dom. de R̄pa. lib. p̄mo responforū de leg. c. 8.
- ¶ Item, cōfessio p̄tis vel rūs p̄t incōmitemē revocari etiā nō docto
175 de errore, glo. sing. in. c. apud misericordē. 37. q. i. quā Soci. approbat
in tractatu fallecia. regu. 64. Alex. cōsil. 71. clarissime dñe. col. 2. in.
3. volu. vide tex. 2. not. in. l. fina. C. de erro. e. adiūcat. c. cum causam, et
vbi glos. et Dec. de appellat. glos. in. c. olim de censibus
- 176 ¶ Facit glo. in. l. tutor. inst. de administra. tutor. vbi auctoritas tuto-
ris si post actū sequat incontinēti valet, sicut debeat preccdere, glos.
et Bar. in. l. obligari. h. tutor. ff. de aucto. tuto.
- 177 ¶ Lōuent glof. singu. in. c. h. in verb. iusta causa. de iure curā. libz. 6. vbi
rūdens positionibus excusat a p̄sio si statim se corrigat, et ibi nō.
docto. ¶ Nec t̄ per adeptionē scđi bñficii vacat primū statim q̄ quis
178 est adeptus etiā pacificā possessionē nisi post duos mēses. dd. de Ro-
ta. in. deci. 6. suffic̄t impetranti. in. no. et in additio. vbi dicit bis fūs
se seruat, q̄ est bñ notandū ad intellectū. c. de multa de prebē. Nam
q̄ incontinēti sunt tñesse vident. l. lecta. h. dicebam. ff. si certum petat.
¶ Ideo glo. sing. in. l. tē labco. ff. famili. hercif. dicit valere suam con-
dēnatoria ad cētū. saluo q̄ fra dicā. quā sing. dicit doc. in. l. termiato
179 C. de fruct. et liti. expen. et sequitur Lorze. in sing. incip. saluo. Bald.
in marg. in verb. iudex in. 7. q. Jo. de platea in. l. p̄ximos. C. de pri-
sacro. scrinio. Alex. cōsil. 90. fere ois volu. j. et cōsil. 193. p̄spectio cir-
ca si. in. 6. vol. Barb. in. c. raynaldus. col. 4-5. dices vbi tex. p̄ hac glos.
extra de testa. t̄ col. 33. et cōsil. 51. script. col. pe. in. j. vol. 7 cōsil. 26. sa-
piēter. col. 6. et cōsil. 7. p̄clare. col. 17. in. 7. vol. et cōsil. 4-3. clementis
simū. col. 3. in. 4. volu. Soci. cōsil. 17. 4. p̄sens in. j. volu. Jas. in. l. nō fo-
lum. h. morte in fin. ff. de noui oper. nunciati. Fell. in. c. inter monaste-
rii. col. 7. extra eodē. et in. c. qualiter in p̄mo col. 10. de accusationib⁹.
¶ Resoluēdo facio duos casus. qdūlūs est qn̄ sua cōtinet cōtraria
180 implicite, vt condēno. absolu. et nō valet cū in nullo sit cōsensus, vel
saltē nō p̄t appere ex p̄bis Bal. i. l. col. 6. C. d. sur. t̄ nō loquuntur h̄c.
181 ¶ Secundus casus qn̄ sua cōtinet cōtraria corrective vtcondēmo
Immo absolu tunc valet et est casus noster. de quo in. l. stichus. ff. de

Repetitio. I. Quod iussit

manu testa. sequit **V**ital de caba. in trac. claus. in claus. erroris. nō. sed
an iudex. fol. 125. col. 3. in paruo voluntatis dicit in p̄fati. libi vide. Am-
plia siue in eadē oratiōe. siue in diversis. où tñ snia non sit pfecta. et
absoluta. alias secus. Petr. ancha. cōsl. 187. videref pma facie. Quia
ante nō dicit platasnia. Imo. in. liudeg. infra eo. facit. c. cū venissent
vers. nos. s̄g. de institu. glo. in. c. ex parte de verb. sign. l. si testamentū
C. de institu. l. heredes palā. h. s. ff. de testa. Alex. d. cōsl. 90. fere om̄is
vis. col. 3. in. s. vol. ¶ Fallit. qn̄ snia in eadē oratiōe cōlneret contrariū
effectum. q̄t tune etiā vno cōtertu nō valeret. glo. in. c. si ls qui p̄fet
11. q. 3. quā Barba. dicit s̄g. cōsl. 3. illud. col. 11. in. 4. volu. autē. interdī
cimus. et libi Bal. C. de ep̄f. et cler. vbi etiā ponit de ep̄foco condē-
nante clericū ad ppetuos carceres. an possit corrigerē. Felic. in. d. c.
qualiter. in. s. col. 18. de accusati. Alias limitatiōes poterit q̄s inter le-
gendū inenre saltē in. c. in l̄s tā sept⁹ alle. et. l. liudeg. infra eo. p. doct.
in d. c. cū cessante. p̄t aliquas Felic. in. d. c. q̄liter in. i. tā seplus citato.
¶ Rota tñ. q̄ licet hec sententia nō possit revocari. tñ nō poterit q̄s
vīgorē huius sententie auctoritate p̄pria ingredi rē. et eam apprehe-
dere. alias incidet in penā. l. meminerint. C. vnde v̄. et glo. et doct.
in. l. miles. h. qui iudicari. supia eo. tex. et doct. in. l. si ex stipulatiōe. et
l. fundi. ff. de acquirē. possess. sed executoris auctoritate habet ingre-
di. docto. vbi supia. et in. l. prorim. h. in venditiōe infra eo. Et t̄ ideo
183 si quis post obtentā sententia. et post decē dies executore nō habito
ingredias possessionē beneficis. iure q̄ in eo habet p̄prias. testate Jo.
calder. in. c. cū nostris. q. 6. de cōces. preb. per. c. cū qui. de preb. libi. 6.
contrariū tñ tenerunt. Do. de Rota in decis. no. decis. 417. si. p. spollatio
Rufner. in decis. Cap. tholos. q. 4-4. in. s. līc. philippus reliq̄t cogi-
tandū in d. c. cū qui. h. insup. et sic finit iudicatū p. ultima opinione. etiā
184 t̄ sic iudicant iudices gallie. ut sept⁹ vidi. nec in amissione rei. puniūt
violentos. aut qui p̄pria temeritate rē prophana occupāt. s̄z alla pena
arbitraria tales afficiūt. s̄dātes se auctoritate glo. in. c. fraternitas
12. q. 2. Benedicti. in repe. c. Raynalius in ver. s̄l ab. 3. in. 2. de lega. nu-
mero. 148. cū seq. d. testa. zdīc legēdo tholose illā. extat. ff. qd met.
caus. Nec etiā. t̄ incideret in penā. d. c. cū qui si expeditis bullis sine
executoris q̄s adipisceret possessionē vacua bñficii. Do. et Frāc. in. c. s̄l
tibl absentia de p̄bed. lib. 6. līc. debeat fieri cū executori. et hoc cōter
faciūt cauti p̄sbyteri. p̄ningua hñtes sacerdotia. Immo potis. si q̄s
occuparet p. vñ bñficiū post titulū canoniciū nō dicit intrusus. Do.
in d. c. cū qui in princip. q̄ illū tex. et ita fuit iudicatū tholose referen-
te d. Rufnerio in suis decis. q. 4-4. vbi dicit etiā non habere locū qn̄
per violentiam auctoritate iudicia factam quis ingredit possessionē
Etiam t̄ puto q̄ si s̄m disp̄p̄satus ad duo q̄ solam signaturā. et misy
canonice cōferant duo bñficia. līc. nō habuerim bullas nō dico. itru-
sus. glo. s. regla cācellarie. Innocē. octa. regla. 53. et sic fuisse iudicatū
refert libi. nec incidere in penam extrauagantis execrabilis
¶ Do. de tamē clemens. 7. statut in regula. s̄z Incipit Item quod
nulla disp̄p̄satio suffraget. nisi bulle sint expedite. sed debet intelligi
quo ad forū cōtēiosum. enō quātū ad cōscētā cū sit facta ad extor

- 185 tibl absentia de p̄bed. lib. 6. līc. debeat fieri cū executori. et hoc cōter
faciūt cauti p̄sbyteri. p̄ningua hñtes sacerdotia. Immo potis. si q̄s
occuparet p. vñ bñficiū post titulū canoniciū nō dicit intrusus. Do.
in d. c. cū qui in princip. q̄ illū tex. et ita fuit iudicatū tholose referen-
te d. Rufnerio in suis decis. q. 4-4. vbi dicit etiā non habere locū qn̄
per violentiam auctoritate iudicia factam quis ingredit possessionē
Etiam t̄ puto q̄ si s̄m disp̄p̄satus ad duo q̄ solam signaturā. et misy
canonice cōferant duo bñficia. līc. nō habuerim bullas nō dico. itru-
sus. glo. s. regla cācellarie. Innocē. octa. regla. 53. et sic fuisse iudicatū
refert libi. nec incidere in penam extrauagantis execrabilis
¶ Do. de tamē clemens. 7. statut in regula. s̄z Incipit Item quod
nulla disp̄p̄satio suffraget. nisi bulle sint expedite. sed debet intelligi
quo ad forū cōtēiosum. enō quātū ad cōscētā cū sit facta ad extor

ff. de re iudica. in secundo notabili.

- quendam pecunias. Et forte in hoc regno obseruaref opinio glosto
 187 ris cu[m] reliquam regulas bursales, ut est illa, et ideo in foro conscientie
 putare illu[m] tutu[m], licet prouinciale aliud dicat fol. 34. hoc latius dixi in
 repe. c. postulatis de clero exco. ministran. ¶ Arbitros etiam non ha-
 bere locu[m] penam d. c. cu[m] qui in eo qui recipit beneficiu[m] incompatibile cre-
 des se habere ius in eo, et non haberet. Egid. de bella mera decis. 563,
 adclusio. ¶ cle. g[ra]m. dices p[ro]sum[er]is ignoratiā regla p[ro]sum[er]is de reg. iur. li. 6
 ¶ Et ista facilius ad declaracionē tituli de paciū posses. in concordatis
 vbi supim⁹ ille doctor canonū, et mihi frater honoratus, d. Jo. asyma
 ad Crisolai libellā, hoc est Crutinat⁹. Et iam ad vmbilicū duxit glo-
 seminata solenita illa s. libro, ut ad me rescriptis, opto illa in dies vi-
 dere ob singularem inter nos benevolētatem, et fraternitatem, longo
 iam tēpore cōtinuatā. ¶ Et sic infer sententiā diffinitiuā equiparari
 188 virtute voluntati quo ad hanc reuocatione. ¶ Item, probat in l. qui te-
 stamēto. d. cu[m] qui lege iulia. ff. de testa. vbi ille q[uod] non potest esse testis
 in testamēto, sic nec in iudicio, nec in sententiā. ¶ Facit. In non mtrū. ff.
 de pigno. act. vbi sicut p[ro] iudice cōstituit pignus, ita et in testamēto
 ¶ Quod est verū q[uod] pignus cōstitueret in priuētit⁹ ad testamētu[m]. L
 libertus p[ro]ma, et l. lucius. ff. de alimē. et ciba. lega. als non diceref se q[uod]
 aut accessoriū ad testamētu[m]. d. antonij bauerius in. h. s. col. 18. insti-
 de testa. ¶ Tertio probat tex. in l. h. si pupillis. ff. de tut. et ra. distractib.
 vbi datio tutoris et testatoris, et iudicis, equiparantur
 ¶ Quarto, sicut phibitio facta de non alienado p[ro] testatore impedit
 dominis translatione, ita et p[ro] iudicē. l. si scies. ff. de cōtrahe. empt. l. s. C
 de reb. alle. non alienad. Bar. et alii in filiis familias. h. diui. ff. de leg. s.
 ¶ Facit de alimētis et ciba. leg. l. 3, et l. ille. h. s. ff. qui et a quib[us]. l. pater,
 h. s. ff. de capti. no. in l. s. C. de hered. vel actio. vēd. multa adducit Lu-
 cas de pena in liu[m] emphiteotici. C. de fund. patrino. lib. xj
 ¶ Opponit et iudicia magis equiparent cōtractib⁹, q[uod] ultimis volu-
 189 tatibus, pater, q[uod] in iudicio quasi p[ro]trahit. l. 3. h. Idem scribit. ff. de pe-
 cul. Gal. in l. s. col. pe. C. de falso. causa. ad. legato. Ang. p[ro]l. 98. glo. iii. l.
 2. h. s. in glo. magna. ff. de pretor. stipula.
 ¶ Intellige lte contestata, q[uod] vitragis pars obligat instatute iudicis, cu-
 sus effectus est ut ceteri actus ex post fieri possint cōtra absentē, et
 cōtumacem, Rauēna. in compēdio turis ciuillis. fol. 126
 ¶ Item, hic quasi cōtractus celebrat in sententiā, q[uod] quis obligat ad
 id quod in sententiā contineat, glo. et doc. in d. h. Idem scribit Bar. et alii
 in l. Julianus. ff. de cōdict. indeb. ¶ Preterea sicut cōtractus p[ro]fecti
 ex cōsensu unus p[ro]tis non possunt mutari. l. sicut. C. de actio. et obliga.
 Ita non poterit mutari aut emēdati libellus post lte cōtestatam. l.
 edita, et ibi pulchre Bar. C. de edend.
 ¶ Limitat tñ in quibusdam casib⁹ quos sibi enumeraui, nec admittit p[ro]
 nitēta post lte cōtestatā quātu[m] ad iudicis aditionē. l. si cōuenierit. ff
 de surisdicte. osim iud. c[on]siliu[m] quasi cōtract⁹ hoc speditat. Jacob. de san-
 cto Georgio in lde estate. h. q[uod] interrogat⁹. ff. de interrog. actio.
 ¶ Insuper contractus volunteeris sunt, et voluntarie sunt. d. l. sicut.
 Metellavero in suum potest ferrill, Inter stipulatē. h. primo. ff. de
 k. l.

Lomen
 datio. d.
 Yo day
 ma

Repetitio. I. Quod iussit

verbo. obliga. late explicat Luc. de pena s. d. l. suis euphileotici col. 2
 C. de fid. patrino. lib. xj. ¶ Item, sicut procurato iudicio quasi contra-
 xit, ita debet in sententia codenari, alioq; sententia non valere. Ita pro-
 dom qui non fuit iudicio, et sic non quasi contrarie. L. pma. C. de sente-
 tia et interlo. et ibi Bal. et alij ¶ Item, sicut contractus incertus non valet. L.
 triticu. ff. de verb. obliga. qd est intelligendum de iure ciuili, sed de equi-
 te canonica potest copelli debitor ut seruet promissa incerta arbitrio bo-
 ni viri sing. illustrer dictum est Archidac. in. c. sunt nonnulli pma. q. pma
 qd Alex. in. l. pma col. 7. solu. matr. meminit apud legistas non relatu-
 pterib; a Baldo in l. qui misua. §. salariu. ff. mand. ltez nil dicat i libri o
 meo, Comediat etiam Alex. in. lita stipulatus i col. 3. ff. de verb. oblig.
 Feli. in. pmo de pact. col. 4. et in. c. cu. lura mentu de homine. et nouissi-
 me Jaf. in. d. l. triticu. et lita stipulatus, ita nec sententia incerta vale-
 bit in l. prima in pmo no. Bal. C. de sente. q. sine cert. quan. proferunt
 ¶ Item, sicut exceptiones non pereunt in iudicis, ita nec in contractu-
 bus. L. qui familie. ff. famili. herc. Bal. in. l. pma col. pe. C. de fals. causa
 adlecta leg. ¶ Item, si iudex posuerit delinqutem ad confirmata donec re-
 uocauerit, tunc per sola morte non reuocat, Alex. Jaf. et coiter oes.
 contra Bar. in. l. ceteris. §. fi. col. pe. ff. de verbo. obliga.

¶ Secus in ultimis voluntatibus. Lyxore. §. pe. ff. de leg. 3. quam clamat
 sing. Bal. in marg. in pbo dies. q. 6. et Roma. sing. 4. et 26. instituo
 ¶ Item, sententia est stricti iuris. L. Julianus. ff. de condic. inde. l. pma
 et secunda. C. si plures vna sententia. Soc. c. 5. l. 34. visa petitione,
 versic. prieterea dato col. 7. in primo volu.

190. } ¶ Ideo Alex. in. d. §. fi. dicit q. tunc equiparat ultime voluntati qn non
 reperi diversitas iter contractus et ultimas voluntates, s reglariter
 contractibus, sequit Feli in rub. extra eodem. col. ultima, et alij sic ptrafeuit
 ¶ Uel dic q. si fauorabilitus est q. sententia equiparet contractus, tunc
 equiparat, si vero fauorabilitus sit ut equiparet ultime voluntati, tunc
 ultime equiparabilis voluntati, hoc ex viscerib. Bar. elicit. Jo. Crot.
 in repetit. l. si is qui pro emproze. col. 4. 7. ff. de sua nota, qd non in-
 uentes alibi examinata, ita ample igis deo gras ago et virginis marie

191. } ¶ Et hic habes vnam differentiā inter interlocutoriam et diffinitiuā
 quo ad reuocationem, ut hic, quia interlocutoria regulariter mutari
 potest, ac tolli diffinitiuā neutis.

192. } ¶ Secunda succedit differētia, q. diffinitiuā totū negotiū diffinit. L.
 prima supra eodem. dicere. §. i. ff. de recept. arbitr. glo. i. cle. vna de se-
 quest. possel. et fruct. ¶ Ideo dī finis litui. in. l. si qd tuisurandū in si. C
 de re. cred. Interlocutoria non d. l. dicere. §. i. sed solū articulum sup
 quo fert, ut supra late dī i pfat. Ideo non repero, s trāsco ad ali-
 as differētias, vide tñ Bal. in. l. metu i magna. col. i. ff. qd met. cauſa
 193. } ¶ Tertia differētia est, q. ex sententia trāsferit dñnum. L. si statulberti
 §. pmo ibi quoquo iure dñnum suicto pbo adiudicat, et l. statulberti a
 ceteris. §. fi. ff. de statu lib. Alberti. et Bar. in. l. exceptio. ff. de except.
 re iudica. Alex. et alij in l. pōponi. §. si iussu. col. 3. ff. de acq̄re. possel.
 Feli. in. c. cu. venerabilis. col. xj. nūero. 79. p. sic. oportet tñ de except.
 Soci. in tractatu falleñ regula. 365. sententia regulariter. Jaf. in. Lex.

ff. de re iudica, in secundo notabilis.

- hoc surē nō iero. 44. ff. de iusti et iure, 2 in rub. supra eodem in fl.
TSecus in iterlocutoria. l. seq. h. si super. Bal. in l. pma. C. cōta vtrū
 usq; iudicis. Pet. de Ferr. in practica i forma sententie iterlocutorie
 super incōpetenū iudicis et in forma appellatōnis ab iterlocutoria in
 pbo causis. B̄sidet. plūbiū? i d.l. statulberi qd dicit esse valde utile
194 **Q**uod est intelligēdū qn̄ fuit facta vīgore suē traditio, alias securis
 l. t. ff. de publicis. in rem actio. glo. in. h. si. insti. de officio iudicis.
TItē, qn̄ tradēs erat dñs als nō posset trāssferre. ff. de acquir. rer.
 dñs. l. traditio. Bar. in l. sū viuuerse. C. de lega. l. clauib?. ff. de contra
 bend emptione. **T**Item, ista pcedit in corporalib?, securis in icorporo
 talibus. Innocē. in c. cū nr̄is de pcess. pbēd. Rauē. in alphab. in pbo
 dñlum, vido Alex. cōst. pmo nōero. 6. in s. yolu. **T**Item, intellige qn̄
 tederet ad dominis traslationē, s̄ls securis. Feli. in d.c. cū venerabilis
 nōero. 30. col. x. **P**ostremo intellige q trāssferit dñiūm vtile non di
 rectum, et ita intelligaf opinio Petri in d.l. pma. C. cōmunita virtusq
 iudicis. sic conciliat Benedictus plumbinus in d.l. statulberi. h. pmo
 quem pro solatio vides bone lector
- 195** **T**artia differētia est diffinītua in scriptis ferris debet. l. vlti. C. de
 senten. ex script. recitand. c. fi. eodē titulō lib. 6. c. in p̄mis in fl. t. q. f.
 Feder. cōsil. 71. factum tale Pet. Gerard. sing. 74. scis q sententia
 vbi citat aliquot limitationes
- 196** **E**t hoc est introductū p̄ncipalē ad evitādū iudicis fraudis. Ideo
 nec p̄tes possent renūciare. c. fi. de pact. lib. 6. l. subem?. C. de testa. l. ne
 mo p̄t. ff. de lega. pmo. Do. de R̄ipa in rub. de constitū. nōero. 44.
TNec valet sententia nisi in ea sit apposta hec p̄ba in hls scriptis
 pronunciamus. Ang. in Lerrore. C. de testa. et l. t. et seq. C. de senten.
 ex pericul. recitand. Lanfranc. in repe. c. quoniam contra. col. 3. verbo
 Interlocutiones. de probatio.
- 197** **N**on posset etiam consuetudo aut st̄lus inducere q ferat sine scri
 ptis. Eng. de bella mera dec̄s. 339. consuetudo tc.
- 198** **N**ō poterit scribi q alii, s̄ per iudicē debeat recitari, vt s̄fra dicā, et
 hoc no. B̄repo. in summa. tc. dist. col. 2. c. qn̄ contra. de probatio.
- 199** **I**nterlocutoria nudo pbo p̄ferrī p̄t absq; scripture, ter. sing. in
 l. defendēte. ff. de auctori. tutoz, quaz extollit, et sing. dicit. B̄repo. in
 d.c. cū cessante. col. x. Feli. in c. q̄rēti in fl. de offic. deleg. Jas. in. h. cura
 re. col. penul. de actio. Insti. Georg. natā in repetitio. cle. sepe. h. et quia
 col. 78. de pbo significa. **S**sufficit tñ q in actis scribat p̄ notariū
 glos. in d.c. qm̄ cōtra in pbo iterlocutōes, s̄ lib. Lanfrāc. col. 3. glo. in
 l. 2. ff. de appell. s̄ lib. Bar. et Bal. in l. eos, et l. litigatoib?. C. illo tñ. et. l.
 2. C. de senten. ex scripto recitā. Bal. in l. s̄. illo titulo, et l. platā. C. d. sen
 tē. glo. in prag. sanct. titulo de fr̄iuol. appella. in ver. nō h̄ste, Absue
 rius in rub. de re iudica. versic. Item sententia diffinītua. D. de Rota
 dec̄s. 91. nota q sententia in antiqu. Lucas de pena in l. si. col. pen. C. de
 priuileg. scholariū lib. x. Eng. consil. 114. quidā petist, col. 2. p̄hslip.
 in d.c. fi. Jas. in l. nec quicq; h. vbi decretū. col. x. ff. de officio procōfū.
 Anto. Tremol. in addi. ad Ubertū de bonacurso i rub. de impedi
 tis executionis et exercitacione modi in ver. in scriptis

Repetitio I. Quod iussit

- 200 **F**allit, nisi esset interlocutoria in qua magna verteret cause cognitio, q̄ illa iustar diffinitive in scriptis erit ferēda, arg. l. minor. C. de p̄d minor. luncta 1. f. C. de sentē. ex periculo recitādo. de Rota in decis. 9 i. no. q̄ sentēla i. antiq. ¶ Et i. stilus parlamentorum sic se h̄z vt cōmuniter interlocutorias, et oīa ferat q̄ vocat appuntamēta, in scriptis sic vidi, t̄ i. alia multa curiis balliuoy, et seneschallooy regni, sic pcedūt et dñi gñiales tam partis, q̄ mōti pessulani iustar parlamentorum cū tantā habeāt potestatē in causis sibi cōmissis sicut et parlamenta, ut licet videre in ordinatio. regis cōtinētibꝫ cognitionē illoꝫ, et potestatē ec. ¶ Quinto i. differt, q̄ hec iata nō seruato iuris ordine et substatiali nō valet. l. placit. C. de sentē. et interlo. oīm iudicū, glo. in. 5. diffinitiva, 2. q. 6. Alej. 2 fil. 134, sup p̄missō in 7. vol. c. i. de excessib. plato, et hic ordo habuit ortū in terrestri paradiſo, teste Specula. in prohemio et citat glo. in titulo de causis in ver. ordine in prag. sanct.
- 201 **I**tem, hic ordo iudicarij non pōt cōsensu etiā partiu remittit, cū introduct⁹ sit ad publicā utilitatē. Lardina. in cle. sepe i. p̄m. q. 17. de verbo. signifi. p. l. ius publicū. ff. de pact. Bar. in autē. offerat. C. de litis contesta. glo. Hispanor. et alijs in c. de causis de offic. deleg. Lorse. in sing. Incip. sententia in 9. q. Alber. bimunus i. tractatu de forma, et solē. actus rub. quis possit dare et tollere formā fol. 18. col. 2. Hippo. plene in practica criminali. 5. secūda. numero. 84. cū seq. vide Guido. pape in decis. delphina. q. 216. iudex de voluntate, ¶ Sed interlocutoria sic c. si episcopus. xi. q. 3. c. i. de sentē. excōica. lib. 6. Innoçē. in c. querelā. de pcura. Bal. in Lelegāter. 6. si q̄ post. col. vltia. ff. de cōdict. indeb. Inol. in Lutste. ff. de acqui. possess. Archiep̄us Florētin⁹ i. tertia pte sue summe. titu. 9. c. 17. de sentētia fered. ¶ t̄ seccat tñ qui ea pfect sine ordine a iure req̄ito, Ang. de Clauasio in summa, Ang. in verbo sentētia. 5. 2. ¶ t̄ Sexto, cōtra minorē indefēsum, licet citatū nō valet ista. l. si p̄ses. C. quodō r̄q̄i iudex. Bar. in L cōtra pupillū iſra eodē. l. Inter. col. i. ff. de in integr. restitu. Alej. in Lñ eo minus. C. de pcura. Guido pape in decis. delphina. q. 4-94. sentētia lata. ¶ Idē i. ecclesia viduata pastore dicit Bal. in d. l. si p̄ses i. si. Bas. in d. l. nō eo min⁹ post glo. i. d. l. si p̄ses, quā sing. no. Bal. i. marga. in ver. cluitas. Barb. in c. ex p̄sentium. col. 2. de pignor. et in rub. de re iudica. col. x. in cle. et Anto. Tremol. in additio. ad Thier. de bonacurso i. rub. de spedimē t̄ executionis et cause nullitatis verificatiōne persone litigatoriis, ¶ Et d̄ indefēsus quando expediebat ei defendi, et non fuit defensus, Bal. in marga. in verb. minor. in. 3. q.
- 202 **A**mplia, siue in ciuitibꝫ, siue in criminalibꝫ. l. clarū. C. de aucto. p̄eſtand. licet teste Bñdicto apud burdegalā, fuerit cōtrariū obſeruatiū in repe. c. Raynuttius in p̄bo si absq̄ in scđo de fideli cōmis. substitutiōne, numero. 5. o. de testa. ¶ Secus i. alia tex. in L minor in p̄ma, et ibi glo. ff. de mino. lapud. 5. i. ff. ex qibꝫ cauſ. si posſet. eatur. l. si minor, de bo. aucto. iud. possid. Bal. 2 fil. 344. sup eo in p̄mo vol. et in marga. in ver. decretū in. 5. q. ¶ Intellige iusta interlocutoria mera et leuis p̄iudicis fecūs si haberet vim diffinitive, aut esset magni p̄iudicis, Bal. Gallo. et Jacob. in L cōs et minores. C. si aduers. r̄e iudicatā plene in. d. l. nō eo min⁹. Anto. tremol. in additio. ad Thier. de bonacurso i. pract. rub.

ff. de re iudica. in secundo notabili

- 708 de impedimentis executiōis, & sic rōne psonē litigatio:is i ver. cōtra
 minorē, ¶ i Septimo differt, nā iudex diffinitiū p se recitat. l. p̄ma
 C. de sentē ex scripto recitād. Alij legat ex pericolo, alijs ex breuitate,
 ego iterptādo illū titulū legi ex libello ppter legē. 2. illo tū. s̄z vtcū
 q̄ dū nō mutet modo sensus ipsi i quibusdā easib⁹ ibi positis, & in c. si.
 eo. tū. lib. 6. Soci. i trac. fallē. regla. 201. iudex s̄ntam, & aſtrā. in repe. c.
 qm̄ p̄tra i ver. iterlocutio:es, col. 4. de pba. ¶ Sic & notari⁹ suascriptu
 ra testamēti, vel p̄trace⁹ recitat d̄z post p̄fctionē, atq̄ nō valet act⁹
 glo. sing. & approbata i. l. fideicomissa. h. i. ff. de lega. 3. Guido pa. p̄si.
 2. 3. 4. nō valuit, Barba. p̄sil. 4. 2. clemētissimū, col. 3. in 4. vol. Joh. de
 grassis i trac. de substatia. pcuria. in ver. act⁹ beneſ. in c. 13. aynut⁹ in
 ver. i extremis, nūero 4. de testa, & sic se h̄z ḡnialis p̄suetudo regni.
 709 ¶ Itē, postq̄ testes deposuerūt d̄z itex eis legi dictū coꝝvt p lectio
 nē dictū cōpleaf, & error i scribēdo si q̄s est remoueat, Bal. in l. si. C,
 plus vale. quod agit per illum tex. Feli. in c. per tuas iu. si. de testib.
 710 ¶ Fallit nūl esset consuetudo in contrariū, vt iudices per alios reci
 tēt sentēias, nā valebit, & idē in stilo, philip. in d. c. si. Joh. de ana. cō
 fil. 56. vīlo. pcessu. col. 4. in. 3. dublio, & ibi bolog. s̄ addi. ad eū, Rochus
 in repet. c. si. col. 14. in vers. hinc etiam dicimus de consuetud.
 ¶ Debet tū post recitationē ab alio factā dicere iudex, & ita nos p̄nū
 claimus, doc. in d. l. 2. C. de sentē ex libello recitād. & Lanfranc. vbi su
 p̄is, Bal. in Lmetum in magna. ff. quod metus causa
 711 ¶ Quod secus in iterlocutoria arbitrio, glo. in l. si. C. de sentē ex li
 bello recitād. l. si opus. ff. de nouope. nūct. glo. in l. si. C. de re iud. & iud
 doc. l. dē pferre, & led iterpellat. h. i. ff. de arbit. Joh. de ana. cōfil. 93
 vīlo. col. 4. versi. circa vero, philip. in l. si. extra eo. lib. 6. & doc. sup̄ia
 adducti. ¶ Bone exēplū si iudex dicat seruēti, vade & phibreas tal
 ne qd tale. H. faciat, Uel. proges ei terminū ex pte nra, glo. et Bal.
 in d. l. si. C. de sent. ex libello recitād. ¶ Tū dicere tū qd in eū casum iu
 dex videat p̄ius recitasse, vt no. Bal. in d. l. dēm, Lanfrāc. in repet.
 712 c. qm̄ in ver. iterlocutio:es, col. 4. de pba. Ang. cōfil. 114. quidā petiſe
 in. & col. q̄ qui p̄ allū tū. l. i. & defecitſe cū ſimilb⁹. ff. de vi et vi artua,
 vel dic hoc esse verū, qm̄ iterlocutoria nō rejicit cause cognitionē,
 alias fecus, doc. in l. si. et l. nec quicq̄. h. vbi decretū. ff. de officio pco.
 713 ¶ Octavo differt, q̄ iudex in diffinitiū ſedet. h. ſedebūt in autē. de
 iudicib. col. 6. t. d. c. si. tū. ppter hono:re iudicet, tū etiā, q̄ ſia ſedēdo
 et dēſedo fit p̄uidēs, glo. & doc. in d. c. si. & in prag. ſanc. in c. ſacrosan
 tra de auctorita. ḡnali pſillo, in ver. pſentē, & ſuit dictū Aristotelis in
 2. de ſia, qd ſequit̄ ſalic. & alijs in l. si. col. C. de sentē ex libello recitād.
 714 ¶ Fallit qm̄ effet p̄suetudo i p̄trariū, nā tūc valeret etiā ſtando
 Jacob, butriga. in l. si. C. de sent. ex peric. recita. Anto. tremol. citar. in
 addit. ad Eberū i rub. de ſpedimēt. execē. h. i. rōne modi in ſb. & nō ſe
 dēdo. Idē i in p̄pōrtis quos marescallos vocam⁹, q̄ etiā i ſiluis ma
 lefacto:res qm̄ ſcōdēnat ſi eos ſuentat in criminē flagrati. Bal. in h.
 p̄terea in. t. col. penul. de phibita ſeudi aliena q̄ Federi. Vas. in Lpe
 nūl. ff. de iusti. & iur. & p̄mo illos ſuſpēdūt, & poſtas ſformatio:es con
 ſciunt, qd non reprobat tex. in. l. si quis filio. h. h. autē in ſi. Ibi tunc
 enī ſuſpēdūt, detinē ſcribere. ff. de iuſto rupto tc.
k illis

Noua le
 ctura ad
 titulum
 C. de ſe
 tent. ex
 periclo
 recitād.

p ghali
 regni cō
 ſuetudi
 ne nota.

Nota p
 preposi
 tis ma
 rescal.
 lis

Repetitio I. Quod iussit

- 216 **L**ucas de pena i.l.2. col.3. C.de desertoi.lib.xij.qd hodie nō admittit p ordinaciones regias in hoc regno. In interlocutoria secus disponitur. Bar.in l.4.5.hoc autē in vi. oppo. ff. de dā. infec. Bal.in l. prima col. penul. C.de sent. ex libel. recitand. Feli.in.c. querenti, col. si. de offi. delega. vide i Roma. in sing. 7 79. de vno summario.
- 217 **T**fallit, qm̄ esset magni p iudicis. Bal.l.s. C.qm̄ p uo. uō ē neces. et ibi s addit. ad eū, et d.l.s.col. pe. Phil.i.d.c.s. col. z. et.l.a pcedēte. C.d. dilat.
- 218 **I**nno, differt q; sua diffinitiva lata etiā pto absente nō citato nō valet. l.furioso, z l. q̄ situm, z ibi glo. z doc. ff. de re ludica. glo. in l. ea q z ibi Alex. in addit. ad Bar. et alij doc. C.qm̄ z qm̄ iudex, l. cōtrariuz teneat glo. in l. pperadū. h. sinautē reus in ver. omnē p tradictionē. C de iudi. z in. h. sinautē alterutra q possunt pcedere in criminali. et qd dixi in ciuili, et ista est cōis opinio scđin Bar. et Jas. in d. h. sinautem reus, et d.l. furioso, et Secus in interlocutoria, Alex. ibi et Ange. in l. s. C. qui. nō. obstat long. tem. prescrīp. Inno. in. c. auditis, de pecu. Bsp pol. in repet. l. de vno quoq. 8. amplia. ff. de re iud. n̄ sit magni p iudicis, secundū eos, et infra in questio de Bar dicam latius.
- 219 **D**ecimo differt, q; a diffinitiva indistincte pōt appellari auten. hodie. C.de appel. et. l. i. cum similibus. ff. illo tit. n̄ sit in casib⁹ a ture p habitis quos nouissime post alios citat. d. Jo. sanctor in cōsuet. turo. in rubric. des amendes, articul. 18. post Bald. in prac. sua quāquidam Petrus de corneto tribuit in rubr. questiones circa appellatio. qd. e. 3.
- 220 **S**ed ab interlocutoria de ture cluſil n̄ appellat, si cōtineat grauamen reparabile in diffinitiva. l. z. C.de episc. audien. L ante sententie quorū appella. nō recipi. l. z. ff. de appella. recipien. et puniatur secus faciētes, vt ibi, et est cōfirmatū p ord. rega. moder. rege factas super abreviatiōib⁹ processuū articu. 4. et sequenti, et habetur in rubric. des sentēces executoires, artic. 5. et iter ordinatiōes Laro. 8. arti. 53.
- 221 **R**atio est, q; si posset a qualibet interlocutoria appellari ultra triē nū, duraret instatia cōtra. l. pperadū. C.de iudi. et sic nō esset litiū nisi ter. mello. iuris in l. aptissimi. Cillo tit. sequit. Bal. in marg. in pb. fina. q. 8. Petr. de fer. in prac. in forma appella. ab interlocutoria, col. pe. glo. in verb. instatia, titul. de causis, in prag. sancto. Bal. in l. z. col. z. C.de epis. audie. et. l. pe. quorū appella. nō recipi. Paul. cōsl. 334. visa appellatio i. vol. Lāfr. i. repe. c. qm̄ otrā i. pb. interlocutoria col. 28. d. pb. Feli. i. rub. extra eo. col. z. Soc. i. Larbitro. col. 3. ff. q̄ sat. cog.
- 222 **S**ecus de ture canonico cū indistincte a qualibet grauamē appelletur. c. vt debit⁹. c. sup eo. in. 2. ad hec cū similib⁹ de appel. et nō finit instantia illo ture, tēx. in c. venerabilis scđin vnu z cōlorem intellectū de iud. Ang. cōsl. 107. Jacobellus z cōsl. seq. Alex. cōsl. 23. vñsis tertio vol. glo. in c. fi. in ver. ultra decēdū de appella. lib. vi. Petrus de bella p̄tia in repe. l. 2. ver. sed nūquid poterit. ff. si q̄ in ius voca. nō terit. Philip. Berussi. in c. sup eo. in. 2. col. 2. et ibidē Petrus. de appella. et hoc ius canonico seruat in curiis ecclesiasticis, et in curiis parla. mētōz, vt citat d. meus et conclusis. D. Boer. in cōsua. Situr. in h. 73 de surit. omnium iud. et hoc quo ad hermocidium.
- 223 **E**ndeclin. pēdēte appellatione a sentēcia n̄ est innowandū, rub.

ff.de re iudica. in secundo notabili

nisi noui. ff. et aliquas limitatioes potest. Co. s. in sing. incipi. appellatio.
In. s. et Soc. in trac. fallere. reg. 21. Iudic. et alii in. c. dilecte. cir. s. d. except.

- 275 ¶ In interlocutoria predictis iudex donec sit illi iudicatu. c. nō solū de appelle. lib. 6. et valet processus. c. s. de dolo eo. lib. Lanf. in. d. ver. interlocutoria
etiam. col. 30. nec potest iudex ad quā inhibere iudicis a quo. donec constituit
legitime appellatum. et pte debito. glo. et Franc. in. c. romana. s. si vero
vocatis. de appelle. lib. 6. Feli. in. c. dilectus. in. z. de rescrip. vers. nō imbu
bet. col. pte post Bal. in sua prae. q. s. rub. questiones circa appellatioes
- 276 ¶ Duodecimo. appellatis a simplici interlocutoria. nō potest de nullitate
causa iudice appellatiois agere. c. vi. debit⁹ de appelle. c. dilectio illo titu.
et ibi Iano. Guid. pa. sing. 382. vers. appellans. qd si causa appellatio
nis non est vera. remittendus est ad iudicem. a quo per d. c. vt debitus.
quod secundum est in diffinitiu. c. solicitudinem. et ibi doct. de appelle. vide
late Heracl. in. d. c. dilectio.

277 ¶ Decimotertio. in appellatio a diffinitiu nō requirit expressio cau
se. l. scio. ff. de appelle. Bar. in. l. per hāc. C. de tempo. appelle. in. z. oppo. l.
3. s. fin. ff. de appella. et. l. s. expreſſum illo titu. c. cū cauſa. de appella.

278 ¶ Fallit tñ in tertio pretendetē interesse. Bar. in. l. a fina. ff. de appelle.
mathe. no. 17. 4. no. regulā qua caueſ. Feli. et alii. in. c. quod ad pſulta
tionē. de re iudic. et in. c. cū sup illo titu. doct. in. c. ventis in. z. de testi.

279 ¶ Itē fallit. qd appella in casibus a ture phibit⁹. per glo. sing. in. c.
romana. s. si aut̄ post in verb. mandef de appelle. lib. 6. scdm additio. ad
Iano. in. d. c. vt debitus. Lanfranc. in. d. c. qd cōtra in ver. interlocutorio
nes. col. 30. et in cle. dispeditos. col. 5. de iudic. p̄e. p̄e. in. c. cū specia
li. s. poro col. 3. de appelle.

280 ¶ Secus tñ in interlocutoria. c. vt debit⁹
de appelle. et ibi p̄e. ponit noue limitatioes col. 71. et seq. c. p̄mo
illo ti. lib. vi. Bal. in. l. mino. lib. 9. C. de his quib. vt in dīg. et in prae. sua
q. 2. rub. questiones circa appella. actio. C. de reb⁹ cred. Ro. cōsi. 501
vt declaratio. Et reti. cōsi. 177. clarissime. Alex. cōsi. 80. i. p̄mo vo.
Joh. de ana. cōsi. 76. in causa. L. o. cōsi. 65. l. c. 3 in hac col. 2. in sedo
vol. et cōsi. 313. videt col. 2. in. 3. vol. et in ordina. reg. Ludo. xii. vltio
publicatis. art. 58. et 67. et in illo parlame. in quarta pte aresto. 61.
Joh. Galli. in questione. per arresto. q. 1. 5. facta

281 ¶ Decimoquarto. Si appella a diffinitiu potest incontinēti via voce
appella. l. 2. ff. de appella. litigatori⁹. C. illo ti. Et incontinēti dī
iudice sedēt p̄ tribunali. Bar. in. l. pma. s. libelli. ff. de appella. Bal.
in. d. litigatori⁹. sicut Ang. ibi teneat contrarium. et Salice. in. l.
eos. s. finautein. C. de appella.

282 ¶ Hodie in hac patria confuetudinaria quis debet statim appellare
lata sententia. vt patet in illo Bituricensi curse laice rub. des causes
dappel. et ibi latius dixi arti. primo. alioqui nō admittit nisi reue
menti literas a principe. obtineat. vt ibi dixi

283 ¶ Si tamen in partia iuris scripti nō fuerit incontinēti appellatum
via voce. debet in scriptis appellar. etiam in diffinitiu. l. 3. ff. de ap
pella. Corne. consil. 95. vito processu in quarto volu. latius dico in ar
ti. s. rub. des causes dappel. in. d. stilu

284 ¶ Sed in interlocutoria siue appelle incontinenti. siue ex intercal-

Repetitio I. Quod iussit

- lo, siue iudice sedente p tribunali, siue non, semper est in scriptis apppellandis: n.c. pino de appell. lib. vi. c. vt circa. c. s. postq; et c. q; uis de elect. lib. vi. Johslip. Franc. in c. vt debitus col. 7, q. 7, de appella. Sa-llin Leo3. h. sinautē. C. de appella. licet aliquae limitationes denf per Johslip. in d. c. pino, si ipso. in d. c. vt debitus, Lucas de pena in l. f. col. vi. C. de priuileg. scholar. lib. xii. Lanfrāc. in c. q; si in ver. interlocu-
tiones col. 7. o. pba. et col. 30. pars de pteo. s tractatu de sindica-
tu in formatio. libelli cōtra potestate. q. 1, post mediū, Guido psl. 198
attētata. Coine. cōsil. 313. videt in 3. vol. ¶ Etiam si appellef ad alii
q; ad papā. Aufrer. in decisso. Capelle tholo. q. 129. Itēz rc. si qn ap-
pellat, Johslip. perus. in c. vt debitus, col. 6. in. 2, q. nūe. xj. de appella.
235 ¶ Et etia in terris imperis. Ang. psl. 217. Imo stilus Frācile omnīd
fere curiarū seruat. c. cordi de appella. lib. vi. vc3. vt in scriptis appel-
letur, vt testat Guido pape cōsil. 14. 6. in f. culus est initū egregius
q; forte habet locum in patria luris scripti, s; in patria cōstitudina-
ria est secus, salte. I hac cluitate, vt licet videre in d. stilo rub. des cau-
ses dappel. arti. 3. Ibi dixi et videbis diuerstatē stilorum, et quantum
ad rem pertinet eos cōlungo, addēdo, et limitādo, vt glo. stil. B̄ turiceū
possit alio deseruire in iudicando et confundendo
- 236** ¶ Motadū est tñ q; psl quispīa sine scriptis I hac patria appellaret, et su-
dex deferret, et remitteret negotiū ad iudicē ad quē, et pars appellata
p̄senserit negotiū ad illū deferri, poterit iudex appellatiōis cognoscere
tam vīgorē reiūssione. q; consensus, do. de Rota decis. d. xl. a gra-
uamine, et decis. 18. de appella. Aufrer. in d. deci. q. 317. Item rc. an ap-
pellatio, no. doc. in c. cum appellationibus, de appella. lib. vi.
- 237** ¶ Decimoquinto. Diffinitiuā pducit actionē. l. 4. et. l. miles. h. iudica-
ti supra eo. Lactori. C. de rebus cred.
- ¶ Decem tñ sunt necessaria q; ponit Mofred. in forma libello, rub. de
actio. in factum q; datur ex re iudica. in quarta parte
- 238** ¶ Secus in steriutoria, glo. in cle. cū a repulsiōne de appella. Co-
ne. cōsil. 781. p̄mittendum col. 2. Ifa q; in pmo vol. do. de Ro. in decis. d.
xli. in antiquisbus, ¶ Quod intellige in iterlocutoria q; nō cōtinet
aliquid dari vel fieri, alias secus. Bar. in l. prima in f. prin. et lib. doc.
Bal. in auten. si quis litigantū circa finem. C. de episco. audien.
- 239** ¶ Sed oppo. diffinitiuā imponit finem negotiō, vt l. pma supra eo. et
dixi in prefatio. ergo finis non erit impositus si oritur actio cum
steriū possit agi
- 240** ¶ Secundo, ex lites lites non debent oriri. l. terminato. C. de fru-
ctibus et litem expensis q; secus fieret si actio oriretur
- 241** ¶ Tertio, ex obligationibus obligations oriri non debent. l. 4. q.
ait pretor in f. supra eo. ergo nec actiones que ex obligationibus na-
scuntur. l. lscet. h. ea obligatio. ff. de procuratoribus
- 242** ¶ Quartu sic, finis unius negotiū alterius nō debet esse exordiū. l. ss
quis iuslurandum in f. C. de rebus cred. sed sententia est finis litem
et negotiū. l. f. pro suo. l. properandum. C. de iud. c. finem de dolo et
contumacia, et si non debet esse exordium actionis
- 243** ¶ Quinto, processus esset in infinitū si lata sententia actio oriret, et age-

ff. de re iudica. in secundo notabili

- retur, ut si qd patet, s3 infinitas est vitâda. l. vnde am. s. surare. ff. de
in lice turand. c. 2. de rescript. lib. vi. dico plenissime in repe. Lynice in
primo no. C. de sente. qd pio quod iterest, ergo rc. ¶ Sexto, facit tex.
in l. pe. ibi iudicati actione parere nō pot. C. d. sent. qd sine certa qua^t,
244 ¶ Septimo, actus agentia nō debet operari ultra intentione. l. nō ois.
ff. si certu petat, sed nō est in mēte iudicis, vt actio ex sententia oritat,
sed vt executioni demandet, Porc. in. h. i. insti. de oblig. ergo rc.
- 245 ¶ Octavo, qn yba dirigunt ad iudicē, oris officiū iudicis, et nō actio.
glo. sing. in l. si sozor. C. de colla. ¶ Sed in hoc edicto yba dirigunt
ad iudicē in l. 4. h. alt ptoz supra eo. ybi sunt yba alt ptoz, vt codē-
nat pecunia soluat, d3 suppleri soluere cogam ego iudex, ergo yba
ad iudicē dirigūt, quare actio nō nasceret, s3 posset dari officiū iudicis
- 246 ¶ Mono. pbat ad pducēdū actionē obligatio ciuilis et naturalis de
bet cōcurrere tamq pater et mater, doc. in. h. i. insti. de oblig. Jas. in. h.
primo insti. de act. ¶ Naturalis oris ex cōsensu. l. cū amplius. h. ls na-
tura. ff. de reg. iur. liticum. h. naturalis. ff. de solu. qui cōsensus nō in-
teruenit in sententia, smo appellat quis, et sic resistit qn cōdēnat, vt
patet, ergo nō oris, et ita Bar. et alii in. l. ab eo. C. quodco et qn iudex
- 247 ¶ Non obstat iura supra adducta p contraria opinione, et pmo lex
actori qd dicit ad similitudinē iudicati actione cōpetere, verū p iura-
mēto, sed nō p. sententia, s3 similitudo in hoc sit, qz vtrūq est reme-
diū finēdarū litiū. l. 1. et 2. ff. de iure turand. ¶ Nō obstat lex 4. et
d. l. miles vbi actio iudicati dat. l. actus iudicati in exequēdo exerce-
tur, et sic actio p. acru ponit sicut sepius i iure autē, quas actiones
C. de sacro. sanct. eccl. ¶ Item, nō obstat lex pma ibi ceperis ex sen-
tentia cōveniri. C. de iur. et facti igno. qz puerilebat quo ad executionē
nō quod daref actio ex sententia, s3 officiū iudicis ad exequēdū et sic
extat conclusio, qz ex sententia non oritur actio, contra cōmūne bdc.
sententia hacten, et sic hec opinio satis videt de iure posse sustineri
¶ Si tñ vis tenere cōmūne, poteris ad supra adducta respōdere, et
248 ad tria fundāta dīc qd smo oris actio ad exequēdū illud iudicatu,
nā parum esset habere sententia, nisi executioni demādaret. l. 2. h. post
originē. ff. de orig. iur. c. ybi periculū. h. pe. de elec. lib. vi. nec lites dicū
tur oris ex litib, nec obligatiōes, cū causa tam sit decisa, nec restat
nisi executio, nec est exordiū alteri negotiis, sed actio illa dat ad exe-
cutionē p̄mei negotiis, et non ad incipieādām litem de novo
¶ Non obstat qz si daref actio tēderet ad iſſūtate, qz ſinficio, smo
tēdit ad breuiter exequēdū qz tam factū eſt, alioqñ parū pdeset ha-
bere ſententiam. d. c. ybi periculum. h. p̄terea qz de elec. lib. vi.
¶ Non obstat. d. l. pe. quia ibi sententia erat incerta, ergo si eſſet certa
daref actio, arg. a contrario quod valeret. l. s. ff. de officio eius. c. cum a-
postolica de his que ſiunt a prela.
249 ¶ Non obstat actus agentium rc. quia de mente iudicis vſdetur, vt
velit actionem oris ex sententia posth̄ eam profert, quia qui vult an-
tecedens et conſequens. illud. ff. de acquis. hered. et ibi Bal. l. prima
ff. de insti. et iur. sed iudex vult ſententiam valere, ergo et habere
executionem.

Conclu-
sio

Repetitio. I. Quod iussit

- 750 Non obstat q̄ vba dirigant ad iudicē, q̄ si q̄s bene p̄p̄dat iuē
nser d̄rigi ad partem, vt d. h. ait pretor cōdēnatus vt pecunia soluat,
Ita tenet Bal. in l. 7. col. 4. ff. de turefurand.
- 751 Ultimū nō potest obstar, q̄ quedā est obligatio vera et prop̄is, q̄
oritur ex consensu, et fateo; q̄ illa non oris ex sententia, no. doc. in l.
Julianus. ff. de cond. indeb. Quedā vero est obligatio naturalis
impropria q̄ p̄uenit ex equitate legis, r̄sta bene oris ex sententia, n̄as
equitas vult vt maiorib⁹ n̄ris pareamus. L. velut. ff. de iust. et iur. c.
si q̄s de maio, et obed. sequunt Bar. et alii in d.l. Julianus, 2 l. s. illo t̄.
l. cū q̄s. C. de iur. et fac. igno. et p̄yrrus i. consuet. aurelianēsibus in fi.
plex
- 752 Potest tñ distinguere q̄ cōdēnatoria p̄ducit actionē, absolutoria ve
ro n̄, cū ad hoc nō tēdat, sed ad absoluēdā, doc. in d.l. Julianus, licet
p̄corus in. 9. i. inst. de oblig. aliud teneat, probat ex titulo de excepcione
rei iudicati, q̄ postib⁹ datur exceptio, ergo et actio datur. l. 2. ff.
de except. dicit in arbore exceptionum in. 7. cellula
- 753 Est tñ casus singularis in l. s. familiē. C. familiē hercisc. q̄ ex sen
tentia oris actio p̄scriptis vbi, cū cēseat q̄dā p̄mutatio, Bal. in l. nam
et postea. h. s. col. 4. ff. de iur. iurand. Non obstant responsi quas
supra adduxi ad Lactoī, et L. miles, q̄ violant literā, et p̄ hec patet cō
munē esse tutioē, licet in conclusionibus p̄ma opinio sit subtilior.
- 754 Decimo sexto, appellationē a diffinitiū ex nouis actis q̄s p̄t fu
stificare. I. eos. h. s. C. de appella. I. p̄ianc de tēpo. appella. latius dixi
in stilo Bituriceū. Ideo nō repeteo, Appellationē vero ab iterlocuto
ria ex antiquis actis cle. appellāti de appell. Inno. in c. s. de no. ope
nūc Bal. in l. delegat. h. s. q̄s post, col. 5. ff. de cond. inde. Lorneus cō
sil. 87. viss in. 3. pre. Guido cōsil. 97. rep̄p̄salis, Bar. in l. ait proz. h.
permittit. ff. de mino, et req̄ris q̄ sint cause noīatim exp̄sse, vt in d. h.
p̄mittit, Lanfrāc. in c. q̄m cōtra in vbo interlocutiōes, col. 31. de pba.
et d. cle. appellāti, philip. franc. i. d.c. vt debit⁹, col. 9. q. 13. et 16. vbi di
cit sufficere vna ex plurib⁹ p̄bare, si tñ sit rōnabilis et sufficiēs. Et
- 755 hoc esse introductu puto ne de facilis ab iterlocutoria appellef, et ne
goctū differaf, et de manu primi iudicis auferaf, qui iuste reperiſt iudi
casse, doc. in d. cle. appellāti, et Gall. in d.l. eos, vnde Sosinū in. Larb̄
tro, col. 3. ff. qui satisfare cogantur
- 756 Fallit, q̄i aliquid de novo ventet ad notis cō appellantis, arg. c. insi
nuatē de officio delega. glo. in ver. Interponi titulo de causis in prag.
Roma. 9. l. 381. q̄stio in fi. et in additionib⁹ ad Gall. in d.l. eos, h. p̄mo
- 757 Decimo septimo, in diffinitiū vna cā ex p̄ssa etiā allā p̄sequi possu
mus. I. sclo in fi. ff. de appella. c. vt debit⁹ illo t̄. dicit in stilo Bituriceū
art. 3. rub. des causes dappel
- 758 Sēc in iterlocutoria nō. d. cle. appellāti, Bar. in Lelius. ff. de appel
recipit. Fallit in rub. huius t̄. col. 2. fallit nisi alia causa eiusdem esset
effectus, Bal. in d.l. eos. h. s. inautem, licet multi contra
- 759 Decimo octavo, in diffinitiū magna cause cognitio requiriſt etiam
in principe, l. s. C. de legi. d. l. prolatā, et supra dīri in p̄fatio. hui⁹ legis
In iterlocutoria nō nō Hippol. in l. qui cedē. nu. 30. fol. 4-7. col. p̄ma
ff. ad Lorne. de siccā. et dicā infra in q̄stio. Bar. vbi oportune cadit

47

ff. de re iudica, in secundo notabili.

- 260 ¶ Item, dissimilua traxit in re iudicata si non appellef istra decē dīs autē, hodie. C. de appella. c. quod ad consultationē de re iud. cum si- milib⁹, et in hac patria statim, vt dīx in art. pmo, rub. des causes dappel in stilo Bituricen⁹, ¶ Interlocutoria vero nūc traxit in re iudicata quo ad iudicē, donec ptulerit dissimilua, quin possit eam revo- ca, etiam si sit appellatū, cle. si. de appella. et supra in ampla. late dīx. ¶ Intellige nisi fuisse latra simul cum dissimilitua, q̄ tūc traxit in rem iudicata sicut dissimilua. c. cum dilectus in fi. et ibi Imo de elect.
- 261 ¶ Decimonono, sententia dissimilitua nec retractat p̄ instrumenta de no- uo repta. l. sub specie. C. de re iud. I. paulus cōsil. 375. in causa in pmo vol. Fell. in. c. suborta de re iud. doc. in. l. admonēd. ff. de tuteurādo. l. Imperatores ista eo. Bal. cōsil. 97. qđā in pmo vol. H̄is ille q̄ habue- rit sententia cōtra se habuerit iusta causam ignorand. d. instrumenta, q̄ ex clausula gnali de qua in. l. pma. ff. ex quib⁹ caus. malo. poterit re- strictionē petere, Bal. in. l. p. C. si ex falsis instru. Alex. cōsil. 84. in causa, col. vi. in pmo vol. et cōsil. 69. in cā. col. 7. i. 7. vol. Frācis. curtilus in cōsil. 18. memoria, Soci. cōsil. 194. subtiliter, col. 3. in. 7. volu.
- 262 ¶ Idem in cōpromisso Soci. cōsil. 66. viso in 4. vol. alios casus po- nunt doc. in d. l. Imperatores
- 263 ¶ Secus in interlocutoria cum. Alex. et Yas. in l. Imperatores infra eo. Are. in. l. si se ad quem col. 4. versc. 4. adde. ff. de acquir. hered. nā si possit iudeo sine instrumentis, fort⁹ et cū instrumentis retractare, L. y. in. l. cōsentaneū in fi. C. quodo q̄ iudeo, Ideo decretū retractabili p̄ instrumenta nouiter repta. l. cū vō. h. subiectū. ff. de fidēcō. liber. Yas. in d. Imperatores, col. 5. in. 7. limitatōe, et idē tenet ibi Vincē. i. septia.
- 264 ¶ Uligesimo, Appellatio ab interlocutoria pōt etiā tolli p̄ inferiore a p̄sice, aut p̄ cōsuetudinē vel statutū, Bal. in margarita in vbo le- gatus. 4. q. Joh. de Una. cōsil. 61. Barba. cōsil. 79. Illud col. 7. in. 3. vol. Archiepiscopos Floren. In tertia parte sue summe in tl. 9. c. 14.
- 265 ¶ Dissimilitua t̄ non Bal. l. si q̄ s. appellationē. C. de appella. glo. in. 5. sta- tuit in ver. appellef de causa in prag. sanct. Anch. cōsil. 18. in q̄stōe in fi. Card. cōsil. 7. 7. m. 7. Bal. cōsil. 7. in. 5. vol. et dīx late in stilo cu- rielalce Bitur. art. i. rub. des causes dappel, vnde tū glos. in l. fi. C. de senten. Barb. et alio in c. pmo de rescriptis, et ibi hoc no. doc. Georg. natā t̄ repe. clemētine sepe in p̄sh. col. 61. de vbo. sig. doc. in Lomnes popul. ff. de iustitia et iure, vide in differē. 50
- 266 ¶ Uligesimo, Interlocutoria nō infamat. l. quid ergo. h. quātū ff. de his qui nō infat. l. Interlocutoria. C. illo tl. 2. l. vbo, et l. si preses. ff. de pen. Fell. in. c. irrefragabili col. si. de officio ordina.
- 267 ¶ Utē, nec mutat statū, vt si index iubet aliquę suspēdi sine sententia de facto nō reddit talis restabilis, Bal. in. l. col. 5. Cne ex delict. de- funct. Intellige de iure, secus de facto, doc. in. l. vbo. C. de his q̄ no. infat. auten. Item quicāq̄ in fi. p̄ Bal. C. de epis et cle. idē in Letiā de furtis, Roma. v. 1. 2. 3. hec ipetratio Hispani. l. c. cū dīlect⁹ de arbitr.
- 268 ¶ Ideo bannitus ppter cōmuniacā non erit de iure infamis, cū pos- sit reuocari si cōmuniacā purget, Bal. in d. h. quātū citat, et no. in. l. s. et 70 ff. de requir. reis. ¶ Sed j̄ dissimilitua sic. l. s. ff. de his q̄ no. infat. l. non

Repetitio. I. Quod iussit

- vānatos. C. illo titu. patruus me⁹ in. l.s. munerib⁹. C. de decurso. Bar. in. l. ictus. C. de his q̄ not. infā. et. l. infamē. ff. de publi. iudi. Benedict. in repetitio. ca. raynatus in verb. mortuo in primo, nūc. 773. de testa.
- 771** ¶ **G**licesimoscđo. offinittua nō declarat nisi semel, glo. sing. in l. qcqd ff. de ybo. oblig. Petr. de ferrā. in sua ptract. in rub. de executio. sentē. p̄ s. p. publicū nūcū, Bar. in. l. inter stipulatē. §. i. ff. de verbo. obliga. Secus in interlocutoria. Angel. Imol. et Alex. in. d. l. quisqđ, Imol. in. lab. executo. ff. de appellatio. late sup̄ ia dixi, nō repeto.
- 772** ¶ **G**licesimotertio. appellatio a diffinitua inuito appellato cuius interest, nō pōt appellās renūciare. l. f. C. qñ puo. nō est necē. Bar. in l. si q̄s libellos. C. de appell. c. ex pte s supra de rescri. et ibi Inno. et alis c. ei qui. §. i. t. q. 6. qz interest forte sua, causam decidī. et sentēta confirmari, ne sepius possit vexari, arg. c. cōquerēte de offi. ordin. Alexā. et alis, in. l. cum procurator. §. pmo. ff. de noui oper. nūnciatio.
- 773** ¶ **S**ecus in interlocutoria. c. interposta. §. ille de appell. et ibi ydano. et alis late quos vide latius distingueſtis, nam nullū interesse potest pretēdere appellatus si appellās nō vult psequi, cū causa redat ad priorē iudicē quē ipse suspectū nō habet, et lis citius decideſt. **Q**uod est veřū anteib̄ sit plentaria superiori, vel oblatus libellus, aut delatū appellatiōi, alio nō poterit renūciari, Bar. in. d. l. si q̄s libellos ydano. l. c. accepta i. f. d. appell. Imo. i. d. c. interposta. §. ille et ibi yperu. et doc.
- 774** ¶ **A**ndole pariter renūciant in hac iuris pluetudinarii patria, vt licet videre in scilo curie laice bituricen. rubri. des causes dappel. artic. 77. et sequen. et ibi multa dico quo non hic intēdo repetere, Nam ibi dicuntur intra quod tempus possit sine emenda renūciari.
- 775** ¶ **G**licesimoquarto. Sentēta a nō suo iudice, lata non valet. l. f. et per totū. C. si nō a cōper. iudi. iudica. fue. Secus in interlocutoria, Inno. et alis in. c. sup̄ lffis de rescri. Bar. et ceteri in. l. z. ff. si q̄s i. sus voa. nō ferit doct. in. c. significatib⁹ de offi. deleg. q̄ qualiter intelligat ibi vide.
- 776** ¶ **G**licesimoquinto. In diffinitua cōdēnatō dant quatuor mēses in actioſ personali ad soluendū. l. z. et. l. debitorib⁹. et ibi doct. isto titu. l. C. de usur. rei iudica. glo. in. c. apud. 11. q. 3. F. ellit in casibus positis per Alex. et Jas. in. d. l. debitorib⁹. Soci. in tracta. fal. regu. 396. Felt. in. c. querēti de offi. deleg. Ex i. cōsuetudine tñ: et scilo curiarū dilatio est arbitraria, vt sepius vidi ex cause qualitate, quantitate, et persoſnarum obsequio text. in. l. z. ff. de re iudica.
- 777** ¶ **I**n interlocutoria vo. q̄: nūc̄ esset littli finis illud tps nō cōcedit, Bar. in. l. primo. §. i. in vēditib⁹, fell. in. c. querēti, de offi. deleg. Jas. in d. l. debitorib⁹. in. 3. l. inſtitutio. Bartol. et alis hic, glo. reprobata.
- 778** ¶ **G**licesimosexto. diffinitua suspēdit iudicatiū. l. si causa. C. de trāſa. l. si quis. C. de reb. credi. c. venientes de surefuran. Sec. cō ill. 76. ylsa, col. 3. versici, sed hys non obstanti. In p̄lūo vol.
- 779** ¶ **S**ecus in interlocutoria donec iudicii sit in obitib⁹. c. rotiana. §. ff. o et. c. nō solū, de appellib⁹. glo. in. c. sepe illo tñ. Bal. in addit. ad spe cul. in titu. de appell. versi. per appellatioñ ab interlocutoria. Fell. in rub. de re iudi. col. 7. Corne. 2 ill. 76 z. littera m. in. 4. vol. 4. culus est in p̄o evidētis, et dixi supra in ampliationsbus.

ff.de re iudica.in secundo notabili.

- 281 ¶ Tñ si index ad quē pñnciauerit bene appellatū, et male iudicatuꝝ, processus post appellationē emissus retractabif. Barto. in.l.7.col.7. verū. q̄o quis sit effectus. ff. de appella. recip. et. l. iutra. ff. de minori. ¶ Tricelimo septimo, index appellatiōis coiter mittit sententia diffi-
nitūā executiōi auten. si q̄s litigantiss. C. de episco. audi. l. intra. ff. de minor. et ibi no. c. pastoralis. §. p̄terea. de offic. deleg. Bal. in. l. eos. C. de appella. Phillip. in. c. romana. §. cū autē. de appella. lib. 6. et ibi glo. Ias. et alij. in. l. tale pactū. §. qui puocauit. ff. de pact. post Adalve. in sua prac. in rub. de iudicib⁹. §. ite index appellatiōis, sed interlocu-
rīam primū index qui eam protulit. þðanor. et alij in. d. §. preterea.
283 ¶ H̄i fuerit impotē factus, et q̄ post appellationē ab interlocu-
toris processit in causa, et pñnciauit diffinitūā, q̄r tūc secundus su-
dex vix appellatiōis exēq̄retur, ne condēnatiō remaneat sine effectu.
sc̄d̄ doct. in. d. §. p̄terea ubi Feli. ponit. 4. cōclusiōes quas videre l̄.
¶ Item, ab interlocutoria nō restituīt minor, aut eccl̄ia. l. altp̄ter
284 §. p̄misit, et ibi Bal. ff. de minor. Innoc. et Iml. in. c. corā. de in. Inte-
restu. Et hoc qñ est modici preiudic̄l. l. sc̄o. ff. de integr. restit. allo-
quin securus, Alexa. et Aret. in. l. si ls ad quē. ff. de acqui. hered. Secus
in diffinitūā. l. per totum. C. si aduersus rem iudica.
¶ Tricelimo octavo, iterlocutoria ex falsa causa lata est nulla. Viral.
285 de cambia. in tracta. clusula. fol. 17. col. 3. et. sequē. de errore iudi. Ideo-
si index det in solutū pro malori quātitate q̄ debereſ, non valer. l. ma-
gis. §. si es. et. §. manet. ff. de reb. eo. 2. l. 5. hec yba. ff. ne vls fiat ei ful-
go. cōsil. 137. q̄r ex facto p̄mo dubio, et p̄st 190. vīs. col. 3. post Bar.
et alios in. l. si nō sortē. §. si cētū. ff. de codi. indeb. ¶ Secus i diffinitūā
Soci. in. p̄st. 99. serēnissim⁹ nu. xj. cū seq. in. 3. vol. 2 in. l. q. agnitis. ff. de
except. Egidi. de bella mera decisi. 717. exceptio falsitatis. B̄ fidic⁹
de plūbino in. l. cū vero. §. subuētū per illū tex. ff. de fidicō. liberta.
¶ Tricelimo nono, Interlocutoriam pōt vñus ex pluribus iudicibus
286 deputatis ferre, videlicet citationem, arg. l. v. C. de autor. arg. prestand.
glo. et doct. in. l. pompo. alias incipit si vni infra eodem. c. prudētiam
de officio delega. c. sicut de arbitri.
287 ¶ Intellige nō pcedere in delegatis, securus in ordinariis, Alex. et alij
in d. l. vni, Albe. in. l. platā. C. de sentē. ¶ H̄i habeat iurisdictionē
in solidū. d. c. prudētia. Bal. in. d. l. v. de auto. p̄stand. ¶ Itē, intellige
i mera et simplici iterlocutoria, securus i habēte vñm diffinitūā. Barb.
in. c. causam. col. 3. de offic. deleg. Soci. in. tractatu falleſ. regula. 355
¶ Secus est in diffinitūā. l. uno ex trībus. infra eo. et. l. tunc autem,
nisi vñus diceret sibi de causa non liquare, per illum tex. in d. l. p̄pō.
quod est notandum sing. scđn Ias. ibi et alios
289 ¶ Tricelimo, post appellationē ab iterlocutoria nō deuoluit tota cā
ad sup̄orē. c. vt debit⁹ de appella. si dicat bene iudicatuꝝ, si vero bene
appellatū sic, c. accepta illo si. de appella. Quod l̄mita nisi index a.
quo male pñnciasset sup̄ casu valde dubio et nō deciso p̄ tex. sing. in. c.
dilecto de testi. et ibi Feli. col. p̄ima in si.
¶ Secus in diffinitūā. c. Romana de appella. lib. v. dixi supra i ma-
teria euocationis

Repetitio. I. Quod iussit

- 790 **T**rigesimoprimo, Interlocutoria principis nō facit sus generale l. q̄ et relationib⁹, et ibi Bal. C. de legi. Vincē. in l. cū platis infra eo. Fallit qm̄ esset in corpe iuris inserta. metu. h. sed quod p̄tor in s. ff. quod mēr⁹ causa. l. sive p̄tra. ff. de libe. agnosc. l. regla. h. v. l. ff. de iuris et facili igno. Fell. in. c. s. causis col. 3. eo. t. vbi plus limitat, vide.
- 791 **D**iffinitius tū declaratiua vel dispositiua fūdata in gnali rōne et suūtū inserta facit sus gnale. l. s. C. de legib. Bal. in l. leges ut gnales illo tī. Fell. in d. c. in causis. Jas. in d. l. cū platis. l. pma. ff. de costi. p̄cip. Roma. cōsl. 76. in p̄posito late. Alex. in l. cluitas in s. ff. si certū p̄ta. et l. apud Julia. h. vtrum in 4. no. ff. ad trebel. Quid de ep̄la principis an p̄ture seruari debeat, vide tex. in. l. Item ventūt. h. ceterū de p̄ficio. hered. Alex. cōsl. 97. alias col. 2. l. 3. vol. Barba. in cōsl. 71. p̄clare col. 1. in. 7. vol. h. sed quod p̄incipi iusti. de iur. natu. d. Chas. sa. in Latolo. gloz. mundi in. s. parte cōsidera. 74. nu. 1c4.
- 792 **T**rigesimosecundo, citatio p̄ceptoria in diffinitiua requirit in plena p̄ris. l. ad p̄ceptoriū. ff. de iud. cle. sepe in s. de v̄bo. sig. et ibi glo. v̄doc. no. in. l. t. et l. cōsentaneū. C. quodo et qm̄ iudex. Jacob. de bello visu in p̄ac. rub. de citatio. nu. 101. cū seq. Alex. cōsl. 173. viso col. 7. in. 7. volu. Soci. regula. 357. sententia ad hoc vt valeat. Lanfrāc. in repe. c. qm̄ cōtra in ver. citationes de p̄ba. et ibi alij doc. Mathesilla. sing. 137. nota quod p̄ceptoria vel tres saltē denūciations. l. tres. C. quod modo et quado iudex. et ibi Bal. Secus tū in interlocutoria Bar. in. l. si fūnta. h. Julia. col. 3. versi. q̄ro dipl. ff. de dāno infecto. et ibi Alex. nu. 21 Ang. et Paul. in d. l. ad p̄ceptoriū. t. l. de vno quoq. ff. de re iud. et ibi Hyp politus. Harſilius. Corneus cōsl. 71. sup. p̄mo līa s. et consil. 175. viso līa 3. in p̄ma parte. Fallit tū in interlocutoria habēte vñ diffinitiue, vel q̄ exhaūrit vñres negotiis, aut est grauis p̄iudicis, et tū tā lībus et alijs casib⁹ positiis p̄ doc. in d. h. Julia. requirit citatio sicut in diffinitiua. Bar. in. l. cōsentaneū. col. 7. et ibi Alex. l. additio. ad eū. et alijs doc. v̄ sic sc̄do est vñdere. C. quodo et qm̄ iudex. Joh. mo. in. c. cu p̄iecte de elect. līb. 6. Athene. no. 137. nota qd p̄ceptoria. Card. in cle. vna. 4. no. et. 4. op. de dolo. et in. c. t. illo tī. līb. 6. Hispani. et alijs in c. cōsuluit de officio delega. Tomol. in c. auditio. col. 7. de pcura. Fell. in c. t. nu. 77. de testi. Jas. in. l. si opus in s. ff. de no. ope. nūctia. Seor. natā in repe. d. cle. sepe in v̄bo p̄ceptoria. Jas. in. l. nec quis cōf. h. vbi decre- tū. col. 5. ff. de officio p̄conf. Hypol. in repe. l. de vno quoq. in primo no. nu. 6. et seq. ff. de re iud.
- 793 **T**rigesimotertio, In diffinitiua iudex debet nomē dñi inuocare in initio. H. mor. in. c. veritatis col. 7. p̄ illū tex. de dolo. suadet ex. c. non obseruetis. 76. q. v. l. pma. C. de officio p̄fec. p̄to. africe. Barba. late in rub. de fide instru. **T**In interlocutoria hoc nō requirit. Spec. in tī. de instru. editio. h. breuister. ver. ante omnia col. 7. d. H̄eric. de botis l. tractatu de sinodo episcopi in 3. parte in principio, et hoc obseruat tota Francia, ut sepius vidi
- 794 **T**rigesimoquarto, Diffinitiua de nocte ferri cōter nō p̄det, et lata nō valet. c. cōsuluit. et ibi no. de officio delega. h. sedebunt in autē. de ludic. col. 7. 54. videt col. 7. et seq. in. 7. vol. Soc. in tra

79

ff. de re iudica. in secundo notabilis

- etatu fallent. regu. 359. sententia regulariter de nocte. Item habetur ex ord. c. 18. vide Coisse. sing. incipit. iudex in. 2.
- 297 ¶ Interlocutoria hoc sic. Bal. in. L. more romano. in. si. ff. de feri. dc. et. in. l. nō minore. C. de trahac. Intellige qm̄ non requiri causa cognitio. qd̄ sicut quolibet loco potest ferri. La pcedete. C. de dila. ita et tempore. l.
- 298 vñu. ff. si cert. pera. Et t̄ ideo relaxatio criminis potest fieri de nocte. scdm̄ Bald. ibi. et alie qd̄ possunt ferri iudice nō sedete pro tribunali. Fellin. in. c. confunduntur. col. penult. i. de offici. delegat. quod est notandum.
- 299 ¶ Tricesimoquinto. in diffinitua si inhibitus custus da officiis usus vigilii. vide inhibitus officiis. c. vt notari. sit inhibitus. c. ignominie. ff. de his qui not. infa. t̄ ideo si notari. sit inhibitus amplius suo uti signo. censet officio suo prauatus. cū instrumenta signa debeat habere. l. gnali. C. de tabula. in autē. vt ppo. not. impa. colla. s. c. iter dilectos d. fid. instr.
- 301 ¶ Item. p suis am ablata cruce de militib⁹ rhodis. vel commendatariis sancti sp̄us. aut alio. quā in ueste gerut videlicet officio suo priuari. qd̄ cū degradant. hoc ab eis aufer. v̄c⁹ a militi ensis. calcaria. et alia postita. in. l. pe. ff. ex qui. cau. malo. no. doct. in. c. degradatio. de pen. lib. 6.
- ¶ Secus in interlocutoria cuz perviam attentiati prohibeatur ne qd̄ interim utatur illo signo. quia non censetur priuatus eo. sed solum ad tempus suspensus Bal. et alij in. d. c. vt nostrum.
- ¶ Tricesimosexto. interlocutoria p. codē salario tenet psequi aduo-
303 catus. si fuerit appellatus ab ea. in. iuitus. C. de procur. glo. in. l. una de suffra. et in. l. qui pprio. h. item querit. in glo. magna circa si. ff. de pecu. l. si. de postu. glo. in. c. romana. de testi. libr. 6. Specu. in titul. de salario. h. sequitur versicu. sed nunguid aduocatus.
- 304 ¶ Limita scdm̄ eiū ibi qd̄ alio in loco tractare causa. Non. in. c. nō infuse si. s. pecu. Qd̄ nō obseruaf i. hoc regno cū salariū aduocati. ac procurato. sit p quolibet termio taxatu. Diffinitua hoc uō glo. et ibi Albers. et Jas. in. l. ita demū. C. de peura. Archidla. in. c. osius. 6. q. 3.
- ¶ Tricesimoseptimo. Quod qd̄ appellat a diffinitua potest iudex ap-
305 pellatis cognoscere de p̄cipali. omisso articu. appellatis. de co-
senſu p̄t. c. vi debitis de appelle. in glo. vlt. sec⁹ in interlocutoria. c. romana. et ibi glo. et Bem. de for. cōpē. libr. 6. vbi vde pleni⁹ t. d. c. vlt debitis.
- ¶ Tricesimo octauo. Sententia diffinitua. cōtra diffinitiuā nō valet.
306 l. i. C. qd̄ prouoc. nō est necesse. fulgo. cōsil. 166. in questio. Socin. in tracta. fallen. regu. 353. dicit supra. eodem notabili. in. 9. fallen.
- ¶ Sed interlocutoria sic. l. pe. ff. de p̄to. stipul. Bar. in. l. duobus. ff. de
307 exceptio. rei iudi. Petr. ancha. in. c. i. de transa. et addi. ad Bald. in. d. l. i. Jas. in. l. cum. procuratori. h. si dominus. nume. 15. ff. de noui oper. nū-
cia. et. l. qd̄ bis. nūc. 16. col. t. de p̄bo. obli. dico latius in qd̄tio. vlt. Bar.
- ¶ Tricesimonono. sua diffinitua sub cōditio. ferri nō debet. l. f. h. bī
308 duū. ff. qd̄ appellat. sit. Alex. in. l. seq. h. i. vēditio. col. 7. Fell. in. c. qd̄ ad
consultationē. col. i. de re iud. Soci. in tract. falle. regu. 369. sententia
sub cōditio. t. Fulg. cōsil. 14. circa. col. z. et seq. et cōsil. 217. viso. col. j.
- 309 ¶ Interlocutoria vero potest glo. et Bar. in. d. h. in vēditio. Alex. in
additio. ad Bar. in. d. h. bliduū. glo. in. l. ea que. C. si manci. ita fue. alie.
Romancōsil. 501. vt declarationē. col. z. Anto. tremol. in additio ad

Repetitio. I. Quod iussit

- E**liberū de bona cursu in rub. de i pedi. executio. p. s. rōne cōditōis
fol. 100. col. 4. et idē iuste interloquī quod non repertis bonis mo-
bilibus immobilia capiant quod est notandum
- 310** **¶** **Q**uadragesimo. Sentētia diffinitua sub alternatiōe lata nō valet
l. s. C. de sentē. q̄ sine certa quanti. Laut. dāmū. h. hostes. s. s. de penit. glos.
glo. in. c. latores de cler. excō. ministran.
- ¶** **I**nterlocutoria sic. licet non debat ferri. tex. et ibi glo. in. l. s. pupilli-
lop. h. s. pto. versi. quid ergo. ss. dreb̄ eoꝝ. Alex. in. lybi. h. q̄ illud.
ff. de verbo. oblig. et cōsil. 189. viso statuto in. 7. volu.
- 311** **¶** **Q**uadragesimo primo. diffinitua i dubio iuste p̄sumit lata. I herē-
nus l. s. ff. de euiclo. c. in p̄sentia de renūciatio. glo. in autē. ḡnialiter.
C. de ep̄is et cler. Itē rite et recte. c. cū inter extra eo. Alex. cōsil. 25. vi
so processu. et p̄sil. 135. circa primū. in. 6. vol. et p̄sil. 164. v̄liss in. 7. vol.
Barba. p̄sil. 18. clementissimi. col. 5. in p̄mo vol. et cōsil. vi. col. 4. eo. vol.
et cōsil. 7 c. vbi col. 4. in. 4. vol. et Soci. cōsil. 96. cōsiderata nu. 26. in
4. vol. Come. cōsil. 17. in hac cōsultatiōe col. 3. in p̄mo vol. I mol. in. c.
cū in lute peritus. col. pe. et seq. de officio delega. Joh. mart. l. iustū. C.
de edēdo. p̄s. ep̄sil. in rub. de appella. col. 2 s. cū seq. Rauēna. Decius
et alijs in. c. q̄ in cōtra de pba. Soci. in. l. sciēdū. h. qui fundū. col. prima
ff. qui fatisdare cogan. Limita ut p̄ Bal. in. l. fancim⁹. 13. q. C. de iudic.
Hippol. in. h. scda numero. 81. in practica.
- 312** **¶** **S**ecundus in. iterlocutoria Inno. in. c. bone in p̄mo nu. 7. et seq. col. pe.
de elect. et. c. cū i lute perit⁹. col. 2. de officio delega. Fell. post. Banoz.
in. c. q̄ in cōtra. nu. 23. de pba. Soc. in. d. rta. 367. Feder. p̄sil. 170. q̄stio
talis. nisi in arbitrijs. Bal. in autē. s. si quis. col. pen. C. de testib.
- 313** **¶** **Q**uadragesimo scđo. diffinitua die feriato ferri. phibef. l. oēs in. 2.
et. l. n. C. de fer. et lata nō tenet. l. s. vt pponis i p̄ma. C. quo et q̄si iudej.
- 314** **¶** **A**mplia. siue sunt ferie introduce in honore dei. l. s. siue ob neces-
sitates hoim. l. p̄ma. ff. de ferijs. t̄ Etia si sit lata in locis in quibus nō
sunt fruges. q̄i aliud querere his ferijs debet. Inno. in. c. si de fer.
- 315** **A**lex. Iat. et alijs in. d. l. p̄ma. t̄ Et idē si causa tractet p̄ syndicos uni-
uersitatis. l. s. vniuersitas nō sit occupata. Alex. in. d. l. p̄ma. col. 2. l. s.
acet Inno. dubitauerit in. c. s. de foro cōpetēti. t̄ **A**mplia etia in fe-
rijs. repentinis cle. sepe in ver. necessitates de ver. s. s. et ibi Inno. et
Geor. natr. **A**mplia etia si sit inducē p̄ ciuitatē in honore tamē
summi p̄tificis vt propter suū aduētū. q̄ reuerētia q̄ sit ei. deo fieri
sēcēt. nō distinguemus. h. sacerdotio. ff. de arbitrijs. Ias. in. d. l. s. col. 2.
- 316** **¶** **L**imita. nisi illis renūciatum sit exp̄sse vel tacite. d. l. s. de ferijs.
Quod intellige in his q̄ inducē sunt ad priuatā vtilitatē. secus in a-
llis. glo. in. l. s. feriatis. ff. de fer. et c. s. illo t̄. t̄ **D**ebet t̄n quis renū-
ciare illis ante sentētiā latā. Paul. et Ias. in. d. l. p̄ma per. l. s. exp̄ssim
- 317** ff. de appella. t̄ **L**imita in extrajudicialib⁹. ergo arbiter ferias non
obseruabit. l. s. C. de fer. in autē. vt differētes iudices colla. 9. et sic p̄
cium declarab. l. s. C. de cōtrahēda emptio. Item executores elige
re pauperes possunt. Bal. et alijs in. d. l. s. vt proponit.
- 318** **¶** **L**imita etia in studio. Lotius. et ibi Ias. ff. de fer. Lucas in. l. p̄ma
C. de agricol. et cens.

ff.de re iudica.in secundo notabilis.

- 323 ¶ Limita qd etiā nō plunt debito; lib^o fugletib^o, glo. sing. in verb. ff. delusionis. l. si. C. de fer. qd ferie debet differre nō auferre. l. s. et. 3. ff. de fer. ¶ In iterlocutoria secus p̄ter. r. Bal. in. l. in minor. C. in quib. cauſ. in integrū restitutio. Feli. in. c. q̄rēti in fi. de officio delega.
- ¶ Quadragesimo tertio, Ad diffinitiuā qd debet citari. c. si. de dolo. lib. vi. l. de vno quoq; r. ibi late b̄yppo. ifra eo. ¶ Contrariū obseruat in iterlocutoria. l. diem pferre. ff. de arbiter. Bal. in. l. prima. C. de sent. ex libello recr̄a. Feli. in. c. 2. q. 5. de testi. Hirrus in regula oia qcunq; ff. de reg. iur. Infra in apparatu. Bar. latius dicetur
- ¶ Quadragesimo quarto. Delegat^o nō pot reglariter diffinitiuā ex equi. l. a diuo b̄lo ifra eo. in. p̄m. nisi sit delegat^o p̄cipis. c. q̄rēti de officio delega. Über. de bona curlo in p̄zactus rub. de impedimē. ex ecu. r. cause nullita. versi. 6. si delegat^o. fol. 91. r. ibi in additio. Sed in iterlocutoria sic cū nō sit suo funct^o officio, r. ea reuocare possit, ergo et latā ex equi. l. 4. q. primo. ff. de dāno infec. c. q̄rent de officio delega. Bar. r. alii in. l. p̄xima i. pun. vbi vidē late r. locis p̄ime aductis
- 325 ¶ Quadragesimo quinto. Interlocutoria nō recrit litis cōtestationē. Jas. ealī hlc. diffinitiuā sic. l. placā, r. ibi glo. C. de sen. r. interlocutoria. omnīū iud. doct. in. l. prima r. autē. offerat. C. de litis cōtesta. et. l. cōsentaneū. C. quomodo r. quando iudex. distingue vt per eos ibi
- ¶ Quadragesimo sexto. A diffinitiuā pot supplicari autē. q. supplicatio. C. de p̄ci. impēra. offerēd. l. vna. C. de sentē. p̄fec. p̄to. ¶ Sed ab interlocutoria nō ordinatē regis. Ludovic. x. multories citata supra codē nota. in. 2. fallē. ¶ Quadragesimo septimo. diffinitiuā icterata nō valer. l. s. et p̄ totū. C. de sentē. q. sine certa quātū. Qd declara vt p̄ Jas. r. alios l. lait p̄to. q. s. supria eo. r. supria dixi i. ampliatiōe. 16 no. p̄mo. vide q̄ dico i. l. vna. C. de sentē. q. p̄ eo qd iterest. Interlocutoria sic cū possit certificari. Banor. in. c. auditis i. si. de p̄cur. r. Bal. hic
- ¶ Quadragesimo octavo. Attētata post appellatiōē a diffinitiuā reuocans statim, etiā si non cōstet causam appellatiōis esse verā, etiā si facta sunt ante appellatiōē, tēpore tñ quo poterat appellari. c. nō solū de appella. lib. vi. p̄sal. cōsl. 381. in. p̄nti vol. 2. Barba. p̄al. 7. vñsis dubiis. col. 5. in. 3. vol. glo. in. l. ex iudicior. et ibi doc. de accusa. ff. Hyp. in p̄act. i. ver. expedita nu. 18. cū seq. r. in. l. 3. C. ad. l. coi. q̄ sicca.
- ¶ Sed in iterlocutoria nō nisi iudicii causaz appellatiōis verā esse cōstat. d. c. nō solū. vers. illa b̄o. p̄mo. in. c. dilectus. col. p̄a. de malo. et obed. Bal. in sua p̄zact. q. 5. circa appella. doc. in. c. significatib^o de appella. et. c. vt debit^o, qd p̄sumit p̄ p̄cessu. Spec. de execu. sentē. q. s. 531 vers. qd autē dixi. Feli. in. c. sup̄ q̄stionē de offi. delega. c. cū in ecclia de appella. r. ibi no. Item. qd possibile est qd est iniusta, ergo nec admittēda aut nulla. c. romana. q. si vero r. seq. et. c. j. de appella. lib. vi.
- ¶ Quadragesimono uno. In appellatiōē ab iterlocutoria nō est necesse libellū offerre, r. litē cōtestari quātū ad diffinitiū articulū appella tōis, an iustvel illeste fuerit appellatū, etiā si in p̄ma instatia nō fuit facta litis prestatio. tex. r. ibi glo. in. c. p̄ tuas. de appel. quā ibi Raue. r. alii sequunt, r. hec opinio seruat i. p̄act. teste. I mol. r. p̄herus. in. d. 533 c. p̄ tuas, ¶ Sec^o i. appellatiōē a diffinitiuā. Bar. in. l. si. q̄ illud. C. de

Repetitio.l. Quod iussit

- tempo. appella. Bal. in Lpma. C. ne licet tertio prono. Soc. In tra-
ctatu fallent, regula. 239. et seq. limitat, et doc. in d. h. illud, et d. c. per
tuas, quos videre licet
334. ¶ Quinquagesimo. Appellatione a diffinitiuā nō pōt statutā, illius,
vel cōfuetudo tollere, glo. in. l. 2. C. si cōtra ius, et libi doc. Bar. in l. 1. h.
si. ff. a quib⁹ appellare nō licet in. loēs populi, col. pma de iustic. et iur.
panoi. I. nol. et alii in. c. venientes de lute iurand. vbi vide latius
335. ¶ Quia cōtinet defensionē, et no. doc. in rub. extra de appell. quā nō
pōt etiā princeps tollere, cle. pastoralis de re iud. ¶ Item, ne appel-
lans maneat op̄stus indebito. c. subgestū, et. c. cum speciali. h. porro
de appell. nīs ex magna causa, et quo ad formalitatem, doc. in c. pmo
de rescrīp. vbi moderni describunt alios casus. Prepo. in rub. de ap-
pella. col. 24. ver. viso qd sit, et ¶ Secus in interlocutoria, Bal. in
marg. a. ver. legat⁹ h. s. pe. no. in. l. s. C. de sent. et inter. et Bal. in marg.
in ver. sententia q̄stioē. 8. Berta. in reper. in ver. appellatio ab interlo-
cutoria, nu. 22. dīcti in illo rub. des causes dappel art. primo,
- ¶ Quinquagesimo p̄simo. Diffinitiuā est ppetua. l. s. C. vt līte pend.
vbi Bal. dicit esse naturā di finitiae, vt ppetuū imponat filētū. l. ser-
uus. C. de pen. glo. pma in c. ad apostolice extra, eo. lib. vi. dicit q̄ oīs
sententia est ppetua, et ferit ad ppetuā rel. memorīa. c. saluberrimū pma
q. 7. c. in nose dñs libi ppetuo anathemate. 73. dis. c. oēs. et 7. q. s. c. ad
aures de pen. c. cōmissa de elec. lib. vi. c. pmo libi maneat ppetuo diffi-
ditus de p̄mislegis lib. vi. panoi. in c. cū bone col. s. de erate et qual.
¶ Item, facit qd depositus ab officio, ampli⁹ ad id aspirare nō pōt,
Bal. in c. pmo. h. s. duo de pace tenen. et eius viola. et supra dīcti. l. s. a-
liquid, et libi patruus meus. C. de suscepto. prepo. et archa. lib. x. Bal.
in p̄ze. de creta. col. 5. et c. bone in. 2. de postula. pla. c. at si clerici de fu-
di. l. 2. C. de manumis. vindic. l. 2. C. de libert. et eo. liber. Coise. in sing.
incipiente tabellio in pino. Feli. in c. fraternitatis de hereti. Joh. lup⁹
in repe. c. p̄ vestras. fol. 87. col. 4. h. 4. de dona. inter virū et uxorem.
Alex. cōfīl. 190. plura narrata ius. in. vi. vol. nec volo citare alia cōsi-
lia, licet plegerūm trīginta volumina et ultra cū laude dei, nec ad illud
officiū poterit restituti per comitē palatīnū, Bal. in. l. 2. C. de vindic.
liber. et. d. l. s. aliquid. l. quicunq; de episcopis et cler.
339. ¶ Idem, fortalicia seu castra destructa per sententiam non possunt
reparari, aut erigi iterū, teste Joh. fab. in d. l. seruus. C. de pen. Bar.
in l. s. quis adulterium. h. pmo. ff. ad. l. s. illam de adulte. Barba. et alii
in. c. ex literis de constitū.
340. ¶ Intererea, Iudec in uno loco cōdēnatus non pōt in alio iudicare,
iudicēs. C. de dignita. lib. x. s. Bar. in l. s. quis adulterium. h. pmo. ff.
de adulter. vbi limitat hoc non procedere quando venit delictum ra-
tione cōsumacie, q̄ non transit in delictum, alias secus. in. c. ex tue de-
cle. non residen. vbi doc. in d. c. ex literis
341. ¶ Interlocutoria vero nō. l. s. ff. de pen. glo. in l. puto. ff. de postulād.
et vbi. Albe. et Gall. in d. l. seruus, et Spec. in s. de lega. h. superff. h. s.
sed nū quid p̄st aliquid. Bal. in. l. pma. C. de postu. et libi Gall.
342. ¶ Ratio est, q̄ interlocutoria potius pertinet ad auctoritatē interlo-

ff. de re iudica. in. iii. et. iiiij. nota.

quētis, et ad tuendā eius dignitatē, et ad ordinariā penā, ar. I, progrā-
ma, et, I, interlocutiōes cū l. si. cōmīta, et plās, etiā cū feraſ summarie
et extra ordinē nō debet esse tāte efficacīe ſicut diſſinītuā, q̄ cū ma-
gna ferī ſolēnitate, ut ſupra dixi. ¶ Limita hoc trib⁹ modis, ut p. Fe-
li. in. c. ex literis, nu. xi, de cōſtitu. et in d. c. fraternitatis de hereti.

343 ¶ Item, diſſinītuā debet ferī ſed eum qui ius haberet in re, ſiue fit
actor, ſiue reus, ſi interlocutoria cōcernēt cōrumacā debet ferī p-
cīle cōtra cōrumacē, et in eius penam, tex. in l. cōſentancium in fi. et ibi
Bal. vltimo no. C, quōdo et q̄i iudex, q̄i q̄i quis ppter nīmā cōtu-
maciam cadit ab actione auten, qui ſenel in fi. ibi poſta

344 ¶ Item, diſſinītuā debet eſſe cōformis libello, l, ut fundus,
fi. cōmuni diſuld, c, licet hēlē, de ſimo. ¶ Interlocutoria ſo ſug emer-
gēti nō, Ang. et Bal. in. ſ. curare iſtū de act. adduct, Bal. in. Let ſi ſe-
uerioz. C, de his q̄ nota. infa. t ¶ Allā habebis diſſere ſā in l. pma, et ibi
p. Bal. C, de ſentē, et iterlo. om. iudic. alia in c. vi. de mutu. peti. et ibi bal.
alias poterit q̄s hēc addere nō iuenies tñ alibi cumulatas q̄re nota.

¶ **C**ertid̄ nota, icōd̄ modernoſ hic, qd̄ licet ſib⁹ lubere impoſter
neceſſitatē, glo. in. l., ſ. vers. ſed ego, ff, qd̄ luſſu, glo. in. l. ſ.
q̄s mihi bona, luſſum, ff, de acqut. hered. in autē, vt nulli iudicu. ſ.
et hoc vero, colla. ſx. I, etiā C, qd̄ cum eo. Arch. in. c. quīſquis. 14, q. ſ.
¶ Intellige quo ad eos quib⁹ diſrigunt, ſecus quo ad pferētes, ut hēc
q̄i iudex nō cogit lubere vel tollere, tñ videt tex. in cōtrariū in l. ſ.
iudicādi neceſſatas, ff, de inuerib⁹, forte hoc poſſet pcedere rōne of-
ficii, et q̄ illi incubunt alias regulariter pcedit qd̄ ſupra dixi, vde tñ
d. Budei in. d. ſ. in annota. aliter intelligentem illum, ſ. et decidētem
vt ſupra dixi late in primo notabili amplia. quīnta

¶ ¶ Item, habebis ex teſtu q̄ interlocutoria eſt luſſus pro glo. in autē.
ad excludēdas in autē, de litigio. colla. ſ., et diſſinītuā nō cū in fi. ex-
primat diſſinītuā, Ita hēc no. Guido pape dixi ſupra in prefa. lo-
quendo de interlocutoria, Bal. in. l. ſ. in. 2, no. C, de procura.

¶ **Q**uarto nota, ibi ptrario ſperio, qd̄ eadē potestas l. reuocādo
verat, q̄ in faciēdo, nā q̄ in faciēdo reqrun, eadē et in
deſtruēdo neceſſaria exiſtūt, autē, ecōtra. C, qd̄ repud. extracta ex au-
ten. de nup. ſ. eft quoq̄ colla. 4, l. cū emp̄o, ff, et relſind. vēd. l. 2, C. qn̄
licet ab emp̄. diſcede. l. nil tam naturale, ff, de reg. ſur. Ideo tex. dicit
pttrario ſperio, id est potestate et luſſio, ita expōit Lucas de pēna. l.
pma in pſi. C, de colo, paleſti. lib. xi, vel expone cōtrario imperio. l.
pcepto, Guid. pape hic licet aliqui intelligere velint de his q̄ ſunt tñ
imperi, q̄i nō eſt verū, ſimo intelligit etiā in his q̄ ſunt iurisdictiōis,
Ideo expone, vt dixi, vel ptrario ſperio. l. cōtraria ſniā interlocutoria

¶ Pro hoc facit glo. ſing. in l. cū pponebat, ff, de lega. 2, dicēs tot et
ſe testes neceſſarios ad pbādū errorē testamēt, qd̄ in ipſo testamē-
to Alex. et Bal. in rub. ff, de acqut. poſſe. l. heredes. ſ. ſi quid poſt. ff, de
testa. l. ſancimus. C, illo ſi. Bal. in. l. q̄ ſtione col. pe. C, de fideliſ. l. 2, de
bono. poſſeſſo. ſchīm tabu. l. errore de testa. c, ſi q̄s feudū, col. prima ſi
de inueſti. inter dñm et vassallis oris, Petr. de ancha. cōſi. 337. de ef-
ſcatia, col. 2, Alex. 2ſi. 14. ſug. testamēto, col. ſ, vol. pto. 209
m iſſ

Repetitio. I. Quod iussit

statutis, col. vi. ln. 2, vol. 2 cōsil. 4-7, in causa in p̄iu. ac cōsil. 159. viso testamento in. 7, vol. Guido pape 9sil. 14-7, ln. 3, q. et. q. 200, i decisiō.

delphī. Ro. cōsil. 12. viso, et cōsil. 5, viso themize, ac cōsil. 116. viso necessariis, et Soc. cōsil. 5, vol. 3, et doc. in l. inter stipulantē. s. sacrā ff. de verb. oblig. Hell. in c. cū accessissent, col. 2, et seq. de cōstitu. Hyp. po. in rub. de pba. fol. 4-1, col. 3, et in sua prac. in. s. restat, col. 4, nu. 6, cum seq. Alber. burum in tractatu de forma, et solemnitate actus, rubri. quas res, psonas, et quos, rc. fol. 91, col. 4. Job. crotū in repe. c. prīmī, tertio no. de constituta. lib. 6. Gerad. de petra sancta, sing. 3, et Galac. in repetitione. l. imperiū, no. 10, col. 4-ff, de turisdī. omniū iud. et d. Andre. t̄raquel. in trac. de legib. communib. fo. 187. in glo. cōtracter.

5 **E**x hoc inferit ad sequētia, et p̄io q̄ vbi iudex sine cause cognitio ne, iterlocutoriā p̄ferre p̄t, ita et reuocare, q̄ hoc vbi cōtrario implo

4 **S**cđo, vbi req̄ris citatio in tubēdo, et sic in ferēdo interlocutoriā, ita et in reuocādo. l. sed et si interpellat. ff. de arbit. Aret. cōsil. 75. dī. ligēter, col. 5, vbi limitat, q̄n diuersa eset s̄, latī. i fra dico in. q. Bar.

5 **T**ertio, facit quod quando interlocutoriā fertur p̄ aliū, vt sup̄a di xl in amplia, ita et reuocari potest.

6 **Q**uarto sicut sūta dī p̄linere data, ita et reuocatio, Hosti. et de An- char. in. c. tū ex l̄ris, de in. intē. resist. sic et rescriptū. c. cā te de descri. c. si co rēpō, illo tūtu. lib. 6. Ita et libellus, autenti. de exhibend. reis. s. lāncim⁹, collatio. 5, et no. in autē. oferat C. de litis contestatione.

7 **A**quinto, sicut p̄sens p̄tū nō req̄ris i ferēdo, ita nec in reuocādo.

Itē q̄n req̄ris i cōstrēdo, ita et i reuocādo, vt sup̄. dī. ampli. 8. no. 1.

Sexto, sicut i perū req̄ris i p̄ferēdo, ita et i reuocādo, et sic si iudex post iterlocutoriā ita fuerit reuocat⁹, nō poterit postea cā reuoca- re, cū nō h̄eat lūridictionē, nec i perū, q̄ sit̄ tex. req̄ris, ibi q̄n̄t̄ otra rō implo, q̄ no. Idē q̄n̄ finitū eēt i perū, n̄ posset illā reuocare otrā rō implo cū nō h̄eat. Gall. ln. l. post finiāz col. 3. v̄l. mūc q̄ro. C. de fēt. et interlo. om. iud.

9 **S**evento, sicut iudex capit p̄siliū in ferēdo, ita et in reuocādo. d. c. cū cessante, ibi sano usus cōsilio, et hic et no. c. ne initaris de cōstīt. H̄ietera sicut interlocutoriā p̄t p̄ferrī de nocte, vt sup̄a dī. 14. differētia, ita et reuocari contraria imperio.

10 **H**ostremo, sicut etiam die feriato q̄n̄g ferī interlocutoriā, vt sup̄a dī. 4-2. differētia, ita et reuocari potest contraria imperio, qd. est notandum ad declarationem huius verbū.

11 **Q**uinto nota sibi tollere, q̄ iudex iterlocutoriā i totū p̄t tolle re, q̄ vbi tollere hoc īportat, glo. in. l. sī arborē. ff. de serui. vrba. p̄dlo. pbal. in. l. sī vn⁹. s. pact⁹ ne peteret. ff. de pact. et Ideo ne tex. sit̄ sup̄lius intelligo eū in vbi remittere, v̄dēl̄z p̄ parte et ita. Vñcē. hic ep̄t̄ p̄dērari copula q̄ iter diuersa ponī solet, glo. i rub. ff. de turis, et fact. ignoran. et vide glos. in. l. penulti. ff. de crīmīne, ite- llonat. in rub. remittenda, et tex. in. c. p̄imo de cōsuetudi.

12 **E**t sic iudex potest interlocutoriā in totū, vel p̄o pre tollere, qd. est intelligendū, q̄ illa interlocutoriā eset diuidua, alias secus, Gal. in. l. prīmī. C. de erro. calcu. et in rubr. extra eod. Alexā. in. l. fina. ff. de turis. sc̄i. omniā. iud. Jacobī. in. l. p̄ima, col. 5. C. si aduersus rem iudi-

ff. de re iudica. in ultimo notabili

cata, et ibi latⁱ vidēas, et tex. et no. in. l*in hoc iudicio. ff. famili. heret.*

¶ Ultimo, non quod appellatio sentētie venit diffinitiuā, glo. ciratūa conueniētia, que licet videre, ego rāmen solitus sum tenere, appellatione sentētie non venire diffinitiuā, nec interlocutoriā, et affixi cōclusionē, que probas iurisbus sequētibus. Et primo per tex. in. l. prima. h. conuētōnis, ibi in ynam sentētiā decurrunt. ff. de pac.

¶ Scōdo, facit lex diuīus ibi in hanc sentētiā rescriptis. ff. de integr. restitu. **¶ Tertio,** lex dicere ibi Cassius sentētiā magistri sui bene excusat de arbitri. **¶ Quarto,** potest adduci lex arborib⁹ in si. ibi q̄ sentētiā habet rationē, et. l. si seruo. h. si. ibi, r̄vera est Megasi sentētiā de usūfruct. **¶ Quinto,** lex. i. h. si quis quasi ibi q̄ sentētiā verior est. ff. de conditio. causa data. **¶ Sexto,** Lōuenit lex legitimos. h. primo ibi, q̄ sentētiā utilitatī grā admittenda est. ff. de legitimis tuto.

¶ Septimo, l. prima. ff. de testa. ibi iusta sentētia, **¶ Octavo,** l. pe. ibi obtinuit sentētia galli de lega. primo, **¶ Nonō,** l. cu tale in p̄m. ibi dis plicuit sentētia de conditio. et demonst. **¶ Decimo,** Belle facit tex. in l*si in edibus in si. ibi, et plane preceptorum nostrorū sentētia de dā no infecto,* **¶ Undecimo,** l. in executione. h. q̄ si stipularūs, ibi verior est sentētia de verbo. oblig. **¶ Duodecimo,** non repugnat lex vidue ibi sine patria sentētia non conueniunt. C. de nupt.

¶ Decimotertio, l. hac cōsultissima. h. at cum humana, ibi dispositisse sentētia. C. qui testa. fac. possunt, **¶ Decimoquarto,** Egregie facit h. pe. ibi alle quedā sentētiae vident in autē. de trīe. et semi. colla. 3.

¶ Ultimo, adducit tex. in. c. vnuquisq; in si. ibi dūs frequenter suam mutat sentētia. 22. q. 4. et. c. clo. c. cum seq. 35. q. 9. et. c. capellān⁹ de fēris alioz, tex. seruo omīto ne lectorem verbis meis defatigem.

¶ *Pro resolutione puto duas esse conclusiones faciliūdas, quarū pri
ma est, In materia nō cōcernēt iudicia, seu iudiciorū materiā, appellatio sentētie nō venit diffinitiuā, nec interlocutoriā, sed scđm sublectam materiam debet intelligi, et sic intelligunt lura sup̄a adducta et conclusio mea.* **¶ Ex quibus inferoq; in vanū laborarūt hactenus doctores, an appellatio sentētie veniat arbitramentum, qđ nostri laudis dicit, qđ si intelligamus de iudiciali, dicemus qđ non, nec proprie nec improprie, alias secus nisi in iuris arbitro, licet doct. contrarium asserat per. l. quid ergo. h. ex cōpromisso. ff. de his qui nō. infā. qui sic debet nouiter intelligi, ibi non p̄ omnia sentētia est, id est non regulatur in omnibus sicut sentētia iudicialis, cum non oriat in factum actio ex ea. lactori. C. de iure surand. si cut ex diffinitiuā.**

¶ Itē, nō famat sicut diffinitiuā, et alie multe differētiae ponunt in. l. ff. de arbitr. et Joh. baptista in tractatu de arbiter. lib. j. c. 7, verf. 13 cū de laudo. **¶ Item,** qđ sit proprie sentētia, non tñ iudicialis, patet ist non p̄ omnia sentētia est, p̄oderādo verbū est, qđ veritāte importat, cū demōstret substātā, Bar. in. l. si marit⁹. h. legis. ff. ad. l. iulijā de adul. se. Bal. in. l. q̄ fortuitis, col. 3. C. de pigno. act. l. Bal. in. l. serui electione. h. i. col. vlti. et. l. cetera. h. i. col. i. ff. de lega. i. **¶** *Intererea arbiter pfert q̄ sentit, ergo est sua, ut supra dixi in p̄fatio. sc̄z nō iudicialis.* **¶ Itē** suriscōulti sepius et in centū fere locis vocat sua, ergo est sentētia in illis

Conclu
sio.

Repetitio. I. Quod iussit

- qui non est plisse iurisconsultos tot locis voluisse in proprio loco. Supradicte sequuntur sui doct. decisi. nunc vero in stricto iuris rigore hoc videtur et non.
- ¶ Tertio ministrum iurisconsultum torqueat doc. quod deo am appellata. si tamen veniat suramētū, professio vel perceptus ut non. Bar. I. I. s. ff. 5 ptes. Bert. I. trac. 3 gabe. I. 4 pte 8. pt. I pte. hec tamen omni disputatio tenet de subtiliori cogitatione reliquo.
- ¶ Secunda cōclusio in materia iudiciali, ut hinc appellatio sine venire diffinitius, et sic intelligi hinc tamen et alijs aducti, per consilium opiniōe. c. venientes de iure. Nam et alii, in c. sup. eo. in. 2. de appell. mathe. no. 94. Rō est qui oī analogū stat. per suo famosiorū significato. I. s. ff. si ager vēct. sed iura qui iē. insti. de iure natū. q̄rit. ff. de stat. homi. sed in iudicialib⁹, potest significatiū sua diffinitiuā, ergo illa veniet. Corse. sing. in cipi. meus. Lelca. cōsil. 75. in predicta causa col. vlt. Alex. cōsil. 5. vltis in. 2. volu. Marsili. I. de minore. s. plurimā nū. 113. cū seq. ff. de minore.
- ¶ Tertio limita, nisi lex, statutū, vel consuetudo, loquuntur in princ. arti. de interlocutoria, et diffinitiuā simul, et in s. non exprimeret nisi sine ab eo vel ecōtra, quod tamen debet intelligi de utrāq; cū sequentia debet. Intelligi ex procedērib⁹, et ecōtrario. I. heredes palā. s. 13 et si nota. ff. de testa. I. si servū plurimā. s. s. de lega. s. et sic intelligi potest ordinatio regis Caro. 7. artic. 17. q̄ est in rub. des appellatio. arti. 29. vbi in princ. loquuntur omnia simpliciter, et in s. exprimit utrāq; et ideo de utrāq; dō intelligi prīmū. Id ē puto intelligendū esse. s. 6. et seq. de iuris. omni iudi. in. cōsue. Biturice. habēdo rōnē ad. s. 2. illū titu. vide. I. s. C. de senten. Ias. hic p̄diterantē text. in princ. loquentē de interlocutoria, et postea in s. de iuria simpliciter. quod debet intelligi de diffinitiuā als tamen est et supliū, vide tamen et ibi glo. et Barba. in s. cle. s. de re iudi. Et ideo sub limitat̄ hec fallentia per iustum text. et per hoc erit verificata conclusio quod appellatione sententia iudicialis, etiam venient interlocutoria.
- Conclusio
- ¶ Secundo fallit, quod esset eadē rō, aut maior in interlocutoria, q̄ in diffinitiuā glo. in. l. s. in verb. noui iuris, et ibi doct. ff. q̄ q̄sōg iuris. Manor. in. c. cam. infimoniū. col. s. de offic. delegat. Bened. plōbl. in. Letiā. 9. absens. col. 2. et ibi do. Boer. in addi. ad esu. ff. de manu. vind. Ial. in rub. supra eo. col. 2. Alex. cōsil. 75. videt in p̄nti. col. 1. in. s. lbr. et cōsil. 50. vltis. col. pe. in. 2. volu. quod ibi est eadē ratio, et idē tamen debet statui. I. illud. ff. ad. I. aquil. letiā. I. statutū loqueret p̄cise de diffinitiuā, doc. in dī. primis. Decius in c. super eo. col. 2. in 4. no. de appella.
- ¶ Tertio, fallit quod ex ab his legis apparere posset quod vellet stelligere de interlocutoria. glo. in ver. sententias, et ibi Barba et alii in cle. s. de re iudi. nam tamen mīra legis esset in sequēda. I. s. C. de interd. c. intelligētia et. c. p̄terea de verb. sig. ¶ Quartio, fallit quod intelligēdo de diffinitiuā resultaret absurditas aut iuris correctio, nam tamen veniret sola interlocutoria. cle. s. de re iudi. et ibi Rauena. I. vlt. ibi iudicialis sua. C. de bonis autoritate iud. possit. iusta glo. et glo. in. h. itē placet in ab eo sententia de causis in prag. Manor. in c. causam q̄. col. s. de offi. deleg,
- ¶ Quinto, limita large, sed non prolixiter interlocutoria. Bal. in addi. ad Specu. in s. de sententia in. 2. col. Alex. et alii in rub. supra eo. fell. in rub. extra eo. ¶ Ultimo, limita in materia fauorabili. doc. in d. cle. s. et Curtius in addi. ad Alex. in rub. supra eo.

ff. de re iudica. in glo. prima

- I** Quartū, supra pñcipio pñmissū ducim⁹ expediēdū, et glo. s. in pñb. lus
sūt, melius esset in pñb. retuit, qñ ponit exēpluz ad illud, vñz ne pñces ve
niāt p̄ talē locū, scz vñtūt pñto, scbz Jas. et moder. hic. Ego pñ
q̄ etiā possit cōuenire pñbo fusit, qñ fusus est gñalis. l. i. ibi ad dia ins
fisse videt. ff. q̄ iussu, ideo pñt index tubere ne pñces veniat ad talē pos
z sessionē, velne hoc agat, et deinceps, et hoc poterit renocari. ¶ † Mot.
ex glo. Bar. raliz, q̄ si duo habēt rixā simul, pñt iudex pñcipere nevn⁹
trafēat ante domū alter⁹, tñx. tñcta glo. in. l. s. f. in verb. et vñbē, ff. 3
offi. pñfe. vñb. et hoc causa vñtradi scadali. L e qñssimū. ff. de vñsfr. vñb. doc.
asserūt q̄ si uno cōtentat de possessione culus dñ loci, et est timor ne p
tes veniat ad arma, tñc iudex poterit pñcipere, ne pñces vadat ad eū lo
3 cū de quo cōtentat, et q̄ nō obliterat tale pñceptū, poterit iudex spone
re muicā, alioqñ tale pñceptū null⁹ esset momēti, icd3. Paul. et mode.
- 4.** ¶ Intellige pdicta pñcedere, qñ nūlha pñbaut possessiōne loci cōten
sioñ, vel vñraqñ pars pñbaut, fecis si altera tm̄ pñbauerit, q̄ tñc iudex
debet alteri nō pñbant inhibere, ne accedat ad talē locū cōtentiosū it
te pendēte. Bal. in. l. ordinarij, col. 4. ad s. pñ. sed hic q̄ro duo. C. d res
vend. Bal. et Jas. m. l. quidā. ff. si cer. per. et idē Bal. in. d. l. eqñssimū, et
c. z. col. z. devi. et honest. cle. Curti. pñl. 6. sup eo art. ideo si alter esset
possessor analis, nō seqñstarek possesso, nec sup possessorio pñcedere
cū iterdīca reglariter sint annalia. l. i. in s. ff. de interd. et inst. de pñ
5 tñis, et rēpo. acr. et ex hoc † inoleuit practica cōis in hoc regno fran
cie in casu nouitatis, quē turiscōsuli interdictū vñl possideris vocār,
vt statim orta cōtentio possessiōls, ponas res cōtentiosa ad manū te
gla, et fructus seqñstren, donec cōstituerit de possessiōc antiqoiz, et me
llor, et qñsp de lute alteri, vide tñx. et ibi no. in. c. olim de rescr. et Jo.
berbe. in vñl. sur. 4. pte. in prac. legū reglarū. ¶ † Hoc tñ nō debet fie
6 ri, nñl trib⁹ cōcurrētib⁹. pñto qñ nō cōstat iudicij vñter eorū possideat,
vt supra di. scdo q̄ sit inter pñces pñtētio, vñra eaz possideat, vñl vñraqñ
se asserat possidere. l. s. duo. ff. vñl possi. tertio recqrif q̄ vñsiliter iudep
timeat ne pñces veniat ad arma. d. l. eqñssimū, et vñl. pa. in suis decisi. q.
57 8. s. ag. 3. ¶ † Bodie siue iudex timeat de rixa, siue nō, cōis prac.
7 est in interdicto vñl possideris, vt res cōtentiosa statim ad manū po
naf regiā, et seqñstref, et hoc ē introductū p. l. regiā cui⁹ meminit Verb.
in. d. prac. legū regia. ¶ Irē † descriptio fructū pñt fieri vñbūz lu
8 dici equū videbñt, ne pñcepto iū copia fructū pñbaris actori substra
haf. c. ad hec, et ibi Bal. col. z. de seqñstr. posses. ¶ Item † pñ hac glo. de
9 cidsf q̄ iudep pñt mādere culiplane de curta, aut palatio discedat, nñl
pñl soluerit, tñx. in. li. iubemus pñ hac col. z. ibi nec pñl idē tribunus ab
eodē discedat, z. c. d. de errocat. mili. año. lib. z. et hoc vñdi obscrutari
tholose, dñ. pñcuratoz, aut aduocat⁹ condēnat ad emendā, pñcipif ei ne
discedat ea nō soluta, z. hoc in plamēto, z. pñbaf. Luce. z. c. in s. ibi dico
ribi nō exies iude donec etiā nouissimū minutū reddas, z. Bath. s. c.
d. sic fecit Joseph, fratrib⁹ suis. c. pe. §. 3 obiscif. 77. q. i. c. i. de rapto.
et vide ordina. regiā Ludo. z. s. publicata. artic. 173. ¶ † Bellissime p
10 hac glo. putat Jas. q̄ pñs possit iure pñcipere archipñ. ne ante duorum
fratru domū traseat, patre quoq̄ iterfeceras, ne eorū alos puocaret

Practi
ca regni

Repetitio. I. Quod iussit

- ad occidendum eundem, id est sint duo inimici, nam potest iudex recte prescire ne unus per viam alterius trahatur, Alber. in. l. f. ff. de offic. procur. cesa.
 11. ¶ Hec inimicus fuisse potest procurator censor, aut alius officialis ex causa proibita, ne quis ad taliter accedat locum. d. l. f. ¶ Ita dicit hic Alex. iudicet posse prescire ne quis exeat domum suam, quod intelligo propter penam commissariam, secundum sine cruce, tex. in. l. f. ff. de interdicto et relegatione. ibi damnare recte. Bal. in. c. quia qualis, de iureetur. ¶ Hec est impetratus quod consuluit Alex. consil. 7. in consulto, col. 7. vers. 6. in. f. vol. vbi. si pater veniat ad arma, feudum dividere iudicet, et virilis suam assignare parvum potest, id est si futura feudum non debat dividendi. h. vno, h. pterea ducatur de pluribus feudis, aliis. ¶ Feder. dicit quod obserueret in hoc regno, in arbo. feudo, quam sibi sex annis effluxerat, dum tholose illius tituli. iterptarer incepit, et cathurci complevit, id nunc sit in lucem emissus, et in volumine inserta. ¶ Hac facit et dicit Spec. in titulo. de libello suo cocepit, h. nunc descendit, vers. 77. vbi inquit quod quoniam duo contendunt se possidere, et quilibet vadit ad possessionem, et ex indignatione neutra prius vult libellum offerre, sed enies per libellum, tunc iudex de occurso, et testes sine libello recipi, et ibi dicit Jo. andr. in addit. euangelio Bononiae inter quosdam nobilium, et universitate, de quodam nemore, et per suo citat Bal. in. l. q. quis in s. C. quo. appellatio recipit, facit tex. in. l. consilium dividendo. h. c. de usu fructu. ff. de consilio dividendo. l. f. de tabula. exhibet. consuluit Lurt. consil. 6. sup. eo articulo et hoc recte scandali vitandi, in alia etiam punitur eadem ratione, quod potest videre, per Barb. plene consil. 11. scriptum, col. 9. nunc. 19. in. f. vol. et consil. 20. illud afferat, col. 13. et consil. 9. placare, col. 8. et consil. 58. sapienter, col. 7. in. 7. vol. Lurt. consil. 6. 7. sapienter, nunc. 7. et permissimus per Barb. c. f. col. 3. de commoda. et in tractatione pistan. Cardi. in. l. q. pines patitur, col. 11. nunc. 4. 7. per Felicem. in. c. nichil predictum, de prescriptio. Addidit et alia malitia anno pterito, in. c. cum teneamur, in glo. de ratione, dum illius titulus hic legerem. ¶ Et post etiam presciper iudicet, ut actus officialis primitus cada extigat. c. cum in veteri, cir. prim. de electi. et ibi Bal. col. 2. id est tenet Lucas de peccato. in. l. subvenit per hac. col. 4. De errore nullius anno. lib. 17. plus dicit quod si velo extingueret, actus non diceret perfectus, cui non resistit Bal. vbi sup. et septem vidi practicari in locacione fructuum beneficij. et quoniam in illicitatione, quod nota. ¶ Limita iudicem non posse haec reuocare quoniam cessaret timor rei, alioquin per grauaret, et ab illa reuocatione posterior parte esse potiorum in possessione, versus. dicit et per hec habes haec. glo. 1. ut sit, et puto expeditum. ¶ Hoc magna consilium divulgatum. in. 4. scindit partes. in. i. declarat tex. de quo potiore intelligat. et quod est ibi, et da exemplum ponit exemplum ad. l. 3. quod incepit ibi, et id est in qualibet causa ponit, de qua interlocutoria intelligat tex. hic, et ista pars est apposite difficultate iudicio dicto. 4. quod ibi lucilius versus format operaria. Et quod hec glo. magnopere est difficultas, ideo declaro, et. i. quod de quo iudice intelligat, et glo. risidet etiam ordinario, et delegato, et non obstat hic tex. loquens de potiore, et tunc sic de ordinario, quod geniale nomine est prior, per quodque iudicet quod est prior glo. l. f. atque h. f. sup. de aqua pluvia. arcet. I mol. Ale. et Jas. hic, et dicit. l. 3. apli. et vide glo. l. f. l. f. s. f. illud. Consilium peda. iudicet vbi id est dicit et perinde, et Bal. l. f. col. 2. Consilium iudicet. Secunda pars potest et exemplum, pone allud ultra glo. iudicet iussit pater, testes straceat dies sua patercere, aut instrumentum, vel filia

ff. de re iudica. in glo. magna

e hoc ad h̄bū lūsat ḡtner, p̄ bone ad h̄bū retulit p̄nūciat dīlatōdes nō
dādas, restes nō admittēdoꝝ, t̄ s̄ lūa, hoc sc̄q̄ h̄c Bar. ralij m̄tra alia
doc̄ poterit iuuenire exēpla, q̄ h̄c tediōsū eēt l̄ferre, l̄ serio omitti
3. Tertia ps̄ p̄ncipalis i q̄ng p̄t sc̄ndi p̄iclas, in p̄nūciā zōnis op̄i.
isent, i sc̄da q̄ est ibi, r̄scdm̄ hoc, ifert, i terita p̄te q̄rit v̄sq̄ ad q̄t ip̄
possit reuocari i terlocutoria, in q̄rta reprobar op̄i. 830. p̄ v̄lā q̄stionis
ibi, l̄s q̄d erit, in v̄l̄s ibi alij dicunt ponit op̄i hugol. T̄pro clacidā
glo. q̄rode qua i terlocutoria intelligat, t̄ r̄n̄ in q̄libet i terlocutoria q̄ n̄
q̄l̄, dari vel restitui p̄inet, posset aliquis dubitare q̄ dicat i terlocutoria
contīnēs dari v̄l̄ restitui, glo. declarat, illa dīcūt p̄tinere q̄d restitui, q̄n̄ iu-
dex impat exp̄ēfas litis restitui, illa p̄o continent aliquid dari, q̄n̄ iude-
xim pat alteri ne alterū molester, vt quieite possideri possit, nā ille cui
fact̄ est iussus, teneat dare patientia, t̄ ideo hec non p̄t reuocari, alio
quon̄ estet cōtra. C. si de momē posses. fūe. appella. vbi si feraf s̄na in
iudicio momē tanee possessiōis, etiā si fuerit ab ea appellatū dīsorti
ri suū effectū, t̄sic nō reuocat, t̄ hoc sc̄d̄ 830. t̄ cū his habea hāc p̄e
glose clare decisā, l̄ doc. eā int̄oluāt, t̄ aliqui non declarēt, t̄ alij sub-
audiunt, sed nota hanc meam interpretationē, vt glo. intelligas.

4. Subdit postea glo. in. 2. p̄te tertie p̄ts p̄ncipalis, Et sic oīs in-
terlocutoria p̄t mutari, p̄ qua decidiſt aliquid incides vel emerget
sc̄dm̄ 830. Sed videb̄ 830 sibi p̄trarius, q̄r̄ p̄mina in p̄te dixit inter-
locutoria cōtinētē dari, aut restitui non mutari, h̄c p̄o dicit q̄ oīs, re-
spōdeo q̄d h̄c 830 se refert ad p̄mīā p̄te, v̄c̄z p̄ oīs interlocutoria
p̄ qua decidiſt emerget, vel incides p̄t reuocari, secus si p̄tineat da-
si ri aut restitui, vt sup̄a dīctū fuerat, Et t̄ hoc suadef ex hoc q̄d dicit
Albe. in. l. non erit. 9. dato. ff. de lūre iudicad, q̄d si testes interrogati sup̄
crimine, vel alio negotio, in p̄cipio dīcat p̄sentes fuisse titiliū r̄seum,
et in dīcti eoz interrogati qui erat p̄sentes, respondeat nullos, p̄ hoc
nō possit eoz dīcta reprobar, q̄r̄ itēlīḡ debēt nullos fuisse p̄sentes
pter eos quos sup̄ notauit. Ide t̄z Alex. 91. 170. v̄lō i strumento ī si.
in. 6. vol. 2. p̄f. 185. v̄lō p̄cessu, col. 3. 725, 190. v̄lōs col. 2. in. 7. līb. 2. sic
dī intelligi hec opinio 830nis. Tertia ps̄ r̄ndet q̄stionis intra q̄d tē
pus possit reuocari, et r̄n̄ v̄sq̄ ad quorū mēses nō postea, cū habeat
post executionē paratā. l. 2. C. de v̄l̄. t̄cī lūd. dīctū est sup̄ in amplia.

5. In p̄mo no. nō repeto. T̄ Quarto, glo. q̄rit an s̄na sup̄ possessorio la-
ta possit mutari, et r̄n̄ q̄sī est i terlocutoria p̄t reuocari, hoc tex. sua-
dete sc̄d̄ 830. op̄i. l̄s q̄r̄ eū facit, q̄r̄ ab s̄na nō p̄t appellari, ergo nec
mutari. l. 1. C. si de momē possessiō. fūe. appella. t̄ fac ēē i terlocutoria,
r̄n̄ q̄r̄ cōtinēt aliquid dari, aut restitui, aut eōpōllēs, v̄c̄z vt q̄s pacificez
q̄ete possideat, ideo nō mutab̄t sc̄dm̄ eū, l̄ glo. post cōcludit esse dīp
fīntūā d. l. vna, ergo cessat q̄stio an possit reuocari nec ne, t̄ hec ē ſā
vt sup̄ dīctū extirit. T̄ Glo. in. 5. p̄te r̄ndet q̄stionis q̄ i terlocutoria pos-
sit reuocari, et r̄n̄ i terlocutoria p̄ qua decidiſt incides v̄l̄ emerget nō
posse mutari aut corrīgi, sicut nec dīfīnītūas, q̄r̄ parit exceptionē rei
iudicat. l. q̄d in dīe. 9. si r̄n̄. ff. de cōpēsatio. l. 1. ibi nō obſtāt p̄scri-
ptōe reliudicat. C. ex fal. iſtru. T̄ Subsequit postea ī glo. incides
q̄d dīcas vel emerget, et r̄n̄ q̄d incides dī. si actor dīcas scrūus, t̄ sic
q̄d nō p̄t ī iudicio stare. l. scrūus. C. de iud. l. vix certis. ff. illo ti. l. q̄d at-
tinet. ff. de reg. iur.

Repetitio. I. Quod iussit

- 7** ¶ Emergēs est si dico testē admittēdū vel nō, vel iudex pñficiat dilatōnē dādā vel nō, qz pñinet incidēs vel emergēs nō pñt talis sñia iustari, alioq secur. l. dicere ff, de recept, arbitr. et supra dñi hoc vult glo. lati^r ifra declaro, ¶ Ultima restat ys glo. in qua opponit qz nō possit interlocutoria reuocari de l. siue ps. C, de dilatio. vbi dilatio pñdēte condicet iudicis officiū, ergo iudex nō pñt mutare glo. nō solvit, s^r Bar. dicit debere intelligi istā scdm illā, vñ pñdēte dilatio pñ iudicis officiū qescit, nñ iudex eā reuocet, vt hic, et vide Soz. in trac. fallen. regla. 93. ¶ Itē, glo. ponit vñā distinctionē an dilatio sit a.l. data, aut ab homine, si a.l. nō pñt mutari regla iudicil de reg. iur. lib. vi. et d.l. siue aut a iudice, et pñt vt hic, et d.l. dicere arg. l. si. op^r. ff. de noui ope. nñc. et latius dñi supra in l. 2. hic nō repeto, et pñ hec erit hec glo. facilis, Licet t doc. sat̄ intrincate in eius elucidatione pcesserint vestigia Heracliti philosophi Insequētes, et Joh. de deo quē doc. in arboce cōsanguinitatis citat, ego nō vol̄s p virili augusti sententiā amplecti lib. 4. de christia. discipli. seu doctrina inquietis bon^r doctor vulgi more loquas, ut ambiguitates obscuritateq vltet, nō sic dicat vt a doctis s^r vt ab inductis dñci solet, qz enī pñdēte integritas eloquētis quā nō sequit intellect^r audiētis, sic et Sulpicius luriscus. qz quodlibet pñbū late explicabat, et licet videre in l. 2. ff. de orig. iur. et lib. d. 3. z. in pñbō operā dedit, et in ver. discere dixi in repe. Lynice, no. 8. C. de senten. qz pñ eo qz interest, t ¶ Ad quintū et ultimū aggredior post duo pñmis sa cōpleta supra i exordiis hui^r legis, et qrit pñmo Bar. vñq ad quot tēpuz interlocutoria possit reuocari, et citat tres opiniones et suā, ego nō inuenio sex pñcipales, ñdima fuit A. zonis in sūma. C. quodot et qñ iudex, et de sentē. et interlo. on. iud. in s^r qd ois interlocutoria qz nō cōtinetur dari, aut restitui pñt reuocari, et supra expedēdo, glo. lati^r fuit declaratū, hec opinio nō tenet, qz nimis hñc restringit textū gñaliter loquentē, qz dissuader. l. vulgata de pñcio. ff. de publ. in rē act. et supra dixi pñmo no. amplia. II. Itē A. zo adducit vñū fñdamētū falsum, ab interlocutoria nō pñt appellari. l. 2. ff. de appella. recipit, ergo nec reuocari, et ratiū est vñū, qz iure ciuii nō appellat ab interlocutoria, vt dixi tñ reuocat, vt hic, Nec t obstat lexyna. C. si de momē. poss. fuerit appella, qz loquitur in possessorio, s^r quo suis est diffinitiua nō interlocutoria, ter. in cle. vna de seq̄ stra. pos. et fruc. c. si. de iud. c. cōsultationib^r et ibi doc. de offic. deleg. qz t ea sit litis cōtestatio sicut t diffinitiua. c. 2. vt lite nō cōtesta. s. retinēde insti. de interd. glo. in. L. 2. C. si p vñ vel alio modo, et hoc sequunt cōter doc. hic, Nec t obstat. s. de possessio ne. 2. q. 6. vñi tex. vocat eā interlocutoriā, qz est opinio Graciani qz nō est vera cū nō hñret. l. pñtē faciūde, vt plene no. fñli. in. c. 2. cfrca si. de rescript. vñi. 22. errores Graciani citat, et ita residet Bas. hic, zibinus obstat. c. cū venissent de institu. qz ibi incidēter et nō pñcipialr c. 2. de ordine cognit. vel declarata, vt late p Barba. et alios in d.c. cōsul tationib^r, t ¶ Secunda opinio fuit Hugo. p glo. hic relatā, vt interlocutoria possit reuocari, nñs declarat emergēs, aut incidēs, vt declarado glo. ad vñbū dixi, s^r reprobat eadē rōne qua pñma, ¶ Nec obstat. ll. alle gate p Hugo. vñz. l. qz si in dñse, t. l. s. qz loquunt post sētē lā diffiſitatis

ff. de re iudica, in glo magna.

- uā post quā nō pōt interlocutoria reuocari, cū sā iudex suo sit functus officio, sec' hō an Bar. hic vel rī, qd sibi nō p̄misit reuocare, s̄z dicit trāstre in rē iudicatā, q̄ intellige quo ad pte, nō quo ad iudicē, vt nō. H̄iepo. in d.c. cū cessante, vel intellige illa iura de interlocutoria h̄iūte vīm diffinitiuē q̄ nō reuocat, vt supra dixi, t̄. Tertia fuit op̄. glo. in l. C. sen. rescīdā. non posse q̄ vult ḡnialiter ut oīs interlocutoria possit reuocari p̄ hunc ter. ḡnialiter loquētē, et l. si opus. ff. de noui ope. nū. et Joh. Andreas tenet in d.c. cū cessante, et aliis multi quos fama obscura recordit, Sed hec opinio reprobat p̄ ter. in l. i. in h. ff. de p̄to. stipul. vbl interlocutoria executioni demādata, nō pōt reuocari, ergo non oīs interlocutoria pōt reuocari, et l. si opus obstat atq. c. si ḡnificatiō de officio deleg. cū multis similiib. q̄ possēt adduci, s̄z grā breuitatis omisiō trāseō ad aliam. t̄. Quarta supēst opinio Inno. et abbatis autiq. in d.c. cū cessante, q̄ oīs interlocutoria pōt reuocari, nīsi in rē trāstuerit iudicatā, vt q̄ non sit appellatū, vel appellatio sit deserta, citat Specu. in t. de except. h. vīlo versi. s̄z nunq̄ iudex, et Bler. hic tñ non tenet, q̄ nūq̄ trāst in rē iudicatā quo ad iudicē. glo. in. c. ff. de appella. lib. vi. et supra dixi. 14. amplia. primi nota.
14. Quinta opinionē ponit hlc Bar. quā vīde q̄ fuit l. y. in l. 2. q. 6. ff. si q̄ s̄ ius voca. nō ferit, t̄dē tener Bar. in. l. post finam. C. de sent. dīcēs hāc opinione esse verā sicut de est, et eam sequunt cōter doc. et in d.c. cū cessante. t̄. Sesta opinio fuit Rapha. quā hlc citat Guido pape q̄ vult interlocutoriā nō posse reuocari p. l. s. C. sentē. rescīdā nō posse simpliciter dicētis sentētia nō posse reuocari, ergo de oīn sentētia debet intelligi, Sc̄io hoc pbat p̄ hūc ter. nā hlc nō reuocat interlocutoria, nīsi late fuerit impio seu iudicis officio, illa nō q̄ non p̄cessit p̄rīo impio nō pōt tolli, q̄ nīl tā naturale rc. l. nīl tā. ff. de reg. sur. c. p̄mo extra illo t. s̄z diffinitiuē nō p̄cedit ex p̄rīo arbitrio, q̄ iudex tenet eā p̄ferre scđm allegata et pbata. illicitas. h. veritas. ff. de officio p̄sūdīs. t. s. de officio ordīna. alla refert hlc Guido pape inutilla q̄ extra locū p̄termitto. H̄ec opinio destruit et violat hūc ter. Itē loq̄ cōtra. d.c. cū cessante q̄ nō inserit illa s̄ba impio, imo s̄mplē dicit iudicē posse reuocare, qd p̄tulit si sanovi velit cōsilio. Nec obstat hlc ter. contrario impio, q̄ supra exposui nō. 4. Itē, fateor i diffinitiuē faciēdā esse regulā negatiū ī interlocutoria affirmatiū, put hlc ter. facit, t. l. s. C. finam rescīdā. nō pos, et sic posui supra ī no. tene ergo reflecta hac op̄. s̄līa cū ampliationib. et limitationib. t̄. Inquāt glo. declarat incidēs et emergēs nō tenet, s̄z fideliū elucidat doc. vez incidēs esse et respicit merita cause, et habuit originē ante litē motā, vt exceptio sur̄s. surādi, pacti, et similes, in qb. si iudex p̄nūciat df sup̄ incidēti p̄nūcia re, et glo. exēplū non respicit merita cause, s̄z processum, ideo pōt dici emergēs q̄ est id qd p̄cessum respicit, et de nouo emergit, nec causam h̄z vetustiorē an iudicētū, vt teſtē admittit dādū dilatationē dādā, aut nō hoc no. doc. hlc Bar. et alīs in. l. i. C. de ordī iudicētū. c. p̄mo de ordī co- gnitio. Jacobī. in. l. de qua re. ff. de iud. Fell. in. c. suborta de re iud. vbl late ponit q̄ iudex habeat luḡ incidētū et emergētū, p̄nūclare, et vide

Repetitio. I. Quod iussit

- G**oet in arbore exceptio. in. II. dicitur de in cellula incidentes. In sup q̄d
q̄d q̄d Bar. supra in. I. nota fuerūt. plurimātate, ideo ad sextā p̄rāfēcō
 17 **S**ectro, q̄d Bar. an interlocutoria absentib⁹ p̄ib⁹ possit reuocat⁹.
q̄d non, aut saltez nō citatis p. l. de uno quoq; infra eo. Lucas de
pen. in. I. l. col. pe. C. de priuile. scol. lib. 17. Rauē. in alpha. in. 7b. iudex,
dñi de Rota decisi. 424. si a diffinitua et seq. in nouis, R. o. cōsil. 72.
circa priuū. Card. cōsil. 72. in p̄mo vides, Domini cōsil. 63. dubia,
Joh. de ana. cōsil. 26. in cā. Lorne. cōsil. 71. sup p̄mo litera s. et cōsil.
 18 125. vido puncto col. in. j. vol. ¶ Intellige si cause cognitio exigat,
alio q̄d sec⁹. l. oīa q̄d q̄d. ff. de reg. iur. Lne. q̄d. h. vbl decretū, tibi ple-
ne doc. ff. de officio. p̄cō. Albe. in. l. dīe in principio de arbitri. Recusa-
re ad Trebe. Gall. in. l. post sentētia. col. 4. C. de sententias
 19 **C**onclu. ¶ Et sic potest verificari illa cōclusio, qd in reuocatione interlocutorie
non requirit citatio partis, minimo requirit, vyc̄ q̄d cause cognitio in-
teruenit in eius prolatione, id est in reuocatione. l. nil tamē naturale. ff.
 20 de reg. iur. et dixi supra in ver. cōtrario. Inq. ¶ Lassus. in quib⁹ nō
req̄rit cause cognitio, vide p̄ Hippol. in. l. q̄ cede. nu. 19. cū seq. ff. ad. l.
 21 cōmēl. de siccā. ¶ Si tñ esset minimū aut nullū p̄iudicis, etiā nō req̄-
ritur citatio. d. l. dōlē p̄ferre, et sed interpellat, h. j. tex. melloz de lure
scđm. D. ing. ibi et Bal. in marg. in ver. interlocutoria. q. 3. in. Lille a quo
in prim. ff. ad trebel. Alex. d. l. recusare, et doc. d. l. si op̄. Feli. in. c. ecclia
nu. 28. de cōstitutio. Byrrns in. d. l. oīa, q̄i esset magis laboriosum q̄d
utile ad qualibet interlocutoria citare p̄te, teste Hippolito in. d. l. de
vno no. p̄mo, amplia. j. infra eo. ¶ Et ista est cōls opinio scđm. Soci.
cōsil. 96. vido p̄cessu. col. 4. in p̄mo vol. et cōsil. 7. insignis et seq. in. 4.
 22 vol. 2 cōsil. 56. vido p̄cessu. col. 2. eodē vol. ¶ De stilo tñ curiarū est
solitū erationē interuenire, et est tutius, teste Lorneo cōsil. 7. Lsuper.
 23 p̄mo. col. 4. lfa s. supra allegato in. j. vol. ¶ Et dī esse leuis q̄i dat
cōmisio de citādo, aut dilatio prorogat, et hoc potest fieri pte absente,
Bal. in. vno de mil. vasal. q̄ cōtu. est, Imo. in. c. ad petitione de ac-
cusa. Bar. in. extrauagantē ad reprimendū in ver. per edictum
 24 ¶ Ab igni p̄iudicis dī q̄i cōtinet aliqd dari aut fieri, Bal. in. l. s. C. de
sen. ex periculo recitat̄ et alias arbitrio boni viri crederē esse relinque-
 25 dū. glo. in. d. l. s. et. c. statutū. h. insup de rescrisp. l. vi. ¶ Ideo si abfolu-
tione a furamēto debet citari ps. de cuius p̄iudicicio agit. c. debitores de
lure urād. Joh. andre. in additio. ad Spec. in rub. de lur. lurād. Flo. in
līn. lege aquila. si deletū. col. pe. ff. ad. laquill. Alex. in additio. ad Bar.
in. l. heres. ff. de iud. Idanoz. et alii in. c. j. de lur. lurād. et cōsil. 12. et copio-
fior in. h. 2. vol. Soci. cōsil. 59. in cā. col. 4. nu. 2. in. 3. vol. Lorne. cōsil. 6.
in hac cōsultatione. col. pe. in p̄mo vol. Curt. cōsil. 44. sup cōtingē-
tia in. q. v. nu. 68. De Rota decisi. cd xvi. sc̄dū in antiq. Guid.
pape in decisio. delph. q. 14. o. Austrer. in suis decis. q. 62. Hippol. in
 26 repetitio. l. de uno. nu. 201. infra eo. ¶ Quod intellige q̄i absolutio
perit ad hoc ut attract⁹ tollat et cācellet, ac si nō esset furarū. Oldra
cōsil. 120. ad duplicitē. Federic. cōsil. 300. factū tale est. Per. de anchaz.
cōsil. 200. in q̄stione. Card. cōsil. 35. ad dubia. col. 4. Barber. cōsil. 24.
demētissim. col. 6. in. 2. vol. et cōsil. 85. Illud in mediū in. 3. lib. Alex. p̄sil.

ff. de re iudi ca. in glo. magna

222. vīsa col. 3. in. 2. vol. Corne. cōsil. 6. in hac. col. pe. līa v. in pmo līt.

¶ 27 ¶ Si pō peteref absolutio tñ ad habilitadū psonā, vt nō obstatē lū-
ramēto fraudē, dolū, aut deceptiōnē, allegare possit & detegere, tñc
nō est necessaria p̄tis vocatio i absolutō sicut i bonoꝝ postfisiōe q̄
nō tribuit ius. do. de Rota. decis. d cclvij. sc̄lēdū in antiq. & Aufrer.
In decis. q̄stio. 62. Itē si disp̄satio, Buid. pap. in decis. delphī. q. 140.
et. q. 225. vīso ergo, I mol & alii in cle. si de iud. Iaf. in. l. nec quicq̄. §.
vbi decretū. col. 8. ver. vi tra sup̄a scripta. nu. 4-9. ff. de offic. p̄cōl. 2. l.
§. op̄ de ope. noui nūc. vbi ponit qd de inhibitiōe quā iudex eccl̄iaſti-
cus facit ſeculari, Būdīc. in repe. c. Raymunti⁹ in ver. duas h̄is filias
in fi. de teſta. Hypo. in repe. d. l. de vno. nu. 202. de re iud. vīde Bēni-
nia. p̄sil. 60, circa. ¶ Ait Bar. q̄ſtiones fuerūt sup̄a in no. expedite,
dēptavtia quā aggredio. ¶ Ultima et. ix. q̄stio Bar. est. Quid si

28 due apparet interlocutioꝝ p̄trarie, & nō apparet an ſedā fuerit lata
aio. reuocādi p̄imā, an p̄ma reuocē, & repode qd nō, līq̄re dī p̄tori
ip̄ſam eſſe latā. hec aut. q. i. ff. ex quib⁹ caus. in p̄ſſeſſio. eatur. Galī.
in. l. poſt ſentētā in fi. C. de ſentē. ¶ Facit lex mater. ff. de i officiōlo

29 teſta. c. ex reſcripto de iure iurād. vbi iuri qd quis ignorat ſibi p̄pete
re, nō vīdef reuūclarē etiā iurādo. ¶ Ideo pōt adh̄b̄veri cauēla tā in

30 reſtitutiōe minoꝝ, q̄ in ſenatuscō. velle, & macedo. i quib⁹ ſi notari⁹

dicat certiorat⁹ p̄ me talis rc. qz. nō obſtare tall certioratiōe, dī inter
rogare iudex notari⁹, qd ſit būſſi velleiani, cui dicit multerē reuū-
clatio, vel aliud ſup̄ quo agit, & ſi nesciat dicere nō valebit talla reuū-
clatio, qz. nō potuit certioratſe p̄te de eo qd ignoſt, Albe. in. l. fi. §. ſi
multer. ff. ad velleia. dices ſe hoc habuiffſe de facto p̄ glo. in. l. ḡnali. C
de tabula. lī. & ſequit̄ Lepola in cauēla. 195. notari⁹ & seq. & eſt equiꝝ
teſta. Hypo. in rub. ff. de ſideiūſſo. fol. xi. nu. 39. lī. p̄trariū teneat Au-
frer. q. 4-9. Item. rc. ſi minoꝝ, vīde. d. meū, et patrē. d. de ſideruſia in
ſuo tā elegati tractatuſe de iur. iurād. in. 19. effectu ſuramēti, multa ad-
did in. d. l. mater q̄ ſerio om̄itro. ¶ Item, pōt adduci. l. ſicut & ſequiſ
C. de teſta. mil. vbl miles nō cēſet vello exheredare ſiliū quē habere
ignorat, ita nec iudex cēſet reuocare p̄imā quā ignorat eſſe lata, late
Bolog. cōsil. 56. vt in pnti. ¶ In contrariū facit, q̄ p̄ſtruēdo ſedin

31 pcuratore ſeſet p̄m⁹ reuocat⁹. l. & q̄ ſi pcurato. 10. q. i. ff. & procur.
c. ſi duo. c. ſi quē illo ti. lī. vi. Ita rſecūdā p̄nūcādo p̄imā reuocare vi-
def, idē in viſariſ, qz. q̄ ſecūdū p̄imā reuocat⁹. do. & alii in. c. līc̄z col.
fi. de offic. viſariſ lī. vi. no. Decius in. c. ceterū, col. 2. de reſcriptis, & ita
reſpoñ thoſo eſtā epo me cōſulēti, etiā & ſi ſecūdus nolit accepta-

32 re mādatū adhuc p̄im⁹ pcurato, cēſet reuocat⁹, Alex. de antilla. in
in. c. tibi qui, col. 5. de reſcrip. lib. vi. Ideo ſolēt cauti notari⁹ appo-
33 nere de ſiſlo ſi quolibet inſtrumento pcuratoris, c̄tra reuocationē rc.

teſte Joh. d grāſſis ſi tract. de ſuſtātā pcurā. i ver. nō reuocādo rc. et
ſep̄i⁹ vīdī p̄axi qd in tuſo. lib⁹ & curato. tex. eſt, vbl doc. in. l. cū ſemel
34 ff. de tutel. ¶ Intererea q̄ ſacileđ ſedā ſtamētū vīdef p̄mū reu-

care. §. posteriore inſti. quib⁹ mod. teſta. inſir. l. ſi q̄ ſi p̄m. ff. de lega. 3.

¶ Item, Roma. pontifex ſecundam conderdo conſtitutionem, vīdef

35 derogare p̄im⁹. c. p̄im⁹ de conſtitu. lib. vi.

36 Hec noſi ſecūdum mandatū vīdef tollere p̄im⁹, Anthonus de

Lauſe-
la.

Repetitio. I. Quid iussit

- butr. in. c. f. 6. not. p. illū tex. de dīlat. sequit̄ Deci. in. d. c. 3. de rescript.
37 Idē, in cōpromisso vt p. scdm collat̄ pīmū, Spec. in titu. de arbit. s. finit̄ in s. p. tex. in. l. sed si seruū. s. f. cū. l. seq. ff. de arb. L. ap. alleg. 1c8. an pēdēt̄, p̄dānor. et Imol. in. c. innotuit̄, de arbit. ¶ † Lōclude scdm Bar. q. si pīsa erat talis q. nō poterat tolli sine cause cognit̄lōe, tūc p. scdm nō cēf̄ sublata pīsa si alia mētio nō fiat, cū p̄iſſiter de ea nō fuerit, cogitat̄ ergo ad eā nō porrigit̄ scdm, arg. l. cū agllana, et. lq. cū tutorib⁹. s. f. ff. de trāfac. Paul. cōsl. 9t. in. cā ap. pellatiōis, col. vlt. in. f. vol. Imol. p. illū ter. in. l. ptor. s. f. ff. de p̄to. stpū. Si p̄o. pīsa sine cauſe cognit̄lōe, vel cū modica, poterit tolli, vt in dīlatiōib⁹, tūc p. scdm censet̄ rec̄ſſite a pīsa, arg. l. dc̄lere circa s. f. ff. de arb. L. C. dīlat. In tellige in dīlatiōe expectatoria ad p̄parēdū q. cause cognitionē nō ex postulat̄, secus in dīlatiōe ad pbandū. la p̄cedēte. C. de dīla. Bar. et alij. in. d. q. vbl. decretū. l. nec qc̄j. ff. de offic. p̄csl. ¶ Itē, p. scdm cēf̄ sublata pīmū, qn̄ esset de rec̄eti lata, q. sc̄lētia p̄sumit̄, arg. c. ab exp̄cīato de rescript. p̄dānor. in. c. cū olim de re iudi. Idē qn̄ sciēs p̄ferret scdm, doc. hic. ¶ † Quero an in dublo p̄sumatur sciens necne rū p̄sumi iudicē ignorant̄. c. cū olim, de re iudi. et ibi late doc. ¶ † Hoc p̄edit in ordinario ppter multiplicitat̄ factor̄, et causarū q. corā eo sunt, sic dīcīs in. c. ex pte in. f. de off. deleg. de roma. p̄dt. licet oia lura in scripto pectoria p̄sumat habere. l. olim. C. de testa. c. de cōstī. llb. 6. vt sup̄. dī. n̄ ergo erit instrandū in iudice, nā qn̄ pīmū facto p̄pro. est tollerabiliā ignorat̄. l. cū fideicōmīssū, et. l. n̄ satef̄ issrat̄. p̄t. Idē esset in delegato adviuerstat̄ causarū, cū eadē sit rō, ergo et iuris decisio. l. illud. ff. ad. l. a. s. l. Fallit qn̄ illa interlocutoria est executiōi demadata, vel traheret secū executionē, q. rū sine p̄t̄p̄sensu reuocari nō posset. d. l. f. s. f. de p̄to. stpū. Alex. et Yas. hic, et in. l. cū. p̄curat̄. s. f. ff. de no. oper. nūc. ¶ Sectum, et vltimū, in voce peregrinū.
- 40** 41 ¶ Ultra Bar. qro an facta reuocatione pereat acta, rūdeo qdā esse acta pbatoria et illa n̄ pereat facta reuocatiōe, tñ n̄ poterūt p̄duci nec op̄zri, nisi ad illa causarū, propter quā facta sunt, vel circa incidentē aut emerget̄. Bar. talis in. l. 2. col. 5. ff. si q. in iusvoca. nō ierit, z. l. cū lītis mortua iudica. sol. doc. in. l. 2. C. de edē. z. in. l. s. vt p̄ponit̄ in pīma C. qn̄ et qn̄ ius. doc. in. c. causam z. in pīmo de testi. ¶ Alia sunt lītis ordinatiua, vt lītis cōtestatio et sīlia, et tūc iudex nō reseruādo videat tollere, si illis actis reuocatio p̄t̄dicaret, q. tūc acta p̄t̄rene. z. et ibi Bal. C. de fruct. et lītis. erp̄. Innoc. in. c. sepe de appell. Lyn. in. l. pp̄randū. s. et si quidē, col. vlti. de iudi. Itē, n̄ reseruando vlted grauari p̄s, id eo posset iure appellare. Rep. in. d. c. cū cessante in s. de appell.
- 42** 43 ¶ Quero qub⁹ p̄bis debeat iudex reuocare interlocutoriā, an grecis, latinis, vel gallicis p̄bis, rūdeo insplendā esse fori cōsuetudinē l. minime. ff. de leg. Ieo in. t̄ hac patria in curiis secularisb⁹ cōlter fert̄ p̄bis gallicis, et oī a īstrumēta, acta, et sua disfinitiua, ergo reuocatio fieri poterit essēt̄ p̄bis, q. p̄bū p̄trario īmpio, quod supra p̄dēra ul. Idē in plānētis frāc. vt gallicis etiā p̄bis interlocutorie fiat, et oīa acta, et etiā aduocati, p̄bis gallicis postulat̄. Idē in magno cōſſed in eo, et alijs. glamētis arestū latinis cōſcribī p̄bis, ¶ In t̄ curiis p̄va

ff. de re iudica. in glo. magna.

- ecclasticis, iudices latinis p̄bis vtunq̄ i actis, z sententijs, Idē seruat
 46 t̄ fere i ressortu tholofa. z in curijs secu. vt sepi⁹ vidi i mōte pessulano,
 nemauis, biterris, carcasone, tholose tñ corā senescal litigat lingua
 materna. ac acta idiomate patrie scribunt, put vidi sepi⁹ z ista probā
 tur in l. iudices. C. de sent. l. decretal. infro co. Feli. et alli, in rub. d. p̄ti.
 47 ¶ Inquisitioñes tñ (quas informatioñes dicim⁹) atq̄ partestatioñes (quas
 vulgo inq̄stas n̄i nominat) et totus pcessus in crisiib⁹ p̄bis gallicis
 vel patrie idiomate fieri debet in curijs sc̄la. hui⁹ regni, alioqñ nō va-
 let, vt delinq̄t̄ ex, ac testes pcessum, et depositioñes intelligat, vt sta-
 tut Ludo. 17. in ordi. publicatis anno. 1517. arti. 47. q̄ est in rub. des
 48 pces criminelz, arti. viti. t̄ q̄ etiā hic seruat iudices ecclasticis, in arte
 itatiōib⁹. ¶ In alijs n̄o actib⁹ possum⁹ vt̄ ligua intelligibili, ad hoc
 49 vt̄ act⁹ valeat. l. pupill⁹. q̄. p̄cipere. ff. de iusti. actio. q̄. alienatioñis i-
 autē. de nō alie. reb. ecclie. colla. z. cle ne in agro. q̄. Sane de statu mons.
 late explicat fons oīm disciplinarū vberlin⁹ collega noster. Do. El-
 ciat⁹ l. i. q̄. ff. de s̄b. oblig. vnde de baptismo, etiā q̄ possit fieri p̄bis
 latinis gallicis aut grecis, p̄ Ang. d. cl. i. s̄. ange. i. p̄b. baptisim⁹. q̄. 77
 50 ¶ Insup q̄to quo index debeat reuocare interlocutoriā, glo. in. d. c. cū
 cessante, ponit duos modos quos ibi reprobāt doc. Ideo nō recito, s̄
 Spec. i. tit. de excep. q̄. vīso, s̄l. vt̄ alt̄ in reuocadis, duas describit for-
 mas. p̄ma est q̄i p̄stat iudici grauasse p̄tē, tūc hac vtaq̄ p̄bōz serie, q̄
 cōtra tūtū interloquēdo p̄nunciauerā istrumentū nō esse admittēdū
 vel s̄ilia, s̄ possit habito p̄tōz cōstīlio, tūnī meipm grauasse in hoc
 ideo saniori vt̄dō p̄silio, dictrā ierlocutoriā reuoco, p̄cipiēdo p̄t̄ ne
 a iudicio discedat sine līcēta, s̄ in cā sc̄z iuris formā p̄cedat, sequū-
 tur doc. in. d. c. cū cessante, p. c. q̄lter in. s. de accus. c. tūl. ex līfis de in in-
 tegri. resti. t̄ ¶ Sc̄da forma est q̄i index dubitat, an grauauerit necne
 tūc p̄t̄ dicere si te in quoq̄ grauaueri, patue sum de sapientiū cōstī-
 lio reuocare, et assigno tibi terminū. 15. dierū ad cōparendū corā no-
 bis, z dissatioñe pendēre plen⁹ deliberabo, p̄ba in. c. ad apostolice p̄s.
 z q̄ plato p̄bi pata erat corrigere, eo. tit. lib. 6. ¶ Elēl sic p̄t̄ dicere
 52 si te grauauero, ex nūc reuoco, z q̄ nō credo te grauasse, ideo p̄reas
 p̄na die oīfēlūr⁹ q̄ grauamē inruli, z iudez p̄t̄ p̄cipere grafario, seu
 scribere, vt̄ de hac reuocatione istrumentū p̄cīrbat, Spec. vbi supra.
 Sufficiet etiā tacita reuocatione, 3mol. hic, e. p̄rep. in. d. c. cū cessante, z
 supra dixi in p̄mo no. amplia. 17. ¶ Idōstremo, ful interrogat⁹ an
 53 s̄nia lata sc̄din cōsuetudinē, z s̄llū hui⁹ civitatis sit executiōi demāda
 da, etiā in loco bī seruat ius scriptū, s̄ nō fuerit seruatū i el⁹ platiōe
 rīdeo q̄līc, q̄ i his q̄ ad lītis ordinatioñe spectat, seruāde sūt leges,
 et loci p̄suetudines, ybi agebat. l. i. in prī. ff. de vſur. l. 3. q̄. ff. de testi. l. i.
 C. de sum. tri. l. 2. queadmo. testa. aper. Mā cū iudicij & s̄nia nascant in
 loco iudicij, ybi p̄serunt. Ideo subiunctū legib⁹, z iudicij. illi⁹, si cūt̄ cō-
 contract⁹. l. i. fund⁹. ff. de euictio. Itē postq̄ s̄nia lata est appetēt iudic-
 ce, z rite, nō dī iudez ad quē mittit̄ exequēda cognoscere de iusticia,
 vel iusticia s̄ntē, q̄ trāsuit i rē iudicatā. l. i. p̄t̄. ff. de iud. L y. in. l. p̄-
 perādū. q̄. s̄naūt̄ reus. q. 7. Cillo ti. Luma. p̄s. 14. o. dñl iudices, col. 2
 ¶ Tūta multa diffus⁹ i scribere potuisse, quox qdaz cōsulto reliq̄ ne
 in imensum cresceret, cū absolēta, tū nūmis trūsūlātā nūnime cōuenire
 vīsa sunt. Itē quotidiani lectionib⁹ detētus, tāluris canōci, s̄ clavis
 io

a quibus vel traheretur digitum discedere, Iz quicquid oculi ad scribere dicitur
 suppeditat quare rogo vos lectores plissimi, ut me his excusatū faciatis, et errata si q̄ sint benigne corrigatis, q̄ testate Yo and. i phe.
 lib. 6. in nouel. et Ihan. in. c. ex pte in prin. de testi. refert Ludo. mōtal.
 In re probatōe sine pilari, si q̄ uero pōt esse Job, vt in suis dictis nō
 eret, Ideo nō fuere doc. q̄ nō fuere reprehēsi, scđm Soc. cōsil. 150. vt
 in q̄stōe, col. 7. in s. vol. Solus ille euitat reprehēsiōes, qui nō scribit,
 insit tamen sufficit subtilioribus pribere materiā latius inuestigād,
 et cogitandi, de bene dictis, si que sint, gratias deo agimus, qui in trinitate perfecta viliuit, et regnat, in secula seculorum. Amen.

Spes Mea Christus.

Celeberrimo iurisconsulto dñi Petro Rebusto, In nobis
 Bīturgum gymnasio Legum interptē assiduo preceptoris,
 eidēq̄ consanguineo suo Antonius Lauserius. S.

 Quid superloribus dieb⁹ in bibliotheca tua ex eo
 fuerudine mea agerē, doctissime p̄ceptoꝝ, inci-
 dit forte fortuna in man⁹ meas repertio tua, in le-
 gem Quod fūlit, tūtrū de re lūdicata in pādictē,
 quā quidē abs te suplore estate, p̄ ea quā tūc su-
 stinebas p̄sona, scz cū in Doctor⁹ regētū numer⁹,
 summo omniū fauore vocat⁹ essem, elegāter recita-
 tam ex fama audiuera, aliquā etiā priusq̄ in hac verbē
 adueniēsem. Elias cū vnā atq; alterā chartā in p̄stia trāscurrīsem, cō-
 secturam ex illis huiusmodi in totū opus feci, vt nō me mediocriter
 exlaueat ad torū ipm intētū, maloreq; cū animaduersiōe plegē-
 dū, cū p̄ ita plegisse, nec c̄ p̄i alio volutare Thulpiā nostri in iā-
 bone dē inter artifices quā lata est differētia, et ingenio, et doctrine, et
 eruditio. M̄hyl enī vulgare, n̄hyl nō raru, atq; exq; st̄tū, p̄ se ferebat.
 huiusmodi pulcherrima foetura tua erat, in primis q̄ in re tam diffi-
 cili paucis cōtingere videmus expositus, et aptissimus sermo. Dein
 de p̄ tot multiplices neru veritatiū legaliū siglaris, rex penitissimo
 quo. ī sc̄tētē fonte sc̄tūlēs eluciātō. Quāobrē oēs, si te optimis
 istitutis tuis, si ingenio, si doctrina, atq; p̄tute, alteq; Rebustum mōtis
 pessulanū doctorē olim extimū patruū tuū magnū p̄dicat, et admirans
 n̄ eos quidē fallit opinio, q̄n̄ his epibus n̄hyl dignus, n̄hylve cōdu-
 cibili, studiosis legū afferre potuisse. Nā qua vel legius, vel ob ni-
 miam brevitate obscurius, alli scripturū, tua hāc p̄fecto egregia
 enarratio, clarissimā in pauca, accuratissime redigit, et unico fere argu-
 mento singula mīrifica cōplicet. Neq; q̄ ad veritatē legū, atq; cogni-
 tione attinet, quicqua p̄ztermisisti. Quapropter mi p̄ceptoꝝ, idēq;
 consanguineo obseruantissime, hīc tuus laboꝝ, hāc tua Industria, haud
 minus p̄fecto, sed plus multo q̄z eoz qui ante nos fuerūt, viri p̄tissimi
 cīnitatē nostrāmōtē pessulanū extulit, et decorauit. Namē si n̄
 hyl fuit ad humānu vsum, aut ad diuinū cultum, aut ad īmortalē glo-
 riā obtinendā, q̄ montis pessulanēses nostri viri clarissimi, nō discusse-
 rent, ac illustrauerint. Age itaq; eruditissime doctor ista tua recēs lu-
 cubratio prodeat, quā tibi apud studiosam luuentū maximā grāz,
 nominū tuo īmortalitatē, parre dec⁹ ac gloriā sit allatura. Nā quātū
 ad me atq; iacet, sā ad cōmūne studiosorū vltatē, huic tā egregio op̄i
 indicē cōposui, vt quib⁹ lōm opus plegere nō vaccauerit, q̄z libet in
 hoꝝ legali thesauro, facile inueniat. Bene vale apud Bīturgos.

Reporteriu[m] materia y
presentis repetitionis, editu[m] p[ro] ma-
gistru[m] Antoniu[m] de Lausergio de
moto pessulano. 3. U[er]baccalaureu[m]
ad cōmunem legētūm v[er]silitatem
incipit

Absolu[m] verbū debet in
sententia p[re]t, vel cōdē-
no. In p[ro]fationib[us] nume-
ro. 21. et limitat nūc. se-
quēti, et ibid[em] ponit casus singularis
Ab[soluto]ria d[icitur] licet in ea verbū
condēno inleraf, ibidē nūero. 23
Ab iterlocutoria habēte vim diffi-
ultuc appellat, ibid[em] nu. 62. 7. 74
Abolito criminis q[uod] possit reuo-
car[us], nota. i. nu. 71. limitatio. 6
Ab interpretatione appellat, nota.
2. numero. 171.
Actus debet intelligi sine cuius[us]
p[ro]fundicio, nota. i. nu. 34. amplia. 15.
Actus nullus q[uod] p[ro]ducat effectū,
nota. 2. nu. 133. limitatio. 4
Actio an ex diffinitiu[m] orat, ibid[em]
numero. 239. differentia. 15
Actus agētiū nos operant vltra
intentionem, ibid[em] nu. 24-4
Acta an pereat interlocutoria re-
uocata, in glo. magna, nu. 41
Et denegatione reuocatione an
possit appellari, nota. i. nu. 8. am-
plia. 5. et ibid[em] nu. seq. ponit limita.
Eduocatus p[ro] eodē salario an te-
neatur; appellationem prosequi,
no. 2. nu. 303. 2 seq. dñ. 36. differen-
ta. 1
Et iudice negligente appellari an
semper possit, no. i. nu. 27
Alius q[uod] is qui iterlocutoria p[ro]tu-
lit possit eas reuocare nec ne, vide
no. i. nu. 17. amplia. 9. et quid si suc-
cessore, ibid[em] nu. seq. et an in dete-
rius, nu. 19. et quid si non fuisset er-
ratum, ibid[em], nume. seq.
Alternatiua sententia, an valeat,
no. 2. nu. 311. differentia. 4-1
Approbatiū semel an possit repro-
bari i[r] rōnib[us] dubitādi, nu. 2. et seq.

Appellatiōe facta an interlocuto-
ris reuocet, no. i. nu. 13. amplia. 7
Appellatio a p[ri]ncipe, an admittat
et appellas ab eo ad furū p[ro]filū
qua pena astri gaſ, no. 2. nu. 492 se.
Appellatur a diffinitiu[m], secus ab
interlocutoria, no. 2. nu. 220. 2 seq.
in. 10. differentia
Appellare quis pot[est] a diffinitiu[m]
vina voce si ea statim lata fiat, als
secus, no. 2. nu. 231. 2 seq. in. 14. dif-
feren- Et ibi quid de consuetudine
generali huius patrie.
Appellationē ex actis nouis insti-
fitat appellas a diffinitiu[m], ibidē,
nume. 254. differētia. 16
Appellatio ab interlocutoria, an
possit tolli, ibidē, nu. 265. diffe. 20.
Appellat[us] an renūctier inuitu[m] ap-
pellato, ibidē, nu. 272. 2 seq. 23. dif-
ferētia, et quid hodie, ibid[em], nu. 274.
Appellatiōe iudep[otest] in cā p[ri]n-
cipali cognoscere, omisso appella-
tionis articulo in diffinitiu[m], 2d[em] in
interlocutoria, no. 2. nu. 305. dif. 37
Appellatione sententie, an veniat
diffinitiu[m] vel interlocutoria, no. vi.
Appellationi omni deferrit in hoc
regno, no. i. nu. 82. limita. 8
Arbitri reuocatio interlocutoriaz reuo-
cat, no. i. nu. 12. amplia. 6. 2 interp[re]-
tatur, no. 2. nu. 161
Argumētū a toto ad p[re]tē q[uod] va-
leat, no. i. nu. 39. amplia. 15
A reuocatiōe iterlocutorie, an pos-
sit appellari, ibid[em], nu. 4-8. ampl. 7-2
Arresti executio p[re]textu rescripti
non debet impediti, no. 2. nu. 25. et
seq. limita. 2
Assignatio termini, publicatio at-
testacionū, reuocatio grauaminū,
et alia interlocutorie exēpla in p[ro]-
fa, nu. 90. et seq.
Attētata post appellationē, a dif-
initiu[m] q[uod] reuocen[ti], no. 2. nu. 329.
et seq. differētia. 4-8. et ibi rō, nu. 331
Authoritate p[ri]p[ri]a nō pot[est] q[uod] pos-
sessionē b[on]ificis adipisci, et vigore
finie p[ro]late, no. 2. nu. 182. limita. 17
o ij

Beneficiū dī vacare per mortē, licet bulle nō fuerint expedite, si supplicatio fuerit signata ante mortem nota. 2.nu.56.

Beneficiū an quis p̄dat si propria ingrediat authoritate l̄i lūstū ha-
uerit titū. ibid. nu. 183. et seq.

Beneficiū occupās lūsto cū tit. p̄ce-
dēte, an dicat intrus. ibid. nu. 185

austā in iterlocutoria ha-
bente vim diffinitiue, an
sit necesse exprimere, in
prefa.nu.2.75.

Cause exp̄sio quare in appellatio-
ne req̄raf ab iterlocutoria i p̄fa.
nu. 76 et seq. et quid in diffinitia
no. 2.nu.22.7.7 seq. in.13. differētia

Lawsyna ex p̄ssā alia p̄seq̄mūr in
diffinitia sec̄ in iterlocutoria no. 2
nu. 75.7. cū seq. in 17. differētia.

Cause cognitio in diff̄. quid req̄-
ratur no. 2.nu. 75. in 13. differētia

Lafus in q̄b̄ s̄nta nō trāst̄ i r̄e su-
dicatā remissiue ibid. nu. 14-6. ll. 7

Lafus in q̄b̄ cause cognitio req̄-
rif in glo. in magna nu. 70. remissiue.

Laſtrazefructa p̄ tentetia nō pos-
sunt apl̄s reparari no. 2.nu. 339

Litaris est iterlocutoria in pre-
fatio. nu. 3. et nu. 87.

Litaratione facta in causa appella-
tionis, an interlocutoria possit re-
noscari, no. 2.nu. 78. amplia. 14.

Litaratio perēptoria in quā s̄nta re-
pat, no. 2.nu. 79.7. differētia. 37. et
quā citatio req̄raf ibi. nu. 374. et se-
q̄. 4-3. et glo. mag. nu. 17. 2. seq.

Clausula s̄nta, vt perit, referit ad ea
que sunt iuris. no. 2.nu. 59.

Clausula vocatiō vocādīs quid im-
porteret, ibi. nu. 84. limita. 7.

Clausula saluo quod infra dicta qd
operetur, ibi. nu. 179.

Clausula dī ḡa sp̄lī, an sit i euoca-
tiō necessaria ib. nu. 17. 2. p̄clu. 14.

Condēnat̄o exp̄saz, an sit inter-
locutoria, in pref. nu. 58.

Conūmissio examinationis testū

alteri iudicī facta, est iterlocutoria,
ibid. nu. 89

Consensu partū an requirat in re
uocatōe. no. 1.nu. 16. amplia. 8.

Consuetudo fori valet, vt iterlocu-
toria nō reuocet, ibi. nu. 64. apl. 2.

Consfirmatio quid operetur, ibi. nu.
77. et seq. limita. 7.

Consfirmatio ab inferiore, a princi-
pe quid p̄dit, ibi. nu. 77.

Consfirmatio ad act⁹ validos, in du-
bio refertur, ibid. nu. 78.

Consfirmatio ad falsa non extendit
ibid. nu. 79. et seq.

Consensus priuatorū nō tribuit su-
risdictionē ibi. nu. 83. limita. 8.

Consulor nō reuocat consilium, no.
2.nu. 8. amplia. 7.

Cōtra p̄tratiū ecōtra, et ecōtra
rio qd significet no. 2.nu. 11. apli. 9.

Consiliarii parlamēti, an aresta
reuoēt, ibi. nu. 17. et seq. limita. 7.

Consiliarii p̄sumunt p̄t̄ ibi. nu. 37

Consiliarii sunt simplices, sicut co-
lumbi, ibid. nu. 41.

Cōtraarrestū, an restit. pcedat ibi.

Cōseruato an lata s̄nta iterū co-
gnoscere possit, ibi. nu. 136. limit. 5.

Condēnatio in diffinitiua quatuor
mēses dant ad solēdū, secus i in-
terlocutoria, et qd de p̄suetudine ge-
nerali, no. 2.nu. 776. cū seq. 75. dif.

Contrario imperio verbū quid im-
portet, in 4-no. per totū.

Contēndit an possit sine causa re-
noscari no. 2.nu. 101.

Contēmpta iudicis preceptū po-
test māctari, in glo. 1.nu. 3.

Acta requirat in reuoca-
tione sicut in prolatōe,

et in rescripto, et libello
no. 4.nu. 6.

Declarat̄o potest iterlocutoria no.
p̄imo. nume. 40. amplia. 16.

Declaratōe semel facta, an iterū
possit fieri, ibi. nu. 65. et seq. limit. 3.

Declarat̄o an possit elici ex actu

Invalido. ibidem. nu. 66. iuri declarā
di voluntatē suam non prescribit.
Ibidem, nume. 67
Declaratio non facit utile quod ē
utile no. 7. nu. 159.
Devolutus tota causa in diff. secus
in interlocutoria no. 7. nu. 789. dif
ferentia. 34.
Delegat⁹ diffinitiuā nō exeq⁹ sec⁹
in interlocutoria ibidem. nu. 375. in.
44. differentia.
Depositus ab officio amplius ad
id aspirare nō potest ibidem nu.
338 diff. 51. nec ad id restituī po
test p comitē palatinū ibidem. nu. seq
Descriptio fructuum potest semp
fieri glossa. 1. nu. 8.
Diffinitiuā sine diffinitio repreba
tur et noua dat in pfa. nu. 9. et seq.
Diffinitiuā dī duob⁹ modis ib. nu. 11
Diffinitiuā est duplex ibidem. nu. 15
Octo. i. mo ē correctiuā ib. nu. 74
Diveritas nominū nō inducit oī
modā diuersitatē rerū ibidem. nu. 71
Diffinitio noua ad interlocutoria
datur ibidem. nu. 83
Vilatio vni data an sit utrīq⁹ pti
comunis no. 1. nu. 87. limita. 10.
Diffinitiuā nō potest reuocari fal
lit in multis casib⁹ in no. 7. p totū
Dispēsatus licet nō leuauerit bul
las nō dicī intrusus, ibi. nu. 186.
Differētia inter supplicationē, et
appellationē, ibi. nume. 176.
Differētia ster tract⁹, et finis, ibi.
nu. 189. et inqsb⁹ cōueniat, nu. seq.
Differētia. 50. iter diffinitiuā in ter
locuto. nu. 191. et vīg⁹ ad si. 7. no.
Diffinitiuā producit actionē decē
cōcurrentib⁹, no. 7. nu. 737. et seq.
In. 15. differētia. limita tñ vt ibi. nu. se.
Diffinitiuā nō retractat p strumē
ta & nouo repta, ibi. nu. 762. et qd i
ɔmissio nu. se. fallit vt ibi. l. 19. dif.
Diffinitiuā pōt sep⁹ declarari sec⁹
in iterlocuto. ibi. nu. 771. l. 77. diff.
Diffinitiuā suspēdit iudicatu ibid.
nu. 779. et seq. in. 76. differētia.
Diffinitiuā fertur secundū eum q

lus habet in re, no. 7. nu. 34-3.
Diffinitiuā cōtra diffinitiuā, si va
leat ibi. nu. 306. et seq. differētia. 38.
Diffinitiuā est ppetua, quid in iter
locutoria, ibi. nu. 337. differētia. 51.
Diffinitiuā potest p restitutioñ
reuocari, ibi. nu. 177. limita. 3.
Doctores quādo. 5 variant in ra
tionib⁹ dubitandi. nu. 6.
Dominium an tolli possit, no. 1. nu.
36. amplia. 15.
Dominū ex diffinitiuā trāfertur,
secus ex interlocutoria no. 7. num.
193. et seq. 3. differentia.
Docto debet esse facilis i sua di
ctis, et scriptis, in glo. mag. nu. 7.
Piscopus extra suā dioecesim
Exercitationē pōt declarare, 13
nō exēdicare, no. 7. nu. 160. in. 10. l.
Euocatiōis materia, vīd no. 7. nu.
6. et seq. l. 7. vīd ponunt. 15. conclusiō.
Euocat rex i hoc regno, a qualib⁹
curia sc̄lari, ibi. nu. 61. l. cōclusiōe.
Euocat sup̄ior, et qd̄ ibi. nu. 67. et
qd̄ in episcopo, archiepiscopo, ba
rone, et comite, nume. seq.
Euocat superior in eadē specie lu
risdictiōis, secus per appellationē
ibi. nu. 65. cōclusiōe. 3. et qd̄ in lega
to, ep̄o, et alijs, nu. se. 7. nu. 69. et 81.
Euocatis acta facta nō reuocat ibi.
nu. 85. et cuius expēsis nu. 87.
Euocato quādo debeat notificari
ibi. nu. 94. conclusiō. 10.
Euocat princeps sine causa, quid
in inferiore, ibi. nu. 97. cum. seq.
Euocatiōem petēs, quas causas
possit allegare, ibi. nu. 104. cū seq.
Euocatiōe facta p pncipē nō ap
pellat, ibi. nu. 108. et se. vīb̄l. an sta
tus cause sit exprimēdus, et que
mentio sit facienda, nu. 110.
Euocationib⁹ s̄bū euocam⁹ est ap
ponēdū ibidem. nu. 111. conclusiō. 14. et
de cla de gratia speciali nu. sequē.
Euocatio duplex ibdem. nu. 114
conclusiō. 15.
Euocationis rappellationis. 13.
sunt differētia ibidem. nu. 115. et seq.

Exocatiōis atq; supplicatiōis. 12
differētias vide ibi, nu. 173. et seq.

Exempla. 12. ad diffinitiuā in pre-
fa. nu. 33. et seq.

Electionis p̄formatio vel infirma
est diffinitiuā ibidem nu. 39.

Exempla. 15. Interlocutorie habē-
tivī diffinitiuē ibi nu. 43. et seq.

Exempla. 16. Interlocutorie ibide
nu. 84. et sequent.

Ecōmunicat⁹ qñ inuitus absol-
uat in s. norabili⁹ nu. 11. amplia. 5.

Exceptio dilatoria post litē cōte.
opponitur ibi⁹ nu. 91. lūmita. 11.

Executōi mīlit iudex appellatio-
nis diffinitiuā, qđ in interlocutoria
no. 7. nō. 78. et seq. l. 27. differē.

Actū de facto venit reuocan-
dum, not. 1. num e. 59. lūmita. 1.

Falsa cauſa an viciet sententiā. no.
2. nu. 78. in. 78. differē.

Fatalia corā p̄ncipe nō currunt nec
in plamētis, nec in curiis tholose,
aut nemauis, not. 7. nu. 44. et seq.

Fauore ecclesi⁹ tuis acqrendi non
tolis, uo. 1. nu. 31. amplia. 15.

Feriatō tpe diffinitiū an possit ferri,
ibl. nu. 313. diffe. 47. cū multis seq.

Ferie debitoribus fugientibus nō
profundit, ibl. nu. 373.

Feudū qđ possit dividī l. s. gl. nu. 13
Forma est seruanda in prefat. nu-
me. 19. et seq.

Fortuna nō h̄z in mūdo superiorē
sicut rex francie, no. 7. nu. 57. et se.

Formas tres reuocādi interlocut.
vide in glo. mag. nu. 50. cū seq.

Onerales mōtis pessulanī, tan-

Hat̄ h̄t potestate, quantā dñi
de plamēto no. 7. nu. 75. et 701.

Rauamē oīne an possit reuocari
no. 1. nu. 7. ampl. 7. et apl. 70. nu. 45

Ratian⁹ nō habuit potestate fa-
cendi legē, in glo. mag. nu. 10

Eres nō tenet ad integrā

Dlegata qđ legataris p̄fē-
tur hereditatē nō esse sol-

**uēdō, no. 7. nu. 147. lūmita.
6. et an teneat respōdere ibl. nu. se,**

An absolūtione a furamento,
an pars sit citanda in glo. ma-
gna, nu. 75. et seq.

Incerta ſuia qđ valeat, in p̄fa. nu.
30. et seq. et no. 7. nu. 378. diffe. 47

In cauſa appellatiōis qualiter lu-
dex debeat pronūciare, ibl. nu. 16.
et seq. et an sit diffinitiuā, nu. 37.

Incidens aut emergens. nu. 16. in
glo. magna.

Informatiōes, et inq̄ste in cri-
b⁹ fūt gallicis p̄bis, vel p̄fie, idio-
mate, nu. 47. in glo. mag. et ibi. qđ
in curiis ecclesiasticis, nu. seq.

In equipollentibus idem est iudi-
cium, in p̄fa. nu. 18.

In dubio debemus facere, vt res
valeat, ibl. nu. 29.

Inhibit⁹ vel ipsius reuocatio est
interlocutoria, ibl. nu. 85.

In deteri⁹ an possit reuocari inter-
locutoria, nu. 19. ampl. 10. in. 1. no.
et qđ si nō fuerit erratū, nu. seq.
et an possit appellari, ibl.

Inituria iudici⁹ regio facta qđ regi
censeatur esse facta⁹ aut famulo qđ
domino, no. 1. nu. 59. lūmita. 1.

Incōtinēti cōfessio facta, an pos-
sit reuocari, nu. 7. 175. et seq.

Impositio perpetui silenti⁹, an sit
diffinitiuā, in p̄fa. nu. 33.

Imocētia rei si apēt post ſuizā an
possit reuocari no. 7. nu. 17. apl. vi.

Iniq̄tas in supplicatiōe nō p̄t al-
legari, ibl. nu. 38. lūmita. 7.

In propriali p̄t libellus, et ſuia
ibl. nu. 168. et seq. qđ, ibl. nu. seq. li. 10.

Instatia quantū duret ī cauſa sup-
plicationis, ib. nu. 47. et seq.

In reſortu tholosano ī mōtē pessu-
lano, nemauis, et biterris, qđ p̄bis

Iudices p̄ferant ſuias in glo. mag.
nu. 47. et seq. et ibi. qđ ī curiis ecclē.

Inordinatus p̄cessus an possit re-
uocari, no. 1. nu. 44. amplia. 19.

Interlocutoria habens uim diffi-
nitue qđ sit, et an sit dabsilis, et mal-

Ita exempla in p̄fa. nu. 47. et seq.

stue, quod regule. s. pfa. nu. 73. et seq.
Interlocutorie diffinitio et eius reprobatio. ibidem. nu. 73. et ibi noua datur.
Interlocutoria quae fieri post causam finitam. ibidem. nu. 80. et seq.
Interlocutoria est si pronuntiet tutorum, curatorum, procuratorum, legi simos. ibidem. nu. 84.
Interlocutoria est duplex. ibidem. nu. 99.
Interlocutoria an possit reuocari et quando, nota. s. per totum
Interlocutoria super incidentia vel emergentia an possit reuocari. ibidem. nu. 22. amplia. 11
Interlocutoria nulla, an possit reuocari. ibidem. nu. 24. amplia. 13. et nu. 65. et seq. limita. s.
Interlocutoria post x dies possit reuocari. ibidem. nu. 14. et seq. amplia. 15
Interlocutoria tacite potest reuocari. ibidem. nu. 42. amplia. 17. et seq.
Interlocutoria quoties possit reuocari. ibidem. nu. 47. amplia. 22.
Interlocutoria an iniurias pribus reuocari possit. ibidem. nu. 49. ap. 24.
Interlocutoria an re non integra reuocari possit. ibidem. nu. 50. ap. vlt.
Interlocutoria executio demandata, an possit reuocari. ibidem. nu. 52. lita. i. fallit nu. seq. et pluribz alioz.
Interlocutoria transacta in forma contractus, an possit reuocari. ibidem. nu. 68. limita. 4.
Interlocutoria lata cui prescipiat non reuocat. ibi. nu. 69. et seq. limita. 5.
Interlocutoria affirmata per principem an possit reuocari. ibidem. nu. 72. limita. 7.
Interlocutoria non reuocat postquam est appellatio delatum. no. i. nu. 81. et seq. limita. 8. et vide, limita. 13. nu. 95.
Interlocutoria non reuocat post superventionem. ibi. nu. 85. limita. 9.
Interlocutoria lata de cōsenso utrum quae possit reuocari. ibidem. nu. 86. limita. x.
Interlocutoria b[ea]tis confirmata, an reuocet. ibidem. nu. 89. et seq. limita. 11.

Interlocutoria in scriptis lata a reuocet. ibidem. nu. 94. limita. 12.
Interlocutoria post delegationem, citationem, vel quomodo cunctis iuris dictio sit devoluta, an reuocet. ibi. nu. 96. et seq. limita. 14. cum seq.
Interlo. post diffinitiū plata, non reuocat. ibidem. nu. 100. limita. 17.
Interlocutoria sup expēsia quae reuocet ibidem. nu. 101. limita. 18
Interlo. h[ab]ens vim diffinitiū, et quae finit officium iudicis, non reuocat. ibidem. nu. 102. li. 19. et seq. fallit tunc ibi.
Interlocutoria in scriptis grafaso tradita non reuocat. ibidem. nu. 109.
Interlo. an valeat, non seruato suris orde. no. 2 nu. 202. et seq. i. 5. dif.
Interlo. non ifamat, securus in diffinitiū. ibidem. nu. 267. et seq. 21. differet.
Interlocutoria p[ro]latae dari v[er]o fieri q[ui] dicat in glo. magna. nu. 3
Instrumentū regio sigillatum sigillo si pronuntiet exequendū, an sit inter locutoria, in prefa. nu. 56.
Interpretationē valens facere intelligit de congrua, no. 2. nu. 166. et hanc let non phibet. ibidem. nu. seq.
Iudex secundum allegata iudicare debet, in prefa. nu. 7. et ibi voluntas quomodo capitatur
Iudex recusans recipe probatōes, an nulliter procedat, ibidem. nu. 14.
Iudex pronuntias libello non esse respondendum, an diffinitiū pcedat, ibidem. nu. 44. cum seq.
Iudex interlocutoria non facit diffinitiū nec protra. ibidem. nu. 68. et. 70
Iudex q[ui]libet interlocutoria reuocare potest, no. i. nu. 4. amplia. 3
Iudex potest reuocari sicut interlocutoria, ibidem. nu. 6. amplia. 4
Iudex an possit cogi reuocare interlocutoria, ibidem. nu. 7. amplia. 5
Iudex si necūdatur interlocutoria reuocare, q[ui]d agere debeat. ibi. nu. 51.
Judicess q[ui] plures dans actori est est optio. no. 2. nu. 67. limita. 2
Iudex an possit metere testū v[er]o libelli interptari. ibi. nu. 163. limita. 10.
o illis

Judices galli non seruant penas
legum pro violentijs impositas.
no. 2. nu. 184.

Judex i vao loco cōdēnat⁹, I alio
nō iudicat, ibidē, nu. 340. dif. 51.
Judex an interlocutoria pro pte
possit reuocare, in. 5. nota.

Judex pōt p̄cipē alicui ne de pala
rio discedat nō soluta emēda. glo. 5
nu. 9. Itē ne q̄s domū exeat v̄lān
alteri⁹ domū trāseat, ibi. nu. 2. et seq.
Judex pōt p̄cipē vt act⁹ fiat anq̄s
candela extingaf, nu. 11. et qd si ob
vērum fuerit extincta, ibidem
Ius pti q̄stū, an p̄ iterlocutoria
possit tolli. no. 5. nu. 29. et. 32. et seq.
Ius ḡiale facit diffinitua, sec⁹ in
interlocutoria, in. no. 2. nu. 790. et
seq. 31. differen.

Juste p̄sumif lata diffinitia, sec⁹ i
iterlocutoria, no. 2. nu. 311. dif. 41.
Juri quo q̄s ignorat sibi p̄petere,
an videat renūciare, in glo. magna
nu. 29. et seq.

Laudi, an s̄fia dici pos
sit, i p̄fa. nu. 64. et no. vi.
Leue p̄uditū q̄d dicat
in glo. magna, nu. 23. et seq.
Libellū an q̄s teneat offerre i ap
pellatione ab interlocutoria, no. 2.
nu. 332. et seq. 49. differen.

Libello conformis debet esse sen
tentia, ibidē, nu. 344. et seq.

Lūnitatio ad rub. mil noui, nota. s.
nu. 15. amplia. 7

Lūnitatio singlariſ ad ca. 13 ep̄s
de pbēdis lib. 6. lib. nu. 62. limita. 5
Lūnitatio ad glo. singularem cle
valce de seq̄stra. possessio. ibidem
nu. 75. limita. 7.

Lingua intelligibili nos conuenit
vt, in glo. magna, nu. 49

Lites ex litib⁹ nō debet oriri, no. 2
nu. 240. in. 15. diffe. et nu. 248

Lites p̄testatio i interlo. nō req̄s
sec⁹ i diffinitia, ibi. nu. 326. l. 4. Solf

Materia huius legis est quoti
diana, in p̄fatio. nu. s.

Minor q̄d dicat indeſens, nota. 2

nu. 206. in. 6. differ. amplia e limi
ta, vt s̄bi, nu. seq. 2 quis possit cum
restituere, nu. 128. ibidem.

Minor q̄s restituat ab interlocu
toria, vel diffinitua. ibid, nu. 284.
Minulta pōt reuocari, nota. 2. nu.
136. limita. 5.

DOn esse dabis interlocutoria
habēre vlm diffinitua multis
luribus p̄baſ in preſa. nu. 59. et seq.

Cōmuniſ tñ defendit, ibid, nu. 61.
Naturalia an possint tolli, quō in
telligat, no. 5. nu. 35. et seq. 5

Itē est inuocādū pēdēte appella
tione, quomodo intelligat, nota.
2. nu. 224. et seq. differē. xj.

Hominē an sit sumēdū a forma, an
ab effectu, in p̄fa. nu. 72.

Homen dñi in diffinitua est inuoc
andū, ibi. nu. 795. diffe. 33.

Nocte nō fertur diffinitua, ibi. nu.
796. et seq. diffe. 34.

Itē ſtat p̄nitēti in preludiciū ma
trimonii, no. 2. nu. 145. limita. 6.

Horatius possit cōtractū pfectum
debet recitat, ibi. nu. 709. i. 7. dif
f. 11. lūnitatio an possit ppōdere appel
lās ab iterlo. ibi. nu. 776. in. 17. dif.

Obligatiōes, et obligatio
nib⁹ nō debet oriri nec a
ctiōes, nota. 2. nu. 741. et
se. 15. differentia.

Obligatio naturalis, et ciuiliſ re
quiritur ad actionē pducēdā, ibi.
nu. 746. et nu. 751. vbi dicit quod
obligatio naturalis est duplex.

Omnis ſuia q̄ nō est diffinitua est
interlocutoria, ibi. nu. 79.

Omissio ordī ſudicariſ, an 2 q̄n
reddat pcessum nullum ibi. nu. 13.

Omissio doctořis, est tenēda caſu
legeſ deſſicente, ibi. nu. 67.

Ordo iuris q̄s nō seruat in ſuia
tūc numerū trāſit in rem ſudicatam,
no. 2. nu. 178. limita. 11.

Ordo ſudicariſ an possit pſu cō
ſenſu remittit, ibi. nu. 203. l. 5. diffe.

Ordinarius ppter multis letatē
cautarum, non presumit sciens, in
glosa magna, nūne. 4.

Dicitur aliamētū nō euocat ab
alio, nec a bailliis, nū. 2
nū. 73. et seq.

Perpetua est diffinitiua. Ibidem,
numero. 337. differen. Si
per secundā qñ pma interlocuto-
ria, cœfcat reuocata. in glo. magna
nume. 78. et. 38

Post euocationē a: tētata reuocā-
tur. no. 2. nū. 88

Practica qñ iudex nō vult iterlo-
cutoria reuocare. no. 1. nū. 9. apī. 5
Practica super possessorio in hoc
regno. in glo. pma. nū. 5. cum seq.

Preceptum residētē habet vīm
diffinitiue. in prefa. nū. 95

Pretor p quolibet iudice accipit,

no. 1. nū. 5. apī. 3. et in glo. ma. nū. 2

Preuēta nō est iurisdicō p cōfe-
ctionē informationum. Ibidem, nū.
97. līmita. 14.

Prepositus primo suspēdūt, et post
informationē faciūt. no. 2. nū. 715.

Presumptio iuris tde ture nō ex-
cludit confessionē. Ibidem nū. 14. i. līmita. 6

Principaliter qñ act⁹ tractat, est

diffinitiua in pfa. nū. 34. et seq

Princeps an iuri qñito derogare

possit. no. 1. nū. 31. amplia. 15

Princeps diffinitiā, an reuocare

possit. nota. 2. nū. 13. līmita. 1.

Princeps solut⁹ e legib⁹. Ibidem nū. seq

Princeps quod facit vt deus fa-
cere videat. Ibidem, nū. 16

Princeps solus admittit suppli-
cationem. nota. 2. nū. 20. līmita. 2

Princeps non videat afficere igno-
rantes. Ibidem, nū. 92

Probationes an sint de substātia
indicti. in prefa. nū. 12

Pronuntiatio hec rem nō esse pe-
titoris et declaratio dominij est dif-
finitiua. Ibidem, nū. 35. et seq.

Pronuntiās se cōpetēt, an dicat
diffinitiā proferre. Ibidem, nū. 43

Pronuntiatio sup stētatis regate

est iterlocutoria. Ibidem, nū. 45. et seq
Isolatum cum adiuncto non dī
proprie. Ibidem, nū. 65

Prohibitus actū facere, pōt illuz
declarare. no. 2. nū. 154. līmita. 7

Istro absente nō citato, an valeat
sua. Ibidem, nū. 218. et seq. 9. differē.

Procuratore scđm constituedo,

an videat reuocare primū. in glo.

magna, nū. 31, et seq.

Publicatis ait testatiisib⁹, 3 tertio
pducere testes. not. 1. nū. 92. līmita. 11

Questio iuris et facti, qñ
dicatur. in pfa. in si.

Qui possint sentētiā
suum interpretari. no. 2. nū. 167

Quib⁹ p̄s interlocutoria sit re-
uocāda. in glo. magna, nū. 43

Quotuplex sit sua. i pfa. nū. 8. et seq

Bates plures decidē
di quare interlocutoria
reuoceat. nū. 4. in ratiō. i

bus dubitandū.

Recitare debet iudex p se diffini-
tiuam. no. 2. nū. 208. et seq.

Regulas bursales regnicole non
admitunt. Ibidem, nū. 187.

Ratio differentiæ inter lus cano-
nicum et ciuile quo ad appellatio-
nem. Ibidem, nū. 222. differen. 7

Relatario criminisi, an de nocte
fieri possit. Ibidem, nū. 298. differ. 34

Remissio ad alii iudicē q̄ sua di-
cas. in pfa. nū. 47. et nō sit i curia
romana. nota. 1. nū. 84. līmita. 8

Remedia duo qñ iudex nō pōt, a
partib⁹ extorqre exē plū snt. in. 2
no. numero. 121. cum seq.

Renūciare an q̄s possit ferri, et
quib⁹. no. 2. nū. 319. in. 42. differē.

Rescriptū an sine pta vocatiōe
possit impetrari. Ibidem, nū. 82. con-
clusione. 5. et nū. seq.

Restitutionē i integrū solus rex
in hoc regno pcedit. Ibidem, nū. 128
līmita. 3

Restitutio in integrum impedīt
executiōe sentētē. Ibidem, nū. seq.

Reuocatio interlocutorie, an pos-

Et extra partis petitionem fieri, no. 1.nu. 46 amplia. 71.
Reuocare verbum quid importet ibi.nu.57. llimira. 1.
Reuocatio quando in aliis actibus admittat remissio ibi.nu. vlti.
Rite p̄bū qd ipo:ret in pfa.nu. 5.
Ripā si iudex iter ptes timer, pot vtrig parti precipere, ne ad possessiones accedant, quoniam intel ligatur in glo. 1.nu. 7. et seq.
Remedii duo qm iudex non pot a partib⁹ extorquere exemplū sentētie, in. 7.no.nu. 171. cum seq.

SLandali causa multa p mittunt, glo. 1.nu. 15.
Scđ testamentū, rescri ptum, mādiatū, compromissum, cōstitutū, an tollat, s. glo. mag. nume. 34. et seq.
Sc̄ies an q̄s p̄fumaf, ibi.nu. 39.
Scruta cordiude⁹ ē. 7. no.nu. 164.
Sedere debet iudex in diffinitiuā, ibi.nu. 713. et seq. in. 8. differentia.
Semel tantum sit declaratio, ibid. nume. 172. et seq.
Snie i gñere diffinitio, ī pfa.nu. 7
Snie iudiciale antiqua doctoriū diffinitio, ī reprobatio, ibi.nume. 3.
Sententia noua diffinitio, ibi.nu. 4.
Sententia vnde dicatur, ibi.nu. 6.
Sententia sup alineatis qm est diffi nitiuā, ibi.nu. 40. et seq.
Sententia ab obseruione iudicis an dicat diffinitiuā, ibi.nu. 43.
Snie sup exceptiōibus perēptoris, q̄ snia dicatur, ibi.nume. 49.
Sententia super desertione habet vim diffinitiuā, ibi.nu. 51.
Sententia qua pronunciatur posse appellare, ibi.nu. 53.
Sententia qua pronunciatur instantia esse pemptam habet vim diffinitiuā, ibi.nu. 54.. et seq.
Sententia qua pronunciatur processus nullus, ibi.nu. 57.
Snia interlocutoria diffinitiuā modo plata que dicatur, ibid.nu. 69.
Sententia sup recufatione, vel qua

Pronunciat locuſſe insignē, aut ſug verbī dubiſ interpretatione, eſt interlocutoria. ibid. nume. 86. et seq.
Snia alq̄ſ de partium cōſeuſetur no. 1.nu. 57 limitatio. 1.
Snia diffinitiuā etiā de p̄fū cōſe ſu nō potest reuocari multo plus ampliatur, no. 7.nu. 7. et seq.
Snia an sit de iu re ciuii ibidē nu. 15. limitatio. 1.
Snia in cauſa ſupplicatioſ ſa literit ſerenda, ibidē nu. 4-3.
Snam etiā nullam iudex reuocat ibidē nu. 131. llimira. 4. et seq.
Snia potest reuocari qm pars ea cōſtricti in iustā no. 7.nu. 138. et seq.
Snia iudicio peritoū lata reuocatur ibidē nu. 148. llimira. 8.
Sniſtria genera, ibidē nu. 147.
Snia reuocat q̄r victor patit poſt ſentētiā agl. ibid. nu. 149. llimira. 9.
Snia cōtra ſentētiā nō valeat. ibidē nu. 150. llimira. 9.
Sentētiā non pfectā iudex reno cat. ibidem, nu. 174.
Sentētiā qm continent contrariū, an valeat. ibidem, nu. 180. et seq.
Snia an eſparet ultimis volūtati b⁹ an ptractib⁹. ibidē, nu. 188. et seq.
Snia diffinitiuā totū diffinit negotiū, interlocutoria ſecus. ibidē, nume. 192. differen. 2.
Snia in ſcriptis ferri d̄z. ibidē, nu. 195. et ratio ponit, nu. ſeq. et an valeat ſtilis aut cōſuetudo in cōtra riū. nu. ſeq. et ibi an poſſit p alium ſcribi in. 4. differen. nu. 197.
Snia diffinitiuā cōtra minorē in defēſum, an valeat. no. 2. nu. 205.
Snia a nō ſuo iudice lata, an valeat. ibidē, nu. 275. differen. 24.
Snia ſup poſſessorio, an ſit diffinitiuā. in glo. magna. nu. 6. et seq.
Snia q̄ibus p̄bis ſit proferēda, ibidem, nu. 44. cum seq.
Snia lata ſcđ in cōſuetudinē loci, an poſſit extra mandari executio ni. in glo. magna, nu. 53.
Sequētia ex pcedētib⁹ declarant

In prefa.nu.65

Successor iudicis, an sententiam predecessoris interpretari possit.
nota.2.nu.165. et seq.

Stilus gñialis quo ad interlocutorias in regno. ibidem. nume.201.
In.4.differen.

Stilus quo ad interlocutoria revocandā. In glo.magna.nu.22

Statutū aut stilus, an possit diffinitiuam tollere. nota.2.nu.334. et
seq.50.diffe.

Sub conditione non fertur diffinitiuas. ibidem.nu.308

Supplicatio sit genti flexis et capite nudo. no.2.nu.18.limita.2

Supplicatio referendaria traditibdem. nume.19.

Supplicatio quid sit. ibidē.nu.21.

Supplicatio in scriptis sit, et quare. ibidem. nu.seq.

Supplicās nō probans errorem multatār. ibidem. nu.23

Supplicari an bis possit. ibidem. nume.26

Supplicare an q̄s possit q̄i non pōt appellari. ibidē. nu.30. et seq.

Supplicari i possestoris et in interlocutoria, an valeat. ibidē. nu.
34. et seq.

Supplicari nō pōt ad furlis errorem proponendū. ibidē. nu.35

Supplicans sex viginti libras parisienses deponit, alias non admittitur. ibidem. nu.4-6. et seq.

Supplicationē, an princeps possit recusare. ibidem. nu.4-8

Supplicationū curie romane forme. ibidem. nu.65

Supplications per p̄decessorez expedite, qñ possint p̄ successorez summum pontificem expediti. ibidem. nu.57

Supplicari potest in nouem castibus. ibidem. nu.60

Supplicatur a diffinitiuā ab interlocutoria secus. ibidē. nu.327
In.4-6.differen.

Tertius, an possit semper se opponere. nota.1.nu.
90. et seq. limita. xs

Testib⁹ post pfectā depositionē debet notari⁹ legere iterū depositionē. no.2.nu.210. differen.7

Testes sunt tot necessariis ad probandum errorem quod ad actū faciendum. in.4.no.nu.2

Testes q̄oq; iudex recipit si ne bello ratione scandali vīstandi. in glo.prima.nu.24

Testū dicta quomodo debeat intelligi. in glo.magna.nu.5

Tollere verbū quid importet. in 5.no. et ibi de verbo remittere

Avisare, an et q̄i licet ampli

Din rōnib⁹ dubitadī. nu.5 et sc.

Gascones et itali sunt cōliter et
dīnomi. in p̄fa.nu.67

Ultimis vībis ē stadi. ibidē. nu.25

Verbi cōdēno vel absoluō omis-

sum in sīria, an vīct̄. ibidē. nu.27

Verba q̄i dirigunt ad iudicē orīe
officiū iudicis. no.2.nu.245. in.15

differen. et ibidē. nu.250

Verbiū lubere, an importet necessi-

tatem. in p̄fa.nu.80. et no.5.nu.57
et nota. 3.

Uetus ex plurib⁹ iudicib⁹, an sine alio sententiā ferre possit. no.2.
nu.286. et seq. differentia.29

Uetus officiū q̄i alicui iñhibet, qđ opereſ, et delatio crucis cōmēda-

taris sancti sp̄us, vel aliss. ibidē.
nu.299. et seq. in.35.differen.

Uoz ad quod t̄hs possit interlo-

cutoria reuocari, sex sunt opinio-

nes. in glo.magna.nu.8. et seq.

Allia q̄ plurima vītiā venītia in
dicta repetitiōe inueniunt̄, s̄i hec,

licet pauca collegi vīllora, alia p̄
discursum poterūt colligi. Quare

interim lectio boni p̄fule, ab eodē
auctore melliora et subtiliora p̄mo
quocq; tēpore tibi offerētur. Vale

Spes mea Christus

Finalis

Georgii du Sabre Villenuri,
Ad Lectorem Carmen elegiacum

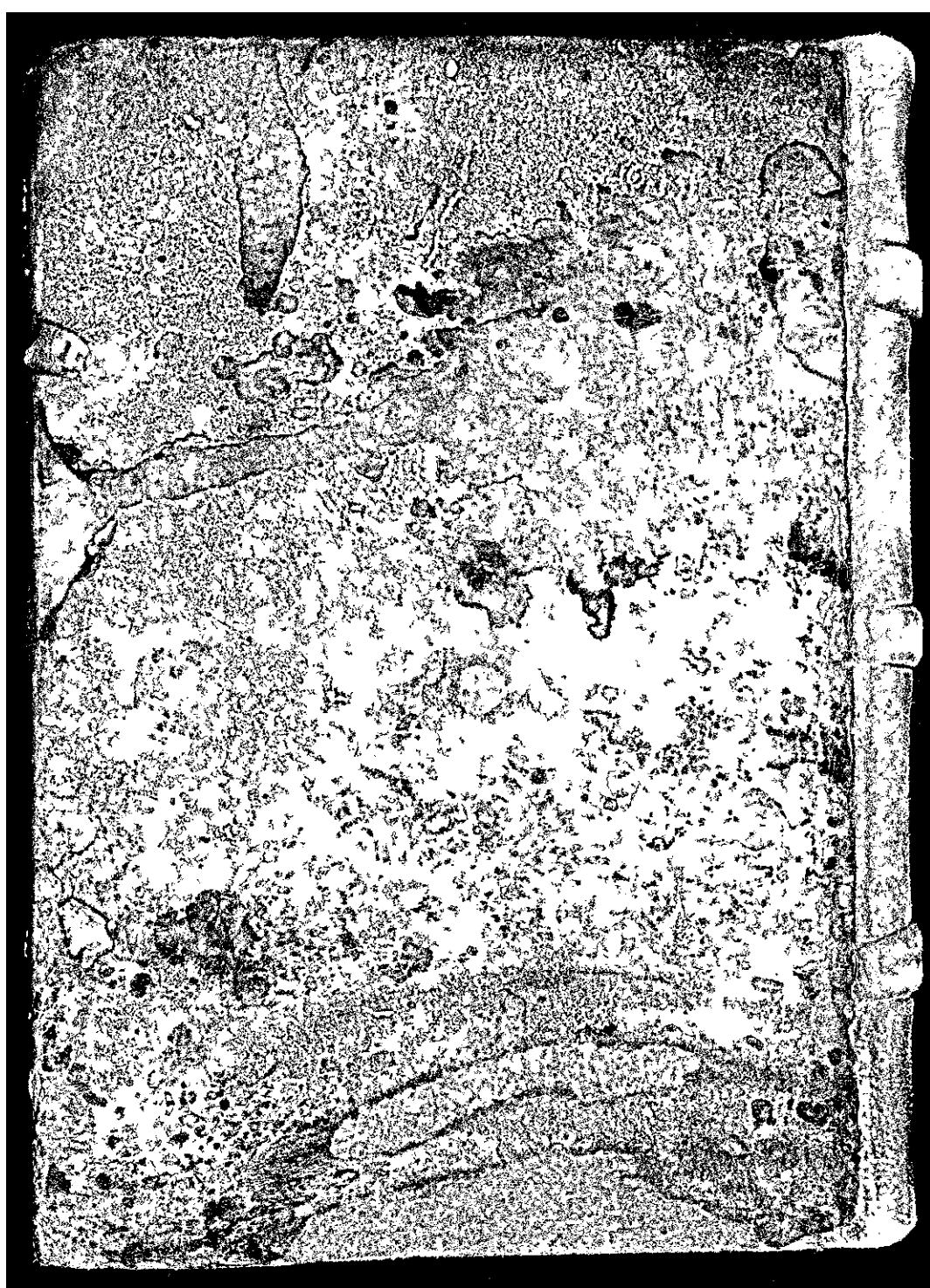
Ingenuas arteis mīris qui laudib⁹ optas
Et qui perpetuo vincere lura cupis
Accipe doctoris lector tu magna Rebussi
Dogmata que pandit Bartolus iste tibi
Euocat et transfert facundo lumine causas
Quæ rebus cunctis horrida monstra ruunt
Quod fuisse celsus sicco cognoscere textu
Mec potuit Baldus voce docere sua.
Colligit is varios multis ex ordine flores
Componens, sumpsit forteq; legis onus.
Et texit recte Labyrinthi marcida filo.
Quod quondam rudit⁹ dædalus ipse dedit.
Quod procul hozebat modo noscas esse propinquus
Omnia nam legis lucida sponte docet,
mīrum foelix cultor; nimilung⁹ beatus.
duere qui potuit qua virtutata fluunt
Euocat et fugiens causas nunc ampla Tholosa.
Ad quos mordaci corpore lutoi inest.
Accipe tu clipeum legis quem forte labore.
Iis doctor p̄fstat hoc duce tutus eris.
Ergo Tholosani fulgentem inuisse legem,
Quam facilem vobis iste Rebussus egit.
Ut pleros possit Gordi nunc soluere nodos,
Instaurat Leges cunctaq; marte suo.
Authorem sumas doctum studiose libellum.
Ingenio calles candide lector eme.

1. dicitur ab eis ratione 0. 123.
2. dicitur ab appellatio 0. 115. p. 32.
3. dicitur ab appellatio 0. 123.
4. dicitur ab appellatio 0. 123.
5. dicitur ab appellatio 0. 123.
6. dicitur ab appellatio 0. 123.
7. dicitur ab appellatio 0. 123.
8. dicitur ab appellatio 0. 123.
9. dicitur ab appellatio 0. 123.
10. dicitur ab appellatio 0. 123.
11. dicitur ab appellatio 0. 123.
12. dicitur ab appellatio 0. 123.
13. dicitur ab appellatio 0. 123.
14. dicitur ab appellatio 0. 123.
15. dicitur ab appellatio 0. 123.

Ratio dicitur si fol. 1.
Ratione est dicitur si
1. ratiō est quod est in p. 12.
2. ratiō est quod est in p. 12.
3. ratiō est quod est in p. 12.
4. ratiō est quod est in p. 12.
5. ratiō est quod est in p. 12.
6. ratiō est quod est in p. 12.
7. ratiō est quod est in p. 12.
8. ratiō est quod est in p. 12.
9. ratiō est quod est in p. 12.
10. ratiō est quod est in p. 12.
11. ratiō est quod est in p. 12.
12. ratiō est quod est in p. 12.
13. ratiō est quod est in p. 12.
14. ratiō est quod est in p. 12.
15. ratiō est quod est in p. 12.

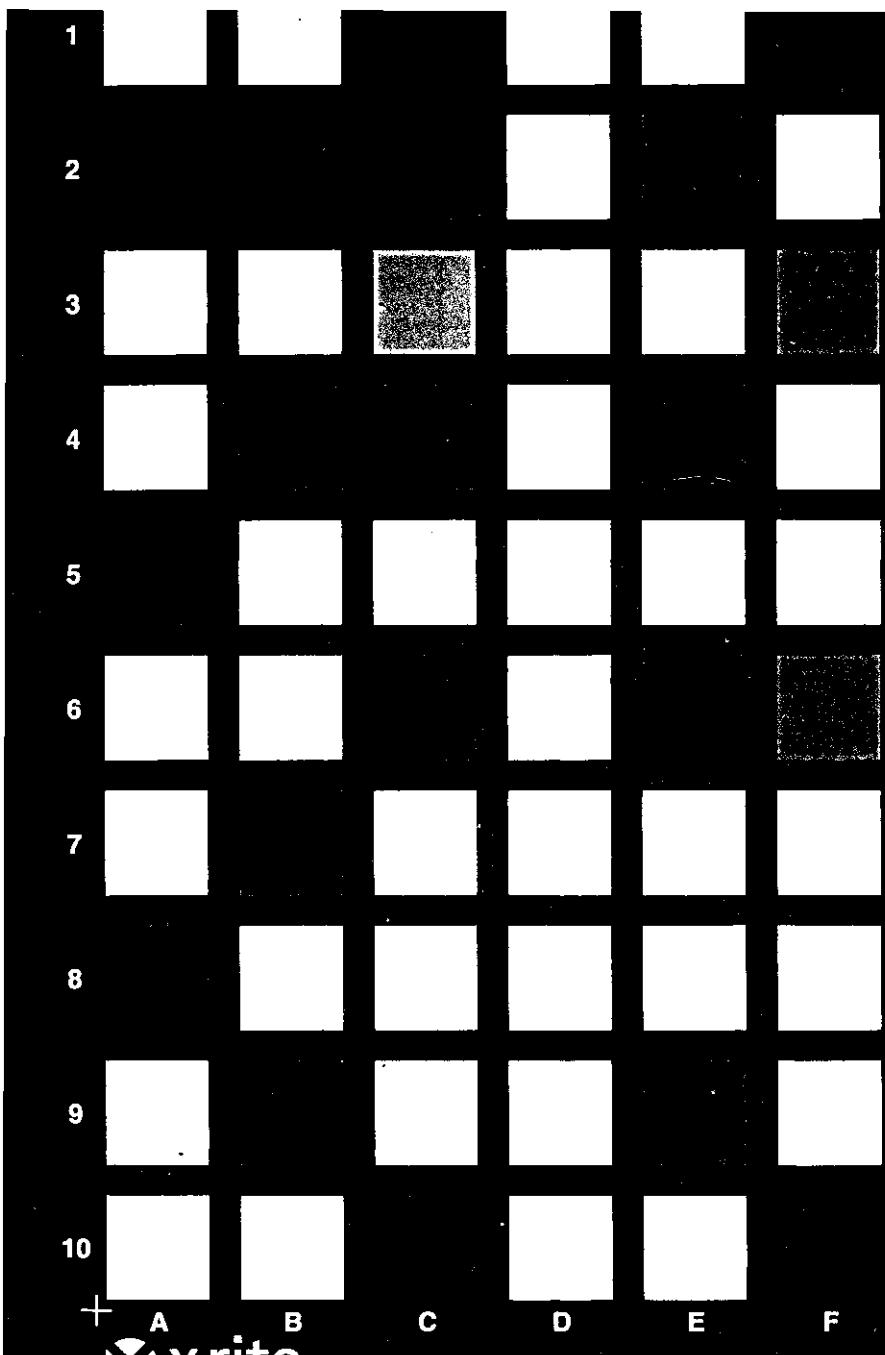

BIBLIOTHEQUE NATIONALE
Restauration 197⁹
sous N° 2041

28-30 Rue Jean Perrin 33 608 PESSAC Cedex France tél : (33) (0)5 57 26 69 00 - fax : (33) (0)5 57 26 68 99 e-mail : i2s@i2s.fr Internet : www.i2s-bookscanner.com

AUREA ATQVE

toto in orbe utilissima. L. Quod iussit. ss. de re iudi-
cata Repetitio: omnem pene sententiārū notitiā
breuiter continēs: ac casus in quibus possint tam
interlocutoria: q̄ dissinitua reuocari: vel nō/quin
quagintaq; differētias illarū: necnō supplicatio-
nis: atq; euocationis: a perpaucis sincere tracta-
tam: et aliā b̄su venientem materiā: paucis cōple-
ctēs. Per egregiū virū. D. Petru Rebuffā de mō-
tepessulano. I. U. D. In famosa Bituricensi aca-
demia Regentem: Nouiter edita/et publice lecta
Sequitur.

C Excudebat Joānes Garnierus Biturigib⁹
Anno dñi sesquimillesimo tricesimo primo. xij. Ca-
lendas Maias.

By 6326

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11